

Denne fil er downloadet fra
Danmarks Tekniske Kulturarv
www.tekniskkulturarv.dk

Danmarks Tekniske Kulturarv drives af DTU Bibliotek og indeholder scannede bøger og fotografier fra bibliotekets historiske samling.

Rettigheder

Du kan læse mere om, hvordan du må bruge filen, på
www.tekniskkulturarv.dk/about

Er du i tvivl om brug af værker, bøger, fotografier og tekster fra siden, er du velkommen til at sende en mail til *tekniskkulturarv@dtu.dk*

The image shows the front cover of an old book. The cover is decorated with a marbled paper pattern featuring large, irregular, light brown or tan spots separated by a network of dark red and black lines. The marbling is somewhat worn, with some areas of the paper missing, revealing a lighter, possibly white or cream-colored underlayer. A central rectangular label with a gold-colored border contains the text "INDUSTRI-
FORENINGEN." in a serif font. The spine of the book, visible on the left, is bound in a dark, textured material, likely black cloth or leather, and shows signs of wear and discoloration. The overall appearance is that of a well-used, antique volume.

INDUSTRI-
FORENINGEN.

19

~~19~~

64

1924

338 (489) For gl

1862-64.

Hft. 1-4.

~~721~~

Foreningen

af

1862

til den indenlandske Industries Fremme.

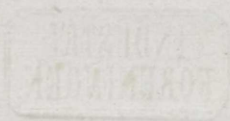

DANMARKS TEKNISKE BIBLIOTEK
Kjøbenhavn.

Trykt hos J. D. Qvist & Comp.

1862.

1803

Foreningen af 1862 [til den indenlandske Industries Fremme.

(Særskilt Aftryk af „Danmark“ Nr. 124.)

Da vi under 19de April d. A. meddeelte Indbydelsen til Dannelsen af denne Forening, knyttede vi dertil følgende Bemærkning: „Nærværende Indbydelse til Dannelsen af en Forening til den indenlandske Industries Fremme slutter sig nøie til den nuværende Toldlovgivning, der allerede i 1797 brød med Beskyttelsessystemet, og hvis Princip i Forhold til Industrien klart og tydeligt i Motiverne til det Rigsraadet forelagte Tarifudkast er angivet at være: en gradviiis Gjærnelse af den fra Fortiden arvede, i Toldtariffen indeholdte Beskyttelsestold, hvorved Toldafgiften efterhaanden og uden Ubillighed og voldsomme Rystelser for de paa-gjældende Industriegrene, hovedsagelig vil kunne blive finantsiel“.

Dette Standpunkt er ikke blot et faktisk berettiget, men tillige et holdbart praktisk, og dertil det eneste naturlige for Haandværks- og Industristanden at indtage ligeoverfor Frihandelsbevægelsen, hvis første positive Livsyttning hos os var det bekjendte Forslag til Rigsraadet om en Frihandelstoldtarif, der aldeles tilfidesætter ethvert Hensyn til Landets Industri- og Haandværksdrift saavelsom til Principet i Toldlovgivningen, hvorunder de bestaaende Forhold have udviklet sig. Indbydelsen er saa usorbeholdent og klart affattet, at vi unægtelig havde ventet, at Enhver, som ikke tager sig den Frihed mellem Linierne at læse Andet, end hvad der er udtalt, vilde dele vor fornævnte Anskuelse; men ikke destomindre indeholdt saavel „Dagbladets“ foreløbige Meddelelse om Foreningens Dannelse, som en ledende Artikel i Bladets Nr. 96 for 26de April den Karakteristisk af Foreningen, at den repræsenterer Beskyttelsespartiet, hvorfor den ogsaa, i Mod-

sætning til Frihandelsforeningen, kaldes „Beskyttelsesforeningen“; ja Artiklen indeholder i Slutningen endog følgende Pæsus: „Det vil da snart vise sig (under Kampen mellem Frihandelsforeningen og Beskyttelsesforeningen), at hvad der fra Frihandelens Side kæmpes for, er ikke blot Ønsket om at faae nogle Fornødenheds- og Bekvemmelighedsgjenstande billigere, men at her er Tale om at yde den Retfærdighed, der kræves ved den bestaaende Lovgivning, at det gjælder om at give Enhver Ret til at producere eller fabrikere, hvad han efter sine Evner og Kræfter bedst er skikket til, samt Ret til at kjøbe sine Fornødenheder paa det billigste og sælge sine Frembringelser paa det dyreste Sted. Det er en Kamp imod den Ubillighed, der ved Uvidenhed og gammel Elendrian er bleven bibeholdt i Beskatningen, en Kamp for Lys imod Mørke, for Sandhed og Retfærdighed imod Uvidenhed og egen Interesse.“

Hvis det trængte til yderligere Bekræftelse at den, der vil træffe sit Maal, helst maa undgaa al vild Lidenskabelighed og Exaltation, da vilde denne „Dagbladets“ opstyltede Slutningsreplik være en Binding; thi den skyder saa antageligt langt over sit Maal, at den er vel skikket til at tjene til Advarsel. I Faveur af Grosserer=Societetets Tarifforslag, som „Dagbladet“ holder fast ved og ligeledes foreslaaer Frihandelsforeningen at fastholde som Udgangspunkt, fremstilles den bestaaende Toldlovgivning som hvilende paa et Beskyttelses- og Monopoliseringsystem, der ikke indrømmer Enhver Retten til at producere og fabrikere, hvad han efter sine Evner og Kræfter bedst er skikket til, eller til at kjøbe sine Fornødenheder paa det billigste og sælge sine Frembringelser paa det dyreste Sted, uagtet saadanne Baand som bekjendt aldeles ikke eksistere, og uagtet netop Ophævelsen af Tolden paa fremmede Fabrikater i mangfoldige Tilfælde vil forhindre Arbejderen fra at fabrikere, hvad han efter sine Evner og Kræfter bedst er skikket til. Paa den anden Side

fremstilles Frihandelen som Frelse for den Ubillighed, der ved Uvidenhed og gammel Elendrian er bleven bibeholdt i Beskatningen, og som den der skal yde den Retfærdighed, som kræves ved den bestaaende Lovgivning, uagtet netop Grosserer-Societetets Tarifforslag ved en enorm Forhøielse af Indførselstolden paa forskjellige Fornødenhedsartikler, der tillige bliver en urimelig høi Beskyttelsestold for forskjellige indenlandske Fabrikater, fremkalder en høi Grad af Ubillighed i Beskatningen og Uretfærdighed mod Konsumenterne, hvilket ifkun saare lidet stemmer med Frihandelsprincippet, der, idet al Told betragtes som et nødvendigt Onde, ogsaa nødvendig maa kræve lave Toldsatser, lagte paa et større Antal Artikler, for at Ondet kan fordeles saameget som muligt og blive saa lidet føleligt som muligt.

Ved at bruge for stærk Krudtladning har „Dagbladet“ saaledes skudt langt over Maalet og forødt sit Krudt, hvorpaa vi ikke skulle undlade ogsaa at henlede et andet Blads Opmærksomhed, navnlig fordi dette, der saa gjerne seiler i „Dagbladets“ Kjolvand, af „uinteresseret“ Opmærksomhed for „Danmark“ har advaret os imod at komme for vidt frem i Beskyttelsesretningen. Dette godtgjør kun tilstrækkeligt, at denne Samtidige enten aldeles ikke har paaagtet eller aldeles ikke forstaaet vore tidligere bestemte Udtalelser om den nye Forening til Industriens Fremme, samt hvad vi ved forskellige Leiligheder have udtalt med Hensyn til Regeringsudkastet til den nye Toldtarif, Begrebet Beskyttelsestold og det Illusoriske i den Paastand, at Ophævelsen af en bestaaende lav Indførselstold paa en Bare vil nedsætte dennes Salgspræis her i Landet og saaledes komme Konsumenterne tilgode.

Vi see os iøvrigt idag istand til at berolige alle ængstelige Samtidige med Hensyn til at den nye Industriforenings Formaal ikke vil afvige fra, hvad der er udtalt i Indbydelsen, nemlig ved at meddele et Afstryk af § 1 af det Udkast til

Foreningens Love, som vil blive forelagt og utvivlsomt ogsaa vedtaget paa den til Tirsdagen den 3die Juni indkaldte Generalforsamling. Paragraphen lyder saaleges:

Foreningens Formaals er:

- 1) At støtte vor Toldlovgivnings Udvikling i dette Aarhundrede ved at modarbejde de Bestræbelser, der maatte blive gjorte for en pludselig eller snarlig Ophævelse af Told paa udenlandsk Fabrikata, og
- 2) at bidrage til at hæve den indenlandske Industri til et saadant Standpunkt, at Beskyttelsestolden gradviis og deelviis kan ophæves.

Det vil heraf yderligere sees, at den af os strax fremsatte Opfattelse af Foreningens Standpunkt er fuldkommen korrekt, og stemmer aldeles med vore egne ofte udtalte Anskuelser om disse Forhold; og idet vi herved tilsiige Foreningen vor Understøttelse i Overensstemmelse med dens Program, erklære vi os tillige villige til at aabne vore Spalter for Bidrag til Belysning og Fremme af dens for Haandværks- og Industristanden vigtige Formaals.

Frihandelsforeningen og den indenlandske Industrie.

(Eerstilt Aftryk af „Danmark“ Nr. 139 og 142.)

I.

Vi skyldte Frihandelsforeningen en nærmere Drostelse af det 1ste Hefte af det af den udgivne Tidsskrift, og vi skulle idag gjøre Begyndelsen med den 1ste Artikel i bemeldte Hefte, hvori Hr. Professor C. J. Kayser udtaler sig om „Industriforeningen og Toldspørgsmaalet.“

Forinden vi gaae nærmere ind paa Hr. Professorens Udtalelser, vil det dog være nødvendigt strax at gjøre op=

mærksom paa det forandrede Standpunkt, han selv mærkeligt nok, uagtet han saavel er Indbyder til som Medlem af Bestyrelsen i Frihandelsforeningen, indtager ligeoverfor bemeldte Forenings Program, som man maa være berettiget til at antage at være udtrykt i Indbydelsen til Foreningens Dannelse. Medens nemlig Indbydelsen angiver som det Maal hvortil der skal arbeides: 1) at fastsætte Tolden alene efter Statens finansielle Fornødenheder, 2) at simplificere Kontrollen og formindste Udgifterne ved Skattens Opkrævning, 3) at indskrænke Toldafgifterne til saa faa Gjenstande som muligt, og 4) at styrke Skatteevnen ved at fjerne alle Hindringer for den frie Udvikling af Industri, Handel og Skibsfart, — hvorved Foreningen saaledes aldeles har adopteret det af Grosserer=Societetets Komitee til Rigsraadet indgivne Forslag til en Toldtarif, — betegner Hr. Professore i den nævnte Artikel Frihandelsforeningens Formaal at være: „i Forbrugernes Interesse at arbejde for yderligere Forandringer af den bestaaende Toldtarif“. Han staaer saaledes paa et heelt andet Standpunkt end Frihandelsforeningens; thi vi behøve vel neppe at gøre opmærksom paa, at en reent finansiell Told indskrænket til saa faa Gjenstande som muligt — og selvfølgelig af en betydelig Størrelse, saaledes som af Grosserer=Societetet foreslaaet, — netop ikke bliver i Forbrugernes Interesse.

Men ligesom Hr. Professore ikke er i Overensstemmelse med Frihandelsforeningen med Hensyn til dens Formaal, saaledes kunne vi ikke erklære os enige med ham i den Karakteristikk, han giver af den blandt de Industridrivende i Anledning af Frihandelsbestræbelserne fremkaldte Bevægelse, som han nemlig tillægger den Hensigt, „at virke for, at den nu bestaaende Tilstand i alt Væsentligt bliver uforandret“.

Strax i Begyndelsen af det paa Industriforeningens Generalforsamling vedtagne Andragende til Rigsraadet udtales nemlig, — hvad iøvrigt ogsaa er citeret af Hr. Professorens selv: Pag. 4, — „Industriforeningen misfjender langtfrå det Onskelige i en muligt omfangsrig Løttelse i Handelsfamkvemmet med Udlandet, ligesaa lidt som den nægter de Bestræbelser og Anstuelser sine Sympathier, der tilfigte en fuldstændig Ophævelse af de Handelen ved Toldlovgivningen paalagte Baand; men den finder at det vilde være meget betænkeligt, om der arbejdedes hen til dette Maal anderledes end gennem gradviis fremadskridende Forandringer af det eengang Bestaaende“. Ja, han erklærer endog, at denne aabne og fordomsfri Udtalelse fortjener en varm Anerkjendelse, og at den tilføiede Begrænsning — at Formaålet kun bør naaes gennem en gradviis fremadskridende Forandring af det Bestaaende, — „er aldeles berettiget fra Industriforeningens Standpunkt, ligesom den ogsaa er aldeles i Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, man hos os ellers har fulgt ved lignende Leiligheder.“

Hvad kan da nu Grunden være til den fornævnte af Hr. Professorens givne, herfra aldeles afvigende Karakteristik af den blandt de Industridrivende ved Frihandelsbestræbelserne vakte Bevægelse, en Bevægelse, som iøvrigt ikke blot har fundet sit Udtryk i Industriforeningens Andragende til Rigsraadet, men især i den allerede under 16de April udgaaede Indbydelse til Dannelsen af en ny Forening til den indenlandske Industries Fremme?

Saa usandsynligt som det end forekommer, maa dog den væsentligste Grund hertil antages at være, at Hr. Professorens enten aldeles ikke kender eller fuldstændig misfjender det Princip, hvorpaa den nærværende Toldlovgivning og Tarif hviler. Han taler saavel strax paa første Side som gennem hele Afhandlingen om det bestaaende Beskyttelsessystem, uagtet et saadant ikke har eksisteret hos os siden

Frd. af 1ste Februar 1797, og det er tilvisse en Skjæbnens Ironi, at netop det samme Hefte af Frihandelsforeningens Tidsskrift i Afhandlingen „Vore Toldtarifers Forhold til Frihandelen“ af Redakteur, Cand. polit. Holst, fuldstændig fører Beviset herfor. Vi skulle i saa Henseende kun henvise Hr. Professoren til de i nævnte Skrift meddeelte Motiver til Frd. af 1ste Februar 1797 og særligt til hvad der er anført Pag. 27, 31, 42, 43 og 44.

Denne Misforstaaelse af Principet i den bestaaende Toldlovgivning, — som iøvrigt ogsaa tidligere, saaledes i den roeskildste Stænderforsamlings Indstilling i 1836 og i den industrielle Oppositions Udtalelser i 1858, har søgt at gjøre sig gjældende, hvilket muligt har vildledet Hr. Professoren, — viser sig klarest Pag. 8, hvor han foreslæaer som den Bei, der bør følges, at man, for at undgaae Odelæggelse af Industrien og Tab for de Industri drivende ved en ubesindig Fremgangsmaade, „skal gaae besindigt frem, ikke have Beskyttelsen paa eengang men gradviis formindste den, saa at de Industri drivende, der under de nye Forhold ikke vilde være Udlandets Konkurrence vogne, efterhaanden kunde drage deres Kapitaler og deres Arbeidskraft ud af disse Erhverv og fore Grundlaget for deres Eksistens over i en ny Levevei.“ Men en saadan, paa en omhyggelig Undersøgelse af de paagjældende Forhold begrundet, gradviis Fjernelse af den i Toldtarifen endnu indeholdte Beskyttelsestold, for at Toldafgiften efterhaanden, og uden Ubillighed og voldsomme Rystelser for de paagjældende Industriegrene, hovedsagelig vil kunne blive finantiel, er netop det Princip, hvorpaa vor hele Toldlovgivnings Udvikling hviler, — og Hr. Professoren kommer saaledes ved denne Udtalelse atter i Modsatning til Frihandelsforeningens Program og til at staae paa den bestaaende Toldlovgivnings Udviklings Standpunkt. Det er,

som vi maa antage, denne Usikkerhed i Hr. Professorens Opfattelse saavel af Frihandelsforeningens Formaal, som af den bestaaende Toldlovgivnings Princip, som det maa tilskrives, at han karakteriserer de Industridrivendes Bestræbelser som gaaende ud paa, at den nu bestaaende Tilstand i alt Bæsenligt bliver uforandret. Hans urigtige Forudsætning, at det er et bestaaende Beskæftigelsesystem, de Industrielle ville forsvare, har forhindret ham i at læse Industriforeningens Udtalelse til Rigsraadet paa en ligefrem og naturlig Maade, — overseende de flere Mangler ved Redactionen, der som bekendt hidrørte fra de afvigende Anskuelser, som udtalte sig i Industriforeningens Handelsudvalg, og Bestræbelserne for at forene disse, — og derved er bleven bragt til at see modsatte Anskuelser, hvor der i Virkelighed ingen saadan Modsætning findes. Naar Industriforeningen i sit fornævnte Andragende saaledes umiddelbart efter den foran citerede Passus Pag. 4, der slutter med: „men den finder, at det vilde være meget betænkeligt, om der arbejdedes hen til dette Maal anderledes end gennem gradvís fremadskridende Forandringer af det eengang Bestaaende“, fortsætter: „En paa Frihandelens Principer begrundet Handelspolitik og et deraf flydende Toldsystem vilde efter Industriforeningens Anskuelse, der vistnok deles af den overveiende Majoritet af de Industridrivende her i Landet, paa en hoist beklagelig og mulig endog tilintetgjørende Maade ramme Landets Industri og navnlig den Deel af samme, der meest er Haandværksdrift og ikke besidder saamegen Modstandsevne som Fabrikdriften; den nærmeste Følge deraf vilde blive, at et stort Antal Statsborgere mistede deres Levevei og Grundbetingelserne for deres Eksistens“, — da er der neppe mange Andre end Hr. Professorens, som ved at læse denne Deel af Andragendet i Sammenhæng ikke have forstaaet, at det selvfølgelig er en pludselig indført Frihandelstarif, hvis ødelæggende Indflydelse paa Industri og Haandværksdriften her betegnes.

Professoren har under den foran betegnede Forudsætning læst stykkeviis og drager nu tilfælt mod den formeentlige Modsatning, som Ingen fornøftigviis kan lægge i Andragendet, der ogsaa paa mange andre Steder, saaledes f. Ex. Pag. 10, tydeligt nok udtaler, at det man frygter for er en pludselig Ophævelse af al Beskyttelsestold, saaledes som af Grosserer-Societetet foreslaaet, istedetfor en gradviis fremadskridende Forandring af det Bestaaende i Overensstemmelse med den bestaaende Toldlovgivnings Udvikling i dette Aarhundrede.

Som foran bemærket, er det imidlertid ikke blot Industriforeningens Medlemmer, men de Industridrivende i Almindelighed, hvis Bestræbelser karakteriseres af Hr. Professoren, som gaaende ud paa, at den nu bestaaende Tilstand i alt Væsentligt forbliver uforandret. Men karakteriserer Hr. Professoren Bevægelsen blandt de Industridrivende udenfor Industriforeningen, bør han selvfølgelig ogsaa omtale hvori denne Bevægelse bestaaer, og ikke, saaledes som skeet er, forbigaae den med Tausked, uagtet den dog utvivlsomt idet han omtaler den, ogsaa maa være ham bekendt. Denne Bevægelse udenfor den gamle Industriforening, er netop Dannelsen af den foran berørte nye Forening til den indenlandske Industries Fremme. Det var endeel Mænd, hvem den indenlandske Industries og Haandværksdrifts Velfærd ligger paa Hjertet, magtpaaliggende at godtgjøre, at det Standpunkt, hvorpaa Industriforeningen ved Bedtagelsen af Andragendet til Rigsraadet havde stillet sig, nemlig den bestaaende Toldlovgivnings Standpunkt (der har brudt med Beskyttelsessystemet og vil Beskyttelsestoldens gradvise Fjernelse efter omhyggelig Undersøgelse og uden Ubillighed og voldsomme Rystelser af de nuværende Industrigrene) billigedes af et overveiende Antal af Industri- og Haandværksstanden i Landet, og ikke skulde kunne siges ifkun at deles af den Kjøbenhavnske Industriforenings Majoritet. I dette Diemed

udstedtes Indbyddelsen til Dannelsen af den nye Industriforening, og der skal Ingen kunne sige Andet, end at den klart og tydelig udtaler det Formaal, den har sat sig; det er derfor aldeles uberettiget, at Professor Kayser karakteriserer denne Bevægelse blandt de Industridrivende udenfor Industriforeningen, som den, der har til Hensigt at virke for at den nu bestaaende Tilstand i alt Væsentligt bliver uforandret, og det saameget mere som han selv, efter hans foran citerede Udtalelse Pag. 8, aldeles maa tiltræde Foreningens Program.

Det var det Uberettigede i den af Hr. Professoren fremsatte Karakteristik af Bevægelsen iblandt de Industridrivende, som det nærmest var os magtpaaliggende at godtgjøre. Hvad Hr. Professoren iøvrigt indvender mod Industriforeningens Andragende til Rigsraadet, er mindre væsentligt og tildeels tidligere imødegaaet; kun skulle vi endnu med Hensyn til Hr. Professorens Bemærkninger til den Passus i Industriforeningens Andragende, anført Pag. 13: — „Saa længe vore nærmeste Naboer og de Stater, der omgive „Ostersøen, have et stærkt protektionistisk System, vilde efter „Industriforeningens Overbeviisning den foreslaaede gennemgribende Forandring af vor Handelslovgivning efter Frihandelsens Grundsætninger neppe være tilraadelig. En saadan Forandring vilde hovedsagelig ifkun gavne Udlandets „Industri, og som Forholdene endnu ere, gjøre det danske „Monarki til et velkomment Opland for fremmede Fabriker“ — henviser til den Pag. 36 i det samme Hefte af Tidsskriftet citerede Udtalelse af den Hoeskildske Ständerforsamling i 1836, hvori det hedder, — rigtignok i den vrangte Forudsætning, at Toldlovgivningen hviler paa et Besklyttelsesystem, — „Ejendødt imidlertid Forsamlingen maa ansee en saadan Toldbesklyttelse for at være skadelig for det hele Borgersamfund, vilde den dog aldrig kunne tilraade, at et saadant kunstigt System, hvor det eengang er blevet indført og har fæstet dybe Rødder, samt

saaledes har grebet ind i den hele Statshuusholdning, paa eengang og uden meget lang Forheredelse skulde hæves, især saalænge det, saaledes som endnu i det Mindste for en Deel er Tilfældet, i mange andre Lande vedligeholdes". Hr. Professore vil muligt, efterat have læst denne Uttring af den frihandelsfindede Stændersforsamling, kunne forsone sig noget med den Anskuelse, at det dog vel var Umagen værd at betænke sig alvorligt paa at aabne sit Marked for toldfri Indførsel af fremmede Landes Industriprodukter og Fabrikater, forinden der vil kunne opnaaes Gjensidighed paa lige Betingelser. Rigtignok bemærker Hr. Professore til Beviis for at vi ligesaa godt kunne indføre Frihandelsystemet hos os først som sidst Pag. 15: „Tovrigt maae vi tilstaae, at vi aldeles ikke kunne indsee, hvorledes det med Hensyn til Frihandelens Indførelse hos os kan have nogen Betydning om f. Ex. Rusland følger det samme System som vi eller et andet. Dersom vi aabne vort Marked for en fri Konkurrence med Udlandet, saa er det med England, at vore Industridrivende ville komme til at konkurrere og ikke med Rusland, og dersom dette Land gaaer denne Vej, saa er det engelske og ikke danske Industrijenstande, som ville blive indførte der"; — men vi skulde dog tillade os i al Alvor at spørge Hr. Professore, hvor de store Fordele, som Industrien skulde opnaae ved Frihandelen, da blive af, naar den danske Industri ved Frihandelens Indførelse hverken vil kunne udholde den engelske Konkurrence i Affætning til Naboerne Rusland, Tydskland etc., og ei heller selvfølgelig paa vort eget Marked. Det er dog i en utrolig Grad at Frihandelsfolkene ere letfindige i deres Paaastand om Frihandelens store Goder for Industrien hos os, uden at kunne anføre den mindste antagelige Grund for Paaastandens Rigtighed, og nu har Frihandelsfolkene bedste Mand, Professor Kaysers, kjøndt usfrivillig, givet en bestemt Udtalelse tilbedste i den

modsatte Retning, som vi ogsaa derfor herved skulle tillade os at slaae fast, fordi den indeholder en vægtig Opfordring for Regeringen til at være i hoieste Grad varsom med hvert Skridt, der agtes gjort fremad paa den pludselig saa forroste Frihandelsbane.

II.

Vi skulle nu gaae over til at omtale den anden Artikel i Frihandelsforeningens Tidsskrifts 1ste Hefte: „Vore Tarifers Forhold til Frihandelen.“

Redakteuren af Tidsskriftet, Hr. Cand. polit. L. Holst, har i denne Afhandling givet en sammentrængt og korrekt Oversigt over Udviklingen af vore Toldforhold fra Frd. af 1ste Febr. 1797, som brød med Beskyttelsessystemet, og indtil nu, og han kommer ved denne Undersøgelse (Pag. 44) til følgende fuldkommen rigtige Resultat: „Det fremgaaer af hele den foregaaende Udvikling, at Frihandels-Principet med mere eller mindre Skarphed og Klarhed er bleven fastholdt som Endemaal lige fra 1797, og at det gjentagende er udtalt saavel af Regeringen, som af Repræsentationen, at Beskyttelsen kun er provisorisk og efterhaanden bør bortfalde“; — og der er saaledes en fuldstændig Overensstemmelse med Hensyn til Maalet for Bestræbelserne hos Regeringen, de Industrielle og Frihandelsmændene.

Men medens Regeringen og de Industrielle, i Overensstemmelse med hvad der ogsaa fra Repræsentationens Side tidligere er fastholdt, vil gaae frem i Overensstemmelse med Toldlovgivningens Udvikling siden 1797, og derfor ifkun vil have Beskyttelsestolden fjernet gradviis og deelviis, efterhaanden som en omhyggelig Undersøgelse viser, at de paa-

gjældende Industri- og Haandværkervirksomheder kunne taale en Nedsættelse, for at undgaae Ubillighed og voldsomme Rystelser i de paagjældende Fabrikationsforhold, saa arbeide vore nuværende Frihandelsfolk for at gjøre et Spring udover denne Udvikling, men ere iøvrigt uenige om Maaden, hvorpaa vi skulle springe ind i de ogsaa for Industrien forjættede Frihandelsvelsignelser.

Grosserer = Societetet, der rimeligviis vil bringe sin tidligere daadlose Virksomhed i Forglemmelse ved paa det Kraftigste at varetage Handelsstandens særlige Interesser, har som bekjendt indgivet et Forslag til Rigsraadet til en Frihandelsoldtarif, der endog gaaer meget videre end det engelske Ideal, og dette Forslag, der gaaer ud paa pludselig at bryde med den hidtidige Udvikling — en Fremgangsmaade, der netop er modsat det stedse af Frihandelsfolkene opstillede engelske Exempel —, er adopteret af Frihandelsforeningen i dens Program og støttes paa det Stærkeste af „Dagbladet“. De moderate Frihandelsmænd indskrænke sig derimod til at fordre al Beskyttelsestold for Industrien hævet efter en vilkaarlig bestemt Tidsfrist; de ville ogsaa gjøre Springet udover den hidtidige Udvikling, men dog kun efter nogen Forberedelse. Flere af Frihandelsforeningens Medlemmer, og deriblandt ogsaa Professor Kayser, have udtalt sig i denne Retning, ligesom ogsaa Rigsraadets Tarifudvalgs Majoritet; og da Redakteuren af Frihandelsforeningens Tidsskrift i den ovennævnte Afhandling, Pag. 44, har udtalt: „men Industrien kan ikke beklage sig, om der endelig mod en sidste Frist skrides til Opfyldelsen af de saa ofte gjentagne Løfter, saa at man ret kan begynde at drage Fordeel af Danmarks herlige Beliggenhed for Handel og Skibsfart, og tilveiebringe den frie og ligelige Udvikling, der er saa ønskelig“, saa maa det antages, at Frihandelsforeningen er stærkt ifærd med at modificere sit Program, og vil slutte sig til de Moderates Anskuelse.

Vi kunne imidlertid i denne Sag hverken gaae med Grosserer=Societetet eller slutte os til de moderate Frihandelsmænd. Vi ansee nemlig ethvert Spring, med eller uden Forberedelse, udover Toldlovgivningens hidtidige Udvikling i dette Aarhundrede, ikke blot som en Feil, — fordi Følgerne af ethvert Spring i Udviklingen, og navnlig i Forhold, der gribe saaledes ind i en overmaade talrig Klasse Statsborgeres Belskæd, ikke lader sig beregne, — men tillige som uberegtiget; thi de af Redaktøren i det ovenstaaende Citat nævnte, „saa ofte gjentagne Løfter“, ere netop udtrykkelige Tilfagn til Industri- og Haandværkstanden om, at Beskyttelsestolden ikkun gradviis og deelviis vil blive ophævet, efter en omhyggelig Underfølgelse, og uden Ubillighed og voldsomme Rystelser for de paagjældende Virksomheder, — og saadanne Tilfagn bør utvivlsomt, saavel for det Heles som for de Enkeltes Skyld, holdes af Regeringen og respekteres af Repræsentationen.

Sluttelig skulle vi kun bemærke, at det selvfølgelig er Pligt for Enhver, der arbejder for en Forandring i de bestaaende Forhold, klart og overbevisende at godtgjøre de Fordele, der ved Forandringen ville opnaaes; opfyldes ikke denne Forpligtelse, ville Bestræbelserne hverken kunne gjøre Forandring paa at komme i Betragtning eller kunne vente at opnaae praktisk Betydning. Naar den nævnte Afhandling derfor slutter saaledes: „Det er Frihandelsforeningens Opgave at udbrede og befæste den Overbeviisning, at Gjennemførelsen af Frihandelsprincippet, som har gjort sig gjældende hos os tidligere end i næsten alle andre Lande, vil udøve en velsignelsesrig Indflydelse paa alle Klasser, vil styrke Landets materielle Fremgang, befordre dets immaterielle Udvikling og give vor Befolkning den Energiens Hurtighed, som man endnu savner hos den“, men Frihandelsforeningen vil løse denne Opgave, „Gjennemførelsen af Frihandelsprincippet“, ad

en anden Bei end Regeringen, da bliver det ogsaa Frihandelsforeningens Pligt at føre Beviis for, hvilke overveieude, positive Fortrin i det Almindeliges Interesse det vilde medføre at bryde med den nuværende Udvikling, der arbejder til det samme Maal.

„Dagbladet“ og Foreningen af 1862 til den indenlandske Industries Fremme.

Af Kammerraad og Contoirchef J. W. E. Winther.

(Særskilt Aftryk af „Danmark“ Nr. 146.)

J en Artikel i Anledning af denne Forenings Konstitution, med den i „Dagbladet“ nu sædvanlige Overskrift „Beskyttelsesforeningen“, har nævnte Blad i sit Nr. 134 af 13de ds., næst at betegne mig som „Repræsentant for de af Frihandelsbevægelsen opskræmmede Toldembedsmænd, som i Tankerne see sig afskedigede paa Bartpenge, saasnart Frihandelsmændene faae Magten“, fremhævet, at jeg paa Foreningens Generalforsamling, ved at motivere Bestyrelsens Forslag til Redaktionen af Lovens § 1 angaaende Foreningens Formaal, ikke betænkte mig paa at opfordre Foreningen til at modsætte sig ethvert Forsøg paa at hæve Beskyttelsen om 5 eller 10 Aar, hvilket nogle Medlemmer af Rigsraadets Toldudvalg havde erklæret for ønskeligt, medens det efter min Formening vilde være en utilgivelig Svaghed for Industrien at nedlade sig til en saadan Overenskomst.

Det er af den hele Artikel tydeligt nok, at „Dagbladet“ er fortrædeligt stemt, og jeg kan ogsaa meget godt forstaae det. Det har sat sig til Opgave paa det kraftigste at støtte Grosserer=Societetets til Rigsraadet indgive Forslag til en Frihandelsoldtarif, — og saa gaaer Frihandelsforeningen, hvis Program gaaer aldeles med dette Grosserer=Societetets Forslag, hen og modificerer dette Program saaledes som

allerede antydet i Foreningens første Møde og senere fastholdt saavel i Professor Kayser's som i Redakteurens Udtalelser i 1ste Hefte af Foreningens Tidsskrift, hvorhos Rigsraadets Tarifsudvalgs Majoritet er gaaet i samme Retning, saa at Grosserer-Societetet og „Dagbladet“ nu staae alene; det kan ikke nægtes, det er fortrædeligt. Den industrielle Opposition i 1858 mod det Rigsraadet dengang forelagte Tarifsudkast gik ud fra den faktisk urigtige og derfor ogsaa ubeviislige Paastand, at den bestaaende Toldtarif var en Beskyttelsestarif, og at hele Toldlovgivningens Udvikling hvilede paa Beskyttelsessystemet. Dette var et saa uholdbart Standpunkt, at „Dagbladet“ ikke med Grund nu kunde vente nogen betydningsfuld eller holdbar Modstand mod Frihandelsbestræbelserne fra denne Side — og saa gaaer Industri- og Haandværkstanden i 1862 hen og gjør en fuldstændig Frontforandring; erkjender, at Toldlovgivningen ikke hviler paa Beskyttelsessystemet, slutter sig til Regeringen og stiller sig ligeoverfor Frihandelsbestræbelserne, saaledes som de ere fremtraadte, paa den bestaaende Toldlovgivnings Udviklings Standpunkt. Det kan ikke nægtes, dette er en god Grund mere til at gjøre „Dagbladet“ fortrædeligt, thi det nu indtagne Standpunkt er ikke blot et berettiget, men et holdbart praktisk.

Men istedetfor at disse Uheld burde bevirke, at „Dagbladet“, naar det endelig vedblivende vilde fastholde sin indtagne ufordeelagtige Stilling, ved klare og uomstødelige Grunde beviste Frihandelens velgjørende Indflydelse paa Industrien overhovedet, og særligt Fortræffeligheden af Grosserer-Societetets Tarifsudkast og Unskeligheden af dets Gjennemførelse strax, har „Dagbladet“ foretrukket at virke paa en anden Maade, som jeg — da Bladet har været saa venligt at paatage sig at betegne min Stilling til denne Sag —, til Gjengjæld skal tillade mig at betegne som Tendent's-Modifikationer af bekjendte Fakta.

Det er saaledes allerede en temmelig stærk Tendents-Modifikation af et bekjendt Faktum, naar „Dagbladet“ vedblivende kalder Foreningen „Beskyttelsesforeningen“, uagtet det saavel af Indbydelsen til Foreningens Dannelse som af de senere vedtagne Love er noksom klart og tydeligt, at Foreningen aldeles har opgivet det foran betegnede Beskyttelses-Standpunkt, hvorpaa de Industrielle i 1858 havde stillet sig, og uagtet „Dagbladet“ særligt herpaa er bleven gjort opmærksom; saaledes i Nr. 124 af „Danmark“. Men denne bliver ligefrem utilbørlig, naar „Dagbladet“, — efter gjen- nem Frihandelsforeningens Tidsskrift, i Artiklen om vore Toldtarifers Forhold til Frihandelen, at være bleven overbevist om: „at Frihandels-Principet med meer eller mindre Skarphed eller Klarhed er blevet fastholdt som Endemaal lige fra 1797, og at det gjen- tagende er udtalt saavel af Regeringen, som af Repræsentationen, at Beskyttelsen kun er provisorisk og efterhaanden bør bortfalde“, — ikke desto mindre tillader sig at fremsætte saadanne Paastande som: „Denne Gang indlade de Industridrivende sig derimod ikke (som i 1858) paa nogen Diskussion om Toldlovgivningens Tendents men opstille det som givet, at den danske Toldlovgivning i dette Aarhundrede har været protektionistisk, og danne en Forening med det Formaal, at støtte vor Toldlovgivnings Udvikling i dette Aarhundrede, ved at modarbejde de Bestræbelser, der maatte blive gjorte for en pludselig eller snarlig Ophævelse af Told paa udenlandske Fabrikata“; — (men listelig fortier Bladet den anden Deel af Foreningens Formaal: „at bidrage til at høre den indenlandske Industri til et saadant Standpunkt, at Beskyttelsestolden gradviis og deelviis kan ophæves) ... Endvidere: „Det skal see ud, som om det slet ikke var muligt, at Toldlovgivning kan have havt anden Bestemmelse, end at beskytte Industrien“, ... „Foreningen vil ikke paatage sig at bevise, at Beskyttelsen er bedre for

Landet end Friheden, men holder blot fast ved, at Industrien har havt det godt under den hidtil bestaaende Lovgivning, og den vil derfor modsætte sig enhver Forandring heri;" ... "En Forening, der vil tvinge Landet til at bibeholde en Toldlovgivning, som allerede nu har overlevet sig selv, er umulig og dens Udtalelser og Resolutioner ville have ligesaa liden Betydning, som om den modsatte sig enhver Forbedring i den politiske Lovgivning;" "Har Beskyttelsesforeningen virkelig Tillid til sin Sag, saa maa den usorbeholdent rykke frem med sin Mening (som om denne ikke usorbeholdent og tydeligt var udtalt) og ikke lade sig noie med de bekjendte Talemaader om Ubetimelighed, Mangel paa Modenhed og meget Andet, hvoraf Ingen lader sig skræmme, da man af en lang Erfaring veed, hvor lidet dette har at sige."

Saaledes idelig og idelig at fremsætte urigtige Paaastande om Foreningens Formaal imod bedre Overbeviisning og imod hvad der offentlig foreligger, er tilvisse en utilbørlig Tendents-Modifikation af Fakta.

Det er ligeledes en Tendents-Modifikation af et bekjendt Faktum, naar "Dagbladet" i sit Nr. 130 i sin Artikel om Industriudstillingen i London siger: "Blandt de Danske, der i den senere Tid ere komne hertil, er Generaltolldirektøren, Grev Sponneck, som vel sagtens skal studere Frihandel herovre og ialtsald skulde have ondt ved at studere Beskyttelse"; — thi Gjennemførelsen af det saakaldte Frihandelsystem i England er fra 1860, og Enhver veed, at det netop er Industriens overordentlige Udvikling i England under den endog stærke Beskyttelse, som har gjort Frihandelsstarifen mulig; men dette Faktum skal selvfølgelig ved enhver Leilighed modificeres i Frihandelsbestræbelsernes Interesse.

Ja "Dagbladet" er saa ufortrodet i sin Virksomhed i Faveur af Frihandelens snarlige Gjennemførelse, og benytter selv den mindste Anledning til at stemme sine Læsere til Gunst for Frihandelen, at det i Nr. 131, ved at anmelde

Industriforeningens sidste Kvartalsberetning, — hvori omtales de sanitaire Forbedringer i England, som toge deres Begyndelse i 1841 og have givet høist mærkelige Resultater, med Hensyn til formindsket Dødelighed, — opstiller den Hypothese: „Det er imidlertid muligt, at andre Momenter, saaledes Frihandelen og den derved fremkaldte større Velstand blandt de arbejdende Klasser ogsaa have virket gavnlig i saa Henseende.“ Det er imidlertid noget uheldigt med Hensyn til denne Hypothese, at de statistiske Meddelelser, hvorpaa de fornævnte Resultater ere støttede, ikkun gaae til 1856, medens Frihandelsstarifen er af 1860. Efter de engelske Rapporter om de sanitaire Forhold er Frihandelen endnu ikke optaget som Moment, saa at „Dagbladet“ i ethvert Tilfælde tilkommer Vren af at være første Opdager heraf, og det endog paa Forhaand.

Den meest naive Tendent's-Modification af et bekjendt Faktum er dog imidlertid Fremstillingen af Toldembedsmændene som opskræmmede af Frihandelsbevægelserne, fordi de i Tankerne skulle see sig afskedigede paa Barte penge, saasnart Frihandelsmændene faae Magten, — selvsølgelig fremfat for hos Læserne at fremkalde Indtrykket af hvor nær forestaaende Gjennemførelsen af en Frihandelsstarif er; — thi det er bekjendt nok og forelaae i Rigsraadets Tarifudvalg, at der, ved en Toldtarif som Grosserer=Societets Forslag, ikke vilde kunne paaregnes nogen Besparelse i Toldadministrationen, da den nødvendige Siffring mod Defraudation og Indsmugling paa Grund af de urimelig høie Satser rigelig vil opsluge, hvad der i anden Retning kunde bespares. „Dagbladets“ Bemærkning om, at det i mig nærmest seer en Repræsentant for bemeldte „opskræmmede“ Toldembedsmænd, kan fornuftigviis ikkun have sin Grund i, at det ikke vilde være let paa anden Maade at faae Tiraden anbragt; thi „Dagbladet“ kan dog neppe være uvidende om, at min Embedsstilling netop er saaledes, at den ikke vil

blive paavirket af Frihandelsbestræbelserne, saalænge ikke al Told- og Brændeviinsafgift hæves. Selv om Grosserer-Societetet og „Dagbladet“ havde haft mere Held med sig, og ikke, som Tilfældet er, hver Dag tabte Terrain, saa er den af „Dagbl.“ antydede Fare for Toldembedsmændenes Eksistents „naar Frihandelsmændene faae Magten“, dog hverken saa alvorlig eller overhangende, at den fornuftigviis kunde forudsættes at fremkalde Forstræffelse; den Virkning, jeg har seet af disse Bestræbelser, har været ganske det Modsatte.

Alt jeg ved Foreningens Stiftelse og Lovens Bedtagelse har udtalt mig mod de moderate Frihandelsmænds Program, nemlig Fastsættelsen af en vilkaarlig Frist, med hvis Udløb al Beskyttelsestold skulde ophøre uden nogen forudgaaende Undersøgelse af de paagjældende Forhold, er fuldkommen rigtig; thi det er efter min fulde Overbeviisning og mit Kjendskab til disse Forhold ikke paa denne Maade at Industri- og Haandværksstandens Interesse vil kunne varetages. Regeringen og Repræsentationen har gjentagende og udtrykkeligt givet Haandværks- og Industristanden Tilfagn om, at Beskyttelsestolden ikkun gradviis og deelviis vil blive ophævet, efter en omhyggelig Undersøgelse og uden Ubillighed og voldsomme Rystelser for de paagjældende Virksomheder; dette er den af Regeringen og Repræsentationen hidtil fastholdte Basis for Udviklingen af vor Toldlovgivning og Frihandelsprincipets Gjennemførelse, og ethvert Spring udover denne Udvikling er et Brud paa disse Tilfagn og vil utvivlsomt tillige blive af saa beklagelige og uberegnelige Følger for Industri- og Haandværksdriften, at sikkert Regeringen saavel som Repræsentationen vil betænke sig paa at støtte Bestræbelser i denne Retning, med mindre der af Frihandelsmændene føres Beviis for, at et saadant Brud med den hidtidige Udvikling vil medføre saadanne overveiende Fordele for det Almindelige, at den ødelæggende Indvirkning paa Industri- og Haandværksdriften og Følgerne deraf for den

overordentlig talrige Klasse af Befolkningen ikke derimod fortjene at tages i Betragtning.

Men med Hensyn til at føre et saadant Beviis har idetmindste „Dagbladet“ en ganske eiendommelig Anskuelse. Det siger saaledes i den nævnte Artikel: „Forholdene ville ogsaa snart tvinge Foreningen (o: den nye Industriforening) til at optræde paa en mere aktiv Maade. For at forsvare det Bestaaende maa den bevise, at dette er bedre end det Nye, der foreslaaes indført, og under den Diskussion, som herved opstaaer, vil Nødvendigheden af en Reform blive klar for Alle.“ Foreningen, som slutter sig til den af Regeringen og Repræsentationen hidtil fastholdte Basis for vor Lovgivnings Udvikling, paahviler altsaa efter „Dagbladets“ Formening Beviisbyrden, medens Frihandelsmandene, som foreslaae at bryde med denne Udvikling, skulle være fritagne for at føre noget Beviis for at det foreslaaede Nye medfører saa overveiende Goder for Almeenvællet, at andre ødelæggende Virkninger, saaledes for Industri- og Haandværksdriften, ikke derimod fortjene at tages i Betragtning. Denne „Dbl.s“ Anskuelse er tilvisse i høieste Maade bekvem for Enhver der føler Tilboielighed til at foreslaae noget Nyt, men hverken har den eller vil den nogenfinde kunne faae Betydning i det praktiske Liv; nægtes kan det imidlertid ikke, original er den Tanke, at et Forslag af denne Beskaffenhed skulde uden nogen Motivering fortjene og kunne forskaffe sig Betydning og Anerkjendelse hos os, der dog have Ord for Besindighed.

Foreningen

af

1862

til den indenlandske Industries Fremme.

Andet Hefte.

Kjøbenhavn.

I Commission hos P. G. Philipsen.

Trykt hos J. D. Qvist & Comp.

1862.

Verordnungen

1865

III. den inbetrachteten Subjektiven Bestimmungen.

Verordnungen

Verordnungen

3. Gemacht von dem H. O. Verordnungen.

Erst von dem H. O. Verordnungen.

1865

Hvilket Standpunkt indtager Frihandels- foreningen.

(Særskilt Aftryk af Bladet „Danmark“
Nr. 221 og 222.)

Booth's Standard Index

Booth's

Booth's Standard Index

Booth's Standard Index

Siden Frihandelsforeningens Program under 28de Februar d. A. blev udstedt, har Foreningens Tendants undergaaet meget mærkelige Svingninger; ja den sidste er af en saadan Natur, at det ligesom kan betragtes som en Mærkelighed, om Foreningen holder synderlig længere sammen. Thi at samtlige Foreningens Medlemmers Overbeviisning skulde have kunnet taale saaledes at svinge med og befinde sig lige vel paa de forskjellige Standpunkter, kan ikke med megen Rimelighed antages.

Enhver, hvem det var bekjendt, — og det maatte da fortrinsviis være Tilfældet med Handelsstanden, — at Toldloven af 1797 brød med Beskyttelsessystemet, at Frihandelsprincippet med mere eller mindre Skarphed og Klarhed er bleven fastholdt som Endemaal lige siden den Tid, samt at ogsaa en væsentlig Deel af Beskyttelsestolden efterhaanden er aldeles bortfalden eller betydeligt formindsket — Enhver, siger vi, hvem dette var bekjendt, kunde selvfølgelig ifkun opfatte Dannelsen af Frihandelsforeningen som sket for at støtte det af Grosserer=Societetet til Rigsraadet indgivne Tarifforslag. Dette ligger ogsaa i Programmet, der klart og tydeligt udtaler, at det Maal, man vilde naae, var „en Toldlov bygget paa heelt andre Grundsætninger end den, som ere fulgte ved Udarbejdelsen af det Rigsraadet af Regeringen forelagte Lovudkast“, hvilken nye Toldlov Programmet betegner som „den Opgave, Tidsaandens uafviselige Krav stiller“, og yderligere detaljerer som en Toldtarif, hvori Tolden „alene fastsættes efter Statens finansielle Fornødenheder“ og hvori „Told=

afgifterne indskrænkes til saa saa Gjenstande som muligt". Maalet var endvidere at simplificere Kontrollen og formindste Udgifterne ved Skattens Opkrævning, og at styrke Skatteevnen ved at fjerne alle Hindringer for den frie Udvikling af Industri, Handel og Skibsfart; eller med andre Ord: Maalet, man vilde naae, var Gjennemførelsen af det fornævnte Forslag til en saakaldet Frihandelsoldtarif, hvilket af Grosserer=Societetet var indgivet til Rigsraadet som Modforslag til det af Regjeringen forelagte Udkast til en ny Toldtarif, og dette Maal ventedes opnaaet ved gennem Frihandelsforeningen at tilveiebringe en stærk offentlig Mening, som med Kraft og Bestemthed udtalte sig for dette Grosserer=Societetets Forslags Gjennemførelse og Regjerings=Udkastets Tilfidesættelse. Det viste sig imidlertid meget hurtigt, at de Mænd, som havde udarbejdet Grosserer=Societetets Tarifforslag og tillige vare de betydeligste blandt Indbyderne til Dannelsen af Frihandelsforeningen, havde forregnet sig. Bemeldte Tarifforslag vandt ikke blot ikke nogen stærk Sympathi („Dagbladet" og „Fædrelandet" undtagne, hvis Redaktører ere blandt Indbyderne og holde konsekvent fast ved Programmet); men foruden at Forslaget ei engang kunde siges at stemme med Frihandelsprincippet, paavistes saa mange og betydelige praktiske Mangler og saa stor Risiko for Finantserne og Fare for Industrien derved, at det blev klart for Enhver, at Rigsraadet ligesaalidet som Regjeringen vilde understøtte det, men holde sig til den nærværende Toldlovgivnings Udvikling i Frihandelsretningen, hvorefter Bestyttelsestolden ifkun gradviis og deelviis skal fjernes. Allerede ved Mødet den 25de Marts d. A., hvorved Frihandelsforeningen blev konstitueret, viste sig den foranberørte Svingning i Foreningens Tendents; man opgav stiltiende Grosserer=Societetets Tarifforslag og vedtog Lovene en bloc, hvis § 1 kun lyder paa „at fjerne

Hindringerne for den frie Udvikling af Handel, Skibsart og Industri", uden nogenjomhelst Antydning af ved hvilke Midler og paa hvilken Maade. Professor Kayser indtalte imidlertid, foranlediget af en Bemærkning fra Grosserer Julius Ree, „at ogsaa han meente, at Overgangen burde stee paa den Maade, at der fastsattes en Periode, i hvilken Beskyttelsen gradviis skulde aftage (See Referatet i Frihandelsforeningens Tidsskrift 1ste Hefte Pag. 51). Noget nærmere Antydning af Periodens Længde eller hvorledes denne gradvise Nedsættelse i Beskyttelsestolden skulde iværksættes, findes ikke. Om Nedsættelsen skulde begrundes ved en Undersøgelse af de faktiske Forhold med Hensyn til Beskyttelsestoldens virkelige Størrelse for de forskjellige Industri- og Haandværks-Virksomheder, eller itkun stee med en ligelig Deel aarlig i Forhold til den vilkaarlig valgte Periodes Længde, er imidlertid af en særdeles væsentlig Betydning for de forskjellige Virksomheder. Men hvorlidet man i det Hele har tænkt over disse Forhold og hvor uklar og vakkende Forestillingen derom er hos Frihandelsmændene, fremgaaer noksom deraf, at Professor Kayser i den Afhandling, hvormed det nævnte 1ste Hefte af Tidsskriftet begynder, igjen forlader sin fornævnte Anskuelse af 25de Marts og stiller sig aldeles paa den bestaaende Toldlovgivnings Udviklings Standpunkt, saaledes som paavist i vort Nr. 139. Han siger nemlig i 1ste Hefte af Tidsskriftet Pag. 8, at man, for at undgaae Odelæggelse af Industrien og Tab for de Industridrivende, ved en ubesindig Fremgangsmaade, „skal gaae besindigt frem, ikke hæve Beskyttelsen paa eengang, men gradviis formindste den, saa at de Industridrivende, der under de nye Forhold ikke vilde være Udlandets Konkurrence vogne, efterhaanden kunde drage deres Kapitaler og deres Arbeidskraft ud af disse Erhverv og fore Grundlaget for deres Eksistens over i en ny Levevei.“

Her taler han ikke om nogen Fastsettelse af en bestemt Periode, men kun, i Overensstemmelse med den af Regeringen hidtil fulgte og af Repræsentationen billigede Frengangsmaade, om Bestyttelsestoldens gradvise Formindskelse efter de paagjældende Industri- og Haandværkssvirksomheders Tarv; altsaa atter en Svingning i Foreningens Tendents, forudsat at Professor Kayser har udtrykt Bestyrelsens Anskuelse, hvilket man, da han er Medlem af samme, er berettiget til at antage, og det en Svingning af en saadan Betydning, at Foreningens hele Tilværelse maa forekomme Enhver derved at blive saa temmelig overskudig. Læser man derpaa den næste Artikel i bemeldte 1ste Hefte af Tidsskriftet: „Vore Tarifers Forhold til Frihandelen“, af Tidsskriftets Redakteur, da finder man i samme en Yttring, som igjen maa gjøre det tvivlsomt, om Professor Kayser i den forudgaaende Afhandling har udtrykt Bestyrelsens Anskuelse med Hensyn til Foreningens Standpunkt. Redakteuren udtaler nemlig Pag. 44: „men Industrien kan ikke beklage sig, om der endelig mod en sidste Frist strides til Opfyldelsen af de saa ofte gjentagne Løfter (om Bestyttelsestoldens gradvise og deelvisse Ophor), saa at man ret kan begynde at drage Fordeel af Danmarks herlige Beliggenhed for Handel og Skibsfart, og tilvelebringe den frie og ligelige Udvikling, der er saa ønskelig.“ Herved antydes en Overensstemmelse med de saakaldte moderate Frihandelsmænds Program, der er Fastsettelsen af en bestemt begrændset Overgangsperiode, efter hvis Udløb al Bestyttelsestold skal ophøre, hvilken Anskuelse Majoriteten i Rigsraadets Tarifudvalg, efter en i den afgivne Betænkning forekommende Yttring, ogsaa synes at dele.

Denne Udtalelse af Tidsskriftets Redakteur kan imidlertid ikke tillægges nogen saadan Betydning nu, efterat det 2det og 3die Hefte af Tidsskriftet er udkommet. Dette indeholder nemlig en Udtalelse af Frihandelsforeningens Bestyrelse,

der fuldkommen nøie angiver Foreningens nærværende Standpunkt. I Anledning af Artiklen om „Toldtarifen i Overgangstilstanden, med særligt Hensyn til Industrien“, af H. L., hvori tillige er fremsat et detailleret Forslag til en Toldtarif, afgiver Bestyrelsen den Erklæring, „at hverken Frihandelsforeningens Bestyrelse eller dens enkelte Medlemmer kunne være forpligtede til at bære Ansvar for eller tiltræde Detaillen af et Forslag eller af Udtalelser, som findes i Foreningens Tidsskrift, idet man har anseet det for rigtigt ved Optagelsen af indsendte Artikler væsentligt at tage Hensyn til deres Formaal og kun at kræve, at de ere gjennemtrængte af den Grundtanke, som gaaer igjennem Frihandelsforeningens Bestræbelser, og at de arbeide frem mod det samme Maal som denne“; men idet Bestyrelsen saaledes forvarer sig imod, at ansees for at have tiltraadt Hr. H. L.'s Tarifforslag i dets Detail, erklærer den sig enig med ham i Principet, og vi erfare saaledes igjennem Hr. H. L.'s Udvikling Frihandelsforeningens, o: dens Bestyrelses, nærværende Standpunkt, hvad der har megen Interessee, netop paa Grund af de paaviste betydelige Svingninger, som hidtil have gjort det vanskeligt med Nøiagtighed at angive Foreningens Stilling til Programmet. Hr. H. L. erklærer sig med Bestemthed imod, at Bestyrelsens usforandrede Bedvaren slaaes fast for et bestemt Antal Aar, saavelsom imod en mathematisk fordeelt Forringelse af Bestyrelsestolden i et vist Tidsrum, ligesom der eiheller kan være Tale om Bestyrelsens Afsløsing mod Erstatning af Staten. Derimod bør der indføres en Overgangstilstand, i hvilken det saavidt muligt kan vise sig, hvilke Industriegrene der ere passende for Landet og hvilke ikke, og under hvilken de Industriegrene, der ikke kunne bestaae her, (o: ikke ere passende for Landet) kunne forberede sig paa at afgive Kapital og Arbeide til en nyttigere Anvendelse; og bør Toldsystemet i Overgangs-

tilstanden tage det Hensyn til Industrien, som er absolut nødvendigt for at give den Tid til at prøve sine Kræfter og at forberede sig paa en mulig hidtil ukendt Konkurrence. Det sees let, at dette af Hr. H. T. udviklede Princip falder aldeles sammen med Professor Kayser's Udtalelse i Tidsskriftets 1ste Hefte, og saaledes ogsaa med Principet i den nærværende Toldlovgivning, som netop er den gradvise Overgang til en Frihandelsstarif, hovedsagelig med finantzielle Toldsatser, efter en omhyggelig Undersøgelse af de bestaaende faktiske Forhold; Frihandelsforeningens Bestyrelse er selvfølgelig efter sin afgivne Erklæring enig i dette Princip for Udviklingen. Hr. H. T. udvikler Principet noiere, ved med Hensyn til nogle Modifikationer i det Rigsraadet forelagte Regjeringsudkast til Toldtarifen at bemærke: „Tolden for alle Raastoffer og Halvraastoffer, der indføres fra Udlandet og ere nødvendige for vor Industri, bør affattes, herunder indbefattet Tolden paa Steenful, der er en saagodtsom for enhver Industriegreen nødvendig Artikel. Til Gjengjæld herfor bortfalder i det Hele Beskyttelsestolden for de Industriegrene, hvis Produktion har været betyngtet med Indførselstold paa ovennævnte Stoffer. Indførselstolden vedbliver altsaa at hvile paa de Artikler, for hvis Vedkommende den af reent finantzielle Hensyn er nødvendig, samt endvidere i passende moderate Satser paa de Gjenstande, til hvis Fabrikation Raastofferne hidtil have været tagne enten i Landet selv eller ere indførte toldfrie fra Udlandet“; og i Overeensstemmelse hermed har han udarbejdet sit detaillerede Tarifforslag, paa hvis Detail vi selvfølgelig ikke her kunne gaae ind, men som sikkert nok vil blive underkastet en nærmere Kritik.

Hvorledes er altsaa Frihandelsforeningens Stilling? Efter Programmet tiltraadte den Grosjerer-Societetets til Rigsraadet indgivne Forslag til en saakaldet Frihandels-toldtarif, som blev opstillet som Modforslag mod Re-

gjeringsudkastet, og ønskedes vedtaget istedetfor dette, hvis Princip man forkastede. Efter første Hefte af Frihandelsforeningens Tidsskrift sees Programmet at være opgivet, og Formaalet i Lovens § 1 udtrykt i Almindelighed saaledes: „ved alle til Foreningens Naadighed staaende Midler at virke hen til at fjerne Hindringerne for den frie Udvikling af Handel, Skibsfart og Industri“; men man er, paa Grund af denne Udtryffenes Almindelighed og de modstridende Udtalelser, i Uvisshed om, hvorledes Programmet er modificeret, om i Retningen af de saakaldte moderate Frihandelsmænd, der vil sætte en sidste Frist for Beskyttelsestoldens Bestaaen, — med eller uden forholdsvis Afstagen i denne Periode, — eller i Retningen af den bestaaende Toldborgivnings gradevise Udvikling og saaledes i fuldkommen Overeensstemmelse med Regjeringen og det Standpunkt, som Foreningen af 1862 til den indenlandste Industries Fremme indtager. Efter Tidsskriftets 2det og 3die Hefte maa det nu antages, at Foreningen i Principet har sluttet sig til den bestaaende Toldborgivning, saa at Regjeringen, Frihandelsforeningen, den gamle Industriforenings Majoritet og Foreningen af 1862 til den indenlandste Industries Fremme fortiden ganske indtage samme Standpunkt. Dog kan neppe Nogen, efter hvad der foreligger, svare for at Stillingen ikke atter vil undergaae Forandring.

Imidlertid er dette Resultat ikke uden Interesse og tilmed et Resultat, hvorved den junde praktiske Sands feirer en stor Triumph over eensidig Selvflogskab og taabelig Efterabelseslyst; men hvem kommer ikke ved denne Slutning paa Frihandelsforeningens Stormløb mod den bestaaende Toldborgivning uvilkaarlig til at tænke paa den gamle Historie om Bjerget, der efter store Anstrængelser og Ophævelser fødte en komisk lille Muus?

Kritik

over

det i Frihandelsforeningens Tidsskrifts 2det og 3die
Hefte optagne Forslag til en Toldtarif.

Artikler

1797

Det i Kristiansbølshøiingsen Tidsskrifts 2de og 3de
Hæfte optagne Forslag til en Lovsaetning.

I Frihandelsforeningens Tidsskrift, andet og tredje Hefte, er optaget en Artikel af Hr. H. L. om Toldtarifen i Overgangstilstanden, med særligt Hensyn til Industrien.

Skjøndt Redacturen af Tidsskriftet i denne Anledning udtaler, at hverken Frihandelsforeningens Bestyrelse eller dens enkelte Medlemmer kunne være forpligtede til at bære Ansvarer for eller at tiltræde Detaillen af et Forslag til en Toldtarif, som findes i Foreningens Tidsskrift, saa maa paa den anden Side hans samtidige Udtalelse om, at der som Betingelse for Optagelsen af de indsendte Artikler fordres, at de ere gjennemtrængte af den Grundtanke, som gaaer igjennem Frihandelsforeningens Bestræbelser, og at de arbeide frem mod det samme Maal som denne, give Hr. H. L.'s Betragtninger over de Grundsætninger, der bør følges ved Udarbejdelsen af den Toldtarif, der skal afløse den nuværende, og hans dertil knyttede Forslag til en saadan Tarif, saamegen Betydning og Vægt, ligeoverfor den mellem Frihandelsforeningen og Foreningen af 1862 til den indenlandske Industries Fremme hidtil herskende Meningsforskjel, at vi ikke have troet at burde lade denne Artikel i Tidsskriftet hengaae upaaagtet.

Vi maa nemlig herester ansee det som afgjort, at Frihandelsforeningen nu har opgivet, det af Grosserer-Societets-Comitteen til Rigsraadet indgivne og andre lignende radicale Forslag til en Toldtarif, og at den, eftersom Artiklen har fundet Optagelse i sammes Tidsskrift, tiltræder de af Hr. H. L. opstillede Grundsætninger, som bør

følges i en Toldtarif, der skal svare til Tidens forskjellige Krav, men paa den anden Side indbringe Statskassen omtrent det samme Beløb som den nuværende Tarif; og da de fornævnte Grundsætninger, saaledes som paaviist i den foranstaaende Artikel om Frihandelsforeningens Standpunkt, falder sammen med Principet for den bestaaende Toldlovgivnings Udvikling, kunne vi, der indtage samme Standpunkt, ifflun deri erklære os enig.

Men idet vi saaledes ikke have Noget at bemærke imod de af Hr. H. T. opstillede Principer for Udarbejdelsen af en saadan Tarif, i deres Almindelighed betragtet, kunne vi derimod ikke sige det samme om Forslaget til selve Tarifen, i hvilket han efter vores Formening ikke altid har holdt sig de af ham selv opstillede Regler efterrettelig eller været consequent i disses Gjennemførelse, ligesom enkelte Forslag endog synes at være i aabenbar Strid med hans egne almindelige Udtalelser.

Vi skulde derfor ikke her indlade os videre paa hans almindelige Betragtninger, men strax gaae over til Detaillen i hans Forslag til en Indførselstoldtarif, idet vi ved hver enkelt Position ville udtale vores Formening om samme og saavidt muligt begrunde denne efter det fortiden foreliggende Materiale.

Til en Lettelse ville vi følge Regjeringsudkastets Løbenummere, dog saaledes at vi, hvor enten Marfagernes Lighed eller andre Grunde tale derfor, undertiden behandle flere Positioner under Et.

Løbe-Nr i
Regjerings-
udkastet.

2, 208,
211, 221,
268 og
269.

Alum (Nr. 2), Salpeter (Nr. 208), raat urenset Glaubersalt, raat urenset suurt svovlsuurt Natron, raat urenset svovlsuurt Ammoniak og naturlig Magnesia (Nr. 211), Soda (Nr. 221), raa Blinsteen (Nr. 268) og Bitriol (Nr. 269), der i Regjeringsudkastet ere ansatte til en Told af 0.25 β pr. Pd., ere af Hr. H. T. foreslaaede til Toldfrihed.

Dette Forslag stemmer med Rigsraads = Udvalgets Betænkning, undtagen for Salpeters Vedkommende, der i Betænkningen er foreslaaet ansat til en Told af 0.5 β pr. Pd. Vi maa i denne Henseende ganske tiltræde Hr. H. L.'s Forslag, da vi ikke indsee, af hvilken Grund Salpeter skal undtages fra den for de andre til industrielt Brug bestemte Salte foreslaaede Toldfrihed, og da Betænkningen ingen Oplysning meddeler i saa Henseende.

For Been og Tænder i Plader, raat tildannede Stykker deraf samt blot skaarne Hvalbarder og Fiskebeens-trevler har Hr. H. L. foreslaaet den i Regjeringsudkastet optagne Told af 7 β pr. Pd. nedsat til 4 β pr. Pd. af Hensyn til en af ham ligeledes foreslaaet Nedsættelse af Tolden for Dreierarbeide.

Idet vi ikke kunne være enige med Hr. H. L. i den af ham foreslaaede Nedsættelse af Tolden for finere Dreierarbeide (Nr. 28) af Grunde, som vi nedenfor nærmere skulle anføre, kunne vi heller ikke tiltræde hans Forslag med Hensyn til Nr. 10. Den for de under denne Position faldende Halvfabrikata i Regjeringsudkastet ansatte Told svarer nemlig til den for grovt Dreierarbeide samt for forarbeidet Træ under Nr. 261 i samme Udkast foreslaaede Told af 7 β pr. Pd. og i dette Forhold bør der formeentlig ikke gjøres nogen Forandring, saaledes som ogsaa erkjendes af Hr. H. L., idet han ligeledes har foreslaaet Tolden for Nr. 261 nedsat til 4 β pr. Pd. Men da vi ikke finde denne sidste Nedsættelse motiveret, saaledes som vi paa sit Sted nærmere skulle paavise, kunne vi heller ikke af Hensyn til Nr. 261 gaae ind paa en Nedsættelse af Tolden for Nr. 10.

Men selv naar man ene tager Hensyn til Nr. 10, synes der heller ikke at være nogen tilstrækkelig Grund til den foreslaaede Nedsættelse. Ligesom nemlig Hr. H. L. vist er enig med os i, at der under denne Toldsats ikke skjuler

sig nogen Bemyttelse for den indenlandſke Industri, ſaaledes er paa den anden Side en Told af 7 β pr. Pd., der ikke kan anſlaaes høiere end til 3 à 6 pCt. af Varernes Værdi, ſaa lav, at den, ſaalænge de derunder ſaldende Varer paa Grund af deres Sammenhæng med de ovenfor berørte Poſitioner ikke kunne anſættes til Toldfrihed, formentlig ikke godt kan ſættes lavere, og viſtnok heller ikke kan ſiges at være til Byrde for den indenlandſke Industri, ſaalænge de tilſvarende Heelsfabrikata ere belagte med en forholdsviis høiere Told. Rigsraads-Udvalget har heller ikke foreſlaaet nogen Forandring ved denne Poſition.

12, 13 og
20.

At anſætte Blæk og Blækpulver (Nr. 12; 1 Pd. Brutto 3 β), Blank- og anden Lederſvætte ſamt Skovog (Nr. 13; 1 Pd. Brutto 2 β) og Bogtrykkerſvætte og al anden Trykkerſvætte (Nr. 20; 1 Pd. Brutto 2 β) til Toldfrihed, ſaaledes ſom Hr. H. T. har foreſlaaet, formentlig paa Grund af diſſe Varers ringe finantiſſelle Betydning, gaaer viſt ikke an, ſaalænge de Raamaterialier, ſom anvendes til diſſe Varers Fabrikation, enten i det Hele eller tildeels ere beſtattede, ſaaledes ſom ſelv efter Hr. H. T.s Forſlag fremdeles vilde blive Tilſælde med Eddike, Farver, Gumm, Sirup eller Kunkelroebærme, Beenſort, Konrøg m. m.

Om vi end med Hr. H. T. kunne være enige i, at en Toldtarif ikke bør indeholde nogen directe Bemyttelse for den indenlandſke Industri, ſaaſremt ſaadant forøvrigt var muligt, hvilket det viſtnok ikke er, kunne vi paa den anden Side ikke følge ham i at lægge den indenlandſke Industri Hindringer i Veien eller umuliggjøre den, ſaaledes ſom Tilſældet vilde blive ved Optagelſen af nærværende Forſlag.

Saavidt os beſkjendt har et lignende Forſlag været bragt paa Bane i Rigsraadsudvalget, men blev forkaſtet efter Conference med Finantiſſministeren.

Til den for Blegpulver eller Chlorkalk foreslaaede Toldfrihed, der stemmer med Rigsraadsudvalgets Betænkning, have vi intet at bemærke.

Disse 2de Positioner, i hvilke færdige finere kunstige Blomster (Nr. 17) og Dele deraf som Materiale for Blomsterfabrikation (Nr. 18) i Regjeringsudkastet ere ansatte til en Told af resp. 2 Rd. og 1 Rd. pr. Pd. har Hr. H. T. foreslaaet ansatte til en fælles Told af 32 β pr. Pd.

Da dette Forslag staaer i Forbindelse med et af Hr. H. T. Pag. 86 i Tidsskriftet gjort almindelig Forslag om at 32 β pr. Pd. Netto fastsættes som den høieste Told-sats af hvillensomhelst tør Vare, der indkommer i Emballage, saaledes at enhver Klarerer, ved at angive saadanne Varer til Fortoldning med 32 β pr. Pd. Netto, uden nogensomhelst anden Control eller andet Eftersyn end Optagelse af Vægten kan hjemtage disse, ville vi forinden videre først nærmere betragte dette sidste Forslag.

Efter Hr. H. T.'s Formening vilde en saadan Foranstaltning være til overordentlig Lættelse af Controlbyrden ikke alene ved Vareforselen over Grænsen og i det Hele for Reisende, men ogsaa ved ethvert betydeligere Toldsted, navnlig med Hensyn til Manufacturvarer, ligesom han ikke tvivler om at derved vilde kunne bespaars c. 150,000 Rd. aarlig i Udgifterne til Toldvæsenet. Men da Forslaget gaaer ud paa, at Tolden skal erlægges af Varens Netto-vægt, og da Hr. H. T. Pag. 93 siger, at han med Hensyn til Taraen for de Artiklers Bedkommende, der efter hans Forslag vedblive at være toldpligtige, i Gæt og Alt henholder sig til Regjeringsudkastet, indsees det virkelig ikke, hvorledes dette Forslag skulde kunne gjenneføres ved en simpel Optagelse af Vægten af Emballagen med Varer, uden al Undersøgelse af Varens Bestaendighed m. v. Efter Regjeringsudkastet skal nemlig Taraen næsten i alle

14.

17 og 18.

Tilfælde, i hvilke Hr. H. T. har foreslaaet en Told af 32 β pr. Pd. Netto for tørre Varer, just alene gives efter Undersøgelser, saasom for kunstige Blomster (Nr. 17 og 18), Fjer til Pynt (Nr. 55), Arbeider af italienst Straa (Nr. 60), Hatte etc. af andet Straa (Nr. 62), Fodtøi (Nr. 64 og 65), Arbeider af Menneſſehaar (Nr. 91), andre Hatte end lakerede etc. (Nr. 95 og 96), samtlige Manufacturvarer til 32 β pr. Pd., raa Silke (Nr. 212) og Handsker (Nr. 218); og Undersøgelsen af Varen vil saaledes ikke engang efter hans eget Forslag kunne bortfalde med Hensyn til de Varer, der ere eens beskattede, og med Hensyn til andre Varer, der ere lavere beskattede end 32 β pr. Pd. Netto, kan han være overbeviist om, at selv om Forslaget ikke stødte paa Vanskeligheder med Hensyn til Taraen, vilde dog ingen Klarerer benytte sig af den ham givne Tilladelse, naar han derved vilde komme til at betale mere Told, end dersom han udstedte en speciel Fortoldningsangivelse. Hr. H. T. maa kun hende lidt til den Smaalighed, der ved Toldklareringer udvises af mange Klarerende, naar han antager, at disse vilde være saa generøse at fortolde en Vare med 32 β pr. Pd., der efter Tarifen t. Ex. kun svarede 8 β pr. Pd. alene for at undgaae Varens Undersøgelse af Toldopsynet. Vi maae derfor ikke alene ansee dette Hr. H. T.'s Forslag, saaledes som det foreligger, for praktist uigjennemførligt, navnlig med det af ham tilfigtede Resultat, men endogsaa for at være uden nogen Betydning paa Grund af den ringe Anvendelse, der i det Praktist vilde blive gjort af en saadan Tilladelse, selv om den lod sig gennemføre.

Naar Hr. H. T. mener, at der ved hans Forslag vilde kunne bespares 150,000 Rd. i Udgifter til Toldvæsenet, kunne vi ikke andet end ønske, at han nærmere vilde paavise dette, saaledes som han har lovet. Vi kunne

idetmindste ikke indsee, hvorledes en saadan Besparelse derved kunde opnaaes.

Da vi saaledes ikke kunne gaae ind paa Hr. H. L.'s Forslag om at tillade Klarereren at fortolde hvilken som helst tor Vare, der indkommer i Emballage, med 32 β pr. Pd. Netto, uden nogensomhelst anden Control eller andet Eftersyn end Optagelse af Vægten, er det en Selvfølge, at vi heller ikke kunne erklære os enige med ham i saadanne af ham foreslaaede Forandringer i Regeringsudkastet, hvis eneste eller fornemste Motiv Gjennemførelsen af bemeldte Forslag antages at have været. Dette er navnlig Tilfældet med flere af ham foreslaaede Toldnedsættelser til 32 β pr. Pd., til hvilke vi ikke kunne finde anden rimelig Grund end den, at de have været nødvendige til Forslagets Gjennemførelse, hvor umotiverede de forøvrigt end kunne være. Ligeledes har det været en Nødvendighed for ham i mange Tilfælde at forandre Fortoldningsnormen fra Stykketal til Vægt, hvorved Toldens Forhold til Værdien ofte er blevet forrykket, og andre Ulemper fremkaldte. Dog alt dette skulle vi nærmere berøre ved hvert enkelt Forslag.

I Henhold til Foranstaaende kunne vi saaledes ikke tiltræde Forslaget om at slaa Nr. 17 og 18 sammen til en fælles Toldsatz af 32 β pr. Pd. hvorved endvidere vilde fremkomme den Ubillighed mod den indenlandske Blomsterfabrikation, at Materialet ansattes til samme Told som det færdige Fabrikat. Ligesaa lidt finde vi, at der i det Hele er Grund til yderligere at nedsætte Tolden for færdige Blomster end alt stæet i Regeringsudkastet (for Tiden svare de fleste under Nr. 17 saldende Blomster 5 Rd. pr. Pd. Netto foruden 6 pCt. Sportler deraf), og det saameget mindre som Tariscommissionen i sin Betænkning Pag. 3 endog foreslog Tolden forhøiet fra 2 Rd. pr. Pd. Netto til 2 Rd. pr. Pd. Brutto.

Rigsraadsudvalget har ingen Forandringer foreslaaet i disse Positioner.

19.

Tolden for Blyhantspenne, Rødkridts- og andre Kridtpenne foreslaaer Hr. H. L. forhoiet fra 5 β til 6 β pr. Pd. af Hensyn til hans Forslag om en lignende Forhoielse af den i Regjeringsudkastet optagne Told for finere Malervarer (Nr. 52). Men da vi ikke kunne tiltræde Forslaget med Hensyn til Malervarer (vide nedenfor), kunne vi altsaa heller ikke af dette Hensyn gaae ind paa en Toldforhoielse for denne Tarisposition, hvorved Tolden for de simple Tømmermandsblyanter, der ogsaa falde derunder, og for hvilke den nuværende Told af 2 Rd. 64 β pr. 100 Pd. foruden 6 pCt. i Sportler allerede er blevet betydeligt forhoiet ved Udkastet, endnu yderligere vilde forhoies.

21, 93,
101, 102
og 267.

Bomuld (Nr. 21), Hamp etc. (Nr. 93), Hør etc. (Nr. 101 og 102) og Uld (Nr. 267) ere af Hr. H. L. foreslaaede til Toldfrihed overensstemmende med Rigsraadsudvalgets Betænkning, og ere vi deri enige med ham.

23.

Den i Regjeringsudkastet for Børstenbinderarbeide i Forbindelse med upoleret og ulakeret Træ eller med Jern opførte Told af 4 β pr. Pd. har Hr. H. L. foreslaaet nedsat til 2 β pr. Pd. med den Bemærkning, at denne Position, uagtet dens finantssielle Ubetydelighed, ikke kan frigives af Hensyn deels til Industrien og deels til Dreierarbeide.

Idet vi tiltræde denne Hr. H. L.s Bemærkning kunne vi derimod ikke finde, at der er Anledning til at nedsætte Tolden fra 4 β til 2 β pr. Pd. eller med 50 pCt. En Told af 4 β pr. Pd. udgjør nemlig ikke mere end ca. 6 pCt. Derimod maae vi ansee det for hensigtsmæssigt og praktisk, at Tolden for dette Børstenbinderarbeide fastsættes til samme Størrelse som for de simplere

Arbejder af Jern og af Træ resp. under Nr. 178 og under Nr. 262; med hvilke de nærmest ere at sætte i Klasse, eller til 3 β pr. Pd., hvilket vi saaledes tillade os at foreslaae.

Naar Hr. H. L. har foreslaaet den i Regjeringsudkastet optagne Told for fiint Børstenbinderarbeide (Nr. 24) og for fiint Dreierarbeide (Nr. 28) af 16 β pr. Pd. nedsat til 8 β pr. Pd., kunne vi til dette Forslag ikke udfinde andet Motiv, end en Tilbøielighed hos Forslagsstilleren til at foreslaae Forandringer i Udkastet, uden Hensyn til om disse kunne ansees hensigtsmæssige, og uden at undersøge Følgerne af saadanne Forslag. I det Praktiske vil dette Forslag nemlig medføre mange Vanffeligheder, da en stor Deel af de under disse 2de Positioner faldende Varer ofte ere af en saadan Betskaffenhed og saaledes udstyrede, at det for Toldopsynet vil være vanskeligt og ofte umuligt at afgjøre, om de ere Galanterivarer, og som saadanne skulle fortoldest med 16 β pr. Pd., eller om de skulle henføres under Nr. 24 og Nr. 28 til en Told af 8 β pr. Pd. efter Hr. H. L.'s Forslag. Disse Vanffeligheder har man ved Regjeringsudkastet søgt at fjerne ved at ansætte alle med Galanterivarer beslagtede Varer, og derfor ogsaa Nr. 24 og Nr. 28, til samme Told som Galanterivarer, nemlig 16 β pr. Pd., og deri bør man vist ikke gjøre nogen Forandring uden særdeles paatrængende Nødvendighed. Men en saadan Nødvendighed kan formeentlig ikke siges at være tilstede med Hensyn til disse 2de Positioner. I Regjeringsudkastet er den nuværende Told for de derunder faldende Varer nemlig allerede betydeligt nedsat, for Nr. 24 fra 24 β pr. Pd. og for Nr. 28 fra resp. 16 β , 1 Rd. 64 β og 32 β pr. Pd., alt foruden 6 pCt. i Sportler, til 16 β pr. Pd., og der synes derfor for Diebliffet ikke at være Anledning til at gaae yderligere ned.

24 og 28.

I Genhold til det Foranstaaende maae vi derfor erklære os imod dette Forslag.

25, 115
og 116.

I Regjeringsudkastet er Tolden for Cacao etc. (Nr. 25) og for raa Kaffe (Nr. 115) ansat til 3.5 β pr. Pd. og for brændt Kaffe etc. (Nr. 116) til 4 β pr. Pd. Disse Positioner har Hr. H. T. foreslaaet til resp. 5 β og 6 β pr. Pd.; men da denne Told maa ansees som den høieste, hvortil disse Varer tør ansættes, saafremt man vil udsætte sig for at tabe den tilsigtede større Indtægt, kunne vi af Hensyn til Finantsministerens Udtalelser i Rigsraadet, ifølge hvilke han for Tiden ikke ønsker at gaae til det Yderste, med Hensyn til disse Varers Beskatning, for i paakommende Tilfælde at have en Udvei aaben til Tilveiebringelsen af en foreget Indtægt, ikke tiltræde dette Hr. H. T.'s Forslag, og maae derfor slutte os til Rigsraadsudvalget, der har foreslaaet en Told af resp. 4 β pr. Pd. for Nr. 25 og Nr. 115 og 4.5 β pr. Pd. for Nr. 116.

26, 68, 73,
117, 223
og 239.

Naar Hr. H. T. foreslaaer den i Regjeringsudkastet optagne Told af 7 β pr. Pd. for Cacaomeel etc. (Nr. 26), alle i Sødme, Spiritus syltede Frugter etc. (Nr. 68), Blindruer (Nr. 73), Kager etc. (Nr. 117), hermetisk luffede Spiisvarer (Nr. 223) og Copillair-, Morbar- etc. Sirup (Nr. 239) forhoiet med 1 β pr. Pd., da kunne vi ikke see anden Grund til dette Forslag end en Sagen efter at forandre Udkastet, idet finantsielle Hensyn ikke kunne have været det ledende for Hr. H. T., da Forhoielsen for samtlige disse 6 Positioner efter hans egen Calcule ikke kan anslaaes til mere end 3,092 Rd. Vi kunne derfor ikke tiltræde dette Forslag.

27.

Da vi, som ovenfor bemærket, ikke kunne gaae ind paa Hr. H. T.'s Forslag om Forhoielse af Tolden for brændt Kaffe og Cichorie til 6 β pr. Pd., kunne vi heller ikke optage hans Forslag om at forhoie den i Regjerings-

udkastet foreslaaede Told af 1 β pr. Pd. for Cichorierodder til 1.5 β pr. Pd.

Ved en saa betydelig Forhoielse af Tolden for Cichorie-
rodder, der nu kun svare 32 β pr. 100 Pd. foruden
6 pCt. Sportler, udsætter man sig ogsaa let for at frem-
kalde Dyrkningen af Cichorierodder her i Landet, i en
større Grad end nu er Tilfælde, hvorved den hele Told-
indtægt af denne Artikel kunde gaae tabt.

Forøvrigt bemærkes, at Grosserer=Societets=Comitteen
i sit til Rigsraadet indgivne Forslag til en Toldtarif,
skjendt den deri ogsaa foreslog Tolden for Cichorie forhoiet
til 6 β pr. Pd., desuagtet ikke dristede sig til at foreslaae
Tolden for Cichorierodder forhoiet over 1 β pr. Pd.

Hr. H. L.'s Forslag om at fortolde Parapluier og
Parasoller efter Vægt istedetfor efter Stykketal, som fore-
slaaet i Regjeringsudkastet, staaer i Forbindelse med det
ovenfor berorte, af ham stillede Forslag om en hoieste
Toldsats af 32 β pr. Pd. for alle tørre Varer i Emballage.
For at undgaae Undersøgelsen, var det nemlig nødvendigt,
at alle tørre Varer fortoldeedes efter Vægt, forat man
kunde være sikker paa, at der i Emballagen ikke ogsaa
fandtes tørre Varer, som i Tarifen vare ansatte til Told
efter Stykketal, og at Tolden efter Stykketal, reduceret
til Vægttold, ikke oversteg 32 β pr. Pd. Netto. Da vi
ovenfor have paaviist det upraktiske og uigjennemførlige ved
bemeldte Forslag i Almindelighed, bortfalder saaledes med
det samme Grunden til den foreslaaede Forandring i
Fortoldningsnormen for Parapluier og Parasoller.

Det er af Hr. H. L. bemærket i Tidsskriftet Pag.
97, at Tolden paa Viin egnede sig til Forhoielse, men at
en Tractat med Frankrig for Tiden er til Hinder derfor.
Dette forholder sig dog ikke ganske saaledes. Der eksisterer
nemlig ikke nogen saadan Tractat med Frankrig med Hen-
syn til Viin, derimod er det bekendt nok, og fremgaaer

29 og 30.

33, 34, 35
36, 37 og
38.

tildeels ogsaa af Anmærkningerne til det Rigsraadet i 1858 forelagte Tarisudkast, sammes Pag. 5, at Tolden saavel for Viin som for Spirituosa paa Glaster i det Tarisecommissionen i sin Tid forelagte Udkast var ansat til en høiere Told end i Regjeringsudkastet af 1862, men at Regjeringen efter Forhandlingerne med Commissionen af almindelige Grunde fandt sig foranlediget til at nedsætte Tolden for disse Varer til det Beløb, der nu er optaget i Udkastet af 1862. Disse almindelige Grunde vare ikke nogen Tractat med Frankrig, men derimod Reclamationer, der bleve gjorte fra Frankrigs Side med Hensyn til den påtænkte Forhøielse af den nuværende Told for disse Varer, og angik ikke alene Viin men ogsaa andre Spirituosa. Da det ikke er rimeligt, at Regjeringen i den nærmeste Fremtid kan ignorere disse Reclamationer, vil der saaledes ligesaa lidet kunne være Spørgsmaal om at forhøie Tolden for Spirituosa som for Viin, og der kan derfor ingen Regning gjøres paa den af Hr. H. L. ved Forhøielsen af Tolden for Spirituosa calculerede Meerindtægt.

42.

Forsaauidt Hr. H. L. har foreslaaet Tolden for de under denne Position faldende Tiff nedsat fra 0.3 β til 0.25 β pr. Pd. Brutto, da kunne vi i denne Henseende ikke andet end give ham Medhold, idet vi endog helst saae at den hele Position ansattes til Toldfrihed. Den vigtigste Artikel, som falder derunder, er nemlig saltet Sild, og skøndt den nuværende Told for saltet Sild (circa 0.339 β pr. Pd. Brutto) allerede ved Regjeringsudkastet er blevet noget nedsat, stemmer denne Artikels Toldpligtighed dog ikke med den Fremgangsmaade, der i Udkastet er anvendt med Hensyn til andre Fornødenhedsgjenstande, der endog ikke kunne siges at have en saa udbredt Anvendelse som saltet Sild. Men paa den anden Side indsee vi vel, at foruden de finansielle Grunde, der kunne anføres mod

denne Vares Toldfrihed, lægger Salttolden i Særdeleshed Hindringer i Veien derfor.

Hr. H. L.'s Forslag om at ansætte Farvetræ og Farvebart etc. (Nr. 50) og Farvestoffer (Nr. 77), der i Regjeringsudkastet ere ansatte til 0.15 β pr. Pd., til Toldfrihed, hvilket Forslag stemmer med Rigsraadsudvalgets Betænkning, kunne vi ikke andet end give Medhold.

50 og 77.

Tolden i Regjeringsudkastet for Carmin, Cochenille etc. (Nr. 51) og for andre blaa Farver etc. (Nr. 52), foreslaaer Hr. H. L. forhøiet fra resp. 14 β og 5 β pr. Pd. til resp. 16 β og 6 β pr. Pd. Til denne Forhøielse kunne vi i Hr. H. L.'s Bemærkninger ikke udfinde andet Motiv end det, at han betragter Tolden for Farvestoffer som udelukkende finantziel (Pag. 72 i Tidsskriftet) og for Nr. 52's Bedkommende maafee den af ham foreslaaede Forhøielse af Spiritustolden.

51 og 52.

Men ligesom der mulig kunde være forskjelligte Meninger om denne Tolds Natur, — saavidt os bekjendt, foreslog et Mindretal i Rigsraadsudvalget disse 2de Positioner til Toldfrihed, og ansaae dem saaledes ikke for at være af en udelukkende finantziel Besskaffenhed —, saaledes synes det heller ikke ganske at stemme med Hr. H. L.'s Betragtning af Tolden for Farvestoffer som en udelukkende finantziel Told, at han selv, som foran anført, har foreslaaet en betydelig Deel Farvestoffer, navnlig alle dem, der falde under Nr. 50, til Toldfrihed. Dernæst have vi allerede paaviist, at der for Tiden ikke godt kan være Tale om nogen Forhøielse af Spiritustolden, og vi kunne derfor ikke ansee den foreslaaede Forhøielse af Tolden for Nr. 51 og 52 for tilstrækkelig motiveret. Tolden for de under Nr. 51 faldende Artikler udgjør alt efter Udkastet fra 6 til 18 pCt. af Værdien og for dem under Nr. 52 endog fra 9 til 38 pCt., saa at der heller ikke fra Forholdet

mellem Barernes Værdi og Tolden synes at kunne hentes nogen Grund til at forhøje Tolden for disse Positioner.

Derjom Hr. H. T. derimod havde foreslaaet Tolden for de under Nr. 52 faldende, i Olie revne, Malervarer nedsat paa Grund af hans senere Forslag om Toldfrihed for alle Olier, hvilket Forslag vi forøvrigt ikke tiltræde, saa havde han dog været consequent, men til en Forhøielse mangler der efter vores Formening ethvert Motiv.

Rigsraadsudvalget har i sin Betænkning heller ikke foreslaaet nogen Forandring i disse 2de Positioner.

55.

Den i Regjeringsudkastet optagne Told for Fjer og Duun til Pynt (Nr. 55) af 2 Rd. pr. Pd. foreslaaer Hr. H. T. nedsat til 32 β pr. Pd. Men da dette Forslag staaer i Forbindelse med og er en consequent Følge af hans tidligere berørte Forslag om en høieste Toldsats af 32 β pr. Pd. for alle tørre Vægtvarer, hvilket Forslag vi af de ved Positionen „Blomster færdige“ (Nr. 17 og 18) anførte Grunde ikke have kunnet gaae ind paa, kunne vi selvfølgelig heller ikke tiltræde et Forslag om af Hensyn dertil at nedsætte Tolden for Fjer og Duun til Pynt til 32 β pr. Pd. Vi maae derfor fastholde Udkastets Forslag om en Told af 2 Rd. pr. Pd., og det saameget mere, som vi ikke have anseet en Nedsættelse af den i Udkastet optagne Told for kunstige Blomster (Nr. 17) af 2 Rd. pr. Pd. for nødvendig, da disse 2de Positioner bør ansættes til samme Told, for at undgaae de Vanskeligheder, der ellers kunde opstaae med Hensyn til Afgjørelsen af, hvorvidt en Vare skulde fortoldest som kunstige Blomster eller som Fjerpynt.

57.

Overeensstemmende med Rigsraadsudvalgets Betænkning har Hr. H. T. foreslaaet Matter til Pafuug, der i Regjeringsudkastet ere ansatte til en Told af 0.25 β pr. Pd., til Toldfrihed, hvilket Forslag vi tiltræde, da disse Matter

kun ere en Pøtgenstand, der allerede fordyres betydeligt ved Transporten hertil.

Men naar han tillige foreslaaer alle andre groveste flettede Arbeider, som falde under Nr. 58, og i Regjeringsudkastet ere ansatte til en Told af 0.75 β pr. Pd., til Toldfrihed, da troe vi at han gaaer for vidt, og at han ikke ganske har overveiet, hvilke Varer han saaledes foreslaaer til Toldfrihed.

De vigtigste Indførselsartikler, som falde under Nr. 58, ere nemlig Gulvmatter, grove Foderkurve af Straa og uafbarhet Kurvemagerarbeide, hvilke samtlige tillige ere Gjenstande for den indenlandske Haandværksdrift, og vi kunne ikke nægte, at det synes os betænkeligt at betage Haandværksdriften den ringe Beskyttelse, der med Hensyn til disse Varer ligger i en Told af 0.75 β pr. Pd. saalænge man erkjender, at man ikke endnu bør betage den større indenlandske Industri enhver Beskyttelse, og derfor har ladet den beholde en Nest af Beskyttelse tilbage, der i mange Tilfælde er langt større end den, der her kan være Tale om.

Den Indvending, man mulig vil gjøre os, at den indenlandske Haandværksdrift nemlig ikke behøver at befrygte en Concurrence med Udlandet med Hensyn til disse grove Varer, selv om de ere toldfrie, paa Grund af de med deres Transport forbundne betydelige Fragtomkostninger, passer maaskee paa den søværts Indførsel, skjøndt ikke engang i alle Tilfælde, f. Ex. fra Sverrig, men under ingen Omstændigheder paa Indførselen over den holsteenske Landgrænse.

Vi troe derfor at burde fastholde Udkastets Tarifiering af disse Varer, og det saa meget mere som Rigsraadsudvalget heller ikke har foreslaaet nogen Forandring i denne Position, og det uagtet et lignende Forslag som Hr. H. T.'s,

saavidt os bekendt, har været bragt paa Bane ved Udvælgets Forhandlinger.

59, 60, 61,
62 og 63.

Med Hensyn til de finere flettede Arbeider foreslæaer Hr. H. T. Hatte og Huer af saakaldet italiensk Straa eller flættet andet Straa (Nr. 59, i Udkastet 1 Stk. 40 β), slaaede sammen med andet Arbeide deraf (Nr. 60 i Udkastet 1 Pd. 64 β) til en fælles Told af 32 β pr. Pd., og ligeledes Hatte, Huer, Hatteformer, Hattepusle og Hattefygger, baade naar de ere sammensyede (Nr. 61 i Udkastet: 1 Pd. 64 β), og naar de ikke ere sammensyede, samt Agreements, Borter, Fletninger, Lidsjer og deslige (Nr. 62, i Udkastet: 1 Pd. 24 β), samtlige af Vast, Ror, Siv, etc. eller andet Straa end saakaldet italiensk Straa og flættet Straa, ansatte til en fælles Told af 32 β pr. Pd., men derimod andre finere flettede Arbeider af de sidstnævnte Materialer (Nr. 63, i Udkastet: 1 Pd. 10 β) til en Told af 8 β pr. Pd.

Hele dette Forslag, med Undtagelse af Toldnedsættelsen for Nr. 63, hvorom nærmere nedenfor, hænger sammen med Hr. H. T.'s af os tidligere imodegaaede almindelige Forslag om en højeste Toldsat af 32 β pr. Pd., og ligesom der af ham ikke ere anførte andre Grunde for Forslaget, saaledes have vi heller ikke været i Stand til at kunne finde saadanne. Han bemærker nemlig selv, at Forslaget er uden finantziel Betydning; det kan altsaa ikke have været finantzielle Hensyn, der have ledet ham, og at Forslaget ikke er steet af Hensyn til den indenlandske Industri, fremgaaer deraf, at han foreslæaer Hatte og Huer af s. k. italiensk Straa eller flættet andet Straa stillede lige med andet Arbeide deraf, altsaa ogsaa med Fletningerne etc., og Hatte, Huer etc. af de andre Materialer, naar de ere sammensyede, ligeledes stillede lige med Fletninger, hvilket aabenbart ikke kan være i Industriens Interesse. Dernæst fremkommer den Besynderlighed af dette Forslag, at de

fineste Hatte af italiensk Straa ikke vilde blive høiere beskattede end de allerfimpleste Hatte af Bast, uflættet andet Straa, etc., medens Forhøielsen fra 24 β til 32 β pr. Pd. for disse sidste Vedkommende, der navnlig i Hertugdømmerne bruges meget af Landalmuen, vilde blive meget byrdefuld for Consumenterne.

Idet vi saaledes ikke kunne slutte os til den af ham foreslaaede forandrede Tarifiering af Regjeringsudkastets Nr. 59—62 incl., skulle vi gaae over til Forslaget om en Nedsættelse af Tolden for Nr. 63 fra 10 β til 8 β pr. Pd., hvilket Forslag forekommer os, mildest talt, uforklarligt ligeoverfor hans Forslag til de foregaaende Positioner. Han foreslaaer nemlig Tolden for Nr. 62 forhøiet fra 24 β til 32 β pr. Pd. og for Nr. 63 derimod nedsat fra 10 β til 8 β pr. Pd., eller med andre Ord Tolden for Hatte, Huer, Hattesformer, Hattepulle og Hattestygger, der ikke ere sammensyede, samt for Agreements, Borter, Fletninger, Lidser og deslige, af uflættet andet Straa end italiensk Straa, af Bast, Siv, tykke brede Spaan, uflættede Rør etc. forhøiet med 8 β pr. Pd., medens han samtidig foreslaaer Tolden for andre fine flettede Arbeider af samme Materiale nedsat med 2 β pr. Pd. hvilket dog synes temmelig inconsequent. Vi maa derfor antage, at Hr. H. T. har overseet, at der under Nr. 63 falder en stor Mængde andre Varer end Kurvemagerarbeide saasom: Klokkestreng, Bordmatter, Bordbriller, Tøfler og Sko, foruden en Masse andre Artikler, og at det ene har været hans Henføgt at komme Kurvemagerne tillivs, ligesom ved hans foran berørte Forslag til Nr. 58. Men vi kunne da berolige ham med, at den nuværende Told for det finere Kurvemagerarbeide alt ved Regjeringsudkastets Tarifiering er saa betydeligt nedsat, at man vistnok ikke uden Ubillighed kan nedsætte den yderligere. For Tiden udgjør nemlig Tolden for afbarfet Kurvemagerarbeide 10 Rd. 60 β pr.

59,
62

100 Pd. og for det slækkede endog 60 Rd. pr. 100 Pd., alt foruden 6 pCt. Sportler deraf, saa at den ved Regjeringsudkastet er nedsat med resp. 0.6 β og 51.056 β pr. Pd. Sees der nu hen til, at afbarkede Vidier selv efter Hr. H. L.'s Forslag fremdeles blive toldpligtige (Nr. 259: 0.1 β pr. Pd.), maa det vist indrømmes, at den Beskyttelse for den indenlandske Industri, og navnlig for det slækkede Kurvemagerarbeide (hvoraf der omtrent indføres lige saa meget som af det afbarkede), der ligger i en Told af 10 β pr. Pd. er saa ringe, at den ikke trænger til nogen Formindsfelse. At adskille det slækkede Kurvemagerarbeide fra det alene afbarkede, saaledes som nu er Tilfælde, og ansætte det afbarkede til den af Hr. H. L. foreslaaede Told af 8 β pr. Pd., kan ikke tilraades, da man derved igjen vilde fremkalde de Vanskeligheder i Praxis som nu finde Sted, og som man har søgt at undgaae ved Udkastets Tarifiering, idet man har ansat slækket Kurvemagerarbeide og afbarket Kurvemagerarbeide, der ofte vanskeligt kan skelnes fra hverandre, især naar Varen bestaaer baade af slækkede og af uslækkede Vidier, uden at nogen af dem kan siges at udgjøre den overveiende Deel, til een og samme Told.

Vi kunne derfor ikke gaae ind paa den foreslaaede Nedsættelse af Tolden for Nr. 63.

64 og 65.

Tolden for Fodtøi i Forbindelse med Læder og med Overtøi, heelt eller tildeels af Silke, (Nr. 64) foreslaaer Hr. H. L. nedsat fra 48 β til 32 β pr. Pd. og saaledes stillet lige med Fodtøi i Forbindelse med Læder, hvis Overtøi ikke bestaaer heelt eller tildeels af Silke (Nr. 65).

Da dette Forslag staaer i Forbindelse med hans almindelige Forslag om 32 β 's Satsten som høieste Told-sats for tørre Varer i Emballage, samt med den af ham senere foreslaaede Toldnedsættelse for Silkevarer, som vi

heller ikke kunne gaae ind paa, kunne vi selvfølgelig ikke tiltræde nærværende Forslag med Hensyn til Fodtøi.

Naar Hr. H. T. foreslaaer den i Regjeringsudkastet optagne Told af 0.8 β pr. Pd. for tørrede Frugter og tørrede Drangefaller nedsat til 0.75 β pr. Pd., da maae vi tilstaae, at vi virkelig ikke kunne indsee Grunden til dette Forslag, hvorm ingen Oplysninger findes i hans Bemærkninger. Havde han derimod foreslaaet Tolden for disse Varer forhoiet, saaledes som skeete i Grosserer-Societets-Comitteens Forslag til en Toldtarif, og som det skal have været bragt i Forslag ved Forhandlingerne i Rigsraadsudvalget, da kunde vi have forstaaet hans Forslag og fundet det stemmende med hans Udtalelser paa andre Steder i Tidsskriftet, idet Beskatningen af disse Varer aabenbart ene har en finantseel Character og aldeles ikke kan siges at indeholde nogen Beskyttelse for Industrien, ligesom der ogsaa, uden at man behøvede at befrygte Indsmugling eller Aftagen i Consumen, godt kunde lægges en høiere Told end 0.8 β pr. Pd. paa disse Varer, blandt hvilke tørrede Blommer, Rosiner og Corender danne Hovedindsførselen (af Blommer ca. 2,284,000 Pd. og af Rosiner og Corender ca. 2,360,000 Pd. aarlig), og for hvilke en Told af 0.8 β pr. Pd. ikke udgjør mere end fra 4 til 10 pCt. I det Tarif-commissionen i sin Tid forelagte Udkast var Tolden for disse Varer derfor ogsaa ansat til 1.3 β pr. Pd., men senere fandt Regjeringen sig ifølge Anmærkningen til Udkastet af 1858 Pag. 6 af almindelige Grunde (der vare franske Reclamationer, ligesom med Hensyn til Tolden paa Vin og Spirituosa) foranlediget til at nedsætte den til 0.8 β pr. Pd. Da det herefter ikke er sandsynligt, at der for Tiden kan ventes opnaaet en Forhoielse af Tolden for Nr. 66, maae vi fastholde Udkastets Forslag,

84.

idet vi paa ingen Maade kunde erkjende, at der er Anledning til yderligere at nedsætte denne Told.

I Regjeringsudkastet er under Nr. 84 Beeg, Terpentin, almindelig bruun og guul Harpix, navnlig til Olbrygning, foruden flere andre Varer, hvoriblandt ogsaa Præparater af Asphalt eller Harpix, blandet med Leer, Sand p. p. ansatte til en Told af 0.25 β pr. Pd.

Hr. H. T. foreslæaer disse Varer ansatte til Toldfrihed, formeentlig fordi han henfører dem til de Raa- og Halvraastoffer, der ere nødvendige for den indenlandske Industri, og for hvilke Tolden derfor efter hans For-
mening bør frigives (vide Tidsskriftet Pag. 70). Men dette kan ingenlunde siges at være Tilfældet med alle de under Nr. 84 faldende Varer, hvoraf en stor Deel maa betragtes som fuldfærdige Fabrikata, saasom Præparaterne t. Ex. Asphaltslijer, Ildsteen og Fyrtændere med flere, ligesom Toldfrihed for Harpix til Olbrygning heller ikke synes at stemme med Hr. H. T.'s Udtalelser i Tidsskriftet Pag. 71, hvor det hedder: „Det Samme“ (beholde, ja maaskee endogsaa forhøie Indførselstolden) „gjelder endvidere om saadanne Raa- eller Halvraastoffer, der tjene en Industrigreen, hvis Product egnede sig til en langt betydeligere Productionsstat end Tolden af Raastoffet, saaledes t. Ex. Humle og Gær i Forhold til Øl“, og med hans senere Forslag om at forhøie Tolden paa Humle. Hvad Beeg og Terpentin angaaer, da udgjør en Told af 0.25 β pr. Pd. ikke mere end resp. ca. 5 pCt. og 3 pCt. af Værdien, og kan saaledes ikke siges at være trykkende for den indenlandske Industri, ligesom disse Artikler ogsaa efter de af Hr. H. T. Pag. 71 opstillede Principer synes at maatte henregnes til saadanne Raa- og Halvraastoffer, hvis Toldfrihed vel vilde være en vis Industri til Fordeel, men for hvis Bedkommende det finansielle Hensyn bør have Overvægten. Vel har Spørgs-

maalet ikke stor Betydning i finantfiel Henseende, da det hele Beløb, der kan gøres Regning paa som Indtægt af Nr. 84, ikke kan anslaaes høiere end til ca. 3,400 Rd., men desuagtet troe vi dog, at det er consequent og rigtigt at fastholde Regjeringsudkastets Forslag, og det saa meget mere, som Rigsraadsudvalget ikke har foreslaaet nogen Forandring i denne Position og saaledes heller ikke har troet at kunne stille de derunder faldende Varer lige med de af Samme til Toldfrihed foreslaaede Maa- og Halvraastoffer.

Hr. H. T. foreslaaer den i Regjeringsudkastet for Tjære optagne Told nedsat fra 56 β til 48 β pr. Tonde. Motivet til dette Forslag kjende vi ikke. En Told af 56 β pr. Tonde udgjør ikke mere end ca. 5 pCt. af Værdien for den almindelige Tjære, der udgjør Hovedindsørselen (ca. 14000 Tønder aarlig), og kan saaledes ikke siges at være for høi for en Vare, der har en saa udbredt Anvendelse som Tjære, og for hvilken Tolden fordeles paa en stor Mængde Consumenter. Da denne Told derhos ikke er uden finantfiel Betydning, idet den kan anslaaes til ca. 8,700 Rd. aarlig, og da Tjære er et Beskatningsobject, der ikke kan være Gjenstand for Indsmugling, kunne vi ikke gaae ind paa dette Hr. H. T.'s Forslag med Hensyn til Tjære.

86.

Naar Tolden for al anden Harpix og Gummi, raa eller opløst, men iøvrigt usforarbejdet samt for naturlige Balsamer (Nr. 87) af Hr. H. T. foreslaaes nedsat fra 5 β til 4 β pr. Pd., da maae vi erklære os imod dette Forslag. En stor Deel af de under denne Position faldende opløste Gummier ere nemlig meget vanskelige at skjelne fra de under Nr. 52 faldende Fernisser, ligesom de fleste Fernisser indeholde Harpix eller Gummi. Regjeringen har derfor (vide Motiver til Udkast af 1858

87.

Pag 63) ansat Nr. 87 til samme Told som Nr. 52, og deri bør vist ikke gjøres nogen Forandring.

Vilde Hr. S. L. være consequent, burde han have foreslaaet Tolden for Nr. 87 forhoiet til det samme Beløb, som han har foreslaaet for Nr. 52 nemlig 6 β pr. Pd. Dette har han imidlertid ikke gjort, men foreslaaet Tolden for de under Nr. 52 faldende Fernisser forhoiet fra 5 β til 6 β pr. Pd. og derimod for de opløste Gummier under Nr. 87 nedsat fra 5 β til 4 β pr. Pd., hvilket ikke kan siges at være ganske consequent.

88.

Da Regjeringen, af Hensyn til at Guttapercha umiddelbart udvindes af Naturen i Blokke, har troet at burde stille Guttapercha i Blokke lige med andre Harpiger og Gummier i raa eller opløst Tilstand, og da Gummieasticum og Guttapercha i Plader, Baand, Remme, Ringe etc. i mange Tilfælde heller ikke kunne bære en høiere Told, end de raa eller opløste Harpiger og Gummier (vide Bemærkninger til Udkast af 1862 Pag. 19), ere samtlige disse Varer i Regjeringsudkastet under Nr. 88 ansatte til samme Told som de raa eller opløste Gummier (Nr. 87).

Idet vi nu maae erklære os fuldkommen enige med Regjeringen i Motivet til denne Tarifiering, og da vi, som foran bemærket, ikke have kunnet tiltræde Hr. S. L.'s Forslag om en Toldnedsættelse for Nr. 87, kunne vi selvfølgelig heller ikke gaae ind paa hans Forslag om at nedsætte Tolden for Nr. 88 fra 5 β til 4 β pr. Pd.

91.

For Arbeider af Menneskehaar foreslaaer Hr. S. L. Tolden nedsat fra 2 Rd. til 32 β pr. Pd. Men da dette Forslag staaer i Forbindelse med hans forhen berørte Forslag om 32 β 's Satsen som høieste Toldsats for tørre Bægtvarer, og derved igjen med hans senere Forslag om en Nedsættelse af Tolden for Heelsillevarer fra 2 Rd. til 32 β pr. Pd., kunne vi med Hensyn til dette Forslag,

som vi ikke kunne optage, henvise til vore tidligere Bemærkninger om 32 β 's Satsen og til hvad vi senere ville anføre imod en Nedsættelse af Tolden for Heelsilkevarer, med hvilke Arbeider af Menneskehaar af Hensyn til Parysmagerarbejde, der ogsaa ofte bestaaer af Silke, bør stilles lige.

Lakerede Hatte, Hattformer og Huer, saavel som Hatte, Hattformer og Huer af Vordug, af gummeret eller oliet Løi eller af Sælskind foreslaaer Hr. H. L. fortolde efter Vægt istedetfor, som i Udkastet, efter Stykketal, men med den samme Told som i Udkastet, nemlig 8 β . Da den foreslaaede Forandring i Fortoldningsnormen er en Folge af Hr. H. L.'s almindelige Forslag om 32 β 's Satsen, kunne vi ikke finde Anledning til at tiltræde dette Forslag.

Hr. H. L.'s Forslag om at slaae Hatte, Hattformer og Huer af Silke etc., der i Regjeringsudkastet under Nr. 95 ere ansatte til en Told af 40 β pr. Stk., sammen med de under Nr. 96 i Udkastet til en Told af 64 β pr. Pd. opførte andre Hatte, Hattformer og Huer til en fælles Told af 32 β pr. Pd., staaer ligeledes i Forbindelse med hans Forslag om 32 β 's Satsen og om Hatte, Hattformer og Huer af Straa etc. under flettede Arbeider (Nr. 59—62). I Henhold til hvad vi tidligere have bemærket om disse Forslag, kunne vi derfor heller ikke gaae ind paa nogen Forandring i Regjeringsudkastets Tarifiering af Positionerne 95 og 96.

Tolden for Humle foreslaaer Hr. H. L. forhoiet fra 7 β til 8 β pr. Pd., formeentlig fordi denne Artikel tjener en Industrigren, hvis Product egnede sig til en langt betydeligere Productionsstat end Tolden af Naastoffet (vide Tidsskriftet Pag. 71). Men det er et stort Spørgsmaal, om ikke Hr. H. L. idet han ved sit Forslag troer at ramme de indenlandske Ølbryggerier, som ogsaa efter

94.

95 og 96.

100.

vores Formening godt kunne bære en Told af 8 β pr. Pd. for Humle, paa den anden Side igjen skaber en Bæsttelsestold for den indenlandste Humleavling, der, saasremt man forhoier Tolden for Humle (8 β pr. Pd. vilde udgjøre circa 18 pCt. af Værdien), mere end der alt er fæet i Regjeringsudkastet (nemlig med 0,8944 β pr. Pd. let kan tiltage i en saadan Grad, at Indførselen af fremmed Humle aftager, og Statskassen saaledes istedetfor at vinde, kommer til at tabe ved Hr. H. L.'s Forslag, (med en Told af 7 β pr. Pd. kan den aarlige Indtægt anslaaes til ca. 41,700 Rd.)

Vi maae derfor ansee det for temmelig risikørligt yderligere at forhøie Humletolden, og af den Grund erklære os imod Forslaget.

103.

Naar Hr. H. L. foreslaaer ved Klaviaturinstrumenter, der efter Regjeringsudkastet skulle fortoldes med 32 Rd. pr. Stk., tilføiet: „eller efter Klarerernes Valg 1 Pd. 32 β “, da kunne vi ikke udfinde anden Grund til denne Tilføining end hans almindelige Forslag om 32 β 's Satsen, og vi kunne derfor ikke gaae ind paa Forslaget. Derimod kunde vi være mere tilbøielige til at optage Rigsraadsudvalgets Forslag om at ansætte disse Instrumenter til en Told af 10 pCt. af Værdien, da denne er saa høist forskjellig for de forskjellige Instrumenter, og da en Værdifortoldning ikke kan antages at ville medføre saa store Bæstteligheder i det Praktiske med Hensyn til Klaviaturinstrumenter, som med Hensyn til andre Værelse, deels fordi det er lettere at kontrollere Rigtigheden af den angivne Værdi af disse Instrumenter, end af andre Værelse, og deels ogsaa af den Grund, at Indførselen af Klaviaturinstrumenter er høist ubetydelig, idet der efter et Gjennemsnit af Aarene 1855—1860 kun indføres 76 Stk. aarlig.

07 og 108.

Tagsteen (Nr. 107, i Udkastet 1 Stk. 0.25 β), og Muursteen, Fliser og Rør (Nr. 108, i Udkastet 1 Stk.

O. 15 β) foreslaaer Hr. H. T. til Toldfrihed, overensstemmende med Rigsraadsudvalgets Betænkning. Til dette Forslag have vi intet at bemærke.

For Steentoi og Fajance og hvad der i Regjeringsudkastet dermed er stillet i Klasse, med virkelig eller saakaldet Forgylkning eller Forsølkning, foreslaaer Hr. H. T. Udkastets Told af 8 β pr. Pd. nedsat til 6 β pr. Pd.

For Tiden er al Slags Steentoi eller Fajance ansat til en fælles Told af 3 Rd. pr. 100 Pd. foruden 6 pCt. Sportler, og den i Udkastet optagne særlige Tarifiering af det forgylgte og forsølvede saaledes ny. Regjeringen har ved Ansættelsen af Tolden for disse Varer villet stille dem lige med det simple Porcellain, der under Nr. 114 er foreslaaet til 8 β pr. Pd. (vide Motiverne til Udkast af 1858 Pag. 79). Men da en forskjellig Tarifiering af disse 2de Positioner ikke medfører nogen Vanfærlighed i det Praktiske, og da en Told af 8 β pr. Pd. for forgylgt eller forsølvet Steentoi eller Fajance etc. i mange Tilfælde vil kunne komme til at udgjøre henved 34 pCt. af Værdien maae vi tiltræde Hr. H. T.'s Forslag i saa Henseende.

I Regjeringsudkastet ere Klædningsstykker samt færdigshede Dele dertil ansatte til Fortoldning som Værdtoiets Hovedstof, med et Tillæg til dettes Told af resp. 100 pCt. og 50 pCt.

Denne Position, som Tarifcommissionen i sin Tid ansaae for at være meget heldig affattet (vide Commissionens Betænkning Pag. 14) foreslaaer Hr. H. T. forandret derhen, at Klædningsstykker samt færdigshede Dele dertil blive at fortolde som Værdstoffets Hovedstof, men uden noget Tillæg for Forarbejdningen. Dette Forslag synes ikke at stemme med hans almindelige Bemærkninger i Tidsskriftet om de Hensyn, der bør tages til den indenlandske Industri, eller med hans eget Forslag til Værdtoi

111.

120.

af eller i Forbindelse med Læder (Nr. 64 og 65) eller til Handsker (Nr. 218), hvilke Klædningsstykker han ikke foreslaaer fortoldede som Ydertoiets Hovedstof, men derimod ansatte til en Told af 32 β pr. Pd., der i mange Tilfælde vil overstige Tolden for Ydertoiets Hovedstof med 100, ja flere hundrede Procent. Da vi nu ikke kunne indsee, af hvilken Grund Hr. H. L. vil have Skrædderne uheldigere stillede med Hensyn til Toldtariffen end Skomagerne og Handskemagerne, kunne vi ikke optage hans Forslag, men maae fastholde Udkastets Tarifiering af Nr. 120.

125.

Under denne Position ere i Regjeringsudkastet Cardemomme, Mustatblomme, Mustatnødder, Safran og Vanille ansatte til en Told af 16 β pr. Pd. Denne Told foreslaaer Hr. H. L. forhøiet til 32 β pr. Pd. formeentlig af finantzielle Hensyn, ligesom Rigsraadsudvalget endog har foreslaaet den forhøiet, til 48 β pr. Pd.

Safran og Vanille vare i Udkastet af 1858 ansatte til en Told af 1 Rd. pr. Pd., men ifølge Bemærkningerne til Udkastet af 1862 Pag. 28 havde de Holsteenste Over-
toldinspecteurer gjort opmærksom paa, at disse Varer ofte vare Gjenstand for Indsmugling ved den holsteenste Landgrændse, og at dette kun kunde forebygges ved en lavere Told, hvorfor Tolden i Udkastet af 1862 nedsattes til 16 β pr. Pd. Da en Told af 32 β pr. Pd. for Cardemomme og Mustatnødder derhos vilde udgjøre ca. 42 pCt. og for Mustatblomme ca. 28 pCt. af Værdien, og saaledes maafee kunde fremkalde Indsmugling ogsaa af disse Varer, troe vi, at Hr. H. L.'s Hensigt, at forstaafe Statskassen en større Indtægt, let vil kunne forfeiles ved hans Forslag, som vi derfor ikke kunne tiltræde.

Som en Modsetning til dette Hr. H. L.'s Forslag bemærkes, at Grosserer-Societets-Comitteen i sit Forslag

til en Toldtarif foreslog disse samme Varer ansatte til en Told af kun 6 β pr. Pd.

Formeentlig af samme Grunde som foranført foreslaaer Hr. H. T. Tolden i Regjeringsudkastet for Kaneelbark, ægte og nægte, heelt og malet, samt for malet eller tilberedt Sennep forhøiet fra 5 β til 8 β pr. Pd., medens Rigsraadsudvalget kun foreslaaer 7 β pr. Pd.

Vi maae slutte os til Rigsraadsudvalget, da en Told af 7 β pr. Pd. udgjør for Kaneelbark ca. 13 pCt., for cassia lignea ca. 15 pCt., for fransk og engelsk malet Sennep samt Sennepsmeel ca. 21 pCt., og for almindelig malet Sennep ca. 100 pCt. af Værdien, og saaledes for enkelte af disse Varer allerede maa anses for temmelig høi. Men høiere troe vi ikke, at man bør gaae, navnlig af de af os ad Nr. 125 anførte Grunde.

Grosserer Societets-Comiteen har kun foreslaaet Tolden forhøiet til 6 β pr. Pd.

Tolden for alle andre ikke særskilt tariferede Krydrier og Specerier, end de under Positionerne 125 og 126 faldende, foreslaaer Hr. H. T. forhøiet fra 2 β til 3 β pr. Pd. Dette Forslag, som stemmer med Rigsraadsudvalgets Betænkning, maae vi tiltræde.

Steenful, der i Regjeringsudkastet er ansat til en Told af 7 β pr. Tonde eller 1 Rd. 48 β pr. Commerceløst, foreslaaer Hr. H. T. ansat til Toldfrihed. Med Hensyn til dette Forslag, da kunne vi ikke nægte, at der taler meget for at lette Indførselen af et saa vigtigt Materiale for Industrien og Skibsfarten, som Steenful allerede nu er, og mere og mere vil blive, men paa den anden Side tør det ikke oversees, at ligesom den Told og Skibsafgift, hvoraf denne Vare vilde rammes efter Udkastet, især dersom Skibsafgiften saaledes som foreslaaet af Hr. H. T. og af os paa sit Sted tiltraadt, nedsættes fra 1 Rd. til 48 β pr. Commerceløst, ikke er betydelig i Forhold til Varens

126.

127.

129.

Værdi eller i Forhold til de Priisfluctuationer, hvorfor den af andre, Afgiftserlæggelsen uvedkommende, Grunde, navnlig Variationerne i Henseende til Fragtpriserne, er udsat, saaledes er det et finantssielt Spørgsmaal af ikke ringe Betydning, om Regjeringen tør give Slip paa et saa vigtigt Beskatningsobject, der, foruden at det ifølge det tiltagende Forbrug Aar for Aar giver en større Indtægt, tillige har det store Fortrin, at Besvigelse og Elusion deraf ikke er mulig. Efter Udkastets Tarifiering kan Toldindtægten af Steentul nemlig anslaaes til ca. 167,174 Rd. aarlig, hvilket Beløb ikke engang fuldt hviler paa Industrien og Skibsfarten, men for en væsentlig Deel maa ansees for en reen Consumasgift, der rammer det umiddelbare Forbrug, forsaavidt Kullene nemlig anvendes til Brændsel i ikke productivt Diemed eller til Gæstivirkning. Da vi nu ikke ere i Stand til at paavise nogen anden Maade, hvorpaa det Tab, Statskassen vilde lide ved Toldfrihed for Steentul (Hr. H. L.'s Forslag om Forhoielse af Brændeviinsproductionsafgiften kunne vi nemlig ikke tiltræde vide nedenfor), kunde gjenindvindes, og da Rigsraadsudvalget, skøndt et lignende Forslag, saavidt os bekjendt, har været paa Bane under Sammes Forhandlinger, efter Conference med Finantsministeren heller ikke har troet at burde ansætte Steentul til Toldfrihed, driste vi os ikke til at optage Hr. H. L.'s Forslag. Derimod troe vi, at man bør gaae ind paa den af Rigsraadsudvalget foreslaaede Nedsættelse af den i Regjeringsudkastet optagne Told af Steentul fra 7 β pr. Tønde til 5 β pr. Tønde. (Tolden pr. Commercelæst er i Udvalgets Betænkning foreslaaet til 1 Rd. pr. Commercelæst, men da der regnes $20\frac{1}{7}$ Tønde Steentul paa 1 Commercelæst, maa Tolden pr. Commercelæst, naar den skal svare til Tøndetolden, vel ansættes til 1 Rd. 7 β eller 1 Rd. 8 β pr. Commercelæst.) Vi antage nemlig, at det derved foraarjagede Indtægts-

tab vil kunne erstattes ved denne Vares bestandige tiltagende Indførsel. Paa den anden Side ville efter vores Forslag de Afgifter, der hvile paa Steentul ved Indførselen, naar Skibsafgiften (hvorom nærmere nedenfor) samtidig nedsattes til 48 β pr. Læst, ligeoverfor Regjeringsudkastet blive nedsatte med ca. $4\frac{1}{4}$ β pr. Tønde, hvilket maa ansees for en betydelig Lettelse.

Da de Materialier, der anvendes til Fabrikationen af Forsegelingslak, saasom Farvestoffer, Gummier og Harpiger, selv efter Hr. H. T.'s Forslag fremdeles skulle være toldpligtige, synes det ikke at stemme med hans Udtalelser i Tidsskriftet Pag. 83 (hvor han blandt Hovedprinciperne i sit Forslag nævner Ophævelse af Tolden for de færdige Producter, for hvilke den er finansiell betydningsløs, medens den Lettelse, som gives Industrien gennem Naastoffernes Frigivelse, erstatter den Betyttelse, som Tolden hidtil har ydet dem), at han foreslaaer Lak til at forsegles med, der i Regjeringsudkastet er ansat til en Told af 8 β pr. Pd., til Toldfrihed.

Vi kunne derfor ligesaa lidet gaae ind paa dette Forslag som paa hans tidligere berørte Forslag til Positionerne 12, 13 og 20.

Lillem alle Slags, samt Gelatine og Huusblas, der i Regjeringsudkastet er ansat til 3 β pr. Pd., foreslaaer Hr. H. T. til Toldfrihed, formeentlig af Hensyn til disse Vares ikke store finansielle Betydning (der er dog Tale om et Beløb af ca. 1450 Rd.). Men ligesom dette Forslag formeentlig kommer i Strid med hans egne Bemærkninger i Tidsskriftet Pag. 70—71, hvor han formener, „at Indførselstolden bør vedblive i passende moderate Sætser paa de Gjenstande, til hvis Fabrikation Naastofferne hidtil have været tagne enten i Landet selv eller ere indførte toldfrie fra Udlandet“, idet dette sidste just er Tilfælde med de til Liimfogningen anvendelige Stoffer, saaledes

130.

132.

kunne vi heller ikke ansee denne Position for at være aldeles betydningsløs i finantfiel Henseende.

Da derhos den nuværende Told for Liim af 3 β pr. Pd. og for Huusblas af 40 β pr. Pd., alt foruden 6 pCt. Sportler deraf, i Regjeringsudkastet er nedsat med resp. 0.18 β og 39.4 β pr. Pd., kunne vi ikke finde Hr. H. L.'s Forslag motiveret, og slutte os derfor til Regjeringsudkastet.

133.

Da vi ikke have kunnet tiltræde Hr. H. L.'s Forslag om Toldfrihed for Liim, Gelatine og Huusblas, er det en Selvfølge, at vi endnu mindre kunde optage hans Forslag om Toldfrihed for Arbejder deraf, der i Regjeringsudkastet under Nr. 133 ere ansatte til en Told af 16 β pr. Pd. Ved denne Position er desuden nærmest taget Hensyn alene til Gelatine, der forekommer i Arbejde af mange forskjellige Slags, uden at være sammensat med andre Materialier, hvorfor man har anseet det for praktisk rigtigt at ansætte den til den for saamange analoge Varer almindelige Told 16 β pr. Pd. (vide Motiverne til Udkast af 1858 Pag. 97).

139.

Hr. H. L. foreslaaer Filt til Stibsforbudning eller Tagbedækning og lignende Filt til andet Brug, der i Regjeringsudkastet er ansat til 0.5 β pr. Pd., til Toldfrihed. Da denne Vare nærmest maa ansees som et Heelsfabrikat, der, naar den anvendes til andet Brug, i Udkastet endog er opført til en Told af 12 β pr. Pd. (Nr. 160), hvori der ikke er foreslaaet nogen Forandring af Hr. H. L., kunne vi ikke være enige med ham i at sætte den under Nr. 139 faldende Filt til fuldkommen Toldfrihed, hvad enten dette Forslag er motiveret ved Positionens ringe Betydning i finantfiel Henseende eller ved Varens Anvendelse.

Som Exempel paa, hvor forskjellige Anskuelserne kunne være i slige Sager, skulle vi ikke undlade at bemærke, at

da Tolden for denne Position i det Tarifcommissionen i sin Tid forelagte Udkast var ansat til 0.2 β pr. Pd., foreslog Commissionen denne Told ikke til at bortfalde, men derimod forhøiet til det i Udkastet af 1862 optagne Beløb af 0.5 β pr. Pd., fordi den ansaae en Told af 0.2 β pr. Pd., der kun vilde udgjøre 1 à 2 pCt. af Værdien, for at være ualmindelig lav. (Vide Tarifcommissionens Betænkning Pag. 17).

I Regjeringsudkastet er der med Hensyn til Bøgdug, samt spartlede, malede, lakerede, færniserede, med Gummi, Guttapercha eller Olie gennemtrukne eller paa lignende Maade behandlede Manufacturvarer, stjernet mellem, om Toldvæsenet kan bedømme Stoffet eller ikke, idet Tolden i det første Tilfælde, naar Stoffet er heelt eller tildeels af Silke, er ansat til 48 β pr. Pd. (Nr. 140) og ellers til samme Told som Stoffet, og i det andet Tilfælde til 16 β pr. Pd. (Nr. 141).

140 og 141.

Denne Tarifiering foreslaaer Hr. H. T. forandret saaledes, at disse Varer i det første Tilfælde altid blive at fortolde som Stoffet, naar dette kan bedømmes af Toldvæsenet. Da dette Forslag hænger sammen med hans almindelige Forslag om 32 β pr. Pd. som høieste Toldsats for tørre Bægtvarer, og med den af ham foreslaaede Nedsættelse af Tolden for Silkevarer, maae vi fastholde Regjeringsudkastets Tarifiering af disse Varer.

Tolden for Garn af vegetabiliske Stoffer foreslaaer Hr. H. T. af væsentlig Hensyn til Industrien (Tidsfristet pag 111 og 113) nedsat, nemlig for usarvet fra 3 β til 2 β pr. Pd. og for farvet samt al Slags Garn i Forbindelse med Lahn fra 8 β til 5 β pr. Pd., hvilke Nedsættelser calculeres at ville medføre en Indtægtsformindskelse af ca. 62,000 Rd. aarlig.

142 og 143.

Det af Hr. H. T. anførte Motiv til denne Nedsættelse kunne vi ikke ret fatte, med mindre det har været

hans Mening derved at ville formindske den Beskyttelse, som Regjeringsudkastets Tarifiering af Garn af vegetabiliske Stoffer vilde yde de indenlandske Hørspinderier og Bomulds-spinderier (de sidste findes, saavidt os bekendt, ikke i Landet), naar Bomuld, Hør og Hamp, overeensstemmende med hans Forslag ansættes til Toldfrihed, men i saa Fald synes man da ikke at kunne sige at Nedsættelsen er skeet af væsentlig Hensyn til Industrien. Vi maae derfor antage, at Hr. H. L., da han ikke samtidig har foreslaaet Tolden i Regjeringsudkastet for de hvide Varer under Nr. 151 og 152 nedsat, er af den Formening, at Regjeringen ved Tarifieringen af vævede Varer af vegetabiliske Stoffer er gaaet den indenlandske Industri for nær, og derfor har søgt at hjælpe paa den ved Nedsættelse af Garnetolden. Men Forslaget kommer da i Strid med den almindelige Characteristik, han selv giver af Udkastet i Tidsskriftet Pag. 63, hvor han fremhæver som een af de væsentligste Anker mod samme, „at det kun er i meget indskrænket Omfang, at det hæver den nu bestaaende Beskyttelse“.

Da vi saaledes ikke see os i Stand til at udfinde den virkelige Grund til den foreslaaede Nedsættelse af Garnetolden, og da vi hverken paa den ene Side befrygte, at Udkastets Tarifiering af Garn, selv naar de vegetabiliske Stoffer frigives, skal fremkalde Bomulds-spinderier (Bomuld er forøvrigt alt for Tiden toldsfrit) eller i det Hele yde de indenlandske Spinderier en overdreven Beskyttelse, eller paa den anden Side kunne erkjende, at Regjeringen ved Tarifieringen af Manufacturvarer af vegetabiliske Stoffer er gaaet den indenlandske Industri for nær, kunne vi ikke gaae ind paa Hr. H. L.'s Forslag.

Vi betragte nemlig Garnetolden, der efter Udkastet ikke udgjør mere end fra 3 til $12\frac{1}{2}$ pCt. af Værdien for det usarvede og fra 9 til $10\frac{1}{2}$ pCt. af Værdien for det farvede nærmest som en finantziel Told (efter Udkastets Tarifiering

kan Indtægten anslaaes til 180,800 Rd. aarlig), en Betragtning, som vist ogsaa har gjort sig gjældende i Rigsraadsudvalget, under hvis Forhandlinger der ligeledes skal være fremkommet et Forslag om at nedsætte Tolden for disse 2de Positioner til resp. 2 β og 6 β pr. Pd., uden at dog derom blev optaget noget i Betænkningen.

Naar Hr. H. L. foreslaaer den i Regjeringsudkastet optagne Told af 6 β pr. Pd. nedsat til 5 β pr. Pd. for det under Nr. 145 faldende raa Linnedgods saavelsom for det under Nr. 146 opførte Seil- og Præsenningsdug samt Guldtapper, uden nærmere at motivere dette Forslag, da kunne vi ikke gaae ind paa denne Nedsættelse, hvorved det af Regjeringen etablerede, og af os for rigtigt erkjendte Forhold mellem Garntolden, som vi i Henhold til vores Bemærkninger ad Nr. 142 og 143 ikke kunne foreslaae nedsat, og Tolden for Fabrikatet deraf vilde forrykkes.

Da Hr. H. L.'s Forslag om en Nedsættelse af Tolden for de under Nr. 148 faldende klare og aabne Varer samt Kniplinger m. v. af vegetabiliske Stoffer fra 48 β til 32 β pr. Pd. antages alene at være en Følge af hans almindelige Forslag om 32 β 's Satsten, idet vi ikke kunne ansee en Told af 48 β pr. Pd. for høi for disse kostbare Varer, kunne vi ikke slutte os til dette Forslag.

Istedetfor den i Regjeringsudkastet under Nr. 153 til 157 incl. optagne omhyggelige og formeentlig hensigtsmæssige Tarifiering af Silkevarer foreslaaer Hr. H. L. en fælles Told af 32 β pr. Pd. for utvundet og tvundet Silke samt alle Slags Varer af Silke eller hvori Silke forefindes.

Dette Forslag sees af Hr. H. L.'s Bemærkninger i Tidsskriftet Pag. 86 og 87 ligesom Forslaget til Nr. 148 nærmest at være fremkaldt ved hans oftere berørte almindelige Forslag om 32 β 's Satsten som høieste Toldsats for tørre Vægtvarer i Emballage, idet han i den Anledning

145 og 146.

148.

153—157.

udtaler sig paa følgende Maade: „Det er imod disse Fordele for Intet at regne, at Silke og andre kostbare Manufacturvarer ikke blive høiere beskattede end de mindre kostbare, da selv den nærværende eller den i Regjeringsudkastet foreslaaede Told forholdsviis ikke svarer til disses Værdi, og heller ikke kan det, naar man ei vil løfte til en Indsmugling, der for deres Bedkommende altfor let lader sig udføre. Det maa jo ogsaa være den samme Grund, i alt Fald i Forening med Hensyn til Bønseligheden ved med Lethed at stjæle Varen fra andre lignende, der har ledet Regjeringen til f. Ex. at foreslaae Tolden for Guld og Sølv i Arbejde kun til den samme Størrelse, som den, der er foreslaaet for andre fine Metalarbejder.“

Da vi allerede ad Nr. 17 og 18 have paavist det upraktiske og uholdbare ved Hr. H. L.'s Forslag om en almindelig 32 β 's Satz, og derfor ikke have kunnet optage dette Forslag, er det en Selvfølge, at vi heller ikke af Hensyn dertil kunne foreslaae nogen Forandring i Regjeringens Tarifiering af Silkevarer, som vi derimod i alle Henseender tiltræde.

Men vi kunne dog ikke undlade at anstille nogle Betragtninger over Hr. H. L.'s Motivering af Nedsættelsen af Silkevaretolden. Naar han saaledes mener, at det Tab, som Statskassen vilde lide efter hans Forslag (efter hans egen Beregning 143,100 Rd. aarlig), er for Intet at regne imod de Fordele, som vilde opnaaes ved hans 32 β 's Forslag, da kunne vi vel indrømme, at en saadan Nedsættelse paa Silkevaretolden, saafremt hans almindelige Forslag om 32 β 's Satsen ellers lod sig gennemføre, vilde være til stor Fordeel for de Handlende og mulig ogsaa for de Consumenter, der forbruge disse Varer, men da vi, som tidligere bemærket, ikke med ham kunne være enige i, at der ved det almindelige Forslags Gjennemførelse vilde kunne bespares ca. 150,000 Rd. aarlig i Udgifter til Toldvæsenet, maatte det Tab, der lides ved

Nedsættelsen af Silkevareretolden, jo dækkes igjen ved Forhøielse af Tolden paa andre Varer, og hvad der var til Fordeel for de Handlende og de mere velhavende Consumenter, blev saaledes til Skade for de mindre velhavende, der ikke forbruge Silkevarer, men derimod de Artikler, for hvilke Tolden igjen forhøiedes, saasom Kaffe, Sukker etc. Forsaavidt han dernæst bemærker, at Regjeringen har ansat Guld og Sølv i Arbeide til en Told af 16 β pr. Pd., og saaledes ogsaa selv har anvendt den Fremgangsmaade, af andre almindelige Grunde at ansætte en Vare til en Told, der aldeles ikke staaer i noget rimeligt Forhold til Varens høie Værdi, da maae vi gjøre Hr. H. T. opmærksom paa, at Tolden for Guld og Sølv i Arbeide aldeles ikke har nogen Betydning i finantziel Henseende, idet der efter et Gjennemsnit af Aarene 1855—1860 ikke er kommet mere end ca. 940 Pd. aarlig til Fortoldning af disse Varer, hvilket ikke kan siges om Silkevareretolden, der tværtimod har stor finantziel Betydning (efter Regjeringsudkastet kan Indtagterne af denne Told anslaaes til 195,021 Rd. aarlig), og derhos har det Gode, at den aldeles ikke indeholder nogen Bestyttelse for en indenlandsk Industri. Det Argument for den foreslaaede Nedsættelse af Tolden for Silkevarer, som Hr. H. T. har villet søge i Regjeringsudkastets Tarifiering af Guld og Sølv i Arbeide, passer saaledes ikke her.

I Lighed med Forslaget om Nedsættelsen af Tolden for Garn af vegetabiliske Stoffer (Nr. 142 og 143) foreslaaer Hr. H. T. ogsaa den i Regjeringsudkastet optagne Told for Garn af Uld og andre Haar af Dyr nedsat, for det usarvede fra 4 β til 2 β pr. Pd., og for det farvede samt for al Slags Garn i Forbindelse med Lahn fra 8 β til 5 β pr. Pd.

Da vi ikke have kunnet optage hans Forslag om Nedsættelse af Tolden for Nr. 142 og 143, og da en

158 og 159.

Told af 4 β pr. $\text{\text{P}d.}$ for det usarvede Uldgarn kun udgør ca. 4 pCt. af Værdien og for det farvede ca. 6 pCt., ligesom Hr. H. T. heller ikke samtidig har foreslaaet nogen Nedsættelse af Tolden for vævede Uldmanufakturvarer i Almindelighed, navnlig for de under Nr. 160 og 164 faldende Uldvarer, kunne vi af de ad Nr. 142 og 143 anførte Grunde ligesaalet tiltræde hans Forslag om en Nedsættelse af Tolden for Uldgarn, hvoraf Indtægten efter Udkastet kan anslaaes til ca. 18,300 $\text{\text{Rd.}}$

I Rigsraadsudvalgets Betænkning er der ikke foreslaaet nogen Forandring af disse 2de Positioner, derimod skal der under Udvalgets Forhandlinger være fremkommet Forslag om at forhøje Tolden for usarvet Uldgarn til 6 β pr. $\text{\text{P}d.}$

161.

Tolden for de under denne Position faldende uldne Gulvtæpper og Gulvtæppetøier foreslaaer Hr. H. T., overensstemmende med Rigsraadsudvalgets Betænkning, nedsat fra 20 β til 12 β pr. $\text{\text{P}d.}$ Da denne Toldnedsættelse alene vilde komme den velhavende Deel af Befolkningen, der bruger stoffe og Brüsseler Gulvtæpper, tilgode, og da en Told af 20 β pr. $\text{\text{P}d.}$, der for stoffe Tæpper udgør 25 pCt. og for Brüsseler Tæpper 22 pCt. af Værdien, ikke kan siges at være for høi, kunne vi ikke tiltræde dette Forslag, der vilde medføre et Tab af 3570 $\text{\text{Rd.}}$ aarlig.

162.

Den af Hr. H. T. foreslaaede Nedsættelse af Tolden for klare eller aabne uldne Varer samt Aniplinger m. v. fra 48 β til 32 β pr. $\text{\text{P}d.}$, hvilket Forslag staaer i Forbindelse med det almindelige Forslag om 32 β 's Satsten, kunne vi af de ved Silkevarer (Nr. 153—157) anførte Grunde ikke optage.

163.

Da Regjeringen alt i det Tarifcommissiønen forelagte Udkast har foreslaaet de under Nr. 163 faldende overflaarne uldne Varer til en Told af 32 β pr. $\text{\text{P}d.}$, fra

1ste Januar 1863 af at regne, og kun ifølge Commis-
sionens Indstilling (vide Commissionens Betænkning Pag.
26) fandt sig foranlediget til at ansætte disse Varer til
den i Udkastet af 1862 optagne Told af 40 β pr. Pd.,
have vi saameget mindre Betænkelse ved nu at slutte
os til Hr. H. L.'s, med Rigsraadsudvalgets Betænkning
stemmende, Forslag, om at høre den i Regjeringsudkastet
i Nr. 163 og 164 gjorte Forskjel mellem overskaarne og
ikke overskaarne uldne Varer, og at ansætte dem begge til
en fælles Told af 32 β pr. Pd.

Hr. H. L. foreslaaer optaget i Regjeringsudkastet en
ny Position, saalydende: „Maskiner til Industri- og Fabrik-
brug, alle Slags, sammensatte eller Dele deraf: frie.“

I den nugældende Tarif findes der følgende Position
om Maskiner, nemlig: „Maskiner, saasom Dampmaskiner,
Karte-, Spinde-, Overskjære-, Papir- og andre deslige i
Industri- og Fabrikvæsenet anvendelige Maskiner, sammen-
satte eller Dele deraf, forsaavidt ei særskilt tariferede:
100 Pd. 1 Rd. 4 β “, foruden 6 pCt. deraf i Sportler,
ligesom ogsaa „Agerdyrkningsredskaber, saasom Harver,
Hjulbøre, Haffelseskister, Plouge, Gystirpatorer, Saa-
maskiner, Tærskemaskiner, Kornrensningmaskiner, Tromler
og deslige“ for Tiden ere ansatte til en Told af 1 Rd.
4 β pr. 100 Pd. foruden 6 pCt. deraf i Sportler.
Men da denne Told for Maskiner og Agerdyrknings-
redskaber er lavere end den nu gjældende Told for det
groveste Jernstøbegods samt for simpelt Smederarbeide,
og saaledes indeholder en særdeles Begunstigelse for disse
Varer, som der ikke er tilstrækkelig Grund til længere at
tilstaae dem, idet de nu forfærdiges her i Landet af til-
hørlig Godhed, og da Landbruget lige saa lidt har Krav
paa at beskyttes paa den indenlandske Industries Be-
kostning, som omvendt Industrien paa Landbrugets, fandt
Regjeringen det hensigtsmæssigt ikke at ansætte særegne

Maskiner.

Positioner for Agerdykningsredskaber og Maskiner, men at lade disse fortolde efter deres Bestaffenhed som andre Arbejder af Træ eller Metal, hvilken Told de antoges at kunne bære ligeaa godt som andre Industri- og Haandværksredskaber, og hvorved de Vanskeligheder, som Afgjørelsen af, hvad der skal henføres til Maskiner, ofte har fremkaldt i det Praktiske, tillige vilde ophøre (vide Motiver til Udkastet af 1858 Pag. 10 og 145).

Da den øverste Toldbestyrelse, efter Regjeringsudkastets § 18 e, derhos er bemyndiget til at tilstaae toldfri Indførsel af det først indførte Exemplar af almeennyttige Maskiner af ny Opfindelse, ligesom den efter Udkastets Position for ubenævnte Varer er bemyndiget til paa vedkommende Klarerers Dnsse at tillade, at Agerdykningsredskaber og Maskiner, som væsentligen bestaae af Træ, samt endvidere Maskiner af hvilket som helst Materiale, naar Omstændighederne gjøre en tarismæssig Behandling af disse sidste vanskelig, fortoldes med 10 pCt. af Værdien, kunne vi ikke indsee, at der er tilstrækkelig Grund til i Tarifen at optage en Position som den af Hr. H. L. foreslaaede, der vilde yde Industri- og Fabrikvæsenet en Begunstigelse, hvorpaa det aabenbar ikke kan have mere Krav end Agerbruget, Skibsfarten eller Enhver, der vilde anvende en Maskine til et ikke industrielt Brug. Desuden vilde en Position, som den foreslaaede, støde paa idelige Vanskeligheder i det Praktiske, med Hensyn til Afgjørelsen af, hvorvidt en Maskine ved Indførselen kunde ansees bestemt til Industri- og Fabrikbrug eller ikke, hvilke Vanskeligheder ofte vilde være uovervindelige ved Maskindele.

Naar Hr. H. L. i Anmærkningsrubrikken til sit Tarifforslag Pag. 119, endvidere har anført, at det finansielle Tab af hans Forslag om Maskiner ikke kan calculeres, men at det er uden Betydning, da Maskiner heller ikke sees at være medregnede i Regjeringsudkastets

Overfigt, da kunne vi ikke være ganske enige med ham i, at det er uden finantziel Betydning, da Indførselen af Maskiner og ikke særskilt tarifierede Maskindele efter et Gjennemsnit af Aarene 1855—1860 kan anslaaes til 1,419,908 Rb. aarlig og af Agerdyrknings-Nedskaber og Maskiner til 40,540 Rb. aarlig, og da største Delen af disse Maskiner og Maskindele efter Hr. H. L.'s Forslag vilde indgaae toldfrit, paa Grund af de af os foran antydede Vanffeligheder ved Positionens Anvendelse i det Praktiske. Dernæst beroer det paa en Feiltagelse fra Hr. H. L.'s Side, naar han antager, at disse Maskiner etc. ikke ere medtagne ved Calculen over det finantzielle Resultat efter Regjeringsudkastet, idet det af Motiverne til Udkastet af 1858 Pag. 131—135 samt Pag. 195 udtrykkeligt fremgaaer, at de ere medcalculerede under Udkastets Nr. 177, 178 og 262.

I Genhold til Foranstaaende see vi os derfor ikke i Stand til at kunne gaae ind paa nærværende Forslag.

Bogguld og Bogsolv samt alt andet Bogmetal eller Metalstum, der i Regjeringsudkastet er ansat til 16 β pr. Rb., foreslaaer Hr. H. L. til Toldfrihed. Da Bogguld og Bogsolv formeentlig maa betragtes som et Fabrikat, og derfor ligesaa lidt bør være toldfrit som andet Arbeide af Guld og Solv, der i Udkastet er ansat til 16 β pr. Rb.; kunne vi ikke tiltræde Hr. H. L.'s Forslag, der antages ene at være begrundet i Positionens ringe finantzielle Betydning.

Den af Hr. H. L. foreslaaede Nedsættelse af Tolden for Guldtrækkerarbeide samt Metalbroderi fra 48 β til 32 β , der hænger sammen med hans Forslag om en høieste Toldsats af 32 β pr. Rb., kunne vi ikke gaae ind paa.

Naar Hr. H. L. foreslaaer Skriftstoberarbeide, alle Slags, Forjiringer eller Former af Metal, uden eller i Forbindelse med Træ, for Bogtrykkere, Bogbindere, Gattun-

168.

169.

171.

trykkerier, Tapetsfabrikker og deslige, samt graverede eller paa anden Maade bearbejdede Metalplader til Afstryk af Noder, Land- og Søkaart, Billeder og deslige, der i Regjeringsudkastet ere opførte til en Told af 3 β pr. Pd., ansatte til Toldfrihed, og motiverer dette Forslag for Skriftstøberarbejdes Vedkommende med Hensyn til Trykkerierne (Tidskriftet Pag. 77), da kunne vi ikke ansee dette Motiv for tilstrækkeligt til tillige at frigjøre alle de andre under denne Position faldende fuldfærdige Fabrikater, ligesom vi paa den anden Side heller ikke kunne indsee, af hvilken Grund Bogtrykkerne med Hensyn til de til deres Profession hørende Arbejdsredskaber skulde begunstiges mere end andre Næringsdrivende.

Dernæst staaer Tolden for mange af de under denne Position faldende Varer i nøie Forbindelse med Tolden for Plader af Metal i Nr. 180 (3 β pr. Pd.) og for Arbejder af Træ i Nr. 262 (3 β pr. Pd.), og det gaaer derfor ikke an at ansætte Nr. 171 til Toldfrihed, saalænge de under Nr. 180 og 262 faldende Varer fremdeles forblive toldpligtige, saaledes som billiget af Hr. S. L.

173.

Hr. S. L. foreslaaer Nr. 173 ansat til Toldfrihed, men herved maae vi gjøre opmærksom paa, at der under denne Position ikke alene falder Baand- og Stangjern og en stor Masse Halvfabrikata, saasom raat forarbejdet Jern til Bognagler, Hjulringe og Skibsknæer og deslige, men ogsaa fuldfærdige Fabrikater, nemlig Jernbaneskinner med tilhørende Forbindelsesplader og Forbindelsesstykker, Ballastjern, støbte Gas- og Vandledningsrør og støbte Retorter til Gasværker, og at der formeentlig ikke er nogen Grund til at ansætte disse Fabrikater til fuldstændig Toldfrihed, saalænge andre Jernvarer skulde være toldpligtige, hvorimod der vel kan være Anledning til at ansætte dem til en lav Told, saaledes som steet er i Regjeringsudkastet, hvor de ere foreslaaede til en Told af 0.25 β pr. Pd., der for

Stang- og Baandjern udgjør ca. 5 pCt. af Værdien og for Jernbanesfiner ca. 6 pCt. (Den nuværende Told for disse Varer nedsættes derved med 0.1316 β pr. Pd.).

Desuden har denne Position en ikke ringe finantsiel Betydning, idet der er Spørgsmaal om at opgive en Toldindtægt af 88,195 Rd. aarlig, hvorpaa der kan gøres saa meget sikkrere Regning, som disse Varer ikke egne sig til Indsmugling, og som deres Forbrug snarere stiger end aftager.

Endelig kunne vi ikke undlade at bemærke, at dette Forslag af Hr. H. L. ikke synes at stemme med hans almindelige Bedømmelse af Regjeringsudkastet, der efter hans Formening ikke stærkt nok formindsfer den, den indenlandfse Industri ved den bestaaende Toldlovgivning tilstaaede Beskyttelse, idet han jo, naar han foreslaaer de under Nr. 173 faldende Varer til Toldfrihed, og ikke samtidig dermed foreslaaer Regjeringsudkastets Told for Jernvarer i Almindelighed nedsat, forøger den Beskyttelse, som Udkastets Tarifiering maaskee kan siges endnu at indeholde, og saaledes maa ansee denne Beskyttelse for at være for ringe for den indenlandfse Industri. Vi slutte os derfor til Rigsraadsudvalget, der ikke har foreslaaet nogen Forandring i denne Position.

Da vi ikke ere gaaede ind paa Hr. H. L.'s Forslag om Toldfrihed for Nr. 173, er det en Selvfølge, at vi heller ikke kunne gaae ind paa hans Forslag om Toldfrihed for de under Nr. 174 faldende raae eller blot med en Farve eller deslige til Metallets Bevaring overstrøgne Plader og Blik af Jern, der i Regjeringsudkastet ere ansatte til en Told af 0.5 β pr. Pd. Men da den nuværende Told for Plader af og over $\frac{1}{8}$ Tommes Tykkelse, der for Tiden ere stillede lige med Stang- og Baandjern, efter Udkastets Tarifiering vil blive forhøiet med 0.1184 β pr. Pd. (for de andre Plader nedsættes den derimod med

resp. 1.8744 β og 0.2632 β pr. Pd.), og da i det Hele meget synes at tale for, at samtlige under denne Position faldende Plader, hvis Indførsel og Forbrug, saaledes som oplyst i Bemærkningerne til Udkastet af 1862 Pag. 38, stiger Aar for Aar, behandles paa samme Maade som de under Nr. 173 faldende Varer, maae vi derimod tiltræde det af Rigsraadsudvalget gjorde Forslag om at ansætte Nr. 174 til samme Told som Nr. 173, nemlig 0.25 β pr. Pd.

179.

Af de af os til Nr. 173 og 174 anførte Grunde kunne vi heller ikke tiltræde Hr. H. L.'s Forslag om Toldfrihed for Plader, Ruller, Folie, Bolte etc. af Bly Tin og Zink, samt for Bolte af andet Metal og Skibsforhudningsplader af saakaldet gunst Metal, der i Regjeringsudkastet under Nr. 179 ere ansatte til 1 β pr. Pd.

Denne Told, der ifkun udgjør fra 2 til 9 pCt. af Værdien, er heller ikke foreslaaet nedsat af Rigsraadsudvalget.

188 og 189.

I Regjeringsudkastet er Gampeolie, der for Tiden er toldfrit i Henhold til en Tractat med Rusland, under Nr. 188 ansat saaledes som af Kongen i Henhold til tractatmæssig Overenskomst bestemmes, og vellugtende Olier henviste til Parfumerier, hvorimod alle andre Olier og Glain samt saadanne Vædsker som Camphin, Photogen, Hydrecarbures og deslige under Nr. 189 ere foreslaaede til en Told af 2 β pr. Pd.

Hr. H. L. foreslaaer denne Tarifiering forandret saaledes, at alle under Vareklassen Olier etc. faldende Varer med Undtagelse af de vellugtende, der fremdeles skulde henvises til Parfumerier, ansættes til Toldfrihed. Da vi ikke kunne finde noget særegent Motiv for dette Forslag anført af Hr. H. L., maae vi antage det for begrundet i hans almindelige Betragtninger, om hvorledes en Toldtarif bør være, og i saa Fald at være fæstet for at betage de indenlandste Oliemøller den Bestyttelse, der efter

hans Anstueelse til Skade for Consumenterne vilde ligge i en Told af 2 β pr. Pd. for Lin-, Kap- og Roe-Olier.

Men hertil maae vi bemærke, at da Gampeolie for Tiden er og vist ogsaa fremdeles vil vedblive at være toldfri, og da formeentlig ingen andre af de under Nr. 189 faldende Olier end Lin-, Kap- og Roeolie, produceres heri Landet, i al Fald i nogen betydelig Grad, samt da der i Aaret 1860 er indført af alle Slags Olier tilsammen 1,811,443 Pd., hvoraf 1,733,570 Pd. ere klarerede til Consum, ligesom der paa den anden Side igjen er udført herfra 959,836 Pd., som altsaa for største Delen maae være af indenlandsk Production, synes den under Nr. 189 foreslaaede Told for Olier etc. ikke med Rette at kunne henføres til de reent beskyttende Toldsatser, der bør søges nedsatte eller aldeles frigitte. Dette skulde man ogsaa troe, at maatte være Hr. H. L.'s Mening efter hans Udtalelser i Tidsskriftet Pag. 84, hvor det hedder: „Hvis Toldsatsen saaledes ikke har kunnet hindre en forholdsvis betydelig Indførsel fra Udlandet af en Vare, som i ligesaa god Qualitet og tilstrækkelig Mængde kunde faaes heri Landet, kan den ikke betragtes som reent beskyttende.“ Der er nemlig her Tale om at opgive en Indtægt af ca. 22000 Rd. aarlig, der, saafremt det i Tiden lykkedes at faae fri Haand med Hensyn til Beskatningen af Gampeolie, og denne Olie da, saaledes som antydtes af Tariff-commissionen i dens Betænkning Pag. 34, sattes paa lige Fod med andre Olier, vilde stige betydeligt. Derhos kunne vi ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at der under Nr. 189 falder en stor Mængde Vædsfer, hvori der findes Spiritus, og som altsaa ogsaa vilde blive toldfrie efter Hr. H. L.'s Forslag, men at det synes temmelig inconseqvent samtidigt med, at han foreslaaer Spiritustolden og Brændeviinsproduktionsafgiften forhoiet, at foreslaae hine Varer til Toldfrihed.

Da endelig kun vellugtende Olier undtages fra den almindelige Toldfrihed efter hans Forslag, ville alle Olier for Apotheker herefter blive toldsfrie, idet Positionen for Apothekervarer (Nr. 3) kun omfatter de ikke særligt tarifierede Apothekervarer og altsaa ikke Olier, hvilket dog ikke kan antages at have været Hr. H. L.'s Mening, men paa den anden Side, vilde en særlig Told for Olier for Apotheker, naar andre Olier enten ere toldsfrie eller ansatte til en anden Told end hine, medføre mange Bømseligheder i det Praktiske med Hensyn til Afgjørelsen af hvilke Olier der skulde henføres til Olier for Apotheker.

Vi see os derfor ikke i Stand til at tiltræde Hr. H. L.'s Forslag om Tarifieringen af Olier.

195.

Under Nr. 195 er alt andet Papir (end det groveste, navnlig til Skrivning, Tegning eller Trykning ubrugelige Maculatur-, Pak- og Pappapir etc.), ogsaa naar det er tilsat Farve i Massen, færniseret, olieret eller paa lignende Maade behandlet, saa og Kridtpapir ansat til en Told af 3 β pr. Pd.

Denne Told foreslaaer Hr. H. L. nedsat til 1.5 β pr. Pd., idet han bemærker, at „for vor nuværende udviklede Papir-Industri er denne Beskyttelse nu uden Tvivl tilstrækkelig“ (Tidskriftet Pag. 123). I den Henseende troe vi dog at maatte være af en anden Mening end Hr. H. L., da vi ikke kunne ansee den Beskyttelse, der kan ligge i en Told af 1.5 β pr. Pd. for tilstrækkelig for de indenlandske Papirfabrikker, naar Udsørselstolden for Klude, som foreslaaet i Regjeringsudkastet, samtidig ophæves, og Materialet for Papirfabrikkerne saaledes fordyres, hvilket jo aabenbart vil stee ved Udsørselstoldens Ophor, medens selve Fabrikatets Indsørsel ved den nedsatte Told lettes fra de Lande, hvor det paa Grund af eksisterende Udsørselsforbud eller Udsørselstold paa Klude kan leveres billigere end her i Landet.

At vi ikke ere de eneste, der ansee en Told af 1.5 β pr. Pd. for at være for lav, vil kunne sees af Tariscommissionens Betænkning Pag. 35. I det Commissionen forelagte Udkast var Tolden for det her ommeldte Papir nemlig ansat til 2.5 β pr. Pd., men af de af os foran anførte Grunde ansaae Commissionen denne Told for at være for lav og foreslog den derfor forhøiet til det i Regjeringsudkastet optagne Beløb af 3 β pr. Pd., ja en Minoritet af 6 Medlemmer antog endog, at de indenlandske Fabrikker kun ved en Told af 3.5 β pr. Pd. vare beslyttede saa meget, som de under de givne Forhold behøvede det, for at kunne bestaae. Rigsraadsudvalget har derimod slet ikke udtalt sig om denne Position.

Men skjøndt vi saaledes maae ansee en Told af 1.5 β pr. Pd. for ikke at indeholde tilstrækkelig Beskyttelse for de indenlandske Papirfabrikker, kunne vi paa den anden Side dog ikke tilraade at gaae op til 3 β pr. Pd., som efter vores Formening vil være for høit for flere af de under Nr. 195 faldende Papirsorter, navnlig for Trykpapir, for hvilket en Told af 3 β pr. Pd. udgjør ca. 17 pCt. af Værdien. Vi foreslaae derfor at gjenoptage Regjeringens oprindelige Forslag af 2.5 β pr. Pd., da vi, trods Commissionens modsatte Ansættelse, maae ansee denne Told for at være høi nok til at yde de indenlandske Papirfabrikker en saadan Beskyttelse, som de efter de nuværende Forhold med Billighed kunne gjøre Fordring paa, og da Tolden derved vil komme til at staae i et mere passende Forhold til Værdien af de simplere Papirsorter.

Hr. H. T. foreslaaer Tolden for Riis i Staller forhøiet fra 1.2 β pr. Pd. til 1.5 β pr. Pd. og for Risengryn og Riismeel fra 2 β til 2.5 β pr. Pd. formentlig af finansielle Grunde, da Forholdet mellem uaffallet og affallet Riis efter hans Forslag bliver det samme, som det, der overeensstemmende med Tariscom-

missionens Betænkning Pag. 36 er lagt til Grund for Regjeringsudkastets Tarifiering, nemlig 100 Pd. uaffskallet lig 60 Pd. affskallet Riis.

Da den nuværende Told for uaffskallet Riis og for affskallet Riis eller Riisengryn af resp. 80 β pr. 100 Pd. og 1 Rd. 80 β pr. 100 Pd. foruden Sportler, i Regjeringsudkastet af finantzielle Grunde alt er blevet forhøiet med resp. 0.352 β og 0.1344 β pr. Pd. og da Rigsraadsudvalget ikke har troet at burde foreslaae denne Told yderligere forhøiet, kunne vi ikke gaae ind paa Hr. H. L.'s Forslag, og det saa meget mindre som vi snarere maatte ønske denne Told nedsat, om ikke ganske ophævet, paa Grund af den store Anvendelse, som Riis i det Hele har, navnlig i Hertugdømmet Holsteen, hvor den i saa Henseende tildeels kan sættes i Classe med saadanne Livsformødenheder, der i Udkastet ellers ere foreslaaede til Toldfrihed. De samme Betragtninger maae formodentlig have ledet Grosferer-Societets-Comiteen, der i sit Tariforslag til Rigsraadet ikke har optaget Riis som een af de Artikler, der af finantzielle Hensyn burde beskattes, ligesom ogsaa en Minoritet i Rigsraadsudvalget skal have udtalt sig for en Nedsættelse af Riistolden, medens en anden Minoritet skal have foreslaaet Riis til Toldfrihed.

205 og 206.

I Regjeringsudkastet er vellugtende Sæbe med hvad dertil er henført under Nr. 205 ansat til en Told af 16 β pr. Pd. og anden Sæbe samt saakaldet Badstepulver under Nr. 206 til 1.5 β pr. Pd.

Hr. H. L. foreslaaer derimod Sæbe, alle Slags, ansat til Toldfrihed. Men da vellugtende Sæbe i Almindelighed indkommer sammenpakked med Parfumerier, hvorfor den i Udkastet er ansat til samme Told som disse, og da der derhos ikke synes at være nogen Grund til at ansætte vellugtende Sæbe til Toldfrihed, saalænge der skal

svares Told af andre Parfumerier, kunne vi ikke gaae ind paa Hr. H. L.'s Forslag om Toldfrihed for denne Vare.

Med Hensyn til al anden Sæbe (Nr. 206), da vilde den for denne Vare foreslaaede Toldfrihed formeentlig være ubetænkelig i Forbindelse med Hr. H. L.'s Forslag om Toldfrihed for samtlige til Sæbefabrikationen anvendelige Materialier, men da vi ikke ere gaaede ind paa hans Forslag om Toldfrihed for Harpixer og Olier, ligesom vi heller ikke kunne tiltræde hans senere Forslag om Toldfrihed for Talg og Tran, kunne vi heller ikke optage hans Forslag om Toldfrihed for Sæbe.

Derimod troe vi at kunne slutte os til Rigsraadsudvalget, der har foreslaaet Tolden for Nr. 206 nedsat fra 1.5 β pr. Pd. til 1 β pr. Pd. og det formeentlig af den Grund, at flere af de efter Regjeringsudkastet toldpligtige Materialier til Sæbe, saasom Kalk, ogsaa efter vores Forslag ville blive toldsfrie, og en Toldnedsættelse for Sæbe saaledes være consequent.

Sago, Salep, pulveriseret Arrowroot og Tapioka, der i Regjeringsudkastet ere ansatte til en Told af 2 β pr. Pd., ere af Hr. H. L. foreslaaede til en Told af 2.5 β pr. Pd. Men da dette Forslag staaer i Forbindelse med den for Riismeel foreslaaede Toldforhoielse, som vi ikke kunne gaae ind paa, kunne vi heller ikke optage dette Forslag, hvorved tillige den i Udkastet tilsigtede Overensstemmelse mellem Tolden for disse Varer og for Apothekervarer vilde ophøre. (vide Motiver til Udkast af 1858 Pag. 162).

207.

Istedetfor den i Regjeringsudkastet optagne Tarifiering af Røgsalt, nemlig: „raat ureent Steensalt i Stykker: 1 Pd. 0.25 β ” og „andet: 1 Pd. 0.5 β ” foreslaaer Hr. H. L. „Røgsalt, raat og andet, alle Slags” ansat til en Told af 0.5 β pr. Pd., eller med andre Ord raat Steensalt og andet Røgsalt stillet lige.

209 og 210.

I den Anledning henviser han til Tarifudvalgets Betænkning med Hensyn til raat Steensalt (Tidsfristet Pag. 123), hvorved formeentlig er meent Tarifcommissionens Betænkning Pag. 36 og 37, da Rigsraadsudvalgets Betænkning intet saadant Forslag indeholder.

Men efter Tarifcommissionens Betænknings Udvisende tiltraadte jo Commissionens Majoritet Udkastets Forslag om en Told af 0.25 β pr. Pd. for raat Steensalt, og det var kun en Minoritet af 2 Medlemmer, der foreslog Tolden for denne Vare i Lobet af 5 Mar succesjvt forhøiet fra 0.13 β til 0.4 β pr. Pd., hvilket sidste Beløb den antog i ethvert Tilfælde at ville gjøre Saltraffineringen her i Landet umulig.

En anden Minoritet af 1 Medlem kunde ikke engang anbefale at gaae høiere end til 0.2 β pr. Pd., da enhver yderligere Forhøielse efter hans Formening vilde have tilfølge, at alle indenlandske Steensaltfabrikker maatte opføre med deres Drift, en Fremgangsmaade, som ikke var fulgt med Hensyn til andre Industrigrene.

Rigsraadsudvalget har derimod foreslaaet Tolden for Nr. 209 (raat ureent Steensalt i Stykker) forhøiet fra 0.25 β til 0.4 β pr. Pd. eller til det samme Beløb, som den ovenfor berørte Minoritet af 2 Medlemmer i Tarifcommissionen foreslog som definitiv Told for Steensalt, og dette Forslag troe vi at maatte slutte os til, da vi ikke antage, at Saltraffineringen heri Landet umuliggøres ved en Told af 0.4 β pr. Pd. for raat Steensalt.

Ligesom vi nemlig erkjende, at Regjeringen saa meget som muligt bør undgaae enhver directe Beskyttelse af den indenlandske Industri paa Consumenternes Betøstning, saaledes maae vi ogsaa være af den Formening, at den paa den anden Side ikke bør umuliggjøre Industrien ved at ansætte et Raastof til samme Told som Fabrikatet, naar begge Dele saa at sige udelukkende maae indføres

fra Udlandet, saaledes som Tilfældet er med Salt, da Salinen i Oldesloe er for ubetydelig til i saa Henseende videre at kunne komme i Betragtning. Dette synes Hr. H. L. ogsaa at have erkjendt, ved hans Forslag til Riistolden, da han jo ellers med samme Føie kunde have foreslaaet uaffskallet og affskallet Riis ansat til samme Told. Ved en Told af 0.4 β pr. Pd. for raat Steensalt og 0.5 β pr. Pd. for raffineret Salt vil derimod Raastoffet blive beskattet i samme Forhold som Fabrikatet, idet 100 Pd. Steensalt ved Raffineringen giver 90 Pd. raffineret Salt, og de andre Afgifter, der ere en Følge af den her i Landet foretagne Raffinering, nemlig Kultolden og den større Skibsafgift ligeledes kunne anslaaes til ca. 10 pCt., saaledes at 100 Pd. raat Steensalt kommer til at svare til 80 Pd. raffineret Salt. Ethvert yderligere gaaende Forslag maae vi ansee ikke alene for ubilligt mod den indenlandste Industri, men ogsaa for i finantstiel Henseende unødvendigt, da Statskassen efter vores Forslag vil være sikket mod ethvert Tab med Hensyn til Salttolden.

Da Hr. H. L.'s Forslag om en Nedsættelse af Tolden for raa Silke fra 48 β til 32 β pr. Pd. staaer i Forbindelse med hans almindelige Forslag om 32 β 's Satsen og med den af ham foreslaaede Nedsættelse af Tolden for Silkevarer, og da vi ikke have tiltraadt disse Forslag, kunne vi heller ikke gaae ind paa en Nedsættelse af Tolden for raa Silke.

For Skibe, Vaade og Fartøier, alle Slags, har Regeringsudkastet optaget 2 Positioner, nemlig for Skibe af Tysretræ af 50 Commercelæster og derover, der skulle fortoldes saaledes som af Kongen i Henhold til tractatmæssig Overenskomst bestemmes (for Tiden i Henhold til en Tractat med Rusland 2 pCt. af Værdien), og for alle andre Skibe etc., der ere ansatte til en Told af 6 pCt. af Værdien.

212.

213 og 214.

Hr. H. T. foreslaaer derimod, overensstemmende med Rigsraadsudvalgets Betænkning, alle Slags Skibe, Baade og Fartøier ansatte til en Told af 2 pCt. af Værdien, og saaledes den i Udkastets Nr. 214 optagne Told for andre Skibe end Fyrretræes Skibe af 50 Commercelæster og derover nedsat fra 6 pCt. til 2 pCt. af Værdien.

I denne Anledning skulle vi tillade os følgende Bemærkninger: Vi antage, at Tolden paa det færdige Fabrikat maa være i det mindste lige saa høi som Tolden paa det Materiale, der er anvendt til Fabrikatet, da man jo ellers umuliggjør den paagjældende Industri her i Landet, der til sin Drift udfordrer fremmede toldpligtige Gjenstande. Denne Grundsætning synes Hr. H. T. ogsaa i andre Henseender at have anerkjendt, og vi indsee derfor ikke, af hvilken Grund han har foreslaaet Skibe ansatte til en Told, der paa ingen Maade svarer til den Told, der erlægges af Materialierne til de Skibe, der bygges her i Landet, da vi jo ikke kunne troe, at det er hans Mening at ville begunstige de udenlandske Skibsbyggerier eller de indenlandske Skibsrhedere paa de indenlandske Skibsbyggeriers Betsøstning. Vi maae derfor antage, at han har anseet en Told af 2 pCt. for Skibe at ville æquivalere Materialtolden, uden nærmere at have undersøgt, hvorvidt dette efter de af ham foreslaaede Forandringer i Tarifen ogsaa vilde blive Tilfælde. For at man derfor kan danne sig et Begreb om denne Materialtold, som formeentlig maa være det afgjørende med Hensyn til den Told, hvortil Skibe bør ansættes, skulle vi nedenfor give en Oversigt over hvormeget Samme kan anslaaes til pr. Læst af de forskjellige Slags Skibe, idet vi benytte de i Bilag 11 til Tarifcommissionens Betænkning givne Oplysninger om disse Materialiers Slags og Mængde, samt om Værdien af de forskjellige Slags Skibe pr. Læst, ligesom vi ville

beregne Tolden af de forskjellige Materialier, saaledes som denne vilde stille sig efter vores Forslag til Tarifen i det Hele.

Til kobberforhudede Skibe heelt af Egetræ udfordres pr. Læst af Skibets Drægtighed:

78 Cubiffod Egetræ frit	» Rd. »	β
2 dito Bogetræ à 3.8 β pr. Cbfd.	» —	8 -
20 dito Fyrretræ à 3.8 β »	» —	76 -
50 Pd. Bolte og Spiger af Jern à 1 β pr. Pd. »	» —	50 -
75 Pd. grovt Jernsmedegods à 3 β pr. Pd. 2	» —	33 -
20 Pd. grovt Jernstøbegods à 1 β pr. Pd. »	» —	20 -
24 Pd. Bolte og Spiger af Kobber à dito dito »	» —	24 -
15 Pd. Værk frit	» —	» -
10 Pd. Beeg à 0.25 β pr. Pd.	» —	3 -
153 Pd. Anker og Ankerfjeder à 1 β pr. Pd. 1	» —	57 -
87 ³ / ₄ Pd. Løugværk à 1 β pr. Pd.	» —	88 -
26 ¹ / ₂ Pd. Seildug à 6 β pr. Pd.	1 —	63 -
3 Pd. Ravnug à 12 β pr. Pd.	» —	36 -
55 Pd. Forhudningsplader og Søm à 1 β pr. Pd.	» —	55 -
For Farve, Fjernis, Løst Inventarium og indre Udstyring mindst	1 —	» -

10 Rd. 33 β

Ansættes Skibets Værdi til 250 Rd.

pr. Læst, udgjør Tolden pr. Læst
saaledes 4.1 pCt. af Værdien.

Til kobberforhudede Skibe, halvt af
Egetræ og halvt af Fyr udfordres
istedetfor de ovenfor staaende
78 Cbfd. Egetræ pr. Læst kun
39 Cbfd. Egetræ, men derimod
igjen 39 Cbfd. Fyrretræ til en
Told af 3.8 β pr. Cbfd.,

hvorved Tolden pr. Læst for
disse Skibe bliver tilsammen
11 Rd. 85 β , der, naar Skibets
Værdi ansættes til 200 Rd.

pr. Læst, udgjør 5.9 pCt. af Værdien.

Til kobberforhudede Skibe, heelt af
Fyrretræ, udfordres derimod
istedetfor 78 Cbfd. Egetræ
78 Cbfd. Fyrretræ til en Told
af 3.8 β pr. Cbfd.; Material-
tolden for disse Skibe bliver
saaledes pr. Læst 13 Rd. 41 β
der efter en Værdi af 175 Rd.

pr. Læst udgjør 7.7 pCt. af Værdien.

Materialtolden pr. Læst af ovennævnte Skibe kan
saaledes i Gjennemsnit anslaaes at udgjøre ca. 5,9 pCt.
af Værdien af Skibslasten.

For Skibe, der ikke ere kobberforhudede, fragaaer i
forestaaende Beregning de der opførte 24 Pd. Volte og
Spiger af Kobber og 55 Pd. Forhudningsplader og
Som, hvorved Tolden pr. Læst, og som Folge deraf og-
saa dennes Procentforhold til Værdien, kommer til at
stille sig noget lavere, nemlig saaledes:

Tolden pr. Læst

for Egeffibe = 9 Rd. 50 β = 3.8 pCt. af Værdien

Halvegeffibe = 11 » 6 » = 5.5 » » »

Fyrretræeffibe = 12 » 58 » = 7.3 » » »

altsaa i Gjennemsnit 5.5 pCt. af Værdien pr. Læst.

Herefter vilde altsaa Materialtolden pr. Læst for
Skibe, der bygges her i Landet, i Gjennemsnit kunne an-
slaaes til ca. 5.7 pCt. af Værdien af en Skibslast, hvor-
imod den, naar Hr. H. L.'s samtlige Forslag til For-
andringer i Udkastet tages tilfolge, vilde udgjøre ca. 4.6 pCt.

Vi kunne derfor ikke tilraade at ansætte Tolden for færdigbyggede Skibe, der indføres fra Udlandet, til 2 pCt. af Værdien, der selv efter Hr. H. L.'s eget Tarif-Forslag vilde være langt under Materialtolden, da dette efter vores Formening vilde være en stor Uretfærdighed mod de indenlandske Skibsbyggerier. Man bør vistnok ikke gaae videre end til at nedsætte den i Regjeringsudkastet under Nr. 214 for andre Skibe end Fyrretræsskibe af og over 50 Commerce-læster optagne Told fra 6 pCt. til 5 pCt. af Værdien, saaledes at Udkastets Nr. 213 forbliver uforandret, hvilket vi derfor tillade os at foreslaae.

Hr. H. L. foreslaaer den i Regjeringsudkastet under Nr. 216 og 217 optagne Told for beredte Huder og Skind af resp. 12 β og 8 β nedsat til resp. 8 β og 5 β pr. Pd. og bemærker i den Anledning i Tidskriftet Pag. 84, at naar Garvestofferne (Nr. 77) frigives, behøve Garverierne ikke saa høi en Told paa Læder, som naar Garvestofferne ere belagte med Told.

216 og 217.

Idet vi fuldkommen erkjende Rigtigheden af denne Bemærkning, maae vi dog gjøre Hr. H. L. opmærksom paa, at Garvestofferne alt for Liden ere toldfrie, og at den Omstændighed, at Regjeringens Forslag, om at ansætte dem til Told, ikke tages til Følge, saaledes ikke medfører nogen Fordeel for Garverierne ligeoverfor den nuværende Tilstand.

Derimod tabe Garverierne efter Regjeringsudkastet den dem ved Udførselstolden paa uberedte Huder og Skind nu tilstaaede Bemyndelse, idet Udførselstolden er foreslaaet til ganske at bortfalde, og samtidig dermed nedsættes den nuværende Indførselstold for beredte Huder og Skind, for flere Slags endog temmelig betydeligt, saaledes som nedenfor nærmere skal paavises. Den eneste Erstatning, der efter Udkastet tilflyder Garverierne, for Tabet af disse Fordele, er den under Nr. 215 foreslaaede Ophævelse af Indførsels-

tolden for visse for Tiden toldpligtige uberedte Huder og Skind, nemlig for uberedte tørre Huder af stort Dvæg og Heste under 20 Pd. pr. Stk., for uberedte vaade og saltede dito af resp. under 40 Pd. og 48 Pd. pr. Stk., samt for uberedte Skind til Buntmagere. Men denne Erstatning kan ikke have stor Betydning, da det hele Toldbeløb, der derved opgives, ikke kan anslaaes høiere end til ca. 1300 Rd. aarlig, i al Fald ligeoversfor den i Regjeringsudkastet foreslaaede Nedsættelse af Tolden for beredte Huder og Skind. Ved den i Udkastets Nr. 216 og 217 optagne Tarifiering af beredte Huder og Skind vil nemlig den nuværende Told

for laakeret Ro- og Hestelæder og laakerede Kalveskind af 20 Rd. 80 β pr. 100 Pd., foruden 6 pCt. Sportler, nedsættes med 9.2 β pr. Pd.; for halv- eller fuldberedt Corduan, Cassian, Pergament, farvet Skind, Læder, forgyldt og forselvet eller med paatrykte og preskede Figurer samt Chagrin af 25 Rd. pr. 100 Pd., foruden 6 pCt. Sportler med 13.44 β pr. Pd.; for beredte Skind til Buntmageren af 12 Rd. 48 β pr. 100 Pd. foruden 6 pCt. Sportler med 0.72 β pr. Pd.;

for garvede, halv- eller fuldberedte Svineskind af 20 Rd. 80 β pr. 100 Pd. foruden 6 pCt. Sportler med 13.2 β pr. Pd.;

for dito, dito, Kalveskind og Ro- og Hestelæder af 16 Rd. 64 β pr. 100 Pd. foruden 6 pCt. Sportler med 8.96 β pr. Pd.;

for hvidgarvede eller semsberedte Huder af stort Dvæg og Heste samt for Faarelæder af 8 Rd. 32 β pr. 100 Pd. foruden 6 pCt. Sportler med 0.48 β pr. Pd., og for hvidgarvede eller semsberedte Skind af Rensdyr, Elsdyr, Hjorte, Raa- og Daadyr, Bukke, Kalve, Bøddere, Faar og Lam, samt de Skind, som komme disse

nærmest, af 16 Rd. 64 β pr. 100 Pd. foruden 6 pCt.

Sportler med 8,96 β pr. Pd.;

hvorimod den kun forhoies for Ryglæder, der nu svarer 4 Rd. 16 β pr. 100 Pd. foruden 6 pCt. Sportler, nemlig med resp. 3.76 β og 7.76 β pr. Pd., eftersom Ryglæderet er usarvet eller farvet; men da Ryglæder ikke er nogen Indførsels-gjenstand af videre Betydning, idet den aarlige Indførsel ikke kan anslaaes høiere end til ca. 195 Pd., er denne Forhoielse uden Betydning.

Det sees heraf, at den nuværende Told for beredte Huder og Skind alt ved Regeringsudkastet er nedsat i en ikke ubetydelig Grad, og vi troe derfor ikke, at det, selv om Garvestofferne fremdeles vedblive at være toldfrie, kan forsvares ligeoverfor Garverierne yderligere at nedsætte denne Told, hvilken Anskuelse ogsaa synes at have været Nigstraadsudvalgets, der, uagtet det har foreslaaet Garvestoffer til Toldfrihed, dog ikke har tilraadet nogen Forandring i Udkastets Tarifiering af Nr. 216 og 217.

Endelig skulle vi ikke undlade at bemærke, at Tariffs-commissionen i sin Tid bifaldt den i det Samme forelagte Udkast optagne Told for Garvestoffer af 0.2 β pr. Pd. men desuagtet foreslog Tolden for de under Nr. 216 faldende beredte Huder og Skind forhøiet fra 12 β til 16 β pr. Pd. (vide Commissionens Betænkning Pag. 38), hvilket ogsaa synes at vidne om en anden Anskuelse med Hensyn til Garveriernes Stilling her i Landet.

Hr. H. L.'s Forslag om at nedsætte Tolden for Handster fra 72 β til 32 β pr. Pd., der staaer i Forbindelse med hans almindelige Forslag om 32 β 's Satsen, kunne vi ikke optage.

Da vi ikke ere gaaede ind paa Hr. H. L.'s Forslag om Nedsættelse af Tolden for de under Nr. 216 faldende beredte Skind fra 12 β til 8 β pr. Pd., kunne vi heller ikke tiltræde hans Forslag om at nedsætte Tolden for

218.

219.

andre ikke særskilt tarifierede Arbeider af Skind end Håndsker (Nr. 219) fra 16 β til 12 β pr. Pd.

226, 227,
229 og 231.

Hr. H. L. foreslaaer pulveriseret Gips og brændt Kalk, der i Regjeringsudkastet under Nr. 226 er ansat til en Told af 0.05 β pr. Pd., Cement, alle Slags, og brændte Cementsteen, malet Træs og Pozzolano saa og hydraulisk Kalk, der under Nr. 227 ere ansatte til 0.15 β pr. Pd., Tagtiser, samt Regne- og Skrivetavler af Skifer, med og uden Ramme, saa og Grisler af Skifer, der under Nr. 229 ere ansatte til 0.1 β pr. Pd. og Fliser alle Slags, der under Nr. 231 ere opførte til en Told af 1 β pr. $\square$ Fod, til Toldfrihed. Til dette Forslag, der stemmer med Rigsraadsudvalgets Betænkning, have vi Intet at bemærke.

235 og 236.

Med Hensyn til Hr. H. L.'s Forslag om at forhøje Sukkertolden, nemlig for det under Nr. 235 i Regjeringsudkastet faldende raffinerede Sukker fra 4.75 β pr. Pd. til 5 β pr. Pd. og for det uraffinerede (Nr. 236) fra 3 β til 4 β pr. Pd., da kunne vi ikke ansee de indenlandske Sukkerraffinadeurs Læb for tilbørlig varetaget ved dette Forslag, hvorefter Differencen mellem Tolden for raffineret Sukker og for Raasukker vilde blive reduceret til 1 β pr. Pd. Ligesaa lidet kunne vi tiltræde Regjeringsudkastet. Derimod troe vi at maatte slutte os til det af de herværende Sukkerraffinadeurer i Maris Maaned d. A. til Rigsraadet indgivne Forslag om at tarifere Sukker paa følgende Maade, nemlig:

- raffineret Sukker, derunder indbefattet Candis i Stænger og hvidt Sukker (efter Standard Maatchappy Prover Nr. 17 til 20) 1 Pd. „ 5.25 β
- gule raee Sukkere (Maatchappy Nr. 12 og derover, men under Nr. 17) 1 Pd. „ 3.25 β

- mørke og brune Sukkere (Maatchappy
Nr. 8 og derover, men under
Nr. 12) 1 Pd. " 2.75 β
- sortebrune Sukkere samt Melados
(Maatchappy under Nr. 8)..... 1 Pd. " 2.5 β

Dette Forslag er baseret paa Tarifieringen af Sukker i den engelske Toldtarif, idet man har meent, at der her-
tillands idetmindste burde tages det samme Hensyn til
Sukterraffinaderierne, som der i det liberale Englands, fra
alle Sider som fornuftigt anerkjendte, Handels- og Told-
system er taget til de derværende Sukterraffinaderier.

I den engelske Toldtarif er der nemlig optaget 4
forskjellige Satser for Sukker, nemlig:

raffinerede Sukkere		1 Pd.	danst	Bægt	ca.	7.88 β
hvide uraffinerede Sukkere	1	"	"	"	"	6.88 β
gule	—	1	"	"	"	5.95 β
brune	—	1	"	"	"	5.45 β

Da de hvide Raasukkere næsten aldeles ikke benyttes i England af Raffinaderierne, saaledes som Tilfældet ogsaa er her tillands — medens Importen til England i hvert af Aarene 1860 og 1861 har udgjort ca. 470,300 Tons, indklareredes der af hvide Raasukkere kun resp. 4,300 og 1,900 Tons — er det kun de gule og brune Raasukkere, der have praktisk Betydning, og med Hensyn til hvilke de herværende Sukterraffinaderier formene at burde stilles paa lige Fod med de engelske. Toldforskellen efter den engelske Tarif mellem raffineret Sukker og de gule og brune Raasukkere, naar Tolden for disse sidste tages efter Gjennemsnittet, udgjør nu 2.18 β pr. Pd. (7.88 β ÷ 5.70 β); men vil man i Birkeligheden stille de indenlandske Raffinaderier paa lige Fod med de engelske, da er det ikke tilstrækkeligt, at Toldforskellen mellem Raasukker og raffineret Sukker i vores Tarif fastsættes til det samme Beløb som i England, da Fabrikations-

forholdene m. v. hersteds ikke ere de samme som i England. Medens der saaledes i England toges Melis til et Udbytte af 70 pCt. toges her hovedsagelig kun Candis til et Udbytte af 60 pCt. og man synes derfor berettiget til at stille 70 pCt. Melis i England lig med 65 pCt. Melis og Candis hos os, hvorved der opstaaer en Disfaveur for de herværende Raffinadeurer ligeoverfor de engelske af Differencetolden for 5 Pd. pr. 100

Pd. eller 0.109 β pr. Pd.

Dertil kommer, at de inden-
landske Raffinadeurer have at
udrede Told for Bimaterialier
ved Raffineringen, hvilken ikke
paahviler de engelske Raffinaderier.

Denne Told beløber efter Fabrik-
directurens Opgivende 10 β pr.

100 Pd. Raasukker, altsaa... 0.1 β pr. Pd.

Endvidere have de herværende Raffina-
deurer adskillige andre Udgifter,
som ikke bæres af de engelske
Raffinadeurer, saasom de betyde-
lige Commissionsprocenter for
Begelaccepter, confimerede Ac-
creditiver o. s. v., da ingen Begel-
cours noteres paa transatlantisk
Sted for Danmarks Bedkom-
mende, samt Rentetab, for at
sikre sig et tilstrækkeligt Forraad
af Raasukkere, af hvilke i Reglen
intet Parti configneres directe
hertil paa Grund af Landets
Lidenhed og Ubetydelighed i den
europæiske Handel og dets Man-
gel paa Opland, hvilke Udgifter,

lavt anslaaede, kunne ansættes
til ca. 2 pCt. for usfortoldet
Sukker eller til 23 β pr. 100 Pd. 0.23 β pr. Pd.

Tilsammen ... 0.439 β pr. Pd.

Dette Beløb maatte derfor lægges til den ovennævnte Differencetold efter den engelske Tarif af 2.18 β pr. Pd., for at vore Sukkerraffinadeurer kunne siges at være stillede nogenlunde lige med de engelske, saaledes at Differencen i vores Tarif mellem Tolden for raffineret Sukker og for Raasukker fastsættes til 2.619 β pr. Pd. eller ca. $2\frac{2}{3}$ β pr. Pd.

Da nu Gjennemsnitstolden for de af Sukkerraffinadeurerne i deres ovennævnte Andragende foreslaaede 3de Glasjer Raasukker udgjør ca. 2.83 β pr. Pd., medens Tolden for raffineret Sukker er foreslaaet til 5.25 β pr. Pd., bliver Differencetolden i Faveur af Raffinadeurerne herefter kun 2.42 β pr. Pd., hvilken vi i Hensyn til det foran Anførte ikke kunne ansee for høi.

De Indvendinger, der fra Toldvæsenets Side mulig kunde gjøres mod den her foreslaaede Classification af Raasukker efter Farven paa Grund af Bænkkeligheden ved at skjelne mellem Nuancerne af Farverne paa de forskjellige Sukkere, kunne vi ikke tillægge videre Betydning, og det saa meget mindre som Regjeringen selv under Nr. 235 har optaget dette Skjelnemærke med Hensyn til Tarifieringen af hvidt pulveriseret Sukker.

Dette Forslag, hvorefter Raasukkere beskattes forskjelligt efter deres forskjellige Qvalitet har desuden det store Fortrin fremfor Regjeringsudkastet, der beskatter dem eens uden Hensyn til deres mere eller mindre Godhed, at de slettere Raasukkere, der ved Raffineringen give et mindre Udbytte end de bedre og derfor ogsaa have en ringere Værdi end disse, overensstemmende med Billighed blive

lavere beskaffede end de bedre og dyrere Naasukker, der give et større Udbytte.

Forøvrigt sees af Bemærkningerne til Udkastet af 1862 Pag. 51, at et lignende Forslag har været bragt paa Bane under Forhandlingerne om Toldtarifen, men at man igjen for Tiden opgav det, da der stillede sig flere practiske Vanskeligheder derimod, og man derhos havde Grund til at antage, at en saadan Adskillelse mellem de forskjellige Sorter Naasukker efter Farven vilde være til Ulempe for de herværende Handelsforhold.

Rigsraadsudvalget har foreslaaet Tolden for det raffinerede Sukker (Nr. 235) ansat til det samme Beløb, som af os foreslaaet, nemlig 5.25 β pr. Pd., og for andet pulveriseret Sukker (Nr. 236) til 3.5 β pr. Pd., men det kan ikke sees af Betænkningen, om der ved dette Forslag af Udvalget er taget noget Hensyn til Sukker-raffinadeurenes Andragende, der slet ikke er berørt.

237.

I Forbindelse med sit foranstaaende Forslag foreslaaer Hr. H. L. Tolden for opløst og andet flydende Sukker med hvad dertil er henført under Nr. 237 i Regjeringsudkastet forhoiet fra 2.5 β til 3 β pr. Pd. Paa Grund af den af os ovenfor foreslaaede Tarifiering af Naasukker kunne vi ikke optage dette Forslag.

238.

Naar Hr. H. L. endvidere foreslaaer Tolden i Regjeringsudkastets Nr. 238 for Massas, almindelig bruun Sirup og bruun Honning samt Runkelro-Bærme forhoiet fra 1.5 β til 2 β pr. Pd., da maae vi ansee denne Forhoielse for at være for stor, og derimod slutte os til Rigsraadsudvalget, der har foreslaaet Tolden til 1.75 β pr. Pd., som vi maae ansee for passende og stemmende med vores almindelige Forslag til Sukker.

240 og 241.

Til den af Hr. H. L. foreslaaede Toldfrihed for Badstespampe, der i Regjeringsudkastet ere ansatte til en Told af 32 β pr. Pd. (Nr. 240), og af præparerede

Svampe samt Frictionsfyrsvamp, der ere ansatte til 3 β pr. Pd., kunne vi ikke udfinde andet Motiv, end disse Positioners efter hans Formening ringe finansielle Betydning. Men da Toldsatsen under Nr. 240 alene repræsenterer et Toldbeløb af ca. 1496 Rd. kunne vi i den Henseende ikke ganske være enige med ham, og da der derhos ikke foreligger nogen anden Grund til disse Varers Toldfrihed, maae vi derfor med Rigsraadsudvalget fastholde Regjeringsudkastets Tarifiering.

Bed dette Hr. H. L.'s Forslag vilde ogsaa fremkomme den Bespønderlighed, at Frictionsfyrsvamp blev toldfrit, medens Trætraade til Svovlstifter og Frictionsfyrstifter skulle svare en Told af 0.1 β og 4 β pr. Pd. efter hans Forslag til Nr. 259 og 261.

Hr. H. L.'s Forslag om at ansætte Svovl, Svovldug, Svovltraad og Svovlblomme, der i Regjeringsudkastet er opført til en Told af 0.25 β pr. Pd., til Toldfrihed, stemmer med Rigsraadsudvalgets Betænkning, og have vi dertil Intet at bemærke.

Ligeledes tiltræde vi Hr. H. L.'s Forslag om Toldfrihed for flydende Syrer, der i Regjeringsudkastet ere ansatte til en Told af 0.5 β pr. Pd.

Derimod kunne vi ikke optage hans Forslag om Toldfrihed for almindelig Talg, der i Regjeringsudkastet under Nr. 245 er ansat til en Told af 2 β pr. Pd., og for Margarin, Stearin, Palmetin, Parafin og andre Fedt- eller Oliearter, hvorfra Oliestoffet (Glain) ganske eller tildeels er udfilt, samt Plantetalg og Hvalrav i fast Tilstand, der i Udkastet under Nr. 246 ere ansatte til 3 β pr. Pd., samt for Vov, animalsk og vegetabilsk, der under Nr. 277 er ansat til 3 β pr. Pd.

Dette Forslag synes heller ikke at stemme med Hr. H. L.'s almindelige Bedømmelse af Regjeringsudkastet, som efter hans Formening ikke i tilstrækkelig Grad har

243.

244.

245, 246
og 277.

formindstet Beskyttelsen for Industrien, idet han jo, da han ikke samtidig har foreslaaet den i Udkastet under Nr. 134 og 135 optagne Told for Lys af resp. 3 β og 6 β pr. Pd. nedsat, ved dette Forslag i betydelig Grad forøger den Beskyttelse, som Regjeringsudkastets Tarifiering yder de indenlandste Lysestoberier, og saaledes maa være af den Formening, at Udkastet ikke i tilborlig Grad har taget Hensyn til den indenlandste Industri.

• Rigsraadsudvalget har ikke foreslaaet nogen Forandring i disse Positioners Tarifiering.

247.

Hr. H. L. foreslaaer den i Regjeringsudkastet optagne Told for Thee forhøiet fra 12 β til 16 β pr. Pd., hvorimod Rigsraadsudvalget har tiltraadt Udkastets Tarifiering af denne Vare.

Da den nuværende Told for Thee alt ved en Told af 12 β pr. Pd. vil forhøies med 1.4 β pr. Pd., og da en Told af 12 β pr. Pd. udgjør ca. 22 pCt. af Værdien, kunne vi, deels af Frygt for at fremkalde Indsmugling og deels af de af os ved Kaffe og Sukker anførte almindelige Grunde mod for Tiden at gaae til den høieste Toldsats, der kan gjenneføres, ikke slutte os til Hr. H. L.'s Forslag.

251.

Tougværk af vegetabiliske og animalske Stoffer, alle Slags, er i Regjeringsudkastet ansat til en Told af 2 β pr. Pd. Denne Told foreslaaer Hr. H. L. ophævet med Hensyn til Industrien paa Grund af Toldfriheden for Hamp, og for at supplere Beskyttelsen for det indenlandste Skibsbyggeri, efter at Tolden paa fremmede Skibe er nedsat (vide Tidsskriftet Pag. 129).

Da vi ikke kunne være enige med ham i, at Toldfriheden for Hamp bør medføre Toldfrihed for Fabrikatet deraf, Tougværk, hvorimod vi vel erkjende, at denne Toldfrihed bør bewirke en Nedsættelse i Tolden for Tougværk, og da vi ikke have tiltraadt hans Forslag om at nedsætte

Tolden for Skibe til 2 pCt. af Værdien, kunne vi ikke gaae ind paa at ansætte Tongværk til Toldfrihed, der vel vilde være til Fordeel for Skibsbyggerierne, men paa den anden Side igjen blive en stor Uretfærdighed mod de indenlandske Reebslagerier. Derimod troe vi, paa Grund af Toldfriheden for Hamp, med Rigsraadsudvalget at maatte foreslaae Tolden for Tongværk nedsat til 1 β pr. Pd., der vil udgjøre ca. 4 pCt. af Værdien.

Da vi ikke kunne sætte Tran, Tranlud, Degra, Fedt-
lud og Vognsmorelse, der i Regjeringsudkastet ere ansatte
til en Told af 1 β pr. Pd., i Classe med saadanne
Raa- eller Halvraastoffer, der af Hensyn til Industrien
bør ansættes til Toldfrihed, og da denne Position repræsenterer
et Toldbeleb af 4,900 Rd. aarlig, kunne vi ikke tiltræde
Hr. H. L.'s Forslag om Toldfrihed for disse Varer, men
maae med Rigsraadsudvalget slutte os til Regjeringsudkastet.

253.

I Regjeringsudkastet er under Nr. 254 foreslaaet, at
finste Trævarer skulle fortoldes saaledes som af Kongen i
Henhold til tractatmæssig Overenskomst bestemmes.

254, 256
og 257.

Denne Position foreslaaer Hr. H. L. til aldeles at
udgaae, og finste Trævarer behandlede lige med andet
uforarbejdet toldpligtigt Tømmer og Træ, der er tariferet
under Nr. 256 og 257, hvorhos han foreslaaer Tolden
for disse tvende sidste Positioner nedsatte resp. fra 3 Rd.
24 β til 2 Rd. 24 β pr. Commercelæst og fra 4 β til
2.6 β pr. Cubiffod. Som Motiv til dette Forslag anfører
han i Tidsskriftet Pag. 129, at han derved har taget
væsentlig Hensyn til Industrien i det Hele; navnlig ogsaa
til Skibsbyggeriet, ved Siden af Nedsættelsen for fremmede
Skibe.

Med Hensyn til dette Forslag maae vi først gjøre Hr.
H. L. opmærksom paa, at Tolden for finst Tømmer og
Træ i Henhold til en bestaaende Tractat med Rusland
for Tiden er 1 Rd. 80 β foruden 6 pCt. Sportler pr.

Commercelæst i Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen, hvorimod den i Kongeriget Danmark er 2 Rd. 24 β foruden 6 pCt. Sportler pr. Commercelæst, og at denne forskjellige Toldbehandling i de forskjellige Landsdele saaledes ikke lader sig udjevne uden ved en ny Tractat med Rusland, med mindre man kunde ansætte Tolden for alt toldpligtigt Tømmer og Træ til 1 Rd. 90.56 β pr. Commercelæst, hvilket naturligviis ikke gaaer an. Den Simplification, som han derfor har troet at opnaae ved en Nedsættelse af Tolden for Nr. 256 til omtrent det samme Beløb, som der i Kongeriget svares af finst Tømmer og Træ, bortfalder saaledes, da Positionen Nr. 254 om finste Trævarer ikke kan udgaae, selv om Tolden for andet toldpligtigt Tømmer og Træ ansættes til 2 Rd. 24 β pr. Commercelæst, og saaledes bliver 12.96 β pr. Commercelæst lavere end den nuværende Told for finst Tømmer og Træ i Kongeriget.

Dernæst kunne vi for vores Bedkommende ikke lægge videre Bægt paa det fra Hensyn til de indenlandske Skibsbyggerier hente Motiv for den foreslaaede Nedsættelse af Tømmertolden i Nr. 256 og 257, da vi ikke have optaget hans Forslag om en Nedsættelse af Tolden for fremmede Skibe til 2 pCt. af Værdien, og da Egetræ, der har størst Betydning for Skibsbyggerierne, fremdeles vedbliver at være toldfrit, ligesom Tolden for fremmede Fyrretræes-skibe af og over 50 Commercelæster alt for Tiden kun svare 2 pCt. af Værdien i Told, og der saaledes i al Fald for disses Bedkommende efter Hr. H. L.'s Forslag om Skibe ikke vilde stee nogen Nedsættelse i den nuværende Told, der kunde begrunde en Nedsættelse af Tolden for andet Fyrretømmer end finst.

Vi betragte Tømmertolden nærmest som en reen finansiel Told, der, idet den fordeles paa en Masse Consumenter, ikke kan siges at være byrdefuld for den

Enkelte, ligesom ogsaa paa den anden Side Lønner og Træ maa ansees for et hensigtsmæssigt Besfatningsobject, da det ikke kan være Gjenstand for Indsmugling. Idet vi derfor med Rigsraadsudvalget maae være enige i, at fastholde den af Regeringen under Nr. 256 foreslaaede Told for Lønner pr. Commercelæst, skulle vi i Forening med samme Udvalg blot foreslaae Tolden under Nr. 257 nedsat fra 4 β til 3.8 β pr. Cubitfod, da en Told af 4 β pr. Cubitfod vilde være til Prægravation for den, der fortolder efter Cubitindhold, ligeoverfor den, der fortolder efter Skibets Drægtighed med 3 Rd. 24 β pr. Commercelæst, idet der regnes ca. 80 Cubitfod paa 1 Commercelæst.

Hr. H. L.'s Forslag, om at nedsætte Tolden for til-

258.

dannet Huus- og Skibstømmer fra 6 β til 4 β pr. Cubitfod, kunne vi ikke tiltræde, da vi ikke have optaget hans Forslag om at nedsætte Tolden for usforarbejdet Lønner til 2.6 β pr. Cubitfod; hvorefter vi i Henhold til vores Forslag til Nr. 257 kun kunne foreslaae den nedsat til 5.7 β pr. Cubitfod.

Naar Hr. H. L. foreslaaer den i Regeringsudkastet under Nr. 259 optagne Told for grovt Lønnermandsarbejde og hvad dermed er sat i Klasse nedsat fra 0.15 β til 0.1 β pr. Pd. og for andre Arbejder af Træ, resp. under Nr. 261 og 262, nedsat resp. fra 7 β til 4 β pr. Pd. og fra 3 β til 2 β pr. Pd. og derhos bemærker, at disse af ham foreslaaede Sætser utvivlsomt ere tilstrækkeligt besyftende for de paagjældende Industrier (Tidskriftet Pag. 133), da see vi os ikke i Stand til at tiltræde disse Forslag, da vi ikke ere gaaede ind paa hans tidligere Forslag om Nedsættelse af Tolden for usforarbejdet Træ, ligesom vi heller ikke kunne ansee det for utvivlsomt, at de paagjældende Industrigrene vilde være tilstrækkeligt besyftede ved den af ham foreslaaede Told, selv om hans Forslag om Nedsættelse af Tolden for usforarbejdet Lønner og

259, 261
og 262.

Træ toges til Følge. Rigsraadsudvalget har heller ikke troet at burde foreslaae nogen Forandring i disse 3de Positioners Tarifiering.

264. Da Hr. H. L.'s Forslag om en Forandring af Fortoldningsnormen for Lomme- og Dameuhre samt Chronometre m. v., der i Regjeringsudkastet ere ansatte til en Told af 48 β pr. Stk., men af ham foreslaaes fortoldede med 16 β pr. Pd., i Lighed med Guld og Sølv i Arbeide, efter hans egen Bemærkning Pag. 133 er en Følge af hans almindelig Forslag om 32 β 's Satfen, kunne vi selvfølgeligen ikke gaae ind paa dette Forslag.

276. Tolden for det under Nr. 276 i Regjeringsudkastet faldende Bognmagerarbeide foreslaaer Hr. H. L., i Lighed med hans Forslag til Nr. 262 for de simplere Træarbeider, nedsat fra 3 β til 2 β pr. Pd. Da vi ikke optog hans Forslag til Nr. 262, kunne vi heller ikke gaae ind paa dette Forslag.

279. Endelig foreslaaer Hr. H. L., paa Grund af de mange Nedsættelser i det Hele (vide Tidsfristet Pag. 133), Tolden for ubenævnte Varer nedsat fra 10 pCt. til 8 pCt. af Værdien.

Men ligesom vi ikke have kunnet erklære os enige med Hr. H. L. i alle af ham foreslaaede Nedsættelser, saaledes kunne vi heller ikke deri finde en tilstræffelig Grund til at nedsætte denne Toldsats, der efter vores Formening ikke kan ansees for høi. Vi maae derfor med Rigsraadsudvalget fastholde Regjeringens Tarifiering af denne Position.

Efter saaledes at have gennemgaaet Hr. H. L.'s Forslag til en Indførselstoldtarif, og begrundet vores Formening om samme efter det fortiden foreliggende Materiale, komme vi nu til hans Forslag om Creditoplagsretten.

Med Hensyn til denne Ret udtaler han sig i Tids-
skriftet Pag. 87 paa følgende Maade:

„S een Retning har vor Toldlovning altid havt Fortrin
for de fleste andre Landes, navnlig med Hensyn
til den deri indrømmede Creditoplagsret. Da det
imidlertid er saa langtfra, at denne er bleven mis-
brugt af de Handlende, at disse meget mere, i
Paastjonnelse af den virkelige Løttelse, i deres store
Fleertal med streng Jagttagelse af Pligt have vaaget
over dens Bevarelse, er der ingen tilstræffelig
Anledning til, som Regjeringsudkastet har gjort,
at indskrænke Retten, men snarere til at udvide den,
forsaavidt det, uden at friste for stærkt til Misbrug,
kan lade sig gjøre. Det er af denne Grund, lige-
som det er af Interesse for Frihandelen i det Hele,
at vi i flere Tilfælde foreslaae Creditoplagsretten
udvidet, da vi i denne Henseende ikke kunne berolige
os med den Bemyndigelse, som Overbestyrelsen
efter § 20 i Regjeringens Udkast forbeholder sig
til at tilstede Undtagelser, som derefter endog skulde
kunne gives paa enkelte Steder, uden at andre fik
Deel deri.“

Efter disse skarpe Yttringer skulde man vente, at Hr.
H. L. havde foreslaaet en stor Mængde Varer, der efter
Regjeringsudkastet ikke vare creditoplagsberettigede, til at
tilstaaes denne Ret, men dette er saa langt fra Tilfælde,
at vi ikke have kunnet finde nogen af ham til Creditoplag
foreslaaet Artikel, der ikke alt i Regjeringsudkastet er tilstaaet
denne Ret. Hans Forslag med Hensyn til Creditoplags-
retten indskrænker sig nemlig kun til, at han har foreslaaet
de i Regjeringsudkastet optagne Dvantiteter for Til- og
Afskrivningen i Creditoplaget nedsatte for adskillige Varer,
navnlig for Cacaobønner (Nr. 25), Kaffe (Nr. 115),
Allerhaande, Kommen og Peber (Nr. 127), Risengryn

(Nr. 203), Sagogryn (Nr. 207), og Suffer (Nr. 236), fra resp. 300 Pd. og 100 Pd. til resp. 200 Pd. og 50 Pd.; for saltet Sild (Nr. 42), fra resp. 3000 Pd. Brutto og 500 Pd. Brutto til resp. 2000 Pd. Brutto og 300 Pd. Brutto; for usarvet Bomuldstviist (Nr. 142), raat Lærred og Dreil (Nr. 144 og 145), og Seildug og Presenningdug (Nr. 146), fra resp. 300 Pd. og 50 Pd. til resp. 200 Pd. og 50 Pd.; for tryffede Aftenvarer af vegetabiliske Stoffer (Nr. 149), usarvede Aftenvarer af ditto (Nr. 151 og 152), uldne Gulvtæpper (Nr. 160), og andre uldne Aftenvarer (Nr. 163 og 164), fra resp. 300 Pd. og 50 Pd. til resp. 200 Pd. og 20 Pd.; for Salt (Nr. 210), fra resp. 5000 Pd. og 1000 Pd. til resp. 3000 Pd. og 1000 Pd. og for Indigo (Nr. 51), og The (Nr. 247), fra resp. 100 Pd. og 50 Pd. til resp. 100 Pd. og 25 Pd.

Til disse Forslag have vi Intet at bemærke.

For at man kan danne sig et fuldstændigt Begreb om de af os til Hr. H. L.'s Forslag til en Indførselsoldtarif gjorte Bemærkninger og Modforslag, skulle vi her optage Regjeringsudkastet, omændret overeensstemmende med vores Forslag, dog saaledes at vi, for at give et bedre Overblik, afholde os fra enhver Sammen- dragning af Positioner eller anden Simplification, der mulig kunde foretages som en Følge af vores Forslag, men hvorved Sammenligningen med Regjeringsudkastet vilde vanskeliggjøres. Da hverken Hr. H. L. eller vi have nogen Bemærkning at gjøre med Hensyn til Tarabestemmelserne i Regjeringsudkastet, kunne vi ganske udelade Tararubrikken. Derimod ville vi i en særegen Rubrik optage det finansielle Resultat af vores Forslag ligeoverfor Regjeringsudkastet.

Indførselstoldtarif.

Købe- og Naglerings- udkastet.	Fortoldnings- Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Naglerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	Affald , alle Slags, ikke særskilt tarife- rede, derunder indbefattet: Blod; Bærme, Mast og Spøl; raat Fiske- skind; Gjødning, naturlig og til- beredt; Grever og andet Affald ved Trankogningen; Klude, Trebler og Knog; Klædelister; Kortspaaner; Læmlæder samt Hove, Klove, Sener, Pergamentaffald og lignende Affald til Læmkogning; Læderaffald; Olie- meel og Oliefager; Papirspaaner, beskrevet eller trykt Papir og andet Papiraffald; Riiskaller og Riiskid til Kreatursøde; Rosin- og Kirsebær- silke; Slaar af Glas, Jord og Leer- varer; Conchylier; Skaller af Mus- linger, Skildpadde og Østers; saa og Skaller af Cocos- og andre Nodder; Sukkerstum til Gjødning; Sæbesyderkalk; gammelt, ituhugget 1. Tongværk og Bæk; tør Blinmudder frit.				
2.	Alun , alle Slags frit. 1,059				
	Apothekervarer , enkelte og sammen- satte, samt chemiske Præparater, for- saavidt disse Varer og Præparater 3. ikke ere særskilt tariferede 1 <i>fl</i> » 2				
4.	Aske , ikke særskilt tariferet frit.				
5.	Æg frie.				
6.	Wihere , alle Slags 1 <i>fl</i> » 16				
	Varf: — Varfarter for Apotheker, som Apothekervarer.				

Regi- strerings- nr.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
			+	÷
		Rd. β	Rd.	Rd.
	— Farvebart, see Farvestoffer.			
	— Farvebart, see Farvestoffer.			
	— Kaneelbart, see Kryderier.			
	Vafl , saa og Trevler af Cocos , af Nodder og desl. , raat eller præpareret, men iøvrigt usforarbejdet		frit.	
	Veen og Tænder :			
7.	— raae, hele, knuste eller malede ..		frie.	
8.	— brændte, hele eller pulveriserede.	1 $\mathcal{R}$	» 1	
9.	— i Arbejde:			
	— Plader, samt raat tildannede Stykker, t. Ex. til Knivskafter, Parapluiehaandgreb eller des- lige, saa og blot skaarne Hvalbarder samt Fiskebeens- trevler	1 $\mathcal{R}$	» 7	
10.	— andet, som Dreierarbejde.			
11.	Viværk		frit.	
12.	Blæk og Blækpulver	Br. 1 $\mathcal{R}$	» 3	
	Blank- og anden Lædersvætte , samt Skovor	Br. 1 $\mathcal{R}$	» 2	
13.	Blegpulver eller Chlorcalc		frit.	 1,745
14.	Blomster :			
	— naturlige, levende og saadanne friske eller tørrede, samt Blade, som ikke ere at henføre til Apo- thekervarer, Farvestoffer eller no- gen anden af Tarifens Sætser ..		frie.	
15.	— kunstige:			
	— ved Kunst tilberedte naturlige samt Blomster eller Blomster- dele af Folie, Muslingeskaller, Nellikser Riis, Bøge eller desl.	1 $\mathcal{R}$	» 16	
16.	— andre:			
	— færdige	1 $\mathcal{R}$	2 »	
17.	— Dele deraf, som Materiale for Blomsterfabrikation, t. Ex. Knopper, Blade, Stilke, Støvnaale og desl.	1 $\mathcal{R}$	1 »	
18.				

Røbe-M i
Regjerings-
udkastet.

	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finansielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
19.	Blyantspenne, Hodfridts- og andre Kridtpenne	1 $\mathcal{H}$	» 5		
20.	Bogtrykfersvarte og al anden Trykfersvarte	Br. 1 $\mathcal{H}$	» 2		
21.	Bomuld		frit.		3,614
	Bøger, Tidskrifter og Noder, med trykt eller skreven Text, uden Billeder, eller med Billeder, som baade vedkomme Texten og tillige enten ere indlemmede i denne eller indbundne, indheftede eller pagine- rede med denne		frie.		
22.	Børstenbinderarbeide, saasom Kofte, Pensler og Børster af Haar, Plante- og Fiskebeenstrevler m. v.: — i Forbindelse med upoleret og ulakeret Træ eller med Jern ..	1 $\mathcal{H}$	» 3		197
23.	— andet	1 $\mathcal{H}$	» 16		
24.	Cacao: — Bønner og pulveriserede eller ikke pulveriserede Cacaoskaller .	1 $\mathcal{H}$	» 4	1,021	
25.	— Cacaosmør, som Olier: „alle andre“.				
	— Cacaomeel, Cacaomasse i Kager, Blokke eller desl., Chocolate og andre Cacaofabrikater	1 $\mathcal{H}$	» 7		
26.	Chemiske Præparater, see Apo- thekervarer.				
	Cichorierodder og andre til Kaffe- surrogat tjenlige tørrede Rodder og Roer	1 $\mathcal{H}$	» 1		
27.	Coraller, alle Slags, uindfattede eller indfattede, som Galanterivarer.				
	Dreierarbeide: — grovt: af Træ til Skibsbrug, til Meubler, Maskindele, simple Kofte og desl.; samt saakaldte Naturstokke, færdigfærdede eller ikke				

Løbe-M i Regjerings- udkastet.	Fortsolbnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantsielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. ß	Rd.	Rd.
	ferniserede og med eller uden Dopflo, men uden videre For- arbeidning; fremdeles følgende Gjenstande, naar de af Told- væsenet skønnes kun at være Materiale til videre Forarbei- delse: slækkede Rør, høvlede eller uhøvlede; udhulede Stofke af Træ med Barken paa; Stofke af Rør, der ere blot udhulede (f. Ex. til Piberør) eller blot raat tildannede (f. Ex. til Spad- sestofke) eller blot høvlede, beitsede eller farvede (f. Ex. til Parapluieribber) som „Tømmer og Træ, heelt eller tildeels for- arbejdet, andet“.				
	— finere: af Been, Elfenbeen eller anden Tand, Fiskebeen, Horn, Meerskum (ægte og uægte), Rød- der, Perlemoer, Rav, Rør, Skild- padde, Steentul eller Træ, be- staaende af et eller flere af disse Materialier; iligemaade Kamme og Knapper deraf; samt andre heelt eller halvt forarbejdede Stofke deraf, end de under grovt				
28.	Dreierarbejde anførte.....	1 T	»	16	
	— Parapluier og Parasoller:				
	— med Overtræk af Silke, eller				
29.	hvor Silke findes.....	1 Stk.	»	64	
	— med andet Overtræk, samt				
30.	uden Overtræk.....	1 Stk.	»	24	
	Drifkevarer:				
	— Mjød og Ol:				
31.	— paa Glasfer.....	1 Pot	»	5	
32.	— ellers.....	Br. 1 T	»	0.5	
	— Vin og flydende Vinmudder, Cider og Must, Rosinvin og				

	Førtoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantfielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	anden Frugtviin, saa og flydende Frugtsaft uden Tilsætning af Spiritus, eller med ikke større Tilsætning af Spiritus, end der er fornøden til deres Conser- vation, samt Limonade:				
33.	— paa Glasfler	1 Pot	» 16		
34.	— ellers	1 T	» 3.25		
	— andre Spirituosa:				
	— naar de kunne graderes:				
35.	— paa Glasfler	1 Pot	» 16		
	— ellers:				
	— af 8 Graders Styrke og derunder	1 Brtl.	» 60		
36.	for hver $\frac{1}{4}$ Grad høiere Styrke: 1.875 β til pr. 1 Viertel.				
	— naar de formeldst Tilsæt- ning af Sødme, Kryderier eller andre Ingredientser ikke kunne graderes, t. Ex. Aqua- vit, Likør, Punschetract:				
37.	— paa Glasfler	1 Pot	» 16		
38.	— ellers	1 Brtl.	1 »		
	Dyr:				
	— under hermetisk Lufke, see Spise- varer.				
	— ellers:				
	— Fisk og Fiskerogn, samt Mus- linger og Østers:				
	— fersk:				
39.	— Fisk og Fiskerogn, samt Muslinger		frie.		
40.	— Østers	Br. 1 T	» 1.5		
	— tørret, røget, saltet, syltet eller kryddret:				
	— Anstoser, Lampretter,				

Røbe-Nr i Regjerings- udkastet.	Førtoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Vægt.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
41.	Lay, Regenøier, Car- deller, samt Caviar, Muslinger og Østers — andre Slags, samt anden Rogn end Ca- viar	Br. 1 $\mathcal{R}$	» 3		
42.	— Bilde	Br. 1 $\mathcal{R}$	» 0.25		3,809
43.	— Skildpadder	1 $\mathcal{R}$	» 4.5		
44.	— alle andre Dyr	1 $\mathcal{R}$	» 24		
45.	— alle andre Dyr		frit.		
	Eddike:				
	— vellugtende, see Parfumerier.				
	— anden:				
46.	— paa Flasker	1 Pot	» 5		
47.	— ellers	Br. 1 $\mathcal{R}$	» 0.75		
48.	Erts , ikke særskilt tariferet		frit.		
	Extracter og Essenser:				
	— for Apotheker, som Apotheker- varer.				
	— andre, forsaavidt ikke særskilt tariferede	1 $\mathcal{R}$	» 16		
	Farvestoffer, Farver, Farve- Extracter, Fernis og andre Stoffer til Farver- eller Maler- brug, som ikke særlig ere tarife- rede:				
	— Farvetræ og Farvebart, heelt, samt malet, raspet eller paa lignende Maade behandlet; Blade, Blomster, Bær, Frø, Frugter, Rødder, Stængler, Urter og des- lige til Farvning, i heelt, knust, malet eller lignende Tilstand;				
50.	saa og Catechu og Galæbler ..		frit.		2,885
51.	— Carmin, Cochenille, Indigo, Kermesforn og Eminke	1 $\mathcal{R}$	» 14		

Fortoldnings-Gjenstande.

Vægt,
Maal,
etc.

Told.

Det finantzielle
Resultat ligeover-
for Regjerings-
udkastet.

+

÷

		Rd.	β	Rd.	Rd.
	— andre blaa Farver end Indigo og alle grønne Farver; Zinnober; Guld-, Sølv- og Bronze-Farver; Tegnekridt og Tusch; fremdeles alle Farve-Extracter; Lak-, Pastel-, Saft- og Honning-Farver; endvidere saavel de i denne Sats nævnte, som de til lavere Told ansatte Farver, naar de forekomme i formede Stykker, t. Ex. Tavler, Toppe o. d. (herfra alene undtagne Blyhvidt, Zinkhvidt og Sitgult), eller paa Papir, i Daafer, Farvelader, Glas, Kopper, Skaller og deslige; alle Farver i Form af Deig; saa og alle Slags i Olie eller Fernis revne Malervarer; endvidere klare og farvede Fernisser, samt Politur,				
52.	Torreolier og Vandglas.	1	℥	»	5
	— alle andre Farver og Stoffer til Farver- eller Malerbrug, som ikke ellers ere taxiserede, naar de ikke indføres saaledes tilberedte eller under saadanne Former, som forommeldt; saa og Blyhvidt, Zinkhvidt og Sitgult i formede Stykker.	1	℥	»	1
53.	Sedt og Ister.			frit.	
54.	Sjer og Duun:				
55.	— til Bynt.	1	℥	2	»
56.	— alle andre Slags.	1	℥	»	5
	Slettede Arbejder , saa og vævede, af Bast, Rør, Siv, Spaan, Straa, Trevler, oppluftet Løugværk, Vidier og deslige:				
	— groveste Slags:				
57.	— Matter til Pakning.			frie.	967.

Købe- og i Regjerings- udgifter.	Forsoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
58.	— ellers, t. Ex. Gulvmatter og Gulvtæpper, groveste Ar- bejde af Vast, Siv, tykke brede Spaan, uflækkede Ror, Straa eller uafbarrede Vi- dier og deslige	1 $\mathcal{H}$	» 0.75		
	— finere:				
	— Dame- og Børnehatte med Besætning, see Hatte.				
	— af saakaldet italiensk Straa eller flækket andet Straa:				
59.	— Hatte og Huer	1 Stk.	» 40		
60.	— andet Arbejde	1 $\mathcal{H}$	» 64		
	— ellers:				
	— Hatte, Huer, Hattformer, Hattepulle og Hatte- skygger, naar de ere sammensyede, saavelsom de saakaldte Panama- hatte	1 $\mathcal{H}$	» 64		
61.	— andre Hatte, Huer, Hatte- former, Hattepulle og Hatteskygger; fremdeles Agrements, Vorter, Flet- ninger, Pidsler og deslige	1 $\mathcal{H}$	» 24		
62.	— andre Arbejder, herunder ogsaa indbefattede Vast- og Spaanplader, der ere beklædte med eller paa- klædte tyndt Skirting, Gaze, Linon eller lig- nende Stoffer	1 $\mathcal{H}$	» 10		
63.	Sodtøj:				
	— Træstøfler og Træsko, som for- arbejdet Træ, see Tømmer og Træ.				
	— ander:				
	— i Forbindelse med Læder:				

Røde- Regnings- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	— naar Dvertøiet (hvortil Kantning dog ikke hen- regnes) heelt eller til-				
64.	deels er af Silke	1 $\mathcal{H}$	» 48		
65.	— ellers	1 $\mathcal{H}$	» 32		
	— uden Forbindelse med Læder, efter Stoffet.				
Frugter:					
66.	— tørrede, samt tørrede Drangeskaller	1 $\mathcal{H}$	» 0.8		
	— saltede eller syltede:				
	— alle saltede eller i Eddike syltede Frugter, saa og Frugtmoos uden Tilfætning				
67.	samt Tamarinther	1 $\mathcal{H}$	» 1		
	— alle i Sødme, Spiritus, Olier eller paa anden, ikke i det Foregaaende nævnt, Maade syltede Frugter, Frugtmoos og Frugtskaller; saa og Soya, Saucer og spiselige Svampe	1 $\mathcal{H}$	» 7		
68.	— ellers:				
	— Skalsfrugter:				
	— Kastanier, Mandler, af- skallede Pinier, samt Pi- stache- og Jerstentjerner	1 $\mathcal{H}$	» 3		
69.	— andre Skalsfrugter	1 $\mathcal{H}$	» 1		
70.	— andre Frugter:				
	— Ubler og Bærer	1 $\mathcal{H}$	» 24		
71.	— i hele Skibsladninger				
		pr. Emst. af Skib- bets Drægtighed.	5 »		

Søbe- og Regjerings- udskift.	Fortsoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udskiftet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
72.	— Dranger, alle Slags..	1 $\mathcal{H}$	» 1.5		
73.	— Biindruer	1 $\mathcal{H}$	» 7		
74.	— alle andre, ei udtryffeligg nævnte, Slags	1 $\mathcal{H}$	» 0.25		
	Sro:				
	— for Apotheker, som Apotheker- barer.				
	— andet, saavidt ikke særskilt tari- feret, navnlig ogsaa Raps og al anden Sæd til Dliepresning		frit.		
75.	Galanterivarer , ikke særskilt tari- ferede	1 $\mathcal{H}$	» 16		
76.	Garvestoffer		frie.		8,178
77.	Gjær , alle Slags	1 $\mathcal{H}$	» 4		
78.	Glas:				
	— ufolieret uslebet eller blot mat- slebet Glas i Tavler eller Ru- der; Glastagpander; Patent- glas til Fyr og Skibe; ordi- naire brune og grønne hule Glasvarer, saasom Bouteiller, Melkekar og Retorter; samt raat uslebet Glas til Speile ..	1 $\mathcal{H}$	» 1.5		
79.	— ufolieret slebet Glas i Tavler eller Ruder, naar Stykket inde- holder:				
	{ — indtil 800 □"	1 $\mathcal{H}$	» 8		
80.	{ — fra 800-1800 □" ...	1 $\mathcal{H}$	» 12		
	{ — fra 1800 □" og derover	1 $\mathcal{H}$	» 16		
81.	— folieret slebet og uslebet Glas: som slebet med 25% Tillæg. (Vægten af Rammer om Speile indbefattet).				
	— andre Glasvarer:				
	— i Forbindelse med Metal; saa og slebne Glasfluser,				

Fortoldnings-Gjenstande.

 Vægt,
 Maal,
 etc.

Told.

 Det finantzielle
 Resultat ligeover-
 for Regjerings-
 udkøstet.

+

÷

			Rd. β	Rd.	Rd.
82.	Glasdraaber, Glasnapper og Glasmelte	1 $\mathcal{H}$	» 16		
83.	— alle andre	1 $\mathcal{H}$	» 7		
	Gummier og Harpirer:				
	— Beeg og Terpentint; Harpir, almindelig bruun og guul, navn- lig ogsaa til Olbrygning (Ty- rolerbeeg, Burgunderharpir), samt Galipot; fremdeles natur- lig Asphalt (Jordbeeg, Jøde- beeg), Asphaltjord og pulveri- seret Asphaltsteen, saa og kun- stlig Asphalt; endvidere Præ- parater af Asphalt eller Harpir, blandet med Leer, Sand, Saug- eller Høvlspaaner, Straa eller deslige, t. Ex. Asphaltsfliser uden Mosaik, Asphaltecement, Ildsteen eller Fyrtændere	1 $\mathcal{H}$	» 0.25		
	— Ornamente, Asphaltsmosaik og deslige Arbejder af Asphalt- og Harpirpræparater	1 $\mathcal{H}$	» 1		
85.		1 $\mathcal{H}$	» 1		
86.	— Tjære, vegetabilsk og mineralsk — al anden Harpir og Gummi, raa eller opløst, men iøvrigt uforarbejdet, samt naturlige Bal- samer	1 $\mathcal{H}$	» 56		
87.	— Gummilasticum og Guttapercha: — Blokke og Plader samt Baand, Remme, Ringe, Rør, Saa- ler, Snore og Stænger...	1 $\mathcal{H}$	» 5		
88.		1 $\mathcal{H}$	» 5		
89.	— andet Arbejde	1 $\mathcal{H}$	» 16		
	Haar, alle Slags:				
	— raae eller præparerede, men iøvrigt uforarbejdede		frie.		
90.	— i Arbejde:				
91.	— af Menneskehaar	1 $\mathcal{H}$	2 »		
	— af andre Haar:				

Søbe-Nr i Regerings- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Bægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regerings- udkastet.	
				+	÷
	— Blomster, see B .		Rd. β	Rd.	Rd.
	— Børstenbinderarbeide, see B .				
	— Hatte og Huer, see Hatte .				
	— andet, som Manufactur- varer.				
92.	Halm og Haffelse		frit.		
	Hamp , uheglet eller heglet, saa og Hampeblaar samt Gunni, Jute, s. k. Manillahamp, ostindisk Græs og andre deslige, ikke særskilt ta- riferede, til at spindes tjenlige,				
93.	vegetabiliske Stoffer		frit.	24,119	
	Hatte, Hatteformer og Huer:				
	— af Vast, Rør, Siv, Spaan, Straa, Trevler eller deslige, see flettede Arbeider deraf.				
	— af Papir, see Papir.				
	— af Tricotage, see Manufactur- varer.				
	— andre:				
	— lakerede, saavelsom af Bør- dug, af gummeret eller oliet				
94.	Løi eller af Sælskind	1 Stk. »	8		
	— af Silke eller med Ydertoi, som for den største Deel bestaaer af Silke eller med				
95.	Silke blandet Stof	1 Stk. »	40		
96.	— ellers	1 T »	64		
97.	— Dame- og Børnehatte med Besætning, som samme Hatte uden Besætning med et Tillæg af 50 pCt.				
	Hauge- og Markværter , som ikke særskilt ere tariferede:				
98.	— friske eller tørrede, samt Gryn Meel og Stivelse deraf		frie.		
	— saltede eller syltede, som saltede eller syltede Frugter.				

Røbe- og i Regjerings- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	Honning see Sukker.				
	Horn og Klove:				
99.	— raat og raspet, eller i Blader og Tavler, samt Hornender...		frit.		
	— brændt, som Farvestoffer.				
	— paa anden Maade forarbeidet, som Dreierarbeide.				
100.	Humle	1 $\mathcal{H}$	» 7		
	Hør:				
101 og 102.	— uheglet og heglet, saa og Hørblaar		frit.		13,135
	Instrumenter:				
103.	— Klaviaturinstrumenter	(af Bær- dien.)	10 pCt.		
	— alle andre musikalske; saa og astronomiske, chirurgiske, mathe- matiske, nautiske, optiske, physik- alske og lignende Instrumenter	1 $\mathcal{H}$	» 16		
	Jord og Leer:				
	— Jord og Leer i naturlig Til- stand, ikke særskilt tariferet, samt naturlig eller kunstig sammensat Porcellainsjord i raa eller flemmet				
105.	Tilstand		frit.		
	— ved Slemning, Farvning, Form- ning eller paa lignende Maade tilberedt Jord og Leer, forsaavidt samme ikke ifølge sin Beskaffen- hed horer under Farvestoffer ..	1 $\mathcal{H}$	» 1		
106.	— Arbeider deraf:				
	— Teglværksfrembringelser:				
107.	— Tagiteen		frie.		6,113
108.	— Muursteen, Gliser og Rør		frie.		11,216
	— andre, som Pottemager- arbeide.				
	— Pottemagerarbeide og andre ordinaire Jord- og Leerarbeid- er, end de særskilt tariferede Teglværksfrembringelser:				

Høste-M i Registings- udfattet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantfelle Resultat ligeover- for Regjerings- udfattet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
109.	— ildfaste Retorter til Gas- værker, Rør og Digler, herunder Blyantsdigler indbefattede	1 $\mathcal{H}$	» 0.25	—	—
110.	— ellers	1 $\mathcal{H}$	» 1	—	—
	— Steentøi eller Fajance, samt andre finere Jord- eller Leer- arbejder, Porcellain og Bis- cuit undtagne; herunder ind- befattet de saakaldte Lustre-, Wedgewood- og Stone=Va- rer, Terracotta=Varer, Hy- drolith, Sidrolith, Terralith, Arbejder af Chausséestøv og deslige; fremdeles Tobaks- piber og Pibehoveder af Leer og Kridt: — med virkelig eller saa- kaldet Forgyltning eller Forgyltning	1 $\mathcal{H}$	» 6		1,054
111.	— andet	1 $\mathcal{H}$	» 3	—	—
112.	— Porcellain og Biscuit: — med virkelig eller saa- kaldet Forgyltning eller Forgyltning; fremdeles fleerfarvet eller med fleer- farvet Udzirning, samt alle Slags Knapper	1 $\mathcal{H}$	» 16	—	—
113.	— andet	1 $\mathcal{H}$	» 8	—	—
114.	—	1 $\mathcal{H}$	» 8	—	—
115.	Kaffe	1 $\mathcal{H}$	» 4	77,226	—
	— brændt, samt Cichorie og alle andre Slags brændte Kaffe- surrogater; saa og Kaffeextract.	1 $\mathcal{H}$	» 4.5	262	—
116.	Kager , alle Slags, samt Conditor- sager , t. Ex. Bolscher, Bonbons, Brystjucker, Confect, Confectsukker, Confiturer, Deviser og alle Slags	—	—	—	—

Købe- og Regjerings- udgifter.	Fortoldnings Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.			
				+		÷	
				Rd.	β	Rd.	Rd.
117.	Syltetøier, som ikke ere særskilt tariserede	1 $\mathcal{H}$	»	7			
118.	Karteboller		frie.				
	Kjød og Sæst, samt Polser, Skinker, Indvolde og Tunger:						
	— under hermetisk Lukke, som Episvarer.						
119.	— ellers		frit.				
120.	Klædningsstykker, samt færdig syede Dele dertil, som Ydertoiets Hovedstof med et Tillæg til detses Told: af 100 pCt., saafremt nogen Deel af Ydertoiet (hvortil Knap- per og Knaphuller samt Kantning dog ikke henregnes) er ansat til høiere Told end Hovedstoffet, eller Klædningsstykket er forsynet med Joer eller Pyntbefætning, ansat til høiere Told; ellers af 50 pCt. Under Tariffatsen Klæd- ningsstykker henregnes ikke:						
	1) færdige Klædningsstykker af Tricotage, selv om de ere syede og forsynede med paasyet Linning, Kantning eller Strop af andet Stof og Knapper.						
	2) Shawler og Tørklæder med eller uden Syning.						
	3) Fodtøi.						
	4) Handsker.						
	5) Hatte og Guer.						
	Korf:						
121.	— usforarbejdet		frit.				
	— forarbejdet:						
	— i Forening med andre Stoffer, som Arbejder af disse.						
122.	— ellers	1 $\mathcal{H}$	»	3			

Røbe-Nr i Regjerings- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantfelle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
123.	Korn og Kornvarer, samt Bælg- frugter , nemlig: Boghvede, Byg, Bønner, Havre, Hirse, Hvede, Lindser, Mais, Malt, Mannafrø, Rug, Biffer og Erter, uformalede og formalede, samt ikke særskilt tariferede Fabrikater deraf		frie.		
124.	Krudt og Fabrikater deraf, samt lignende exploderende Stoffer og Gjenstande, saasom Skydebomuld, Knaldsølv, Knaldhætter med eller uden Projectil, Tændspeile o. s. v.	Br. 1 $\mathcal{H}$	» 4		
125.	Kruderier, Specerier og lignende Stoffer, forsaavidt de ikke særskilt ere tariferede: — Cardemomme, Mustatblomme, Mustatnødder, Safran og Vanille	1 $\mathcal{H}$	» 16		
126.	— Kaneelbark, ægte og uægte, heelt og malet; malet eller tilberedt Sennep	1 $\mathcal{H}$	» 7	3,301	
127.	— andre, t. Ex. Allehaande; Anis; Capers; Carristof; Coriander; Fennikel; Ingefær, usyltet; Kom- men og Spidskommen; Laurbær og Laurbærblade; Nelliker og Nellikestikke; Paradiskorn; Pe- ber; Sennepsfrø	1 $\mathcal{H}$	» 3	14,420	
128.	Kul: — Beenkul, see Been. — Trækul og Tørvekul: — pulveriseret, som Farvestoffer. — ellers		frit.		
	— Steenkul:				

Søbe- M i Regjerings- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Bøgt, Maal, etc.	Told.	Det finansielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	naar Lasten under Dækket i fuldlastet Skib bestaaer alene af Kul..... Saafermt det af vedkom- mende Klarerer ønskes, til- stædes derhos denne For- toldningsmaade:	{ pr. Emst. af Skib- rets Drægtighed.			
	a. med Afdrag for de vedbladede Varers Be- stuvning, naar i fuldlastet Skib Hovedladningen be- staaer af Kul, og de an- dre under Dækket ladede Varer ere saadanne, for hvilke Overtoldbestyrelsen efter anstillet Undersøgelse finder, at Afdrag lader sig fastsætte som almindelig Regel, hvorefter da tillige det Fornødne ad admini- strativ Veie bliver at be- tjendtgjøre.		1. 8		
129.	b. uden noget Af- drag, naar Skibet ikke er fuldlastet, eller andre Varer ere vedbladede end saadanne, paa hvilke litr. a finder Anvendelse.				
	— i andre Tilfælde	{ 1 Rd. à 176 Pot.	» 5		47,764
	Hvis Kullene formeddelt Styk- kernes Størrelse eller af anden Grund ikke kunne maa- les, bliver Løndetallet at udfinde ved Veining, og regnes da af Coaks og Ginders 160 T og af andre Kul 320 T lige med 1 Lønde.				
130.	Laf til at forsegle med Lakritsrod og Lakritsaff, som Apothekervarer. Legetoi, ifølge vedkommende Kla- rerers Balg:	1 T	» 8		

Røbe- og i Regjerings- udskiftet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Bøgt. Maal, etc.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udskiftet.			
			Told.		+	÷
			Rd.	ß	Rd.	Rd.
	— enten efter Stoffet;					
131.	— eller	1 $\mathcal{H}$	»	16		
	Tiim , alle Slags, herunder indbe-					
132.	fattet Gelatine og Husblas	1 $\mathcal{H}$	»	3		
133.	— i Arbeide	1 $\mathcal{H}$	»	16		
	Lys:					
134.	— Talglys	1 $\mathcal{H}$	»	3		
135.	— andre	1 $\mathcal{H}$	»	6		
	Madratter og fyldte eller udstop- pede Sengeklæder , samt stufne Sengeklæpper, saa og udpolstrede Meubler og udpolstrede Dele dertil, Hynder til Bogne, udstoppede Sophapuder, Fodstamler og deslige:					
	— naar nogen Deel deraf er Metal eller Træ	1 $\mathcal{H}$	»	7		
136.	— ellers: som Overtrækket, med Grdrag af 50 pSt.					
137.	Malerier i Olie, Aquarell og Gouache, saa og alle Slags Haand- tegninger, uden Rammer			frie.		
138.	Med Rammer fortoldes de som disse.					
	Manufakturvarer , af Bomuld, Hamp, Hør og deslige; af Silke; af Uld og Haar; forsaavidt disse Varer ikke særskilt ere tariserede, og herunder indbefattede: Vaand, Blonder, Bobinetstrimler og Knip- linger, Filt, Haardug, Næt, Possement- og Knapmagerarbeide, Rullegardiner, Bat og Bordug;					
	— Filt til Skibsforhudning eller Tagbedækning og lig- nende Filt til andet Brug.	1 $\mathcal{H}$	»	0.5		
139.	— Bordug, samt spartlede, ma- lede, lakerede, ferniserede, med Gummi, Guttapercha eller Olie gennemtrukne,					

Købte- og Regjerings- udskæft.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantsielle Resultat ligeover- for Regjerings- udskæft.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	eller paa lignende Maade behandlede, saa og tjærede eller med Smergel, Sand eller deslige bestrøede Ma- nufacturvarer:				
	— naar Toldvæsenet kan be- dømme Stoffet:				
140.	— hvis Stoffet er heelt eller tildeels af Silke..	1 $\mathcal{H}$	» 48		
	— ellers: som Stoffet.				
141.	— i andre Tilfælde	1 $\mathcal{H}$	» 16		
	— Alle andre Manufacturvarer:				
	A. Af vegetabiliske Stoffer, t. Ex. Bomuld, Hør og Hamp med hvad dertil tariffmæssig henregnes; saa og af Asbest:				
	1. Garn, af og under 1 Linies Tykkelse:				
142.	— usarvet	1 $\mathcal{H}$	» 3		
	— farvet, samt al Slags Garn i Forbindelse med				
143.	Lahn	1 $\mathcal{H}$	» 8		
	2. raat Linnedgods af Hør eller Hamp (Possement- og Knapmager- samt hæf- let Arbejde deraf und- taget):				
	— hvoraf ved Bøv, som tilstøder Traadtælling, $\frac{1}{2}$ Tomme i $\square$ indeholder mindre end 24 Traade, og ved anden Bøv 1 $\square$ Alen veier 44 Oqvint eller				
144.	derover	1 $\mathcal{H}$	» 2		
145.	— ellers	1 $\mathcal{H}$	» 6		
	Anm. Til raat Linnedgods henføres kun saadanne Varer, som have det raae Materiales Naturfarve og ikke				

Søbe- og Regjerings- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finansielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	ere undergivne nogen Bearbejdelse, hvorved Naturfarven forandres.				
146.	3. Seildug og Presenningdug af fleertraadet Bævning, naar det veier 44 Qvint eller derover pr. □ Alen, samt Gulvtæpper, samtlige disse Varer forsaavidt de ikke henhøre under for- ansførte Satser	1 $\mathcal{H}$	»	6	
147.	4. Haardug (Marly), Brodeer- dug, Canevas, Stivthyl, Nullebof og andre lignende med Liim eller Klister til- satte, aabne Varer; frem- deles Fiskenet, Gjorder, Baand og Bandler, samt vævede eller flettede Lam- pe- og Lysevæger, samt- lige disse Varer, forsa- vidt de ikke henhøre under foransførte Satser	1 $\mathcal{H}$	»	16	
148.	5. Andre Varer af vegetabilske Stoffer: — a. klare eller aabne; med Metaltraad eller spundet Glas for- bundne Varer; frem- deles Kniplinger, fi- lerede og hækledede Arbejder; saa og Pøssement- og Knap- magerarbejde	1 $\mathcal{H}$	»	48	
	Som klare eller aabne Varer behandles saadanne, i hvilke der imellem de enkelste Traade kan skjelles et Mellemrum af mindst 1 Traads Tykkelse, eller, hvis dette ikke kan afgjøres,				

Søbe- og Regjerings- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	hvoraf 1 ☐ Alen kun veier 6 Dvint eller der- under. Ved Mellemrum- mets Bedømmelse efter det første Alternativ kommer Broderi eller deslige paa et ellers klart eller aabent Stof ikke i Betragtning. Et deels klart eller aabent deels tæt Stof betragtes som klart eller aabent.				
	— b. andre:				
149.	— α. tryffede samt Tri- cotage og fløiels- vævet Stof	1 $\mathcal{H}$	» 32		
150.	— β. fleerfarvede, ikke tryffede	1 $\mathcal{H}$	» 24		
151.	— γ. eensfarvede, saa og ufarvede mønster- vævede, t. Gr. Da- mast, Dreil og lig- nende Stoffer . . .	1 $\mathcal{H}$	» 20		
152.	— δ. ufarvede, ikke møn- stervævede (kipper- vævede herunder indbefattede), samt Bat	1 $\mathcal{H}$	» 12		
	B. Af Silke:				
153.	— utvundet og tvundet Silke, af og under $\frac{1}{2}$ Linies Tykkelse	1 $\mathcal{H}$	» 72		
154.	— Bøssement- og Knappmager- arbejde	1 $\mathcal{H}$	1. »		
155.	— andre Varer:				
	— heelt af Silke	1 $\mathcal{H}$	2. »		
	— naar enten Vending eller Islet, eller Yder- eller Retsiden er heelt af				
156.	Silke	1 $\mathcal{H}$	1. 32		
157.	— i andre Tilfælde . . .	1 $\mathcal{H}$	» 72		

Røste-M i Regerings- udskiftet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regerings- udskiftet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	Enkelte Traade af andet Ma- teriale, naar disse ikke høre til Mønstret, betragtes lige med Silke: Det samme gælder, naar der i Kanten findes andet Materiale end Silke.				
	C. Af Uld og andre Haar af Dyr:				
	— Garn af og under 1 Linies Tykkelse:				
158.	— usarvet,	1 $\mathcal{H}$	» 4		
	— sarvet, samt al Slags Garn i Forbindelse med				
159.	Lahn	1 $\mathcal{H}$	» 8		
	— andre Varer:				
	— vævede (dog ikke over- skaarne) eller strikkede Varer af Fæhaar, eller af Fæhaar i Forbindelse med grove vegetabiliske Stoffer alene, eller af Fæhaar som Hovedbe- standdeel i en Forbin- delse med Kalkuld, Been- haar eller lignende or- dinaire Uldsorter, med eller uden Tilfætning af vegetabiliske Stoffer; fremdeles al Slags raat Filt, ikke sarvet eller trykket, iligemaade Ar- bejder af Klædelister. .	1 $\mathcal{H}$	» 12		
160.	— Gulvtæpper og Gulv- tæppetøj, naar de ikke henhøre under foregaa-				
161.	ende Sats	1 $\mathcal{H}$	» 20		
	— klare eller aabne, med Metaltraad eller spundet Glas forbundne Varer; fremdeles Kniplinger,				

Røbe-M i Regjerings- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
162.	filerede og hællede Ar- beider; saa og Pøse- ment- og Knapmager- arbeide Som klare eller aabne Varer behandles saa- danne, i hvilke der imellem de enkelte Traa- de kan skjælnes et Mel- lemrum af mindst 1 Traads Tykkelse, eller, hvis dette ikke kan af- gjøres, hvoraf 1 □ Allen kun veier 6 Qvint eller derunder. Ved Mellemrummets Be- dømmelse efter det første Alternativ kommer Bro- deri eller deslige paa et ellers klart eller aa- bent Stof ikke i Be- tragtning. Et deels klart eller aabent deels tæt Stof betragtes som klart eller aabent.	1 $\mathcal{H}$	» 48		
163 og 164.	— alle andre	1 $\mathcal{H}$	» 32		24,126
Anm. 1. Knapper og Pøsement- magerarbeide fortoldes som Oderstoffet uden Fradrag for Indlæg og deslige. 2. Jvævning eller lignende Jblanding af Gummiel- sticum, Guttapercha eller deslige bevirker ikke Hen- førsel til Pøsementmager- arbeide. 3. Alle Slags flade Vidser, vævede eller kniplede, be- handles som Vaand.					

Sebe. N^o i
Regjerings-
udkastet.

Førtoldnings-Gjenstande.		Bægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	4. For andre Blandinger, Sammensætninger eller Forbindelser af de foranstaaende Stoffer end de, for hvilke Regler ere givne i det Foregaaende, svares af hele Førtoldningsgjenstanden den Told, som er fastsat for det høistbeskattede Stof i samme.				
	5. Manufacturvarer, syede eller paa anden Maade forarbejdede, behandles som usforarbejdede, med mindre de ved det paa dem anvendte Arbejde henfalde under nogen anden af Tarifens Satser, navnlig Klædningsstykker (see R.)				
	Meerskum:				
165.	— raat			frit.	
	— i Arbejde, som Dreierarbejde.				
166.	Mælk og Fløde.....			frie.	
	Metaller:				
	— raar, i Klumper, Korn, Blokke og Barrer; saa og i saadanne Tavler eller deslige, der ikke ere undergaaede nogen videre Bearbejdning end Udsæltningen; endvidere gammelt Metalgods, ikkun tjenligt til Omarbejdning, og Metal=Affald			frie.	
167.	— Bogguld og Bogselv samt alt andet Bogmetal eller Metal=skum	1 H	» 16		
168.	— Guldtrækkerarbejde samt Metalbroderi, alle Slags...	1 H	» 48		
169.	— Mønt, alle Slags, samt Mønt=plader			frie.	
170.	— Skriftstøberarbejde, alle Slags (t. Ex. Bogstaver og Stereotypplader), samt Forzi-				

Røbe-M i Regnings- notificet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
171.	ringer eller Former af Metal, uden eller i Forbindelse med Træ, for Bogtrykkere, Bog- bindere, Sattuntrykkerier, Tapet- fabriker og deslige; endvidere graverede eller paa anden Maade bearbejdede Metalplader til Af- tryk af Roder, Land- og Sø- kort, Billeder og deslige	1 $\mathcal{H}$	» 3		
	— Andet forarbejdet Metal, ikke særskilt tariferet:				
172.	A. Guld, Sølv, Platina og Aluminium i Ar- bejde	1 $\mathcal{H}$	» 16		
	B. Jern og Staal:				
	1. Vaand- og Stangjern, almindeligt og fagoneret, Ballastjern, Gnningsjern, Jernbaneskinner samt For- bindelsesstykker og For- bindelsesplader til disse og Staal i Stænger; saa og raat forarbejdet Jern, der kjendelig ikke har modtaget yderligere Bearbejdning end den første Udhamring eller Udvæltning ved Jern- værket og navnlig ikke har Spor af Aldreining, saasom til Vognaxler, Hjulringe, Skibsfæer og desl.; fremdeles støbte Gas- og Vandlednings- rør og støbte Retorter til Gasværker	1 $\mathcal{H}$	» 0.25		
173.	2. Plader og Blik, ogsaa naar disse ved Væltning, Presning eller deslige				

Røbe- og Regjerings- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finansielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	ere cannellerede eller paa anden Maade bøiede eller forsnede med Huller, men iøvrigt uden videre Forarbeidning; Bolte med eller uden Skrue- møtrig, Spiger, Søm, Nitinagler og Stifter; samt Traad (ogsaa naar den er indvævet i eller omvundet med Baand, Papir eller deslige), og Staaltraadsstreng:				
174.	- Plader og Blik, raae eller blot overstrøgne med en Farve eller deslige til Metallets Bevaring..	1 $\mathcal{H}$	» 0.25		8,538
175.	- ellers	1 $\mathcal{H}$	» 1		
	3. andre Arbeider af Jern og Staal:				
	- a. ciselerede, facetterede, forghldte, forsolvede, pletterede, med Elfen- been, Metal, Perle- moer eller Skildpadde indlagte eller paa lignende Maade ud- styrede Gjenstande; endvidere Synaale og Staalpenne, alle Slags; fremdeles an- løbet, bronceret, fer- nisseret eller lakeret Blikarbeide og paa lignende Maade ud- styret Bøsssemager- arbeide	1 $\mathcal{H}$	» 16		
176.	- b. groveste smedede Gjenstande (f. Ex.				

Fortoldnings-Gjenstande.

Vægt,
Maal,
etc.

Told.

Det finantzielle
Resultat ligeover-
for Regjerings-
udkastet.

+

÷

Rd. β Rd. Rd.

Skibsankere, Anker-
kæder og andre gro-
ve Kæder, Ambolte,
Dampkæder, Band-
kasser, trufne Rør,
t. Gr. til Gas- og
Bandleddninger, store
Hammere, t. Gr. til
Maskinværksteder, De-
cimal- eller Balance-
vægter og grove
Maskindele); frem-
deles grovt Støbe-
gods (s. Gr. Kanoner,
Bomber, Granater,
Kugler, Kaffelovne,
Kogekar med eller uden
Emaille, Comfurer,
Skorstensplader,
Kiste til Ørne, Rør,
Retorter, Digler, Lod-
der, Plougjern, grove
Maskindele og Kirke-
klokker); uden Hen-
syn til, om det under
denne Klasse betegnede
Smedegods og Støbe-
gods maatte være
afdreiet, affilet, af-
slebet eller malet...

177.

1 R » 1

- c. alle andre Gjenstande
af Jern eller Staal,
som ikke henhøre
under nogen af de
foranførte Toldsatser.

178.

1 R » 3

C. Andre Metaller end de
i det Foregaaende
nævnte:

- Plader og Blik, ogsaa

Røbe-M i Regjerings- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	naar disse ved Valt- ning, Presning eller des- lige ere cannellerede eller paa anden Maade boiede, men iøvrigt uden videre Forarbeidning, samt Folie; Volte, Spiger, Søm og Stifter; saa og Stænger, raae Kjedelskaale, Bunde og deslige til videre For- arbeidning, samt raae trukne Rør; fremdeles Hagel, Rugler og lignende Projectiler; samt Traad (ogsaa naar den er ind- været i eller omvundet med Baand, Papir eller deslige), og overspundne Strengene;				
179.	- af Bly, Tin eller Zink; endvidere Volte af andet Metal og Skibsfor- hudningsplader af saa- kaldet gult Metal (Yellow Metal)	1 $\mathcal{H}$	»	1	
180.	- ellers	1 $\mathcal{H}$	»	3	
	- i andet Arbeide:				
	- anløbet, bronceret (saa og med s. f. Guld- eller Sølvfernis), lakeret, forghylt, forsolvet, hvid- kogt, pletteret eller desl., saa og Arbeider af hvide Kobbercom- positioner	1 $\mathcal{H}$	»	16	
182.	- ellers	1 $\mathcal{H}$	»	8	
	Mineralier , som ikke særskilt ere tariferede:				
183.	— i naturlig Tilstand			fric.	

Høbe-M i Regjerings- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	— ved Slemning, Farvning, Form- ning eller paa lignende Maade tilberedte	1 $\mathcal{H}$	» 1		
184.					
185.	Mineralske Vand	1 $\mathcal{H}$	» 2		
	Modeller og Prover , alle Slags, ikke tjenlige til andet Brug		frie.		
186.					
	Naturalier , af ethvert af Natur- rignerne, til videnskabelige Samlinger; Olier og Elain , samt saadanne Bædder som Camphin, Photogen, Hydrocarbures og deslige:		frie.		
187.					
	— Gampolie ansættes saaledes, som af Kongen i Genhold til tractatmæssig Overeenskomst be- stemmes.				
188.	— vellugtende, see Parfumerier.				
	— alle andre	1 $\mathcal{H}$	» 2		
189.					
190.	Ost	1 $\mathcal{H}$	» 5		
	Pakningsgjenstande:				
	— naar de indgaae med Varer til disses Bevaring og efter Toldvæsenets Skjøn ikke ere at betragte som selvstændig Handelsvarer		frie.		
191.					
	— naar de indgaae uden Varer:				
	— brugte Følstager, Kasser, Kister, Kufferter, Kurve, og Sække, som efter Told- væsenets Skjøn ikke ere at betragte som Gjenstande for Handel		frie.		
192.					
	— Mos og Tang til Pakning eller Udstopning		frit.		
193.					
	— i andre Tilfælde, saavelsom for andre Pakningsgjenstande end de fornævnte, ansættes Tolden for den paagjældende Gjenstand efter den Toldsats, hvorunder				

Købe-Str. i
Regjerings-
udskæft.

Førtoldnings-Gjenstande.		Bægt, Maal, etc.	Told.	Det finantsielle Resultat ligeover- for Regjerings- udskæft.	
				+	÷
	den ifølge sin Beskaffenhed henhører.		Rd. β	Rd.	Rd.
	Papir:				
194.	— groveste, navnlig til Skrivning, Tegning eller Trykning ubrug- ligt Maculatur, Pak- og Pap- papir; med Asphalt, Beeg, Glas, Sand, Skifer, Smærgel, Tjære eller deslige overstrøget eller bestrøet Papir; saa og Steenpap og Ornamenteer eller lignende grove Arbejder deraf..	1 T	» 1		
195.	— alt andet Papir, ogsaa naar det er tilsat Farve i Massen, ferniseret, oliet eller paa lignende Maade behandlet, saa og Kridt- papir.....	1 T	» 2.5		2,955
	— paa anden Maade forarbejdet Papir eller Papirmasse:				
	— Blomster og Blomsterdele, see B.				
	— Bøger, Tidskrifter og Noder, see B.				
196.	— Acter og Manuscripter; saa og Papirspenge, Bøxler, Statspapirer, Actier og lignende Effecter, lydende paa Pengeværdier			frie.	
197.	— Spillekort	1 Spil	» 2		
	foruden 8 p pr. Spil i Stempelafgift.				
	— Papir med Farve, som ikke er tilsat i Massen, med Forgyldning eller Forsølv- ning, ogsaa paa Snittet, med presede eller andre Bjælder, med Billeder (t. Ex. Kobberstik, Staalstik, Steen- tryk, Træsnit, Photographier,				

Købe- og Regjerings- udgifter.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udgifter.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	og deslige), med Skrift, Tryk og deslige, (t. Ex. Blanketter, Etiquetter, Vig- netter, lithographerede Han- delsbreve, linieret Papir, Schemata og Tabeller, og saa paa Pap, Tegne- og Skriveforskrifter, Adresse- kort); Bogmærker, Borter, Brevconvoluter, (ogsaa med Løiunderlag), Kræmmerhuse og Poser, Papir med paa- klæbet Lærred eller Bomulds- tøj, Brodeer, Hækle-, Strikke- og andre Mønstre og Mønsterbøger, Kort (og- saa paa Pap, Lærred eller desl.) og Glober (med eller uden Stativer), Stramei og Visittkort	1 $\mathcal{H}$	» 8		
198.	— Andre Arbejder af Papir eller Papirmasse, herunder indbefattet Papir med paa- klæbet Løi af Silke eller Uld	1 $\mathcal{H}$	» 16		
199.	Parfumerier og vellugtende Sager, som ikke særskilt ere taxiserede, t. Ex. vellugtende Eddiker, Escentfer, Olier og Bander, Bayrum, Mandel- kild, Pomade og alle Slags Røgelse	1 $\mathcal{H}$	» 16		
200.	Perlemoer:				
201.	— usforarbejdet		frit.		
	— forarbejdet, som Dreierarbejde.				
	Perler , alle Slags, uindfattede eller indfattede, som Galanterivarer.				
202.	Riis i Skaller , (Nellou og Paddy)	1 $\mathcal{H}$	» 1.2		
203.	— Risengryn og Riismeel	1 $\mathcal{H}$	» 2		
	For Riis i Skaller og af-				

Ræbe- og i Regjerings- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finansielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	skallet Riis sammenblandet komme de foranstaaende Told- satser til Anvendelse forholds- viis efter Blandingens Be- skaffenhed.				
204.	Nør og Siv , raae		frie.		
	Sæbe:				
	— vellugtende; samt ikke vellug- tende i formede Haandstykker, Kugler og deslige; saavel som				
205.	Sæbepulver	1 $\mathcal{H}$	» 16		
	— anden, samt saakaldet Badste- pulver	1 $\mathcal{H}$	» 1		361
206.	Sago, Salep, pulveriseret Ar- rowroot og Tapioka	1 $\mathcal{H}$	» 2		
207.	Salpeter , almindelig (salpetersjuurt Kali) og Chilisalpeter (salpeter- juurt Natron), raae og raffinerede		frit.		559
208.	Salt:				
	— Røgsalt:				
	— raat urent Steensalt i				
209.	Stykker	1 $\mathcal{H}$	» 0.4	26,524	
210.	— andet	1 $\mathcal{H}$	» 0.5		
	— raat urensat Glaubersalt (svovls- juurt Natron), raat urensat suurt svovlsjuurt Natron, raat urensat svovlsjuurt Ammoniak og natur- lig kulsuur Magnesia (Magnesit)		frit.		
211.	— officinelle Salte, samt alle andre raae eller rensede Salte, ikke særskilt tariferede; som Apothek- fervarer.				
212.	Silke , raa	1 $\mathcal{H}$	» 48		
	Skibe, Baade og Fartøier , alle Slags;				
213.	— af 50 Commercelæster og der- over, naar de ere byggede af Fyrretræ, fortoldes saaledes, som af Kongen i Genhold til				

	Søbe- N ^o i Regjerings- udkastet.	Førtoldnings-Gjenstande.	Bøgt, Maal, etc.	Følb.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
					+	÷
		tractatmæssig Dvereenkomst be- stemmes.		Rd. β	Rd.	Rd.
214.		— andre	(af Bær- dien.)	5 pCt.		
		Skind og Huder:				
215.		— uberedte, samt saakaldet Seron- og Ristelæder		frie.		
		— beredte:				
		— farvede, sværte, glittede, lakerede eller broncerede, med Forghydning, Forsolv- ning, paatrykkede eller pres- sede Figurer forsynede eller paa lignende Maade ud- styrede; saa og Chagrin, Corduan, Maroquin, Caissan og Pergament, samt Skind for Bundermagere	1 H	» 12		
216.		— andre	1 H	» 8		
217.		— Arbeider deraf:				
		— Handsker, ogsaa i Forbin- delse med andet Stof, saa- vel syede som tilstaaarne ...	1 H	» 72		
218.		— andet, ikke særskilt tariferet	1 H	» 16		
219.						
220.		Smør		frit.		
		Seda (almindeligt kulsuurt Natron), calcineret eller krystalliseret		frit.		14,251
221.		Solde, Sigter og alt Solde- magerarbeide , som Arbeider af Træ.				
222.		Spæk, Lever etc. til Tran		frie.		
		Spisevarer, tilberedte:				
223.		— hermetisk lukkede og Posteier ..	1 H	» 7		
224.		— andre, ikke særskilt tariferede ..		frie.		
		Steen:				
		— ubearbejdede Steen, alle Slags; endvidere ikke slebne eller pole- rede Blok-, Kamp- eller Graa- steen; Bøsesteen; Steen til				

Søbe- N ^o i Regierungs- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Bægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
225.	Steentrykkerier med og uden Tegning.....		frie.		
226.	— pulveriseret Gips og brændt Kalk.....		frit.		1,900
227.	— Cement, alle Slags, og brændt Cementsteen; malet Træs og Pozzolana, saa og hydraulisk Kalk.....		frit.		4,654
228.	— andre ved Malning, Pulverise- ring, Stemning eller paa lig- nende Maade tilberedte Steen, forsaavidt samme ikke ifølge deres Bestaaffenhed høre under Farvestoffer; saa og Spillekridt.	1 $\mathcal{H}$	» 1		
229.	— Tagstifter, samt Regne- og Skrive- tavler af Skifer, med og uden Ramme, saa og Gripler af Skifer.....		frie.		177
230.	— Afstøbninger, Former, Dræ- menter og deslige af Cement, Gips, Kridt eller lignende....	1 $\mathcal{H}$	» 1		
231.	— Fliser, alle Slags.....		frie.		71
232.	— Møllesteen og Dværnsteen, hele eller sammensatte, samt Slibesteen: { — indtil 14" i Diam. 1 Stk. » 2 — over 14" — 20" — 1 Stk. » 4 — — 20" — 32" — 1 Stk. » 8 — — 32" — 41" — 1 Stk. » 16 — — 41"..... — 1 Gbd. » 16 (For Gul i Stenene tilstaaes ingen Godtgjørelse. Enkelte Dele til Møllesteen fortoldes som Steenhuggerarbeide.)				
	— Billed- og Steenhugger-, samt Steenfliberarbeide, saa og alle i det foregaaende ikke nævnte Arbeider af Steen: — finere Sager, t. Ex. slebne Ødel- og Halvødelstene,				

Røbe-Nr i Regjerings- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantsielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	Uhrfutteraler, Bordopsatser, Baser, Lamper, Lysestager, Skrivetsøier, Dominospil, Fi- gurer, Basreliefs, Mosaik, Nipsager og deslige	1 $\mathcal{H}$	» 16		
233.	— andet	1 $\mathcal{H}$	» 0.05		
234.	Sukker, Mallas og Sirup: — Candis, samt Sukker i hele eller sønderflaaede Toppe, Blader, Kager eller deslige uden Hen- syn til Farven; fremdeles hvidt pulveriseret Sukker, der er ly- sere end en Toldstederne over- sendt Regelsprøve, som nærmest svarer til Amsterdammer Stan- dardprøve Nr. 17	1 $\mathcal{H}$	» 5.25	14,973	
235.	— andet pulveriseret Sukker: — lysere end en Toldstederne oversendt Regelsprøve, der nærmest svarer til Amster- dammer Standardprøve Nr. 12	1 $\mathcal{H}$	» 3.25	81,419 (85 pGt. af Impor- ten af Raaafukker)	
236.	— lysere end en Toldstederne oversendt Regelsprøve, der nærmest svarer til Amster- dammer Standardprøve Nr. 8	1 $\mathcal{H}$	» 2.75		9,578 (10 pGt. af Impor- ten af Raaafukker)
	— mørkere end en Toldstederne oversendt Regelsprøve, der nærmest svarer til Amster- dammer Standardprøve Nr. 8	1 $\mathcal{H}$	» 2.5		9,578 (5 pGt. af Impor- ten af Raaafukker)
237.	— opløst og andet flydende Sukker herunder indbefattet Rørsaft, hvoraf Sukkeret ikke er udskilt (Melados); fremdeles hvid Si- rup og hvid Honning, samt Drue- eller Stivelse-Sukker og Drue- eller Stivelse-Sirup ...	1 $\mathcal{H}$	» 2.5		

Række-Nr i Regierungs- udkastet.	Førtoldnings=Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantsielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
238.	— Mallas, almindelig brun Sirup og brun Honning, saa og saa- kaldet Runkelro=Bærme	1 $\mathcal{H}$	» 1.75	14,562	
	Naar i Mallas eller Sirup over $\frac{1}{4}$ Deel efter Vægt er krystalliseret Sukker, for- toldes det Hele som flydende Sukker.				
239.	— Capillair-, Morbær-, Rosen-, Viol-Sirup og andre lignende Sirupper	1 $\mathcal{H}$	» 7		
	Svampe:				
	— spiselige, see Frugter.				
240.	— Badskesvampe	1 $\mathcal{H}$	» 32		
	— alle andre:				
241.	— upræparerede		frie.		
	— præparerede, navnlig ogsaa				
242.	Frictions-Hyrsvamp	1 $\mathcal{H}$	» 3		
	Svovl samt Svovldug, Svovl-				
243.	traad og Svovlblomme		frit.		1,344
	Syrer:				
244.	— flydende		frie.		2,478
	— faste, som kemiske Præparater.				
	Talg og Talgarter:				
245.	— almindelig Talg	1 $\mathcal{H}$	» 2		
	— Margarin, Stearin, Palmetin, Parafin og andre Fædt- eller Oliearter, hvorfra Oliestoffet (Glain) ganske eller tildeels er udskilt; Plantetalg og Hvalrav				
246.	i fast Tilstand	1 $\mathcal{H}$	» 3		
247.	Thee	1 $\mathcal{H}$	» 12		
	Tobak og Tobaksfurrogater;				
	— Blade eller Stilke (sauced eller i Ruller og oppillet Rulletobak herunder ikke indbefattede)	1 $\mathcal{H}$	» 5		
248.					
249.	— Cigarer	1 $\mathcal{H}$	» 32		
250.	— Andet	1 $\mathcal{H}$	» 8		

Købe- og Regjerings- udgifter.	Førtoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finansielle Resultat ligeover- for Regjerings- udgifter.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
251.	Tougværk af vegetabiliske eller ani- maliske Stoffer, alle Slags	1 $\mathcal{R}$	» 1		3,233
252.	Træer, Buske, Blomster- og an- dre Planter , levende; saa og Blomsterknolle, $\approx$ Løg eller $\approx$ Svib- ler		frie.		
253.	Tran, Tranlud, Degra, Sedtlud og Vognsmørelse	1 $\mathcal{R}$	» 1		
254.	Commer og Træ: — Finske Trævarer fortælles saaledes, som af Kongen i Gen- hold til tractatmæssig Dverrens- komst bestemmes. — uforarbejdet: — Buxbom, Ebenholt, Eg, Flotholt, Pøkkenholt, al Slags Brænde, saa og Baandstager, Gnebærstager, Riis og uafbarkede Vidier.			frie.	
255.	— andre Træsarter: a) naar de indkomme i Dæks- fartøier		yr. Gmst.	3. 24	
256.	Denne Førtoldningsmaade kommer til Anvendelse paa Ladninger, der løsses udenfor et Toldsted, og saafremt ved- kommende Klarerer ønsker det, tillige paa Ladninger, der løsses ved et Toldsted, i begge Tilfælde dog kun under Jagt- tagelse af følgende nærmere Bestemmelser og Betingelser: 1. naar Skibets Lasterum un- der Dækket er fuldtbestuvet alene med toldpligtige Træsarter. Lasterummets Indhold under Dækket ansættes da til saamange Commercelaster, som Ski-				

Reber, N^o i
Regjerings-
udkastet.

Fortoldnings Gjenstande.

Vægt,
Maal,
etc.

Told.

Det finantzielle
Resultat ligeover-
for Regjerings-
udkastet.

+

÷

betsfulde udmaalte Drægtighed udgjør. Haves desforuden Dækslast, hvad enten denne sidste bestaaer udelukkende af toldpligtige Træsorter eller ikke, ansættes Lasten paa Dækket af disse til Commercelæster ved Opmaalning af disse Træsorters Cubikindhold under Gæt, med Gradrag af det Rum, som indtages af andre Varer, samt af Master, Ruf og andre faste Gjenstande paa Dækket, saaledes at 90 Cubikfod regnes lige med 1 Commercelæst.

2. naar i fuldt bestuvet Skib de toldpligtige Træsorter vel ikke optage hele Lasterummet Indhold under Dækket, men dog den største Deel, og den øvrige Bestuvning bestaaer i efternævnte Varer, for hvilke gives Gradrag i Skibets udmaalte Drægtighed med 1 Commercelæst:

for hver 24 Tønder Beeg,
Tjære eller Steenful,
for hver 60,000 $\mathcal{B}$ Jern,
i Stænger,
for hver 40,000 $\mathcal{B}$ Jern-
støbegods,
for hver 9,000 $\mathcal{B}$ Salt,
løst i Skibet,

Rd. β

Rd.

Rd.

Førtoldnings-Gjenstande.

Vægt,
Maal,
etc.

Told.

Det finantzielle
Resultat ligeover-
for Regjerings-
udkastet.

+

÷

Rd. β

Rd.

Rd.

for hver 100 Ebf. Elibe-
steen eller Gliser,
for hver 90 Ebf. Egetræ,
for hver 2 Favne 2-fods
Brænde, dog ikke for
Splitved,
(af andre Længder for-
holdsviis),

saaledes at der ved hver
enkelt Vare ikke tages Hen-
syn til Brøf under $\frac{1}{10}$
Læst. Tilstedeværelsen af
andre Varer end de her
nævnte udelukker ikke An-
vendelsen af denne Regel,
med mindre de tilsammen
bestuve $\frac{1}{2}$ Commercelæst
eller derover.

Med Hensyn til Dæks-
last, om saadan maatte
have, forholdes efter
Nr. 1.

Denne Førtoldnings-
maade tillades endvidere an-
vendt, naar de toldpligtige
Træsorter ikke fuldt bestuve
Lasterummet under Dækket,
og de under Nr. 2 nævnte
Betingelser heller ikke ere
tilstede, men den Klarerende
dog ønsker at erlægge Told
efter Commercelæst, imod at
dette da skeer efter Skibets
fulde udmaalte Drægtighed,
uden noget Fradrag for det
ubestuede eller med andre
Varer bestuede Lasterum
under Dækket.

Dækslast behandles og=

	Fortsolnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Vægt.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
257.	saa i dette Tilfælde efter Reglen i a, 1. b) i andre Tilfælde..... Ann. 1. Naar Cubitindholdet paa Grund af Træets uregel- mæssige Form ikke kan opmaales, ansættes samme efter Vægten, i Forhold til Træets Vægtfylde pr. Cubitfod. 2. For Rundtømmer, som indsføres til Apterling eller til ved Saugning eller Hugning at beredes til fuldkantet Tømmer, Plan- ker, Bræder eller Rægter, tilstaaes en Redskættelse af 25% i ovenstaaende Told. 3. Bankantet Tømmer ud- maales som firrkaarret med følgende Remission for Bankanterne: for Tømmer: fra 3 til 6 Tømmer i Gjennemsnit. ... 8% over 6 til 9 Tømmer i Gjennemsnit. 6% over 9 Tømmer i Gjen- nemsnit 3½% For Tømmer, der ikke er bankantet paa hele Læng- den, forholdsvis. For Bankanter paa Plan- ker, Bræder eller Rægter, saavelsom for Gul i boret Træ tilstaaes ingen videre Godtgørelse end at der ved Maalenes Optagelse paa Planker og Bræder kun medtages Bankanten paa den ene Side. 4. Ved Opmaalningen tages kun Hensyn til halve Fod i Længden og ¼ Tømmer i Bredden og Tykkelsen;	1 Cubd.	» 3.s		14,986.

Søbe- og Regjerings- udskæft.	Førtoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udskæft.	
				+	÷
	Broer under resp. $\frac{1}{2}$ Fod og $\frac{1}{2}$ Tomme lades uden- for Beregningen.		Rd. β	Rd.	Rd.
258.	— heelt eller tildeels forarbeidet, forfaavidt ikke særskilt tariferet: — tildannet Huus- og Skibs- tømmer, samt lignende til- dannet Tømmer og Træ til andet Brug, der ifølge sin Beskaffenhed ikke egner sig til Førtoldning efter Vægt ...	1 Cbfd.	» 5.7		23
	— grovt Tømmermandsarbejde, der ifølge sin Beskaffenhed ikke egner sig til Førtoldning efter Cubikmaal; fremdeles Narer, Haandspager, Kiler og Nagler; Lyng- og Riis- koste, flækkede Birke- og Has- selriis; Sigte- og Solderande samt Spaan til Bogbindere, Stomagere og Sværdsegere; Tagspaan samt Pinerer af grove Træsorter; Trætraade til Svovlstikker; Træpløkke; ikke færdigt dannede Staver og Bundstykker til Bødkere; Strygespaan, Løndebaand, Truge, Træsko, Toffeltræ; raat tildannet uhøvlet Træ til Cigar- og Pakkasser, uhøvlede færdige Pakkasser; afbarlede Vidier og lignende groveste Trævarer				
259.	— Rips, Stuiet, Sykkasser og deslige til Galanterisager henhørende Varer, naar Stykket deraf ikke veier over	1 T	» 0.15		
260.	5 T	1 T	» 16		
	— andet:				

Røbe- N ^o i Regjerings- udkastet.	Fortoldnings-Gjenstande.	Bagt, Maal, etc.	Told.	Det finansielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	— af Buxbom, Valnødde, Jacaranda, Mahogni og deslige fine udenlandske Træsarter, massive eller forenede med andre Træ- sorter, (dog selve Finerer- ne af de nævnte fine Træsarter herfra und- tagne); saa og Frictions- fyrstikker samt Arbejder af hvilket som helst Slags Træ med virkelig eller saakaldet Forghldning eller Forsølving.....	1 $\mathcal{H}$ 1 $\mathcal{H}$	» 7 » 3		
261.	— ellers.....		frie.		
262.	Corv				
263.	Ahre, samt Ahrværker og Dele af Ahrværker:				
	— Lomme- og Dameuhre samt Chronometre, saa og sammen- satte Værker til deslige Ahre				
264.	og Chronometre	1 Stk.	» 48		
	— Taffeluhre med og uden Glas eller Godstykke, samt Skilderi- uhre; saa og sammensatte Vær- ker til Taffel- og Skilderiuhre, samt enkelte Dele saavel til disse som til de i foregaaende				
265.	Toldsats ommeldte	1 $\mathcal{H}$	» 16		
	— Taarnuhre; saa og sammensatte Værker eller enkelte Dele til disse, som Arbejder af det Materiale, hvoraaf de bestaae.				
266.	— andre, samt saakaldte Gas- og Banduhre	1 $\mathcal{H}$	» 8		
	(Lodder, efter Stoffet).				
267.	Ind, alle Slags		frit.		3,992
	Viinsteen:				
268.	— raa		frit.		65

Søbe- og Regjerings- udkastet.	Førtoldnings-Gjenstande.	Bægt, Maal, etc.	Told.	Det finantzielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
269.	— anden, som Apothekerverer. Vitriol		frit.		2,032
	Vogne og Vognmagerarbeide:				
	— Vogne til Sporveie, med og uden Axler og Hjul:				
270.	— Locomotiver	1 Stk.	500 »		
271.	— Draafiner	1 Stk.	10 »		
	— andre:				
	— til Personbefordring samt Tendere	1 Stk.	150 »		
273.	— ellers	1 Stk.	50 »		
	— andre Vogne, til at fremføre med Hestekraft:				
	— heelt eller halvt bedækkede; Galeshevogne med fast eller løs Galesche herunder ind-				
274.	— befattede	1 Stk.	30 »		
275.	— andre	1 Stk.	12 »		
	— andet Vognmagerarbeide; Træk- vogne og Børnevogne, samt Kaner og Slæder herunder ind-				
276.	— befattede	1 H	» 3		
277.	Vor , animalsk og vegetabilsk	1 H	» 3		
278.	— Arbeider af Vor, som ikke sær- skilt ere tarifierede	1 H	» 16		
279.	Ubemærkede Varer	af Vær- dien.	10 pCt.		
	Herunder er Overtoldbestyrelsen be- myndiget til at henføre ikke blot saadanne Indførsels-gjenstande, som ifølge deres Beskaffenhed ikke kunne henføres under nogen af Tarifens andre Positioner, men endvidere:				
	a) saadanne, med Hensyn til hvilke dette af Toldvæsenet skjøntes tvivlsomt.				
	b) Agerdyrkningsredskaber og Ma- skiner, som væsentligen bestaae af Træ, naar det af vedkommende Klarer er ønsket.				
	c) sammensatte Værker eller Bestand- dele deraf, saafom til Gæs,				

Købe- og Regjerings- udkastet.	Førtoldnings-Gjenstande.	Vægt, Maal, etc.	Told.	Det finansielle Resultat ligeover- for Regjerings- udkastet.	
				+	÷
			Rd. β	Rd.	Rd.
	Telegraph-, Vandledningsanlæg og deslige, saa og Maskiner af hvilket som helst Materiale, naar Omstændighederne gjøre en tarif- mæssig Behandling vanskelig, og vedkommende Klarerer ønsker Førtoldningen med 10 pCt. af Værdien.				
	d) strandede Varer, Skibsredskaber og Skibsinventariegenstande, samt enkelte Bragstykke, naar saadant Gods enten hidrører fra Skibe, strandede paa Told- territoriets Kyster, eller det dog efter Strandingslovgivningen paa det Sted, hvortil det inddriver eller indbringes, er at betragte som Strandingsgods, og naar derhos Toldvæsenet skønner, at de paagjældende Gjenstande ere bedærvede eller bestadigede i en saadan Grad, at de ikke kunne ansees som gode Handelsvarer, samt forsaavidt tillige saadan Førtoldningsmaade af ved- kommende Klarerer ønskes.				
				233,708	230,756
			÷	230,756	
			Altsaa et + af	2,952	

Vi skulle derefter gaae over til Hr. H. L.'s Forslag til de andre i Regjeringsudkastet ommeldte Afgifter, nemlig Udførselstolden, Transittolden, Pafhunsleien og Stikbsafgiften.

Da Hr. H. L. er i fuldkommen Overensstemmelse med Regjeringsudkastet med Hensyn til Ophævelsen af Udførselstolden (Tidsfristet Pag. 91), og da vi i saa Henseende ere enige med ham, behøve vi ikke at udtale os videre i den Anledning.

Med Hensyn til Transittolden, der ifølge Regjeringsudkastet skal svares af alle Varer, som under deres Forsel fra og til fremmed eller toldfrit Sted passere Toldterritoriet, eller som fra Transit- eller Creditoplag udføres til fremmed eller toldfrit Sted, med mindre de ifølge Udkastets § 47 udtrykkelig ere fritagne for denne Told, der i § 44 er fastsat til 16 β pr. 500 Pd. Brutto, yttres Hr. H. L. sig paa følgende Maade, (Tidsfristet Pag. 91).

„Vi kunne ingenlunde tilraade dens Bibeholdelse, da den i Forhold til den Indtægt, som den giver, (112,000 Rd. aarlig) lægger altfor tunge Baand paa Gjennemførelshandelen, ligesom Opretholdelsen af denne Afgift vilde staae i Modstrid med den Frigivelse af Indførselstold, som vi foreslaae for Varer, der ere transittoldpligtige efter Udkastet.“

Rigsraadsudvalget har derimod udtalt sig saaledes:

„Hvad Transittolden angaaer, da kan Udvalget kun udtale, at det er en Afgift, som aldeles ikke passer for Nutiden, idet den staaer i Strid saavel med Principet for den fri Omsetning, som med de hurtige Communicationsmidler, hvorfor den ogsaa næsten overalt allerede er afføjet. Naar Udvalget imidlertid indskrænker sig til at henlede Regjeringens Opmærksomhed paa det høist Onselige i, at den snarest ophæves, saa er det kun, fordi det maa ansees tilraadeligt samtidigt

ad tractatmæssig Bei af de Nabolande, som ere interesserede i denne Afgifts Afstæffelse, at opnaae tilsvarende Indrømmelser i lignende Retning, navnlig ogsaa med Hensyn til Monarchiets Jernbaners Tilknnytning til Udlandets."

Idet vi med Rigsraadsudvalget maae være enige i, at det bør overlades til Regjeringen selv at vælge det gunstige Dieblik for Transittoldens Ophævelse, skulle vi ikke undlade tillige at henlede Opmærksomheden paa adskillige Punkter, der efter vores Formening gjøre denne Afgifts Ophævelse betænkelig.

Denne Afgift har nemlig kun væsentlig Betydning for Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg, og selv i disse Landsdele bliver den saa godt som udelukkende oppehaaret af Trafikken paa Berliner = Hamborger = og Lübeck = Blüchener Jernbanen, en Trafik, hvorved den indenlandske Handelsstands Interesser saagodtsom ikke eller dog saare lidet berøres. Efter et Gjennemsnit af Finantsaarene 18⁵⁷/₅₈ til 18⁶⁰/₆₁ incl. har Transittolden nemlig udgjort aarlig.

for Kongeriget Danmark 5,429 Rd.

" Hertugdømmet Slesvig 685 —

" " Holsteen 28,818 —

og " " Lauenborg 77,427 —

Dernæst vilde Transittoldens Ophævelse i Henhold til Tractaten om Sundtoldens Afløsning tillige medføre Ophævelsen af Canaltolden (ca. 11,700 Rd. aarlig) samt af den forøvrigt ubetydelige Steednigtold for transiterende Gods, ligesom man sandsynligviis ogsaa vilde blive nødsaget til at opgive Elbtolden, da Trafikken paa Elben concurrerer med Trafikken paa den paralleløbende Berliner = Hamborger Jernbane, og en Bestatning af den ene af disse Veie, medens den anden er fri, neppe vilde lade sig opretholde i Længden.

Transittoldens Ophævelse vilde saaledes kunne calculeres at ville medføre et Indtægtstab af ca. 200,000 Rd. aarlig, hvoraf Kongens Undersaatter kun udrede en saare ringe Deel, og ikke, som af Hr. H. T. beregnet, 112,000 Rd. aarlig.

Det synes derfor uberettiget, naar man som Hr. H. T. vil søge et Argument for Transittoldens Afskaffelse i dennes ringe finantzielle Betydning. Der kan formeentlig heller ikke lægges videre Vægt paa det andet af ham anførte Argument, at nemlig Dpretholdelsen af Transittolden vilde komme i Modstrid med den Frigivelse af Indførselstolden, som han har foreslaaet for flere efter Udcastet transittoldpligtige Varer, da en saadan Modstrid, saafremt det forøvrigt kan kaldes en Modstrid, allerede efter Regjeringsudcastet finder Sted med Hensyn til flere Varer, ligesom der ogsaa for Tiden gives Varer, der ere indførselstoldfrie, men desuagtet transittoldpligtige.

Ligesom Hr. H. T. tiltræder Regjeringsudkastets Forslag om Pakhuusleien, kun at det bringes i Overensstemmelse med de af ham til Indførselstoldtarifen foreslaaede Forandringer, saaledes have vi heller Intet at bemærke med Hensyn til denne Afgift.

Den i Regjeringsudkastet § 52, II ommeldte Skibsafgift i den udenrigske Fart af 1 Rd. for hver Commercelast, det ladede eller losjede Gods bestuver, foreslaaer Hr. H. T. overensstemmende med Rigsraadsudvalgets Betænkning nedsat til 48 β pr. Commercelast, samt Benaævnelser „Skibsafgift“ forandret til „Fyrerafgift“.

Som alt tidligere bemærket, tiltræde vi dette Forslag, der vil medføre en Mindreindtægt af ca. 235,616 Rd. aarlig.

I Henhold til det Foranstaaende vil Hr. H. T.'s Forslag til en Toldtarif, omændret overensstemmende med

vores Bemærkninger, ligeoverfor Regjeringsudkastet, medføre:
 for Indførselstoldtarifen en Meerindtægt af .. 2,952 Rd.
 og for Skibsafgiften en Mindreindtægt af ... 235,616 —
 eller i det Hele en Mindreindtægt af 232,664 Rd.

Da Regjeringsudkastet er calculeret ligeoverfor den nuværende Toldindtægt at ville give et Overskud af 224,265 Rd., vil vores Forslag saaledes kunne calculeres at ville give en Mindreindtægt af 8,399 Rd. imod nu, et Beløb, der dog er saa ringe, at man, naar man tager Hensyn til den Usikkerhed, der altid maa finde Sted ved slige Calculer, er berettiget til at betragte det finansielle Resultat som balance-rende.

Da vi herefter ikke behøve at paavise nogen Erstatning for Finantserne andetstedsfra, kunne vi gjerne ganske forbi-gaae Hr. H. L.'s Forslag om at dække det Tab, der vilde være en Følge af hans Forslag til Toldtarifen, nemlig 259,073 Rd., imod nu, ved en Forhoielse af den inden-landste Brændeviinsproductionsafgift fra 64 β til 80 β pr. Tønde Rarrum, der efter hans Formening vilde give en Meerindtægt af 449,083 Rd., saaledes at Resultatet af hans samtlige Forslag blev en Gevinst imod nu af 190,010 Rd.; men da lignende Forslag oftere har været paa Bane, kunne vi ikke afholde os fra nogle Bemærkninger derom.

Naar Hr. H. L. saaledes anfører (Tidskriftet Pag. 135) at den indenlandste Brændeviinsproductionsafgift godt kan forhoies med 16 β pr. Tønde Rarrum, ja endog med 32 β pr. Tønde, uden at denne sig for en høiere Afgift egnende Production derved blev overbebyrdet, eller med andre Ord uden at Consumenten og som Følge deraf Productionen deraf astog, da turde denne Formening dog være Tvivl underkastet, naar der sees hen til den her i Landet bestandig tiltagende Aldriven og den deraf følgende, Aar for Aar tiltagende, Formindsfelse af Brændeviinsproductions-

afgiften. I 1857 udgjorde denne Afgift efter Fradrag af Godtgjorelserne for hele Toldterritoriet 1,923,844 Rd., hvorefter den i 1860 og 1861 kun har beløbet resp. 1,640,128 Rd. og 1,664,336 Rd.

Forsaaavdt Hr. H. L. fremdeles yttre i Tidskriftet Pag. 137, at det efter hans fuldeste Overbeviisning kun er en Spøgelsesfrygt, der afsløffer Mogle den Yttring, at en Afgift paa Brændeviinsproductionen af 1 Rd. pr. Tønde Rarrum igjen vilde have Smugbrænden, navnlig paa Landet, til Følge, og saaledes synes at være af den Formening, at Smugbrænden for Tiden ganske er ophørt, da maae vi gjøre ham opmærksom paa, at den endnu den Dag idag drives temmelig stærkt i visse Egne i Nørre-Sjælland, hvor der stadig opdages Smugbrænderier, og at det dog ikke er rimeligt, at en Forhøielse af Brændeviinsproductionsafgiften vil bidrage til at faae dette Uvæsen hævet.

Endelig vilde en Forhøielse af Brændeviinsproductionsafgiften paa mange Steder medføre et forstærket Dpshyn, og altsaa foranledige større Administrationsomkostninger.

Vi maae derfor ansee en Forhøielse af Brændeviinsproductionsafgiften til 80 β pr. Tønde Rarrum for betænkelig, men til 1 Rd. pr. Tønde for aldeles utilraadelig.

Vi have i den foranstaaende Kritik sluttet os saa noie som muligt til Regjeringsudkastet, med de af Rigsraadets Tarifudvalg foreslaaede Ændringer, i den faste Overbeviisning, at dette ikke i nogen væsentlig Grad vil blive fraveget ved Tarifens næste Behandling i Rigsraadet, men det er en Selvsølge at denne vor Kritik, der er affattet efter det fortiden foreliggende Materiale, ikke udelukker yderligere Forslag til Forandringer i Regjeringsudkastet, hvortil senere indkommende Dpshsninger, isølge den af Foreningen udstedte Opfordring til de Industri- og Haaandværksdrivende, maatte give Anledning.

Rettelser.

Pag. 31, 7de Linie franden; Anmærkningene, læs: Anmærkningerne.

Pag. 36, 6te Linie fraoven; efter pr. Pd. slutter Paranthesen.

Pag. 59, 14de Linie fraoven; formeentlig, læs: fornemlig.

Pag. 66, 5te Linie franden; Gaareleder, læs: Saaleleder.

Foreningen

af

1862

til den indenlandske Industries Fremme.

Tredie Hefte.

Kjøbenhavn.

I Commission hos P. G. Philipsen.

Dettingers Bog- og Steentr., Gøttersg. 41.

1863.

Verzeichniss

10

1863

der in den Jahren 1862 und 1863

Verzeichniss

Verzeichniss

Verzeichniss der in den Jahren 1862 und 1863

Verzeichniss der in den Jahren 1862 und 1863

1863

Indhold af 3die Hefte.

Foreningens Anliggender	Side 1
Beretning om Mødet den 2den Mai 1863	— 2
Frihandelsbestræbelserne og det vundne Resultat. Af Kammer- raad Winther	— 20
Menigmands Beskæftning efter Grossererforeningens Forslag. Af Cand. C. B. Rimestad	— 34
Notitser, vedrørende Forholdet mellem den nugældende danske Toldtarif, den af Rigsraadet vedtagne nye Tarif og forskjellige Landes bestaaende Toldtarifer	— 45

Inhalt der 3ten Seite.

1	Seite	Vorworte des Herausgebers
2	—	Erklärung der Abkürzungen und des Verzeichnisses der Abhandlungen
30	—	Uebersicht der Abhandlungen des ersten Bandes
34	—	Uebersicht der Abhandlungen des zweiten Bandes
45	—	Uebersicht der Abhandlungen des dritten Bandes

Foreningens Anliggender.

Annonce.

Foreningens Medlemmer gjøres herved bekendt med, at den Overenskomst der har bestaaet imellem Bladet „Danmark“ og Foreningen, er bleven hævet ved Bladets Redaktionsliste i afvigte Foraar.

Som Følge heraf er Bladet „Danmark“ ikke mere Foreningens Organ, ligesom Foreningen ei heller staaer i noget som helst Forhold til det.

Før at fremme Udgivelsen af den af Kammerjunker G. Colbjørnsen forfattede Sammenstilling af forskjellige Landes Toldtariffer sammenlignet med vor nuværende og den af Rigsraadet vedtagne nye Tarif, har Foreningen subscriberet paa 150 Exemplarer af dette Værk, hvoraf 1 Exemplar vil blive tilfattet Enhver, der har ydet frivilligt Bidrag til Foreningen og Resten fordeles ved Lodtrækning blandt Foreningens øvrige Medlemmer.

Beretning om Mødet den 2den Mai 1863.

Lørdagen den 2den Mai Kl. 8 afholdt Foreningen et Møde i Casinos mindre Sal, for at discutere og vedtage en Adresse til Rigsraadet. — Et af Bestyrelsen conciperet Udkast til en Adresse blev omdeelt blandt de Mødende, der udgjorde c. 400.

Bestyrelsen havde indbudt Bestyrelserne for Arbejderforeningen af 1860, Haandværkerforeningen og Frihandelsforeningen, Generaltolddirecteuren og de Committerede i Generaltolddirectoratet samt de forskjellige Blades Redactører.

Foreningens Formand, Hr. Grosserer F. Lutein, aabnede Mødet med at foreslaae Hr. Rustmester, Krigsasses for G. Christensen til Dirigent og efterat denne af Forsamlingen var valgt ved Acclamation, gav han Ordet til Bestyrelsens Medlem Cand. C. B. Rimestad, der oplæste Udkastet til Adressen, som lod saaledes:

Til det høie Rigsraad!

„Foreningen af 1862 til den indenlandske Industries Fremme“ tillader sig herved at fremtræde for det høie Rigsraad i et for Landet og navnlig for Haandværksdriften og den større Industri særdeles vigtigt Anliggende.

Foreningens Formaal ere:

- 1) at støtte vor Tolblovgivnings Udvikling i dette Aarhundrede ved at modarbejde de Bestræbelser, der maatte blive gjort for en pludselig eller snarlig Ophævelse af Told paa udenlandsk Fabrikata, og
- 2) at bidrage til at hæve den indenlandsk Industri til et saadant Standpunkt, at Bessyttelsestolden gradviis og deeltviis kan ophæves.

Ved at sætte sig dette Formaal og ved at virke for det, er man paa den ene Side gaaet ud fra, at det Princip, der siden 1797 ligger til Grund for vor Tolblovgivnings Udvikling, hvilket ogsaa er udtalt i Motiverne til Regjeringens Tarifudkast, er en gradviis Fjernelse af den i Toldtariffen indeholdte Bessyttelsestold, saaledes at Toldafgiften efterhaanden, uden Ubillighed og voldsomme Rystelser for de paagjældende Virksomheder, indskrænkes til den, som paahydes hovedsaglig af finansielle Hensyn. Den samme Opfattelse er tidligere gjentagne Gange udtalt saavel af Regjeringen som af Repræsentationen; Principet er fulgt gennem en Række af Foranstaltninger og flere end een Gang er der givet Tilfald om, at det saaledes skulde vedblive.

Paa den anden Side er Foreningen overbevist om, at et voldsomt, pludseligt Brud paa den nu i over 60 Aar fortsatte Udvikling i ikke saa Tilfælde vilde virke meget skadelig og i nogle endog ødelæggende for vor Industri og Haandværksdrift. Til denne Overbeviisning ledes vi navnlig ved følgende Betragtning.

Vi ere omgivne af Stater, der paa een nær — som befinder sig under ganske særegne Forhold — have beholdt til Bessyttelse for deres egen Industri endog høie Toldsatser paa fremmede Fabrikata. Det synes da klart, at vi ved at ophæve Tolden paa fremmede Fabrikata, vilde gjøre det for Udlandets Fabrikanter saa meget lettere at afsætte deres Varer paa vort Marked, som Beløbet af den ophævede Told andra-

ger, medens vi ikke bedre end tidligere vilde kunne anbringe vort Arbejde i Udlandet, da det der vedblivende maatte svare Indførselstold.

Ligger der saaledes allerede i vor Forenings Anstuelser og Maal en Bevæggrund til ikke at holde sig tilbage nu, da det høie Rigsraad snart skal behandle Regjeringens for Staadet fremlagde Forslag til en ny Toldtarif, maatte vi endmere bringes til det Skridt, vi nu tillade os, ved den Kjendsgjerning, at man fra anden Side søger at gennemføre en Tarif, der hviler paa andre Principer og andre Forudsætninger end de, som vi her have udtalt og som vi mene at have fundet i det af Regjeringen fremlagde Forslag. Under 25de Februar forrige Aar indgav Grossererersocietetets Comitee til det høie Rigsraad et Forslag, der belagde saa Varegrupper med tildeels høie Toldsatser og forhøiede Afgiften paa Brændeviinsproductionen med 100 %. Ad denne Vei meente Comiteen at kunne holde Statelassen skadesløs for det Tab, den vilde lide ved den anden Deel af Forslaget, der gik ud paa at ophæve Tolden paa samtlige øvrige nu toldpligtige Vareartikler og Fabrikata. I det høie Rigsraad udtalte nogle Medlemmer sig for Forslaget; det fandt Forsvarere i den ifjor stiftede Frihandelsforening, og det vil i sine Hovedtræk gjenfindes i det Forslag, som denne Forening, efter hvad der foreligger Offentligheden, agter gennem et Andragende at fremlægge for det høie Rigsraad. Vi maae fra vort Standpunkt udtale, at dette Forslag med de andre Ulemper, vi troe, at have paaviist ved det, endnu forener den, at det forhøier Tolden paa flere Artikler, som ere blevene den simple Mandes Nødvendighedsartikler, Livsformødenheder i en langt høiere Grad end de ere det for den Formuende, og det uden at byde ham en Erstatning, der blot nogenlunde svarer til den Byrde, der lægges paa ham, der mindst er istand til at bære den.

Det af det høie Rigsraad i forrige Session nedsatte Tarifsudvalg har i Slutningen af sin Betænkning antydet Du-

flieheden af Fastsettelsen af en vilkaarlig Frist, ved hvis Udløb al Beshyttelsestold skulde hæves. Vi tillade os i al Erhødighed at gjøre opmærksom paa, at ligesom en saadan Foranstaltning vilde være et Brud paa det i vort Nærhundsrede fulgte Princip, saaledes vilde den kun være lidt hensigtsmæssig, saavist som den vilde give een Industrigreen en Beshyttelse, den maaskee slet ikke behøver, en anden en længere end fornødent er, medens den bestemte Frist kunde blive utilstrækkelig for andre Industrigrene.

Støttende os til det her Fremsatte og med den Erklæring, at vi i det Hele taget, om end ikke i alle Enkeltheder, slutte os til det af Regjeringen iaar fremlagte Tarisudkast, tillade vi os at stille den erhødige og indstændige Bøn til det høje Rigsraad, at det vil bidrage sin Deel til,

at Toldtariffen affattes i Overensstemmelse med det Grundprincip, som er gaaet igjennem vor Toldlovgivning siden Forordningen af 1797, og

at, som en Følge deraf, den i den nuværende Tarif indeholdte Beshyttelsestold ikke fjernes paa anden Maade end gradviis og deelviis, i Overensstemmelse med den Freigangsmåade, man har brugt i andre Lande, der ligesom vort arbejder sig frem ad Veien til Frihandel.

Taleren begrundede den derpaa ved et Foredrag hvori Grundtanken var følgende:

Motiveringen af en Adresse, som den her foreslaaede, kunde under ingen Omstændigheder være forbundet med Vanskeligheder, ligesom Taleren maatte antage, at dens Indhold var saa overensstemmende med Forsamlingens Ansuelser, at den vilde faae dens Tilslutning. — Men nu var Letheden bleven endnu større, og det Haab om dens Antagelse, Taleren tidligere havde haft, var bleven til Visshed, idet han saa hen til to foresaldne Begivenheder: Børsmodet og Rigsraadets Forhandling af det Tarisudkast, Regjeringen havde forelagt, og som Adressen sluttede sig til. Børsmodet havde ikke frembragt

noget Nyt, Noget, der forbrede en vidtloftig Imødegaaen. — Ivertimod, man hørte der kun de gamle Paaastande, man saae de samme Modsigelser og den samme indbyrdes Uenighed, som bestandig havde været Frihandelsforeningens Kjendingsmærker, hver Gang den var optraadt i Tale eller Skrift, og som pleier at være et Beviis paa, at den paagjældende Sag er umoden. Og hvad Rigsraadsforhandlingerne angik, var det vel aabenbart, at Regjeringsforslagets Talsmænd var gaaet af med Seiren.

Alligevel vilde det vistnok findes rigtigt, at Taleren i al Korthed stræbte at godtgjøre Rigtigheden af de forskjellige Sætninger, som ligge til Grund for Adressens Udtalelser og som gjøre vor Henvendelse til Rigsraadet berettiget. — Der møder da først den Sætning, at „det Princip, der ligger til Grund for vor Toldlovgivnings Udvikling siden 1797, er en gradviis og deelviis Fjernelse af den i Toldtariffen indeholdte Beskyttelsestold“. Her maa Eftertrykket lægges paa Ordene „gradviis og deelviis“. — Vi have ligesaa lidt som Nogen nægtet, at Frihandel er det Maal, hvortil vor Toldlovgivning stræber siden Slutningen af forrige Aarhundrede, og vi have endog i Slutningen af den foreliggende Adresse udtalt det med klare Ord, hvortil Taleren vilde komme tilbage. — Men paa den anden Side maa vi lægge stærk Vægt paa, at en pludselig Overgang til Frihandel vilde være et Brud paa det gjennem henved 2 Menneftaalder fulgte Princip, i Overensstemmelse med hvilket vore Forhold have udviklet sig. — Heller ikke ville vi paa nogen Maade have det forstaaet saaledes, at vi hylde den ofte fremsatte og ofte heftig forsvarede Paaastand, at Tariffen, betragtet som en Beskyttelsestarif, saavidt muligt er, bør stræbe efter Stabilitet ikke alene i Principet, men ogsaa med Hensyn til de enkelte Bestemmelser. — Taleren kunde i denne Henseende henholde sig til den klare Udtalelse af Finansministeren under Rigsraadets første Behandling af

Lovublastet om Told- og Skibsafgifterne: „Indgribende Forandringer — sagde Ministeren —, Forandringer af den Betydning, at Systemet for Toldlovgivningen derved bliver rokket, skal man være meget varsom med at gjøre og kun foretage sjelden, men derimod er det, efter min Overbeviisning, meget hensigtsmæssigt, at man jevnlig kommer til at revidere Toldsatserne paa Basis af det bestaaende System’.

Vi have dernæst udtalt den Overbeviisning, at et pludseligt Brud med Principet vilde virke meget skadeligt og i nogle Tilfælde endog ødelæggende for vor Industri og Haandværksdrift. — Denne vor Betragtning har tidligere mødt en stærk Modsigelse hos Forhjørperne her i Landet for Frihandelens Indførelse snarest muligt, idet disse Mænd have stillet endog en betydelig udvidet Industri i Udfigt som Resultatet af deres Formaaes Gjennemførelse. — Det var derfor saa meget desto mærkeligere, at man i den sidste Tid havde hørt og læst netop fra den Side Udtalelser, som bestemt stotte vor Anskuelse. — I det til Frihandelspartiet overtraadte Blad „Danmark“ havde man saaledes for kort siden læst en Artikel, der gik ud fra en Række — rigtignok aldeles feilagtige — Betragtninger og Beregninger, og kom til det Resultat, at Nedlæggelsen af alle indenlandske Papiirfabriker var i og for sig lige saa ønskelig, som den vilde blive en nødvendig Følge af Ophævelsen af den efter Bladets Formening utilbørlige Papiir- og Kludetold. — Fremdeles havde man paa Børnemødet hørt Hr. Grosserer Thune forsvare Frihandelsforeningens Toldtarif mod Bestyrelsen for ikke at gaae vidt nok, med den Bemærkning, at sliq en Bestyrelse var man uberettiget til at fremsætte mod et Forslag, der med et Pennestrog ophævede en heel Række af Fabriker, s. Ex. Saltsyderierne. — Endeligt vilde det være klart for Enhver, der havde fulgt Bevægelsen med nogen

Dybmærksomhed, at Hr. Godseier A. Hage i det Mindste ikke beklagede, at Nedlæggelsen af vore Sulferraffinaderier kunde blive en umiddelbar Følge af den af ham og hans Tilhængere foreslaaede Forandring i Tolden paa raffinerede Sulfere.

138. Ligesom Selvmodsigelse i det Hele ere Frihandelsmændenes svage Side, saaledes have de rigtignok ved Siden af disse deres egne Uttringer ogsaa i den senere Tid udtalt sig derhen, at „man endnu ikke har seet Beskyttelsen gavne og Frihandelen skade Industrien“. Saaledes er det — sige de — „efter al Erfaring“. Spørger man dem, hvorfra de have indhentet denne Erfaring, pege de atter og atter paa England og ønske saare gjerne ogsaa at tage Frankrige til Indtægt.

„Rigeligt Arbejde og forøget Indtægt har Frihandelen forskaffet England“, sige de. — Her er, som vi ofte have paavist med uimodsigelige Kjendsgjerninger, i Hovedsagen en Forveksling af Aarsag og Virkning. — Det er det store Dyrping, England tog under Beskyttelsen, der har skabt Frihandelen, og ingenlunde omvendt, sjøndt det billigtviis ikke skal nægtes, at, efterat den mægtige Udvikling har skabt Frihandelen, har denne igjen været en af Aarsagerne til den stadig tiltagende Udvikling af alle gode Kræfter. — Selv om derfor denne deres Paastand om Frihandelsens overordentligt gavnlige Følger i Storbritannien var aldeles rigtig, vilde der dog fra dette eneste Exempel ikke kunde drages den Slutning, at Frihandelen vilde i Danmark drage de samme eller blot tilnærmelsesviis lignende Følger efter sig. — Hvor Aarsagen mangler, kommer ikke Virkningen; Aarsagen var i England en flodfunden, alle andre Lande overgaaende Udvikling af det industrielle og merkantile Liv, men saadant findes jo ikke her. — Man har paaberabt Frankrig, dog vist ikke for at forlange at Danmark skal følge Frankrigs Exempel. — Thi vel har Frankrig nedsat Beskyttelsestolden, men dette

Land staaer i den Henseende langt tilbage for os. — Frankrig har paa Fabrikater en Værditold af 30 %, som først i 1864 bliver nedsat til 20 %. Er det det, man vil have indført? Eller er det Kaiser Napoleon den 3dies nyeste Toldpolitik, man anbefaler os. — Ja i saa Fald ere vi de Retfærdige, thi — medens Frihandelsmændene anbefale en Fremgangsmaade, der hverken er fulgt i Frankrig eller England — forbre vi netop den samme Udbittling, som har sundet Sted i disse 2 Lande, ene med den kvantitative Forskjel, at England er gaaet lidt raskere tilværks, end vi maaſkee ville indlade os paa, medens vi paa den anden Side ere gaaede langt forbi Frankrig.

Taleren maatte udbede sig Forsamlingens Opmærksomhed navnlig for et Punkt. — Det var en allerede i den ældre Industriforenings Adresse ifjor fremsat Anskuelse, at en væsentlig Hindring for Frihandels Indførelse hos os laae deri, at vi ere omgivne af Lande, der, paa Hamburg nær, — som befinder sig under ganske særegne Forhold, med hvilke vore ikke lade sig sammenstille — have beholdt endog Hoi Beskyttelsestold. — D'Hr. Frihandelsivrere have meent, at dette var en ligegyldig Sag, og navnlig er en saadan Paaſtand fremsat af den Mand — hvem Taleren iøvrigt nærnede honoris causa —, som er Frihandelsmændenes Videnstabsmand, deres Professor. — Men saa uheldigt er det gaaet denne Mand, at han er kommen til at bevise det Modsatte af hvad han vilde. „Det kan aldeles ikke have nogen Betydning for os — siger han — om f. Ex. Rusland følger det samme System som vi, eller et andet. Dersom vi aabne vort Marked for en fri Konkurrence med Udlandet, saa er det med England at vore Industridrivende ville komme til at konkurrere og ikke med Rusland, og dersom dette Land gaaer denne Vej, saa er det engelske og ikke

danste Industrigjenstande, som ville blive indførte der."

Taleren vilde ikke gaae irette med Professore, forbi han til „Exempel" havde valgt Rusland og ikke det langt mere betegnende Tydsland, men han maatte gjøre opmærksom paa, at her var saa tydelig som nogensteds fremsat den Sandhed, at, hvis vi nu indførte Frihandel efter engelsk Mønster, vilde vore Industridrivende komme til at konkurrere paa vort eget Marked med de engelske Industridrivende, uden at vi vilde være istand til at udholde denne Konkurrence. — Thi, kan Englænderen føre sine Fabrikata fra England, forbi Danmark til Rusland, og der undersælge den Danske, der har ført sine Varer fra Danmark til Rusland, hvad kan da forhindre ham i at føre sine Fabrikata til Danmark og der undersælge den Danske? — Bevist har saaledes ikke alene glippet for vore Modstandere, men det er endog aldeles slaaet over for dem, og det skal staa fast, hvad der jo ogsaa er iøinefaldende, at Udlandets Fabrikanter vilde, hvis vi havde Indførselstolden, blive gunstigere stillet paa vort Marked end vi paa deres.

Taleren gik derpaa over til en Betragtning af Frihandelsforeningens Tarifudkast. — En gennemgaaende Drostelse af dette vilde naturligviis her ikke være paa rette Plads, og var desuden Noget, han maatte overlade til dem, der vare bedre inde i Detaillen, men tre Bemærkninger fandt han sig dog foranlediget til at gjøre. — Den første var den, at Udkastet igjen søgte at indføre den for Aar tilbage her i Landet forladte, og siden med visnok mere end tvivlsomt Held i nogle andre Lande indførte Værditold, og at det's Fersvarere gjorde dette med saadanne Miner og Ord, at man var berettiget til den Antagelse, at de meente at have gjort et særdeles godt Fremstridt. Dog slutte han ikke gaae videre end til at bemærke dette, da han vidste, at en følgende med stor Sagkund-

flab ubrustet Taler havde besluttet at afhandle Spørgsmaalet om Bærditold.

Dernæst havde Frihandelsforeningens Tarisudkast deri fulgt det af Grosserer-societetet foreslaaede, at det lagde forhoiet Told paa flere Artikler, der for Menigmand ere blevne Nødvendighedsartikler. — (Taleren ubvilede dette nøiere, men vi skulle ikke her gjengive hans Fremstilling, da den vil findes i en særegen Artikel i dette Hefte).

Endelig kunde Taleren ikke undlade at henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa den gemyttlige Nonchalance og den naive og elskværdige Østergivenhed, hvormed Frihandelsforeningen i et af de vigtigste Hovedpunkter havde forladt Grosserer-societetets Standpunkt og, vigende for den almindelige Stemning, havde valgt sig et andet. — Grosserer-societetet havde foreslaaet en Fordobling af Brændeviinsaccisen. — Dersom nu Brændeviinsforbruget desuagtet holdt sig paa samme Standpunkt, vilde dette være en Forøgelse i Afgiften af omtrent 1,700,000 Rdl., som skulde udredes af den Brændevin nydende Deel af Befolkningen, hvortil, som Alle vide, Menigmand fortrinsviis hører, og paa Grund af sit legemlige — og tildeels meget anstrængende — Arbeide maa høre. — Da der nu herimod indvendes, deels at en saadan Forhoielse af Afgiften neppe kunde blive uden Indflydelse paa Forbruget, og deels at Størstedelen af disse 1,700,000 Rdl. vilde falde Menigmand til Byrde, sagde Frihandelsforeningen: „Lad gaa, vi slaa 850,000 Rdl. af“. — Det er paa den ene Side en meget pæn Venlighed, men paa den anden er det en Driftighed i Behandling af statsøconomistiske Spørgsmaal, som længe skal søge sin Lige, og en ikke ringe Ufsindighed ligeoverfor Befolkningen — saaledes at kaste en aarlig Afgift af 850,000 Rdl. snart herhen, snart derhen, snart paa den ene Borgerklasse, snart paa den anden; Alt eftersom Vinden blæser.

Inden han endte sit Foredrag maatte Taleren henlede

Forsamlingens Blif paa Adressens sidste Ord, i hvilke den Fordring opstilles, at vi her i Landet skulle bruge den samme Fremgangsmaade, som man har brugt i andre Lande, der ligesom vort arbejde sig frem ad Veien til Frihandel.

Disse Ord kunne passende være vor Forenings Løsen. — De sige først, at vort Maal er Frihandelens Indførelse. — De sige klart og bestemt, at vi ville Frihandel, hvilket vi havde ligeoverfor dem, der kalde Enhver, som ikke blindt vil følge dem, for en Bessyttelsesmand, og som pleie at betegne vor Forening som „en Bessyttelsesforening“, en Paastand, der er ligesaa urigtig som de fleste af dem, disse Mænd komme med. — Men disse Ord sige dernæst, at vi ville Indførelsen af Frihandel paa samme Maade, nemlig gradviis og deelviis, som den er indført i England — forsaavidt man kan sige, at der hersker Frihandel i dette Land — og paa samme Maade, paa hvilken man i flere Lande arbejder sig frem til den. — Men ganske vist ville vi ikke tilraade, at man i Danmark med den indskrænkede industrielle Udvikling foretager et Skridt, som man i det i industriel Henseende overmægtige England ikke trostede sig til at gøre.

Hermed anbefalede Taleren Adressen til Forsamlingen.

Derpaa gaves Ordet til:

Godseier N. Hage. — Han udtalte i et længere Foredrag, at Værditold havde et stort Fortrin for Vægttolden, hvorved efterhaanden Toldsatsernes Forhold til Vareværdien var blevet saa forrykket, at han ikke fandt, at man burde sige at den nærværende Toldtarif eller det Nigeraadet forelagte Tarifudkast stemmede med Principerne i Toldloven af 1797; at Arbeidsklassen vilde opnaae endog et ringere Toldbeløb efter Grosserer-societetets Udkast end efter Regjeringens Tarifudkast; at det var hans Overbeviisning, at Friheden havde en afgjørende helbig Indflydelse ogsaa paa Industrien, hvil-

ket han søgte at godtgjøre ved Exempler fra England, og at han ønskede, at Industri- og Haandværksstanden vilde træde frem for Regjeringen med Begjæring om Frihed i disse Forhold, naar den var moden til den, og han var overbevist om, at man da vilde komme til at erkjende, at han havde høvt Ret i sin Anskuelse om Betsignelsen ved Friheden.

Bestyrelsens Formand, Grosserer F. Tutein, motiverede yderligere den foreliggende Adresse og nævnte som et Exempel paa, hvorledes den ene Industri er knyttet til den anden, de mange Haandværkere, der staae i Forbindelse med Sufferraffinaderierne. — Han fandt ogsaa at det var en Anbefaling for de danske Sufferraffinaderier, at Sukker her er ligesaa billigt som i noget andet Land. — Sufferraffinadeurerne i England vare meget gunstigere stillede, end de danske vilde blive det efter Regjeringens Tarifsudkast. — Han vilde imidlertid finde sig deri, som i enhver anden gradvís Overgang til Frihandel, der ikke var altfor ubillig mod den paagjældende Industrigreen. — Der vilde vise sig at være meget store Ulemper forbundne med pludselig Indførsel af Frihandelen, vi vilde ikke være istand til at spille en Rolle som Englands i Handelsverdenen og skulde derfor vel vogte os for paa eengang at indføre det, hvortil de første Betingelser manglede. Vi havde vel Havne, og Havne ere en god Ting, men dog ikke Alt, da man havde Exempler paa at en livlig Handel kunde komme igang i Stæder med flette Havne, og her var desuden Skibsfarten standset ved Sis flere Maanedes af Aaret. Vi manglede Opland, hvilket fandtes ved andre større Handelsstæder som Antwerpen, Bremen osv., og saalænge vi ikke have et saadant Opland, vilde den større Handelsvirksomhed, som N. Hage forudsagde for Kjøbenhavn, blive illusorisk. — Provinserne vilde emancipere sig fra Kjøbenhavn og søge andre Stæder hen. — Frihandelen vil heller ikke give os flere Produkter, Korn, Smør o. s. v. — Den transatlantiske Skibsfart, hvoraf man lover sig saa meget,

er unaturlig for os; vi have ingen Produkter at udføre til transatlantiske Havne, men maae fylde Stibene med Steenful, Salt, Jern o. s. v., hvorved vi naturligviis ikke kunne konkurrere med andre Lande. Den i sin Tid indrømmede Remission af 25 % i Tolden misbrugtes af Usladerne. Vi have tidligere indført kinesiske og indiske Varer, som igjen fandt Affætning Syd paa, men den Tid er forbi, da alle andre Stæder ere gaaede frem, og hvorvel vi ere blevene mere uafhængige af Hamborg, have vi dog ikke vundet synderlig Selvstændighed. — Med Hensyn til Detailhandelen, meente Taleren, at denne ligesaalet som Haandværksdriften eller Groshandelen vilde høste nogen Fordeel ved en pludselig Indførsel af Frihandel; Hamburgerne og Lybekernes Probenreutere vilde naturligviis stadig oversvømme Landet, de vilde gaae fra Huus til Huus og levere enhver Consument de allerfleste Varesorter frit i Huset og selvsølgelig til billigere Priser, end de vilde kunne kjøbes hos vore egne Detailhandlere, der have at betale en hoi Boutiksleie, Skatter m. m. Han anbefalede sluttelig Forsamlingen at antage Udkastet til Adressen usorandret som det forelaae.

Protokollist Klein foreslog nu at standse Forhandlingerne og gaae til Afstemning, hvilket Forslag Dirigenten afviste.

C. B. Rimestad bemærkede først, at Hage havde været uberettiget til at betegne Udviklingen siden 1797 for uovereensstemmende med det i Loven af nævnte Aar liggende Princip. Det var saa — og kunde ikke godt have været anderledes — at dette Princip var fulgt med større eller mindre Dygtighed, med større eller mindre Stringents, og det turde vel endog være, at det i Henseende til enkelte Punkter var fraveget, men det var kun Undtagelser fra Reglen. Kunde man fra dem slutte til „Principet“, saa var man ogsaa berettiget til paa den Omstændighed, at Loven af 1797 havde beholdt endog enkelte Indførselsforbud, at bygge den Paastand, at Lovens Princip havde været Bibeholdelsen af

Merkantilsystemet og ikke Stræben frem imod Frihandels-
 systemet. Iøvrigt maatte han henholde sig til sit For-
 rige med Hensyn til den Vægt, der kunde lægges
 paa en Paastand som den, „at al Erfaring viste“, at Fa-
 brikindustrien trivedes bedst under Friheden. Man havde
 ingen anden Erfaring end den fra England hen-
 tede, hvor det ganske rigtig forholdt sig saaledes, at Indu-
 strien havde taget Opsving under Friheden. — Men for det
 Første maatte man tage sig iagt for at slutte fra engelske For-
 hold til danske — hvilket Taleren atter paaviste ved Exem-
 pler — og for det Andet var den af Hage givne Skildring
 meget overdreven. — Taleren skulde oplyse dette ved at gjen-
 nemgaae et af Hages Exempler. — Han havde talt om Sil-
 kesfabrikationen, som om den skulde Frihandelen sit store Op-
 sving, men dette var urigtigt; den havde faaet et overordentligt
 Omfang netop under en saadan Beskyttelse, som vor Forening
 foreslog her, nemlig en gradvís aftagende. — Hertil kom,
 at den havde sin Grund i de særlige Forhold. — Den uhyre
 Industri og Handel, England — netop under Beskyttelsen —
 kom i Besiddelse af, stæbte, i Forbindelse med hvad der strøm-
 mede ind fra de over hele Jorden udstrakte Kolonier, overor-
 dentlige Rigdomme. — Herved blev Folket istand til at føre
 — ogsaa under Beskyttelsen — en saadan Luxus, at en
 Engellænder i Gjennemsnit brugte 5 til 6 Gange saa meget
 Silketoi, som en Franskmand, hvis Land man dog var vant
 til at betragte som Silkesfabrikationens Hovedhjem. — Op-
 voget under saadanne Forhold og sikket i sin Opvæxt ved en
 stærk Beskyttelse, havde Silkesfabrikationen let ved at overstaae
 Følgerne af Frihandelen. — Taleren maatte atter gjøre op-
 mærksom paa det Urigtige i, at man talede, deels som om
 alle Englands Fremskridt skyldtes Frihandelen, og deels som om
 denne var saaledes forskjellig fra alle andre Institutioner, at
 ene den var uafhængig af Tid, Sted og alle Forhold. — I
 første Henseende skulde han blot pege paa de overordentlige

Fremstridt, England har gjort under Beskyttelsen, og paa at Folkemængden i Storbritanien — Irland ladet ude af Betragtningen — tiltog mere i den Periode, der gik forud for Indførelsen af Frihandelen, end i den Tid, man har havt denne. — Hvad det Andet angaaer, havde det interesseret ham at see den Selvmodsigelse, hvori Hage var kommen. — Ellers var Frihandelen i hans Dine en Institution, der passede ligegodt for Engellænderen og Negeren i Lambesedalen; som strax burde indføres i Danmark, og som kun Temporum injuria ikke blev indført af f. Ex. Romerne adskillige Aarhundrede før Christi Fødsel; men da han nu nys sluttede sit Forbrag, meente han, at man skulde henvende sig til Regjeringen med den Udtalelse, „at nu vare vi modne til Frihandel“. — Denne Uttring viser, at han nu har indseet, at man ogsaa kan være ikke moden til Frihandel, og her er netop Stridspunktet. — Hages Indbending, at den arbejdende Befolkning ved Ophævelsen af Told paa Sjenframvarer, Manufacturvarer og deslige vilde faae rigelig Erstatning for hvad den maatte lide ved en forhøiet Told paa Sukker, Kaffe, Tobak, Humle o. desl. samt fordoblet Accise paa Brændevin, viste blot, at han, ligesom de fleste Andre, der havde talt i denne Sag, ikke kjendte, hvor ringe den arbejdende Befolknings Forbrug er af de forstnævnte Artikler. — Exempler hentede fra Sverrige maatte man være meget varsom at benytte i dette Spørgmaal, thi der levede den ringestillede Befolkning saaledes, som i det Mindste Taleren vilde haabe, aldrig blev Tilfælde med Menigmand hos os.

Redacteur Wille. — Han bemærkede, at det Papir, han brugte til sin industrielle Virksomhed tilligemed nogle andre Artikler, vare blevne dyrere ved Regjeringsudkastet, at de politiske Forhold iøvrigt vare saaledes, at Regjeringsudkastet sikkert vilde blive vedtaget af Rigsraadet, og at der saaledes vilde blive rigelig Tid til at discutere Meningsforskjellen mellem Frihandelsmændene og de Industrielle, ligesom ogsaa til,

saaledes som Cand. Rimestad havde løvet, og hvad der vilde være et særdeles fortjensfuldt Arbejde, nøie at undersøge Spørgsmaalet om, hvorvidt Arbeidsklassens Fornødenheder i det Hele taget vilde blive fordyrede ved det fra Frihandelsmændenes Side foreslaaede Paalæg paa visse Fornødenhedsartikler, og at han af Hensyn til Nødvendigheden af at bevare Danmarks og Slesvigs fuldkomne frie Raadighed med Hensyn til Toldtarifen ønskede at stille et Endringsforslag til Udræksen, om hvilket han ikke vidste, hvorvidt det kunde tillades ham at stille det, da han ikke var Medlem af Foreningen.

Dirigenten bemærkede, at dette ikke kunde tilstedes ham, men at dersom intet andet af Foreningens Medlemmer vilde optage Billes Forslag, da vilde han selv gjøre det.

Bille udtalte sin Anerkjendelse af denne Smøbekommen, men foretrak at indmelde sig som Medlem af Foreningen, hvorpaa han stillede følgende Forslag: „Vi anerkjende det som en Nødvendighed, at Rigsraadets fulde og selvstændige Mynighed hævedes med Hensyn til Toldtarifen, og ansee det paa Grund heraf for ønskeligt, at den forelagte Toldlov gennemføres for det af Rigsraadet repræsenterede Omraade, samt at et Toldfællesskab med andre Dele af Monarchiet kun gennemføres under Formen af en Toldforening.“

Rimestad havde ganske vist taget alle de omtalte 4 Familier i Betragtning; om dem alle 4 gjalt det Samme, nemlig, at de vare aldeles ubrugelige som Exempler paa, hvad Menigmand i Gjennemsnit forbrugte. — At han særlig havde taget fat paa Underofficeren, havde sin gode Grund deri, at hans Forbrug var saa abnormt, at han meget godt kunde bruges som et Exempel paa, hvorledes Menigmands Forbrug ikke var. — Bille havde kaldt Pressen en Industri; det kunde gjerne være den var det, men den havde ialtsald hævet sig af andre Grunde end dem, der vare anførte af den ærede Redakteur. — Det var høist besynderligt, at Bille havde frem-

havet den ved Simplificationen af Tarifen fremkomne Forhøielse i Tolden paa Trykpapir, men undsladt at bemærke, at Tolden paa andet Papir var nedsat med 33 % og i det Hele med 25 %. — Fremdeles havde Wille gjort sig skyldig i den samme Hovedmodsigelse, som man saa ofte havde trusslet dem i, der for os prædikede Frihandelens øieblikkelige Gjennemførelse. — Det var forstaaeligt, om disse Mænd kunde forkynde en glimrende Fremtid for den danske Industri som Frihandelens Resultat, og det var ligeledes forstaaeligt, om de lagde Vægten paa Konsumenternes Larm, og sagde, at vel maatte Frihandelen gøre Ende paa en stor Deel af den danske Industri, men til Gjengæld vilde den staae Konsumenterne deres Forbrugsgjenstande meget billigere fra Udlandet, men uforstaaeligt, selvmodsigende og uberettiget var det, at de i et Mandedræt gjorde begge Paaastande.

Hvad det af Wille stillede Forslag angik, var han vistnok aldeles enig med ham i Realiteten, men han ansaae det for neppe rigtigt at blande denne politiske Sag ind i Adressen, deels paa Grund af vor Forenings særegne Bessaffenhed, og deels fordi mange Medlemmer, der havde læst den foreslaaede Adresse og ikke havde mødt her, fordi de antog dens Vedtagelse for en given Sag, vilde kunne tage det ilde op, om den fik en saadan Tilslutning, der ikke kunde opfattes som et Endringsforslag. — Hertil kom, at dette Skridt maatte ansees for mindre nødvendigt nu, efterat Finansministeren havde erklæret at Danmark-Slesvig var Herre over Tarifen, og at det, som bekjendt, ingen Tilslutning havde faaet ved Frihandelsforeningens Forsamling.

Der blev nu fra flere Sider begjært Afslutning og der freddes til Afstemning. — Hr. Willes Endringsforslag forleddes mod saa Stemmer. — Bestyrelsens Udkast vedtoges næsten eenstemmig.

Da Kl. nu var bleven 11, blev et af Hr. Kammerraad
Winther anmeldt Foredrag over Værbitsold ikke holdt.*)

Dirigenten havde derpaa Rødet, der havde optaget om-
trent 3 Timer.

*) Vi henviser til hans Artikel i dette Hefte.

Frihandelsbestræbelserne og det vundne Resultat.

Af Kammerraad J. W. E. Winther.

Foruden den Giendommelighed ved Frihandelsbestræbelserne hos vor Handelsstand, at disse opbukkede aldeles pludseligt og uventet i Foraaret 1862, som fremkaldte ved det Rigsraadet af Regjeringen forelagte Udkast til en ny Toldtarif, medens det samme Tarifudkasts Forelæggelse i Aaret 1858 ikke blot ikke havde givet Anledning til nogen Bevægelse fra Handelsstandens Side i den yderligere Frihandelsretning, men endog bevægede den kjøbenhavnske Handelsstands Repræsentation, Grozserersocietetet, til i Andragendet til Rigsraadet af 25de Januar 1858 at advare imod at gaae den indenlandske Industri for nær og til at udtale: „at der ved Toldbølgningen bør tages saameget Hensyn til Industriens Larm, at man vogter sig for at paalægge den Afgifter og Byrder, der gjøre det umuligt for den at konkurrere med Udlændet; at der bør tages Hensyn til, at den indenlandske Industri ikke indirecte bebyrdes med Afgifter, der ere større end de, som den tilsvarende fremmede Industri directe ved Indførselstolden har at bære, og at den indenlandske Industri vel endog kan fortjene i Afgiftsforholdene at stilles lidt gunstigere end den fremmede, og at den vel idetmindste turde kunne forvente,

at hvor Virkningen af en Toldsats er tvivlsom, Tvivlen løses i dens Faveur, saa at man dog hellere løber den Chance at indrømme den for meget end for lidet"; foruden denne Giendommelighed sigte vi — der iøvrigt klart nok viser, at de nævnte Bestræbelser ikke kunne være fremgaaede af Bestaffenheden af vore egne Industri- og Handelsforhold, men derimod snarest ere begrundede i en misforstaaet Opfattelse af eller Ube- kjendtskab til vor Toldlovgivning, eller muligt iffun i Lysten til at efterligne England ved, uagtet Forholdenes Ulighed, at indføre en lignende Frihandelsstarif, som den engelske af 1860 —, have Frihandelsbestræbelserne ogsaa lidt af en anden, stærkt udpræget, Giendommelighed, som dog har sit naturlige Udspring fra den førstnævnte, nemlig en gennemgaaende Uklar- hed; — Uklarhed med Hensyn til Udgangspunkt, Uklar- hed med Hensyn til Vi med og Uklarhed med Hensyn til Midlerne, hvorved dette agtedes opnaaet.

Uklarheden med Hensyn til Udgangspunktet, eller Bedøm- melsen af den factist bestaaende Tilstand, som man vil have forandret, viste sig ikke blot i Begyndelsen af Bevægelsen, men viser sig fremdeles stadig. — Vor Toldlovgivning beteg- nes som hvilende paa et Beskyttelsessystem, uagtet Principet for denne lige siden Toldloven af 1797 netop har været Frihandel, med en, i de nedarvede Forhold begrundet, jevn Fremadskriden saavel med Hensyn til Nedsættelse i Told- satserne, Ophævelse af Indførselsforbud og alle særegne Be- gunstigelser og Privilegier samt af al Udførselstold, som og med Hensyn til den gradvise og deelwise Ophævelse af al Be- stytteljestold, uden Ubillighed og voldsomme Rystelser for de paagjældende Virksomheder; — et Princip, som saavel Re- gjeringen som Repræsentationen steds har erkjendt som rigtigt, og som selv den handelskyndige Autoritet, Grosserer-societetet, aldeles tiltraadte i sit foran citerede Andragende til Rigsraa- det af 25de Januar 1858, ja som Redacturen af Frihan- delsforeningens Tidsskrift i dets 1ste Hefte selv maatte an-

erkjende i hans, til de originale Actstykker støttede, Fremstilling af „vore Toldtarifers Forhold til Frihandelen“. — Men ikke desto mindre gjentages dog idelig og idelig, med en Udholdenhed, Vedkommende maatte ønske var bedre begrundet, Fabelen om vort Beskyttelsesystem, og blev i sidste Rigsraadsamling atter bragt frem endog af en meget fremragende Personlighed af Handelsstanden, ligesom ogsaa Frihandelsforeningen i dens Andragende til Rigsraadet af 28de April 1863 udtaler som uhelbtigt, at Regjeringsudkastet ikke fremmer „de nødvendige principmæssige Forandringer i Tarifen“.

Uklarheden med Hensyn til hvad Frihandelsmændene agte at opnaae, er ligesaa paafaldende og ikke mindre vedblivende. — Snart angives Diemedet at være Ophævelse af al Told, hvis det var muligt, eller dog idetmindste Tolben indskrænket til saa saa Satser som muligt og navnlig til de væsentligste Fornødenhedsartikler, hvilket selvfølgelig særligt interesserer Handelsstanden, der helst saae at alle Fabrikater indførtes fra Udlandet, da dette vilde give større Udbytte af Handelsomsætningen. — Snart angives derimod Diemedet ifkun at være Ophævelsen af de beskyttende Toldsatser i Tarifen. — Men dette er, hvad man ikke synes at have bemærket, imidlertid en heel anden Sag, idet paa ingen Maade enhver Told paa et saadant Fabrikat, som ogsaa er Gjenstand for Tilvirkning her i Landet, er en Beskyttelsestold, da en moderat Told paa et fremmed Fabrikat af denne Slags hidtil, og med fuldsommen Foie, kun er bleven betragtet som en billig Kjendelse, den fremmede Fabrikant bør erlægge for at opnaae Affætning paa vort Marked og deeltage i Concurrencen med vore egne Fabrikater og Haandværkere; en Anskuelse, som senest er gjort gjældende af en Frihandelsmand i Bladet „Danmark“ af 15de Mai dette Aar, hvori det, særligt med Hensyn til Ophævelsen af Beskyttelsestolden, hedder: „Det er en Selvsølge, at det forarbejdede Product maa paalægges en tilsva-

rende Told, der efter et retfærdigt Princip bør paalignes saaledes, at Fabrikanten ikke arbejder med Tab lige overfor Udslandet, men mere bør han heller ikke kunne forlange". — Denne sidste Opfattelse af Mødet for Frihandelsbestræbelserne synes at være udgaaet fra en med Frihandelens Princip meget mere overensstemmende Anskuelse, thi er Indvindingen af et vist Toldbeløb en Nødvendighed, bør man utvivlsomt netop i Frihandelens Interesse foretrække, at lægge en moderat Told paa flere Artikler, fremfor at lægge en meget høj Told paa enkelte, navnlig Fornødenhedsartikler, da Byrden netop derved fordeles langt mere og bliver mindre sølelig for den Enkelte, ikke at tale om Faren for Statskassen ved høje Toldsatser og Befølgeligheden ved Midlerne til Siffring mod Defraudationer, — og det er denne Vej, Regjeringen hidtil har fulgt. — Senest har Frihandelsforeningen paa det den 23de April d. A. afholdte Borsmøde vedtaget en Beslutning om et Andragende til Rigsraadet, der viser den vedvarende uklare Opfattelse af Forholdene, idet man som det onskelige Maal opstiller begge de nævnte Fordringer, nemlig: 1) den fuldstændige Ophævelse af de beskyttende Toldsatser i Tarifen, og 2) dennes Grundlæggelse alene paa fiskale Hensyn, saa at det Beløb, der ønskes tilveiebragt ved Told, kun hævdes af saa Artikler (samtidigt med at anbefale den Tarif, der ved Mødet var forelagt til Beslutning som Foreningens Program — men som igjen blev taget tilbage —, som i Principet passende for en Overgangstid af kortere Varighed). — Men ved alene at tage fiskale Hensyn og kun lægge Tolden paa saa Artikler — og ikke saaledes som Principet i vor Toldlovgivning er angivet i Motiverne til Regjeringsudkastet, nemlig efterhaanden at have Beskyttelsestolden, saa at Toldafgiften hovedsagelig kan blive finantseel —, gaaer man meget videre end den første og som det synes principale Fordring: den „fuldstændige Ophævelse af de beskyttende Toldsatser“, medens man igjen ved de meget høje

Toldsatser paa enkelte, navnlig Fornødenhedsartikler, saaledes t. Ex. paa Kaffe og Tobak, tilvejebringer en urimelig høi Beskyttelsestold for enkelte industrielle Virksomheder.

Den nævnte dødsbøtte Tarif for en Overgangstid (enhver Tarif er iøvrigt en Overgangstarif) var, som det ogsaa blev fremhævet, et Resultat af gjensidig Imødekommen af de i Frihandelsforeningens Bestyrelse repræsenterede forskjellige Ansuelser. Men Frihandelsmændene ere ikke desmindre vedblivende aldeles uenige med Hensyn til hvorledes den saa stærkt attraaede Frihandelsstarif bør være, (og i saa Henseende kan man for Frihandelsforeningens Vedkommende vel endnu vente den lovede Tarif, som skal være Foreningens Program, efter som Foreningen paa Grund af Uenighed i saa Henseende saavel blandt Foreningens som Bestyrelsens Medlemmer endnu ikke har kunnet bestemme sig til at tiltræde Grosjerer-Societetets Forslag til en saadan) navnlig hvorvidt Tarifen strax bør ophæves al Beskyttelsestold, eller om den bør sætte en bestemt Frist for Beskyttelsestoldens Ophør, eller denne bør formindstes gradviis i Løbet af en vis Tid, samt om hvorvidt Tarifen bør baseres paa Værdifortolbning eller ikke, om Tabet for Statskassen skal indvindes ved Paalæg paa enkelte Artikler eller ved en Indkomstskat, etc. etc., ja overhovedet uenige om, hvorvidt der i Henseende til en Tarif og dens Detail bør gjøres positive Forslag, hvorimod navnlig „Dagbladets“ Redacteur aldeles afgjort har udtalt sig.

Foruden denne Uenighed med Hensyn til Virkemidlerne ere Frihandelsmændene da ogsaa af aldeles forskjellige Meninger, med Hensyn til de Goder, der ved en yderligere Frihandelsstarif skulle opnaaes. Først var det ene og alene i Consumenternes Interesse at den bestaaende Told burde ophæves paa alle andre Artikler end enkelte Fornødenhedsgjenstande, uagtet Ophævelsen af de nærværende, i det hele taget moderate, Toldsatser utvivlsomt, som Erfaringen har lært, i de fleste Tilfælde kun vilde komme de fremmede Fabrikanter, eller de indenlandske Hand-

lenbe tilgode, medens de med saamegen „Rundhaandethed“ paa de enkelte Fornødenhedsartikler foreslaaebe betydelige Toldforhøielser utvivlsomt vilde falde endog en stor Klasse af uformuende Forbrugere tillast; men senere blev det det overordentligt forøgede Handelsrøre i alle Retninger, og som ogsaa skulde vise sig saa særdeles velgjørende for Industrien, navnlig ved at fremkalde hidtil ukjendte Virksomheder, som gjorde Frihandelsstarifens Gjennemførelse nødvendig; men hidtil er det ikke lykkedes Frihandelsmændene at begrunde denne deres Paastand, og denne taber meget i Sandsynlighed, naar man betænker, at vore nærværende Toldsatser i det Hele taget ere saa moderate, at de ikke kunne antages paa nogen Maade at formindste Forbruget, ligesom der ei heller i vor Toldlovgivning er noget Vaand, som forhindrer Afsetningen af vore Fabrikater til Udlandet. At nu den „Rundhaandethed,“ — for at bruge et Udtryk fra Børsmodet, hvor det i al Alvor blev anvendt paa den Bedrift, at frigjøre flere Artikler for Told ved at forhøie Tolden tilsvarende paa enkelte andre — mod Udlandets Industri og Haandværksdrift, at aabne vort Marked for en aldeles afgiftsfri Indførsel af Fabrikata derafra, uden at opnaae samme Betingelser for vore egne Fabrikaters Indførelse til de paagjældende Steder i Udlandet, skulde være istand til at give vor Industri- og Haandværksdrift et overordentligt Opsving og fremkalde nye, hidtil ukjendte industrielle Virksomheder, see det er det, der fra Frihandelsmændenes Side hidtil ifkun staaer hen som en løs Paastand, der ikke har været istand til at vinde Tiltro udenfor Frihandelsmændenes egen meget snævre Kreds.

Skvad nu det i den senere Tid af Frihandelsmænd saa stærkt anbefalede Værdifortoldningsprincip angaaer, da godtgjør dette Forslag ogsaa i hoi Grad en, i Mangel paa Sagtundsstab begrundet, Uklarhed i Opsættelsen af dette Principes practiske Anvendelse og Fortrin.

Den fornævnte paa Børsmodet fremlagte Tarif indeholdt

den særdeles originale Anvendelse af Værdifortoldning, at sætte en Told af 5 pCt. som Fællestold, saavel for samtlige Manufacturvarer, — de fineste saavel som de groveste — som for andre Fabrikater, for simple Forbrugsgjenstande, saavel som for rene Luxusartikler.

Vi skulle nu kortelig berøre hvorvidt Værdifortoldning er ønskelig og at foretrække for Fortoldning efter Varens Vægt.

Værditolden har ganske vist for den overfladige Betragtning noget særdeles Tiltalende; det synes at være baade saa overmaade simpelt og tillige saa fuldkommen retfærdigt, at fortolde en Vare med visse pCt. af dens Værdi, men Værditoldens Historie har tilfulde godtgjort, at denne Fortoldningsnorm ikke lader sig egeqvære saaledes, at den bliver som tilsigtet, simpel og retfærdig, men netop lige det Modsatte.

Værdifortoldning er paa ingen Maade noget ukjendt eller uforsøgt i Danmark, og anfører man som Anbefaling dens Bestaaen i andre Lande (man kunde forresten med god Grund sige til: uden Tilfredshed for nogen af Parterne) maa man endelig ikke glemme tillige at tage Hensyn til den nærmestliggende og paalidelige Erfaring hos os selv, hvor denne Fortoldningsnorm har været i Virksomhed i over 40 Aar og i temmelig betydelig Udstrækning. —

Tarifen af 1. Febr. 1797 indeholdt 18 Værditoldpositioner med Sætser $3\frac{1}{2}$, $5\frac{3}{4}$, 8, $10\frac{3}{4}$, $12\frac{3}{4}$, $15\frac{3}{4}$ og $24\frac{3}{4}$ pCt., og disses Antal blev efterhaanden foreget i Mærene indtil 1831; saaledes i 1814 med en Told af 30 pCt. paa Manufacturvarer, dog at disse, i den Forventning at ramme den sande Værdi, skulde bortselges ved Toldbodauction i Kjøbenhavn, — en Foranstaltning, der nok som viste den allerede erkjendte Banfelighed ved Værdiansættelsen, hvilket ogsaa fremgik af de i 1831 ved 6 Toldsteder udenfor Kjøbenhavn oprettede Lagationscommiissioner for Manufacturvarerfortoldning.

Erfaringen i denne Narrække var imidlertid saalidet til

Gunst for Værdifortoldningen og denne havde faaet den offentlige Mening saa afgjort imod sig, at den blev saagodtsom aldeles opgivet ved Tarifen af 1ste Mai 1838, — idet denne Lov, med Stændernes fuldkomne Villigelse, iffun bibeholdt den procentvise Told paa et mere indskrænket Antal taxationsbare Manufacturvarer, medens Taxationscommissionernes Antal blev forøget med 19, samt satte Værditold for Skibsvrag, hjergede Skibsredffaber, Baade og tildeels for strandede Varer og Tilkjøbsafgiften af Skibe, — opgivet, som det hed, paa Grund af „at den var høist vilkaarlig, frævede en ganske særlig Grad af Kundskab hos Opsynet, fordrede for detailleret Undersøgelse og gav Anledning til jevnlige og ubehagelige Stridigheder mellem Opsynet og Værne.“ — At Satserne i Tarifen af 1838, hvorved Vægten blev gennemført som Fortoldningsnorm, iøvrigt bleve bestemte efter en Gjennemsnitsværdi i Forhold til Vægten, behøver jeg neppe at bemærke, og det er et noksom bekjendt Factum, at saavel Klarererne som Administrationen i høi Grad paaaffjonnede Hensigtsmæssigheden og Fordelen ved den trusne Forandring. — Manufacturvarers Fortoldning ved Toldbodauction, og udenfor Kjøbenhavn ved Taxation, blev aldeles ophævet ved Pl. af 12te Mai 1841 og Vægtnormen indført ogsaa for disse Varer, som en yderligere Concession til den almindelige Mening og den vundne Erfaring.

Værdifortoldning har ligeledes tidligere fundet Sted i England, men er ogsaa der, efter noie Prøvelse, erkjendt for uhenigtsmæssig og igjen opgivet, og den engelske Tarif har nu iffun 1 Værdisats nemlig 10 pCt. for Essence of spruce.

Foruden Holland, som har en Værditoldtarif med Satser fra $\frac{1}{2}$ til 10 pCt., finder Værdifortoldning Sted i Frankrig med Satser af 5, 10, 15 og 30 pCt.; — i Belgien med Satser af 0.₆, 1.₂, 2.₄, 3.₆, 6, 7.₂, 12, 14.₄, 18, 19.₂, 21.₆ og 24 pCt.; — i Norge for 5 Artiller

med Satser af 5, 12½, 20, 25 og 40 pCt. samt for ubenævnte Varer 15 pCt.; — i Sverrig for 4 Artiller med 5, 10 og 15 pCt. og for ubenævnte Varer 20 pCt.; — i vor nugældende Tarif er som bekendt ubenævnte Varer ansat til ifftun 10 pCt., hvilken Størrelse ogsaa er bibeholdt i den af Rigsraadet vedtagne nye Tarif; — og i Nordamerika med Satser fra 5 indtil 80 pCt.

I de mellem Frankrig paa den ene Side og England, Belgien og Preussén paa den anden afsluttede Toldtractater findes ogsaa Værditoldsatser paa 5, 10, 15, 16 og 20 pCt., men ligesom den tydske Toldforenings Tarif ikke kjender til Værditold, saaledes har Preussén i Tractaten med Frankrig ifftun indremmet 2 Værditoldsatser ved Indførsel af Varer derfra, nemlig: for Støbe af Træ 5 pCt. og for do. af Jern 8 pCt.

Efter de almindelige Tarifer for Frankrig og for Belgien bestemmes Vareværdien, ligesom hos os, med Hensyn til Toldsatsten „ubenævnte Varer“ ved Varernes Værdi paa Stedet i det Dieblig de klareres, og Toldvæsenet kan lade sig forevise de originale Facturaer, Fragtbreve eller Connossementer; — men efter de ovennævnte Tractater bestemmes Vareværdien ved Værdien paa Productions- eller Fabricationsstedet med Tillæg af Fragt, Assurance og Commissionsomkostninger, hvorhos Fabricatets Oprindelse skal godtgjøres ved et Certificat og Værdien ved en underskreven, af Consulen attesteret, Factura, ja i Nordamerika er Indførselen af Værdifortoldningsvarer endog forbuden, naar Facturaen ikke er edelig bekræftet af rette Vedkommende for den amerikanske Consul eller for vedkommende Ørigheid, hvor ingen Consul er ansat.

Denne Omhyggelighed for at søge at tilveiebringe Garantier med Hensyn til Rigtigheden af den angivne Værdi, — hvortil da ogsaa hører Toldvæsenets bekendte Fortjæbret til de Varer, hvis Værdi antages urigtigt angivet, — viser noksom Værdifortoldningens svage Side med Hensyn til Stats-

kassens Lørb, idet denne Selvbestatning, navnlig hvor pCt. Størrelsen er høi, i betydelig Grad frister til Defraudation.

Erfaringen har ogsaa godtgjort, at Tabet er betydeligt, og ikke blot der, hvor Tolden er 5 pCt. og derover; men selv i Hamborg da Tolden ifkun var $\frac{1}{2}$ pCt. og Mulcterne meget betydelige, viste sig hyppige Defraudationer. — For Enhver, der er bekendt med Værdifortoldningens Historie og dens praktiske Resultater hvor den bestaaer, vil den derfor utvivlsomt fremstille sig som en i høi Grad betænkelig Fortoldningsnorm, og navnlig i en saadan Udstrækning, som nu af Frihandelsforeningen foreslaaet.

Men foruden at Værdifortoldningen er i høi Grad usikker med Hensyn til Statskassens Indtægt, — saa usikker, at man efter Erfaringen andensteds neppe vil kunne paaregne mere end 3 pCt. naar Satsen er 5, — er den tillige kostbar med Hensyn til Administrationen, og navnlig hvis den skulde tilstedes ved samtlige vore Toldsteder, og ikke, saaledes som andetsteds, indskrænktes til enkelte, og navnlig med Hensyn til Manufacturvarer; den kræver nemlig en ganske særegen Sagkundskab hos Opsynet og et meget vidtløftigt Apparat til Veiledning for dette, og dernæst bliver den, paa Grund af den nødvendige meget omhyggelige Undersøgelse af Varerne, meget mere generende for Alarereren end den nu stedfindende Undersøgelse i Forbindelse med Optagelse af Bægten.

Der er imidlertid endnu en Ufuldkommenhed ved Værdifortoldningen, som forekommer mig at være af en saa alvorlig Natur, at netop Handelsstanden vilde være stærkt opfordret til endog at modsætte sig dens Gjenindsførelse hos os, hvis den fra anden Side blev foreslaaet, og det er den, at det, paa Grund af Umuligheden af at udelukke urigtige Værdiangivelser og Umuligheden af paa alle Steder at have et i saa vanskelig en Retning lige sagkyndigt Toldopsyn, selvfølgelig vil blive aldeles umuligt for Administrationen, med dens

bedste Villie, at tilveiebringe en eensartet Fortoldning, lige for alle Klarerere af samme Vare, ved de forskjellige Toldsteder, og dette har utvivlsomt en meget stor Betydning med Hensyn til den indbyrdes Concurrency.

Den nærværende Fortoldning, navnlig af Manufacturvarer, giver, paa Grund af den forældede Toldtarif, — hvis lovbestemte Aaarige Revision Forfatningsforholdene have forhindret, — ofte Anledning til Klage fra Handelsstandens Side med Hensyn til ulige Toldbehandling, men lad Værdifortoldning blive indført, selv kun alene paa Manufacturvarer, og det vil ikke vare længe for netop Handelsstanden, som nu har bragt en omfattende Værdifortoldning i Forslag, selv vil være den Første til igjen at andrage paa dens Ophævelse.

Efter at vi saaledes have paavist den gjennemgaaende Uklarhed, Misforstaaelse og fuldstændige Mangel paa Plan, som til Dato har characteriseret vor Handelsstands Bestræbelser i den yderligere Frihandelsretning, staaer det tilbage at kaste et Blik paa Situationen med Hensyn til det ved disse Bestræbelser vundne Resultat.

Som bekendt indgav Gross. Societetet under 25 Februar 1862 et Andragende til Rigsraadet med et Forslag til en saakaldet Frihandelsstarif, som ilkun indeholdt 14 toldpligtige Varegrupper, og saaledes Toldfrihed for alle øvrige Artikler og deriblandt navnlig de nærværende betydelige Betsatningsobjecter, nemlig: Manufacturvarer, Steenful, Jord- og Leervarer, Metalvarer og Lommer. Tabet for Statskassen ved denne vidtgaaende Toldfrihed skulde dækkes ved en tildeels meget betydelig Forhøielse paa Sukker, Kaffe, Cacao, Chokolade, Thee, Tobak, Salt, Spirituosa, Frugter, Humle, Krydderier og en Forhøielse af Brændeviinsafgiften med 100 %.

Dette Tarifforslag var i den Grad kommet for tidlig til Verden, at det ikke blot ikke var istand til at vinde nogen offentlig Mening for sig, men, som foran bemærket ikke engang

har kunnet opnaae, at blive tiltraadt af Frihandelsforeningen, der dog efter sit i Indbydelsen nedlagte Program blev stiftet særligt i det Viemed at støtte dette og vinde den offentlige Mening for det; at nævnte Tarifforslag derfor ei heller har udsøvet den tilsigtede Indflydelse ved Toldslagens Behandling i Rigsraadet, er en Selvfølge, og den afgivne Udvalgsbetænkning (Sagen kom som bekjendt ikke videre dengang) vidner ogsaa nøjsom herom, idet at Udvalgets Fleertal, i Erkjendelsen af det Berettigede i de af Finantsministeren udtalte Anskuelser, netop fra det finantsielle Standpunkt, indskrænkede sig til de Forslag, hvorom Udvalget havde kunnet opnaae Enighed med Finantsministeren.

Under 28de Februar d. A. indgik Frihandelsforeningen med det i det Forestaaende berørte Andragende til Rigsraadet paa Grund af at Toldloven, omændret ved de fleste af de ovennævnte af Rigsraadsudvalget i den forrige Session gjorte Forslag, atter var forelagt til Behandling. — Dette Andragende tiltræder, som foran bemærket, ikke det tidligere af Grosserer-Societetet indgivne Tarifforslag, men indskrænker sig til, foruden at give nogle almindelige frihandleriske Bemærkninger, der skulle antyde en Tilnærmelse mod Gross.-Societetets Forslag, at anbefale den ligeledes foranberørte Overgangstarif; men som bekjendt blev Regjeringsudkastet vedtaget med nogle foreslaaede nye, ingenlunde væsentlige Ændringer, og der viste sig ikke mindste Sympathi for Frihandelsforeningens Andragende eller dens Tarifudkast.

Dette var da ei heller Andet, end hvad Enhver maatte have ventet i Forveien. Allerede Frihandelsforeningens Bestyrelses Løfte om at ville fremkomme med en detailleret Toldtarif som Foreningens Program, røbede nøjsom hvor uklart et Blik, man havde for Stillingen og for hvad der var praktisk gennemførligt; men naar Foreningens Bestyrelse ved Borsmødet forelægger en ifkun ved gjensidig

Samfundet kommer blandt Bestyrelsens ulige Elementer tilveiebragt Overgangstarij som Foreningens Program, med den Hensigt at discutere disse Details og med Forventning om et Resultat af en saadan Diskussion, da godtgjør dette til Overskødighed, hvor fuldstændigt Bestyrelsen har svigtet, hvad der er udtalt i Indbyddelsen til Foreningens Stiftelse og vedblivende befinder sig i Svingning mellem Grosserer-societetets Tarij og det Standpunkt, Foreningen af 1862 indtager. — En saadan Optræden kunde selvfølgelig ikke vinde nogen Sympathi, hvorfor da ogsaa dette Tarij-udkast blev taget tilbage som Gjenstand for Diskussion, og — det være sagt til Bestyrelsens Roes — dette skete med en Beredvillighed, der var saa stor, at man maatte forbauses over, at en indbyrdes uenig Bestyrelse derom saa hurtigt kunde blive enig.

De foreliggende tvende Andragender til Rigsraadet fra Gross.-Societetet i 1862 og fra Frihandelsforeningen i 1863 have saaledes ikke formaaet at udøve mindste Indflydelse paa Toldsaagens Afgjørelse, ligesom Frihandelsbestræbelserne i det Hele taget ei heller have vundet noget Terrain i den offentlige Mening, og det vundne Resultat af den med saa megen Anstrængelse reiste Bevægelse maa derfor erkjendes at have været ifkun meget lidet tilfredsstillende.

Hovedgrunden hertil ligger dog aabenbart i, at Frihandelsbestræbelserne, som foran paaviist, lige fra den første Begyndelse til Dato have hvilet paa den ubegrundede Forudsætning: Tilstedeværelsen af et Beskyttelsessystem i vor Toldlovgivning. Det hele store Publikum veed, eller har det paa Følelsen gennem de Foranstaltninger, det i en lang Arrække har seet blive trufne, at der ikke eksisterer noget saadant og at den Toldbeskyttelse, der endnu bestaaer, er gradviis aftagende; derfor kan den heftige Kæmpen mod dette Phantom ei heller vække nogen som helst almindelig Interesse, eller vente nogen

synderlig Tilslutning, og saalænge Frihandelsbestræbelserne indtage dette fingerede Standpunkt, istedetfor at slutte sig om en samvittighedsfuld og rolig Udvikling af det Bestaaende, ville de utvivlsomt eiheller naae ud over den nærværende snevre Kreds eller kunne opnaae nogen Indflydelse af praktisk Betydning.

Menigmands Beskatning efter Grosserer- Societetets Forslag.

Af C. B. Rimestad.

Fra det første Dieblif, Grosserersocietetets Tarifudkast forelaa for Offentligheden, blev det blandt andre Indvendinger mødt med den, at det ved at fordre høi Told paa flere Artikler — navnlig Sukker og Kaffe —, som vare blevene Nødvendighedsartikler for den, i Henseende til Indtægter, uheldigere stillede Del af Befolkningen, især i Hovedstaden, og dertil, ved den forhøiede Accise paa Brændevin, søgte at kaste en større Stattebyrde over paa den fattige Del af Befolkningen, end der paa nogen Maade kunde forsvares. Man gik selvsølgelig ud fra den Forudsætning, at Kaffe — og dermed Sukker — for en meget stor Del af Hovedstadens, og vel tildels ogsaa de andre Rjøbstæders Arbejderbefolkning, træder istedenfor Middagsmaa („varm Mad“), og at denne Befolkning altsaa bruger langt Mere af disse Artikler, end Gjennemsnitsforbruget er indenfor vor Toldgrænse.

Maaden, hvorpaa de Mænd, som kjæmpe for Grosserersocietetets Forslag, have søgt at imødegaa denne Indvending, har gienneegaaet flere Faser.

I Begyndelsen paastod de — og Etatsraad Broberg var Ordfører for denne Mening —, at „den rige Mand

bruger fuldkommen saa meget Kaffe og Sukker, som den fattige". Og siden udtalte han, aabenbart vaelende med Hensyn til sin første Paastands Gylbigheid, at et Par Skilling Aaret om for hvert Individ „er aldeles ikke at tale om". Selv om nu det Første var Tilfælde, hvad vi snart skulle se, det aldeles ikke er, vilde det jo kun være en daarlig Trøst for den Fattige, der saa sine Livsfornodenheder blive hoiere beskattede, og beviser aldeles ikke, hvad det giver sig ud for, nemlig at det er rigtigt at forhoie Tollden paa den menige Mands Livsfornodenheder. Hvad den sidstnævnte Udtalelse angaaer, passer den ganske rigtig paa den godt Stillede, men for den Fattige ere nogle Skilling Dag ud og Dag ind — og saameget maatte det blive — en ikke ringe Gjenstand.

Besvarelsen af dette Spørgsmaal forudsætter et noie Kjendskab til Forbruget af de omtalte Artikler i de Familier, der høre til det menige Folk. Det gjælder ikke her at ræsonnere sig til Noget, men om den virkelige Kundskab, saaledes som den kun kan erhverves ved Oplysning om Forbruget i et meget stort Antal Familier af forskjelligt Slags (de bedre stillede og de fattigere; de ordentlige og de uordentlige osv.). Saadanne Oplysninger lod en Del Mænd — deriblandt Forfatteren af denne Artikel — sig det være magtpaaliggende ifjor at indsamle. Jaar have vi seet en Beregning, støttet paa fire Familiers Opgivelser, og som Undskyldning for dette ringe Antal har Forfatteren — han skriver under Mærket G. G. — anført, at det var forbundet med Vanskelighed at saa paalidelige Angivelser. Dette er ved flere Punkter vistnok Tilfælde, men dersom Forfatteren mener, at det ogsaa gjælder med Hensyn til Forbruget af Kaffe og Sukker, viser han her — som da overalt — et fuldstændigt Ubejendtskab med det Liv, Familier af det menige Folk føre. I saa godt som enhver af disse bliver der Uge ud og Uge ind netop forbrugt

det samme Kvantum; det er saa sikkert, at, dersom man ikke fik Underretningen gennem Manden eller Konen, vilde man kunne faa den — og det paa en Prist — hos Urtekræmmeren.

At individuelle Tilbøieligheder gjøre sig gjældende ogsaa paa dette Omraade, behøver ikke at bemærkes. Der er Familier — men meget faa —, som ikke kunne lide Kaffe, medens der er mange, som mindst af Alt kunne undvære den. Men, fraseet herfra, er det en Regel, at Forbruget af Sukker og Kaffe staaer i omvendt Forhold til Familiens Indtægt. I det Hele er det saa, at de Familier, som have en Ugeindtægt af 9 Rd. eller derover — og som altsaa kunne skaffe sig varm Mad — bruge forholdsvis mindre Kaffe og Sukker end de, som maa leve af 5 eller 6 Rd. — stundom endogfaa af Mindre — om Ugen. Vi kunne paavise Familier, i hvilke Forbruget for hvert Individ stiger af Kaffe til 24 Pd. og af Sukker til henved 60 Pd. Det gjælder imidlertid ved saadanne Undersøgelser som denne, at holde alle Yderligheder udenfor Beregningen, og at finde det, som er Udtrykket for det afgjorte Flertal; Yderlighederne ville enten paa Grund af deres ringe Antal være uden Betydning for Opsættelsen af det Hele, eller de ville, hvis de fremtræde i større Antal, gaa op mod hinanden.

I Femaaret fra 1857 til 1861 er der i Monarkiets Hovedlande indført c. 88,947,000 Pd. Kaffe og udført omtrent 19,232,000 Pd. Det viser sig altsaa — naar vi lade det ene Aars Beholdning gaa op med det andets —, at der aarlig er forbrugt omtrent 13,943,000 Pd. Kaffe, hvilket er for hvert Individ i Gjennemsnit — Folketællingen af 1860 lagt til Grund — $5\frac{1}{3}$ Pd. om Aaret. I samme Tidrum er der af Sukker (og Sirup) indført omtrent 254,530,000 Pd. mod en Udsørsel af omtrent 21,107,000 hvilket giver et Forbrug for hvert Individ i Gjennemsnit af $17\frac{1}{3}$ eller næsten 18 Pd. aarlig.

De af os indhæntebe Oplysninger, der — som vi have bemærket — ere i høieste Grad nøiagtige og tillige ere tilfede i tilstrækkeligt Antal, vise, at af den arbejdende Befolkning her i Kjøbenhavn bruger i Gjennemsnit hvert Individ 13 Pd. Kaffe og 35 Pd. Sukker aarlig, altsaa henholdsvis næsten $2\frac{1}{2}$ Gang og 2 Gange saa meget, som der i Gjennemsnit bruges af hvert Individ.

Det var aabenbart i Overbeviøning om, at denne Hr. Brobergs Paaastand kunde komme til at trænge til betydelig Understøttelse, at Hr. A. Hage rykkede tilhjælp med den — strax af Hr. Statstraaden tiltraadte — Forsikkring, at ved Ophævelse af Told paa Manufakturvarer vil den menige Mand vinde Mere eller i det Mindste lige saa Meget som han taber ved Forhøielse af Tolden eller Accisen paa Kaffe, Sukker, The, Ol, Brændevin o. s. v.

Det synes, som om det her — som saa mange Steder — er engelske Forhold, der have foretvævet de to Herrer, og at de uden — ikke alene tilstrækkelig, men saagodt som nogen- somhelst — Kritik have overført paa vore Forhold, hvad der gjælder om hine. En Engellænder bruger 5 til 6 Gange saa meget Silketøi som en Franskmand, og hvormange Gange mere end en Dansk? Efter de officielle Betjæntgjørelser har Indførelsen af Silke og Silkevarer i det danske Toldgebet udgjort for Femaaret 1857/61 tilsammen 507,372 Pd. mod en Udsørsel af 4,874 Pd. Altsaa har enhver Person indenfor vor Toldgrændse forbrugt aarlig i Gjennemsnit ikke engang $1\frac{1}{4}$ Lod Silke og Silkevarer. En Engellænder bruger 6 til 7 Gange saameget Bomuld som en Franskmand, og han bruger 9 til 10 Gange saa meget af dette Stof som et Menneſte i den danske Stats Hovedlande. Ophævelse af Told paa Manufakturvarer er derfor en Sag af Betydning for Engellænderen, men for „en simpel Mand“

— som Hr. Broberg siger — hos os har den langt fra ikke saa meget at sige, hvilket vi nu skulle se og senere ville komme tilbage til.

Af de Raastoffer, som benyttes til Klædningsstykker, kunne Bomuld og Silke kun faaes ved Indførsel, og med Hensyn til dem er det da let nok at finde Maximum af, hvad Menigmand kan bruge; thi, at Gjennemsnitsforbruget for hvert Individ er Maximum for den menige Mands Forbrug — over hele Landet — er da vel ligefrem. Med Maximum af Forbruget har man naturligvis ogsaa Maximum af den erlagte Told.

For hele Monarkiet er der i Gemaaret 1857—1861 aarlig i Gjennemsnit forboldet til Konsum følgende Kvantiteter af Bomuld og Bomuldsvarer, og deraf er i aarligt Gjennemsnit svaret i Told og Sportler følgende Sum:

	<i>T</i>	Rbl.	St.
Ufarvet Bomuldsgarn . . .	4,073,052	107,935.	68.
Farvet do. . . .	329,900	18,213.	23.
Tricotage og farvede Manufacturvarer	1,114,079	393,640.	48.
Hvide do. og Bat. . . .	1,326,404	210,895.	24.
I det Hele	6,843,435	730,684.	67.

Dette er for hvert Menneſſe en Told af omtrent 27 St., hvilke 27 St. altsaa ere det Hoieste, Individet kunde vinde ved Toldens Ophævelse paa denne Artikel. For den allerſtorſte Del af den menige Befolkning — Landbefolkningen — vil Fordelen endog være langt mindre, da Brugen af Bomuldstoi først i den senere Tid har faaet Indgang paa Landet. At Toldophævelsen maatte bringe den menige Stadbefolkning en større Fordel, er altsaa ganske viſt, men man vilde begaa en ſtor Feil, om man mente at kunne finde den menige Kjøbſtadsbeboers Forbrug ved at dele hele Forbrugets Størrelſe — en Ubetydelighed ſadraget for Landbefolkningens Bedkommende — med Kjøbſtadsbeboernes Antal. I Kjøbſtæderne er der en ſær-

deles betydelig Forskjel paa, hvad et Individ af den mere velhavende og af den rige Befolkning paa den ene Side og et af den fattige paa den anden forbruger af saadanne Gjenstande. Den, der tager en ren Skjorte paa 1 eller 2 Gange om Ugen, bruger hertil — om ikke syv, saa dog — adskillige Gange færre Skjorter, det vil sige adskillige Gange mindre Bomuld end den, der tager ren Skjorte paa 1 eller 2 Gange om Dagen. Gaaer end Arbeideren hyppig i Bluse og bruger end hans Kone i Reglen Sirises Kjoler, komme de dog — hvad Enhver kan sige sig selv — ikke de Bemidslede nær i denne Henseende. Blev al Bomulden brugt i Kjøbstæderne, og brugte alle Stadsbeboerne Ligemeget, vilde Enhver af dem i Bomuldstold betale over 120 Sk. Anslaa vi Landbefolkningens Forbrug blot til $\frac{1}{4}$ af det Hele — hvad der jo ikke er urimeligt, da den forholder sig til Kjøbstadsbeboere som 78 til 22 — vilde hver Kjøbstadsbeboer betale 90 Sk. Vi antage for afgjort, at den ringere stillede Del af Stadsbefolkningen ikke nær betaler Halvdelen af denne Sum; det høieste turde være 50 % over Gjennemsnittet for Beboerne af Rigets Hovedlande, altsaa 40 Sk.

At hvert Individ i Monarkiet bruger af Silke og Silkevarer ikke engang $1\frac{1}{4}$ Lod i Gjennemsnit aarlig, have vi allerede ovenfor berørt. Her skulle vi blot tilføie, at Menigmand bruger saa godt som slet Intet af denne Artikel, og at man derfor for hans Bedkommende kan lade den aldeles ude af Betragtning.

Vi komme nu til de Befrædningsgjenstande, hvortil Naastofferne dels produceres her i Landet, dels indføres. Med Hensyn til dem er det umuligt at sige, hvormeget den Enkelte blandt Menigmand forbruger, men det er klart som Dagen, at man har Lethed ved at angive Maximum af det Beløb, han vilde kunne vinde ved Toldens Ophævelse, thi dette Maximum er, som vi ovenfor have bemærket, ensbetydende med det Beløb, ethvert Individ i Monarkiet er=

lægger i Told. Dette maa Enhver indbømme, der ikke vil begaa den Taabelighed at paaftaa, at Menigmand i Gjennemsnit bruger Mere af indførte linnede og uldne Varer end den mere bemidlede Klasse.

I Femaaret 1857—1861 er der i Gjennemsnit aarlig fortoldet til Konsum af Linnedgarn og Linnedmanufakturvarer følgende Kvantiteter, og deraf er i Told og Sportler betalt følgende Beløb:

	℥	Rdl.	St.
Linnedgarn	643,836.	39,585.	44.
Linnedmanufakturvarer . . .	1,948,038	134,377.	53.
Ialt	2,591,874	173,963.	1.

hvilket udgjør for hvert Individ ikke engang $6\frac{1}{2}$ St. aarlig.

Fremdeles er der i Femaaret 1857—1861 klareret til Konsum følgende Uldvarer og deraf betalt følgende Summer i Told og Sportler:

	℥	Rdl.	St.
Uldgarn	252,908	21,054.	50.
Uldne Varer:			
Balsede eller overfaarne . .	372,014	197,167.	30.
Gulvtæppetøier	43,441	11,506.	47.
Groveste	155,431	1,029.	21.
Alle andre	1,021,401	360,003.	35.
I det Hele	1,845,195	590,760.	87.

eller for hvert Individ 21—22 St.

Genholdsvis 6 til 7 og 21 til 22 St., eller i det Hele 28 p, er altsaa det Høieste, Menigmand kunde vinde ved Ophævelsen af Told paa uldne og linnede Varer. Men det maa være siensynligt for Enhver, der har blot nogenlunde Kjenndskab til Menigmands Vilkaar, at den virkelige Binding, han vilde have, langt fra ikke beløber sig til Halvdelen af denne Sum, saa ringe er hans Forbrug mod de høiere stillede Klassers. At han ikke har Brug for Gulvtæppetøi, vilde vi aldeles se bort fra, men derimod

ville vi lægge den stærkeste Bægt paa den Omstændighed, at han dels aldeles ikke, dels kun i særdeles ringe Mængde bruger fine Uldvarer, og at man er uberegtiget til at paastaa, at de grove (navnlig groft Klæde) forbyres ved Tolden, og at Menigmand altsaa betaler Skat af dem til Fabrikkerne. For det Første bliver en Del af den simple Mands Udstoi — rigtig nok Aar for Aar mindre — frembragt ved Husflid, og for det Andet levere Klædefabrikerne her i Landet groft Klæde lige saa billigt, som det kan faaes fra Udlandet naar Tolden hæves. Vi kunne herfor anføre en Udtalelse i Rigsraadet af Finantsministeren, altsaa af en Mand, hvem Ingen vil frakjende Kjendskab til Sagen, Evne til at gjenneamtænke den og Villie til upartist Bedømmelse. „Klædefabrikerne“ — sagde han — „bestaa, forjaavidt de fabrikere groft Klæde, ikke ved Beskyttelse.“ Og senere ytrede han i Anledning af en stedfunden større Licitation over ordinært Klæde til Militæretatens Brug: „Det Klæde, der blev leveret her i Landet, var billigere end det, der blev forskrevet fra Udlandet, naar man drager Tolden fra“.

Med Hensyn til andre Forbrugs-gjenstande skulde vi blot bemærke, at Grosferersocietetets Forslag gaaer ud paa gennem en forhøiet Told ogsaa at forbyde Salt, og gennem det Smør, salt Kjød, salt Flesk o. s. v.; fremdeles Ol (gennem Humle) og i høi Grad Tobak, medens det uægtelig vilde have Tolden paa Gryn, Stenful og desuden en eller anden enkelt Smaating. Vi komme vore Modstandere i høi Grad imøde ved at lade disse Artikler gaae op mod hinanden, og vende os derpaa til en Hovedgjenstand for Menigmands Forbrug og tillige for Grosferersocietetets Beskatning, nemlig Brændeviin, hvis Accise det vilde have forhøiet fra 4 til 8 Sk. Potten.

Forbruget af Brændeviin — det vil sige det Fabrikerede

med Fradrag af det Udførte — udgjorde efter et Middeltal af Aarene 1859, 1860 og 1861 omtrent 40,830,000 Potter. I 1860 var der af Mandfolk i Monarkiet 1,296,829. Antage vi nu, at de Fruentimmer og de Drengene under 15 Aar, der drikke Brændeviin, opveies af de Mandfolk over 15 Aar, der aldeles ikke, eller saa godt som aldeles ikke nyde Brændeviin — og dertil ere vi fuldstændig berettigede —, have altsaa de 848,935 Mandfolk, der i 1860 vare over 15 Aar forført, de 40,830,000 Potter, hvilket udgjør $48\frac{1}{10}$ Pot for hvert Individ.

Vi savne naturligvis Oplysning om, hvormegit Brændeviin der fra Kongeriget føres til de tre Hertugdømmer, men at det ikke er betydeligt, ved Enhver, der har opholdt sig nogen Tid mellem Kongeaalen og Elben; at der saa godt som slet Intet føres fra Hertugdømmerne til Kongeriget, er bekjendt. Det er oisensynligt, at Forbruget paa sidstnævnte Sted ogsaa forholdsvis er større end enten i Sønderjylland eller i de tydske Hertugdømmer; i 1861 var det i Kongeriget Fabrikerede med Fradrag af det Udførte, 32,639,331 Potter; efter Folketællingen af 1860 var der 521,073 Mandfolk over 15 Aar, det er for hvert $62\frac{2}{3}$ Pot.

Ogsaa ad en anden Vej kunne vi komme til en omtrentlig rigtig Bestemmelse af hvad en Arbeidsmand og en Haandværker drikker om Aaret, og vi vilde finde det i det Hele stemmende med den ovenfor opstillede Beregning. En Arbeidsmand nyder nemlig efter saa godt som Alles Mening, som har haft Leilighed til nøie at iagttage denne Borgerklasse, mindst en Pægl i Gjennemsnit daglig, og at en Haandværker i Almindelighed drikker 3 til 4 Snapse daglig, maa indrømmes af Enhver, der kjender Standens Vilkaar og Leve-maade. Det udgjør henholdsvis mindst 91 og 58 Potter; tage vi som Gjennemsnit for Individet i disse to Borgerklasser tilsammen 65 Potter (eller ifkun 3 til 4 % over Gjennemsnitforbruget i Kongeriget), da regne vi snarere for-

libet end formeget. Her alene vilde altsaa Grosserer-societetets Forslag sørge Byrden for enhver femtenaarig eller ældre Mandsperson af de i Henseende til Indtægter ikke heldig stillede Klasser med mindst 2 Rdl. 68 ß.

Man vil se, at vi her ere gaaede frem med den største Varsomhed, støttende os til afgjorte Kjendsgjerninger eller, hvor Saadanne ikke foreligge og ikke kunne foreligge, til Sandsynligheden. „Vi følge“ — efter den gamle Romers Raad — „det Sandsynlige og gaa ikke udenfor det, som synes rimeligt og forstandigt.“ Vi have afholdt os fra enhver Overlighed, og hellere have vi villet tage de for os mindre heldige Tal, end paa nogen Maade udsætte os for den Bessyldning, at have gjort os styrbige i Overdrivelser eller i en ensidig Fremstilling. Dem, som maatte ville imødegaa os, bede vi lade rolig og alvorlig Østertanke gaa forud for Medskrivelsen af deres Tanker og Opstillingen af deres Tal og Beregninger. Vore seneste Modstandere have ikke kunnet eller ikke villet dette „ant utrumgui“; havde de handlet anderledes, havde de sparet os en Del Tid og — denne Opfordring.

Til Slutning hensejtte vi to smaa Tabeller. De gjælde begge for en Mandsperson af det menige Folk her i Hovedstaden, der er over 15 Aar. Den første tager — i Faveur af Grosserer-societetets Forslag — Maximum af hvad Personens Told muligvis kunde beløbe sig til; den anden har derimod den Told, som han efter Sandsynlighed betaler.

1.

	Forbrug.	Told efter Gross. Forsl.	Told efter Loven.	Gross. Forslag større el. mindre.
		Rdl. ß	Rdl. ß	Rdl. ß
Kaffe	13 Pd.	78	52	+ „ 26
Sukker	35 -	44	21	+ „ 23
Brændevin . . .	65 Pott.	40	2	+ 2 68
Pomuldsvarer .	—	—	90	÷ „ 90
Linnedvarer . .	—	—	61½	÷ „ 61½
Uldvarer	—	—	21½	÷ „ 21½
		7 66	5 67	+ 1 95

2.

	Forbrug.	Told efter Grosf. Forsl.		Told efter Loven.		Grosf. Forslag større el. mindre.		
		Rd.	ß	Rd.	ß	Rd.	ß	
Kaffe	13 Pd.	"	78	"	52	+	"	26
Sukker	35 -	1	44	1	21	+	"	23
Brændevin . . .	65 Pott.	5	40	2	68	+	2	68
Bomuldsvarer .	—	"	"	"	40	÷	"	40
Linnedvarer . .	—	"	"	"	3	÷	"	3
Uldvarer	—	"	"	"	10	÷	"	10
		7	66	5	2	+	2	64

Det følger af sig selv, at naar man vil anvende denne Tabel paa Familierne, fordobler man alle Rubrikernes Tal med Antallet af Familiens Medlemmer, dog med Undtagelse af Rubriken for Brændevin, der forbliver uforandret, med mindre der i Familien er flere end en voksen Mandsperson. For en Familie af Mand, Kone og tre Børn vil den da komme til at se saaledes ud.

	Forbrug.	Told efter Grosf. Forsl.		Told efter Loven.		Grosf. Forslag større el. mindre.	
		Rd.	ß	Rd.	ß	Rd.	ß
Kaffe	65 Pd.	4	6	2	68	+ 1	34
Sukker	175 -	7	28	6	10	+ 1	18
Brændevin . . .	65 Pott.	5	40	2	68	+ 2	68
Bomuldsvarer .	—	"	"	2	8*)	÷ 2	8
Linnedvarer . .	—	"	"	"	15	÷ "	15
Uldvarer	—	"	"	"	50	÷ "	50
		16	74	14	27	+ 2	47

Og her er — lader os endnu engang gjentage det — Minimum brugt af, hvad der taler imod Grossererforetets Forslag, og Maximum**) af, hvad der taler for det.

*) Hvor høit vi have sat denne Told vil man indse, naar man betænkter, at dersom Alle betalte saameget, som vi her have ladet Menigmand betale, vilde Staten faa i Told ikke, som nu, 7—750,000 Rdl., men derimod næsten 1,100,000 Rdl.

**) Naturligvis ikke det absolute Maximum (se ovenfor).

Notisser

vedrørende Forholdet mellem den nugældende danske
Toldtarif, den af Rigsraadet vedtagne nye Tarif og
forskjellige Landes bestaaende Toldtarifer.

Naar man gjør sig bekendt med den fornylig af Commi-
teret i Generaltolddirectoratet, Kammerjunker Golbjørnsen, ud-
givne Sammenstilling af forskjellige Landes Indførselstold-
tarifer, vil man deraf lettest komme til Kundskab om den nye
Indførselstoldtarifs Stilling ikke alene ligeoverfor den nu-
gældende Tarif, men ogsaa overfor andre Landes Indførsels-
toldtarifer.

Med Hensyn til dens Stilling overfor den nu gældende
Tarif henledes Opmærksomheden paa Følgende:

Efter den nye Tarif ville nedenstaaende, for Tiden told-
pligtige, Gjenstande, hvoraf flere have stor Betydning for
Industrien, blive toldfrie, nemlig:

Alun;

Bleggpulver eller Chlorkalk;

raa Kreaturbeen, knuste eller malede;

Farvetræ og Farvebark etc., saavel heelt som malet;

Matter til Patning;

Krølhaar;

Hamp og Hør, uheglet og heglet, samt Blaar deraf;
 Horn af Hjorte og Rensdyr;
 Hjortetak, raa eller raspet;
 Horn i Plader;
 Muursteen, Tagsteen, brændte Fliser, Varme- og Vand-
 ledningsrør af Leer;

Blyant;

raat, urensset Glaubersalt; raat, urensset, suurt, svovlsuurt
 Natron; raat, urensset, svovlsuurt Ammoniak og
 Magnesit;

uberedte Huder, tørre, under 20 Pd. pr. Stk.

— — — — — vaade, under 40 Pd. pr. Stk. og med
 Hoved, Horn og Hale under 48 Pd. pr. Stk.;

uberedte Bundermagerstind;

brændt Kalk, pulveriseret Gips, Cement, malet Træs,
 Tagstifer og Fliser;

Svovl samt Svovlsbug, Svovlskraad og Svovlsblomme;

Baandstager;

raa Biinsteen, og

Bitriol.

Ligeledes ville følgende nu toldpligtige Gjenstande, der
 kunne henregnes til Livsforbrødenheder, blive toldfrie efter den
 nye Tarif, nemlig:

Æg; Smør; Fedt og Fjer; Mælk og Fløde; Hønsdyr,
 saasom Heste, Dvæg, Sviin, Faar, Geeder og Hjercreaturer;
 Kjød og Flest, alle Slags; alle Slags friske Hauge- og
 Markvægter, saasom Kaal, Løg, Roer etc. samt Meel og
 Gryn deraf; formalede Kornvarer, samt Fabrikata deraf, saa-
 som Brød, Macaronni, Nudler, Oblater, Budder og Stivelse.

Fremdeles vil Tolden blive betydelig nedsat for en stor
 Mængde Artikler, blandt hvilke de vigtigste ere:

Elfenbeen i Plader fra 16.⁹⁰ ß til 7 ß pr. Pd.;

Iskaarne Hvalfiskebeen fra 12.⁷² ß til 7 ß pr. Pd.;

andre kunstige Blomster end af Straa fra 5 Rd. 29 f
til 2 Rd. pr. Pd.

Bljantepenne fra 21.2 f til 5 f pr. Pd.;

Blæk fra 6.36 f pr. Pd. Netto til 3 f pr. Pd. Brutto;

Robbertrykkerisvæarte fra 8.48 f pr. Pd. Netto til 2 f
pr. Pd. Brutto;

flint Børstenbinderarbeide fra 25.44 f til 16 f pr. Pd.;

Chocolade fra 15.26 f til 7 f pr. Pd.;

flint Kunstdreierarbeide fra resp. 1 Rd. 74 f og 33.92 f
til 16 f pr. Pd.;

finere Malervarer fra 8.48 f til 5 f pr. Pd.;

Duun af Edderfugle og af andre Fugle fra resp. 33.92 f
og 8.48 f til 5 f pr. Pd.;

Straashatte fra 2 Rd. 11 f pr. Pd. til resp. 40 f pr.

Stk., 64 f pr. Pd. og 24 f pr. Pd.;

Straaflætninger fra 1 Rd. 6 f til 24 f pr. Pd.;

flækket Kurvemagerarbeide fra 61.06 f til 10 f pr. Pd.;

Stomagerarbeide fra 67.84 f til resp. 48 f og 32 f pr. Pd.;

Galanterivarer fra 33.92 f til 16 f pr. Pd.;

ufarvet utvundet Linnedgarn fra 4.75 f til 3 f pr. Pd.;

ufarvet tvundet Linnedgarn fra 9.54 f til 3 f pr. Pd.;

Seildug af Bomuld fra 15.26 f til 6 f pr. Pd.;

Rnipslinger, vævede, fra 1 Rd. 31 f til 48 f pr. Pd.;

— kniplede, fra 5 Rd. 29 f til 48 f pr. Pd.;

fleerfarvede Bomuldsvarer fra 33.92 f til 24 f pr. Pd.;

eensfarvede Bomuldsvarer fra 33.92 f til 20 f pr. Pd.;

ufarvede, ikke mønstervævede, Linned- og Bomuldsvarer
fra 15.26 f til 12 f pr. Pd.;

Possementmagerarbeide af Silke fra 1 Rd. 57 f til
1 Rd. pr. Pd.;

Halvfilkevarer fra 1 Rd. 57 f til resp. 1 Rd. 32 f
og 72 f pr. Pd.;

Uldgarn, ufarvet, fra 6.36 f til 4 f pr. Pd.;

raat Filt af Uld fra 50.88 f til 12 f pr. Pd.;

Gulvtæpper af Uld fra 25.⁴⁴ f til 12 f pr. Pd. ;
 uldne, valkede eller overfaarne Varer fra 50.⁸⁸ f til
 32 f pr. Pd. ;
 Guld i Arbejde fra 33 Rd. 88 f til 16 f pr. Pd. ;
 Sølv i Arbejde fra resp. 1 Rd. 40 f og 2 Rd. 79 f
 til 16 f pr. Pd. ;
 Baand- og Stangjern samt Jernbanestinner fra 0.⁸⁸ f
 til 0.²⁵ f pr. Pd. ;
 Plader og Blik af Jern fra resp. 0.³⁸ f og 0.⁷⁶ f og
 2.³⁷ f til resp. 0.²⁵ f og 1 f pr. Pd. ;
 Traad af Jern fra 1.⁵³ f til 1 f pr. Pd. ;
 Bijouterivarer af Jern eller Staal fra 33.⁹² f til
 16 f pr. Pd. ;
 groveste Smedegods af Jern fra 3.¹⁸ f og grovt Støbe-
 gods af Jern fra resp. 1.⁵⁹ f og 3.¹⁸ f til
 1 f pr. Pd. ;
 finere Jernfram fra 6.³⁶ f til 3.¹⁸ f pr. Pd. ;
 pletterede Plader af Kobber fra 10.⁶ f til 3 f pr. Pd. ;
 forgyldt eller forsolvet Traad af Kobber eller Messing
 fra 16.⁹⁶ f til 3 f pr. Pd. ;
 endvidere en stor Mængde andre finere Metalsvarer fra
 33.⁹² f til 16 f pr. Pd. ;
 Palme-, Coco-, Oliven-, Lin-, Nap- og Roexolie fra
 3.¹⁸ f til 2 f pr. Pd. ;
 groveste Pappapir fra 1.²⁷ f til 0.⁵ f pr. Pd. ;
 groveste Karduspapir fra 2.¹² f til 0.⁵ f pr. Pd. ;
 Skrivpapir fra 4.²⁴ f til 2.⁵ f pr. Pd. ;
 Spillekort fra 3.¹⁸ f til 2 f pr. Spil ;
 Tapeter fra 12.⁷² f til 8 f pr. Pd. ;
 Blød Sæbe fra 2.¹² f og haard ikke velsugtende Sæbe
 fra 2.⁵⁴ f til 1 f pr. Pd. ;
 Salpeter fra 0.⁸⁵ f til 0.⁵ f pr. Pd. ;
 Fyrrefibbe under 50 Commercelæster og andre Slags

Skibe fra resp. 20 og 14 Rd. eller 10 og 7 Rd.
 pr. Commercelæst til 3 % af Værdien;
 lakerede Skind og Huder fra 21.2 f til 12 f pr. Pd.;
 farvede, forgyldte, forsolvede Skind og Læder, samt Per-
 gament, Chagrin, Corbuan etc. fra 25.44 f til
 12 f pr. Pd.;
 garvede Svineskind fra 20.80 f og andre garvede Huder
 end hvidgarvede, samt andre garvede Skind fra
 16.06 f til 8 f pr. Pd.;
 Handsker af Skind fra 1 Rd. 31 f til 72 f pr. Pd.;
 Sadelmagerarbejde med forgyldt, forsolvet eller pletteret
 Beslag fra 33.02 f til 16 f pr. Pd.;
 andet Handskemagerarbejde end Handsker fra 67.84 f
 til 16 f pr. Pd.;
 andet Arbejde af Skind eller Læder fra 33.02 f til
 16 f pr. Pd.;
 simpelt Steenhuggerarbejde fra 0.13 f til 0.05 f pr. Pd.;
 Svovlsyre fra 1.27 f til 0.5 f pr. Pd.;
 Salpetersyre fra 6.1 f til 0.5 f pr. Pd.;
 Saltsyre fra 1.53 f til 0.5 f pr. Pd.;
 Tougværk fra 1.7 f til 1 f pr. Pd.;
 grovt Tømmersmandsarbejde fra 0.25 f til 0.15 f pr. Pd.;
 simpelt Rulle- og Bloffedreierarbejde fra 6.36 f til
 3 f pr. Pd.;
 Rør, heelt eller halvt forarbejdede, fra 16.06 f til resp.
 7 f og 3 f pr. Pd.;
 Lommeuhre af Guld fra 1 Rd. 31 f og af Sølv fra
 50.88 f til 48 f pr. Stk.;
 Taskeuhre med Værker af Metal fra 33.02 f til
 16 f pr. Pd.;
 Dele til Uhre fra 50.88 f til 16 f pr. Pd.; og
 bedækkede Bogne fra 42 Rd 34 f til 30 Rd. pr. Stk.

At den nye Tarif er et ikke ringe Fremstridt i den ved
 vor Toldlovgivning siden 1797 indslaaede Frihandelsretning,

for flere industrielle Virksomheders Vedkommende muligt endog et temmeligt stort Spring, er vistnok indlysende af den foranstaaende Fremstilling, men desmere paafaldende bliver den af Frihandelsmandene fremsatte Paastand, at den nye Tarif saagodtsom intet Fremstridt er, og at det endog var at foretrække, at beholde den nugældende; saadanne Ytringer kunne ifftun forklæres ved en sær paafaldende Lyst til at gjøre store Spring ind i en aldeles uvis Fremtid, men heldigviis dele ikke Mange denne ubesindige Lyst, og den taber vel ogsaa i Stykke med Tiden, naar mere Besindighed og Klarhed i Forholdene gjør sig gældende.

III Betragter man den nye Tarif ligeoverfor de i Sammenstillingen optagne Tarifer for Norge, Sverrig, den tydske Toldforening, Belgien, Frankrig, Nederlandene og England, vil man komme til den Erkjendelse, at den i flere Henseender har Fortrinet for hine, ikke alene ved sin hele Form og Simpeltthed men ogsaa ved sine tilbeels lavere Toldsatser.

Sees saaledes hen til den norske og den svenske Tarif, vil man snart finde, at Toldsatserne i disse Tarifer i mange Tilfælde ere langt høiere end i den nye Tarif, og det uagtet den norske Tarif er emaneret for kort Tid siden, nemlig den 25de Februar 1863. Af Sammenstillingen fremhæves eksempelvis Følgende:

i Norge svarer Wg 2.4 $\frac{1}{2}$ pr. Pd., medens de ere toldfrie efter den svenske Tarif saavel som efter vor nye Tarif;

kunstige Blomster af Løi, der efter den nye Tarif svarer 2 Rd. pr. Pd., ere i den norske og den svenske Tarif ansatte til resp. 12 Rd. og 13 Rd. 36 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.

Blyantpennene, i vor Tarif 5 $\frac{1}{2}$ pr. Pd., men i den norske og svenske resp. 25.0 $\frac{1}{2}$ og 28.33 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.;

Bøger, der i alle Tilfælde ere toldsfrie efter den nye Tarif, ere i Norge og Sverrig toldpligtige i visse Tilfælde;

Kunstdreierarbejde, der i vor nye Tarif er ansat til 16 f pr. Pd. , svarer, naar det er af Skildpadde, i Norge 2 Rd. 64 f pr. Pd. og i Sverrig 2 Rd. 93 f pr. Pd. , af Elfenbeen i Norge 1 Rd. 64 f pr. Pd. og i Sverrig 85.⁵⁹ f pr. Pd. , af Rav i Norge 2 Rd. 64 f pr. Pd. og i Sverrig 85.⁵⁹ f pr. Pd. etc.;

Ol paa Glasser, i vor nye Tarif 5 f pr. Pot , svarer i Norge og Sverrig resp. 9.⁶ f og 7.¹⁸ f pr. Pot ;

Viin paa Glasser, i vor nye Tarif 16 f pr. Pot , svarer i Norge og Sverrig resp. 32 f og 31.⁴³ f pr. Pot ;

Heste, der ere toldsfrie efter den nye Tarif saavel som efter den svenske Tarif, svare i Norge 10 Rd. pr. Stk. ; Farvetræ og Farvebart i heel Tilstand svarer i Norge 0.⁴ f pr. Pd. , medens det efter den nye Tarif og den svenske Tarif er toldsfrit;

Frø til Olieflagning, der er toldsfrit i Sverrig og efter den nye Tarif, svarer 24 f pr. Td. i Norge;

Binduegglas, i den nye Tarif 1.⁵ f pr. Pd. , svarer i Norge og Sverrig resp. 3.² f og 2.²⁸ f pr. Pd. ;

alle andre Glasvarer, der i den nye Tarif svare 7 f pr. Pd. , ere i Norge ansatte til resp. 12.⁸ f og 19.² f pr. Pd. og i Sverrig til 11.⁴¹ f pr. Pd. ;

friske eller tørrede Haugevægter, der i den nye Tarif ere toldsfrie, ere i Norge og Sverrig toldpligtige, med Undtagelse af Kartofler;

musikalske Instrumenter ere meget specielt og tildeels høit tariferede i den svenske Tarif, medens de i den nye Tarif, naar undtages Klaviaturinstrumenter, alle ere ansatte til 16 f pr. Pd. ;

Kaffebonner, i den nye Tarif 4 f pr. Pd. , svare i

Norge og Sverrig resp. 8 f og 5.71 f pr. Pd .
 I Norge er Indførselen af brændt Kaffe, Cichorie
 og brændte Kaffesurrogater forbudt;

røget Kjøb og Flest svarer i Norge 1.6 f pr. Pd .,
 medens det er toldsfrit i Sverrig og efter den nye
 Tarif;

Kornvarer, saavel formalede som uformalede, ere endnu
 toldpligtige i Norge, men derimod toldsfrie i Sverrig
 og efter vår nye Tarif;

ufarvet Linnedgarn, i den nye Tarif 3 f pr. Pd ., svarer
 i Norge 4.8 f pr. Pd ., og i Sverrig naar det er
 ubleget og utvundet 14.26 f , ubleget og tvundet
 22.82 f , bleget og utvundet 22.82 f og bleget og
 tvundet 28.53 f pr. Pd .;

ufarvet Bomulds-garn, i den nye Tarif 3 f pr. Pd .,
 svarer i Norge naar det er utvundet 4.8 f og
 tvundet 10.4 f pr. Pd . og i Sverrig naar det er
 enkelt- eller dobbelttraadet 6.85 f og fleetraadigt
 22.82 f pr. Pd .;

farvet Linnedgarn, i vor nye Tarif 8 f pr. Pd ., svarer
 i Norge og Sverrig naar det er utvundet resp.
 12.8 f og 22.82 f pr. Pd . og tvundet resp. 19.2
 f og 28.53 f pr. Pd .;

farvet Bomulds-garn, i den nye Tarif 8 f pr. Pd .,
 svarer i Norge 15.2 f pr. Pd . og i Sverrig resp.
 11.41 f og 22.82 f pr. Pd .;

alle Manufacturvarer ere i det Hele langt høiere be-
 skattebe i den norske og svenske Tarif end i den
 nye Tarif.

En Sammenligning af Tarifieringen af Metaller i den
 norske og svenske Tarif med den nye Tarifs Tarifiering af
 disse Varer er for vidtløftig, men antages ikke at ville blive
 i Disfaveur af den danske Tarif i det Hele taget.

Skrivpapir og Trykpapir, i den nye Tarif 2.₅ pr. Pd., svarer i Norge resp. 8 ß og 3.₂ ß pr. Pd., og i Sverrig, Postpapir 8.₅₆ ß , andet Skrivpapir 6.₈₅ ß og ulimet Trykpapir 3.₄₂ ß pr. Pd.;

Spillekort, der efter den nye Tarif svare 2 ß pr. Spil, svare i Sverrig 6.₀₇ ß pr. Spil; men ere forbudt at indføres i Norge;

uberede Huder og Skind, der ere toldsfrie efter den nye Tarif, svare i Norge, tørre 0.₅₃ ß pr. Pd. og vaade 0.₂ ß pr. Pd., og i Sverrig, naar de ere tørre, usaltede 1.₄₃ ß og saltede 0.₇₁ ß pr. Pd., hvorimod de ellers ere frie;

garvede Huder og Skind, i den nye Tarif 8 ß pr. Pd., svare i Norge, Saalelæder 8 ß og ellers 16 ß pr. Pd.; i Sverrig Saalelæder og hvidtgarvede Skind 14.₂₆ ß og ellers 22.₈₂ ß pr. Pd.;

Smør, i den nye Tarif toldsfrit, svarer i Norge 1.₀ ß pr. Pd., men er toldsfrit i Sverrig;

raffineret Sukker, i den nye Tarif 5.₂₅ ß pr. Pd., svarer i Norge og Sverrig resp. 8 ß og 7.₄₂ ß pr. Pd.;

uraffineret Sukker, i den nye Tarif, resp. 3.₅ ß og 3.₂ ß pr. Pd., svarer i Norge og Sverrig resp. 6 ß og 4.₅₆ ß pr. Pd.;

Evobl, toldsfrit i den nye Tarif, svarer i Norge 0.₅₃ ß pr. Pd., og i Sverrig 0.₅₇ ß pr. Pd. med Undtagelse af Sicilianst Evobl, der er toldsfrit i Sverrig;

Thee i den nye Tarif 12 ß pr. Pd., svarer i Norge og Sverrig resp. 33.₀ ß og 28.₅₃ ß pr. Pd.;

Tobaksblade og Stille, i den nye Tarif 5 ß pr. Pd., svare i Norge og Sverrig resp. 14.₄ ß og 14.₂₆ ß pr. Pd.;

Cigarer, i den nye Tarif 32 ß pr. Pd., svare i Norge og Sverrig resp. 48 ß og 1 Rd. 7 ß pr. Pd.;

anden fabrikeret Tobak, i den nye Tarif 8 f pr. Pd. , svarer i Norge, Snustobak 25.⁶ f pr. Pd. og ellers 19.² f pr. Pd. , og i Sverrig, Snustobak 31.³⁸ f , Straatobak 19.⁹⁷ f , Carotter 34.²³ f og Røgtobak 28.⁵³ f pr. Pd. ;

Commeuhre, i den nye Tarif 48 f pr. Stk. , svare i Norge: af Guld 2 Rd. og af andre Metaller 48 f pr. Stk. , i Sverrig: af Guld 2 Rd. 2 f og af andre Metaller 48.⁵ f pr. Stk.

Taffeluhre i Kasser af Metal eller Porcellain, i den nye Tarif 16 f pr. Pd. , svare i Norge og Sverrig resp. 10 Rd. pr. Stk. og 42.⁷⁰ f pr. Pd. ;

raa Biinsteen, i den nye Tarif tolsfri, svarer i Norge og Sverrig resp. 2.⁴ f og 1.⁷¹ f pr. Pd. ;

Bitriol, der er tolsfri i den nye Tarif, svarer i Norge, hvid 0.⁸ f , blaa 2.⁴ f og grøn 0.⁴ f pr. Pd. , og i Sverrig hvid og blaa 1.⁷¹ f og grøn 0.⁵⁷ f pr. Pd. ;

ubenævnte Varer, i den nye Tarif 10 pCt. af Værdien, svare i Norge 15 pCt. af Værdien og i Sverrig 20 pCt. af Værdien, med Undtagelse af Raastoffer, der ere tolsfrie.

Kaster man Diet paa den i Sammenstillingen optagne almindelige franske Tarif, sees denne strax i mange Henseender at staae tilbage for vor nye Tarif. Den franske Tarif er nemlig meget compliceret, idet Indførselstolden er forskjellig, eftersom Varerne indføres i franske Stibe eller i fremmede Stibe eller landværts, ligesom ogsaa den Omstændighed, om Varerne indføres fra Landene udenfor Europa eller andetsteds fra, ofte medfører forskjellig Told for samme Slags Vare; endvidere ere undertiden Varer, naar de indføres fra de franske

Colonier i la Guyana, paa Antillerne og la Reunion, be-
 lagte med en lavere Told, end indførte andetstedsfra.
 Dernæst er Indførselen af en stor Mængde Varer for-
 budt i den almindelige franske Tarif, t. Ex.:
 Sammensatte Apothekervarer, ei nævnte i Tarifen;
 Hemisse Præparater, ei nævnte;
 Elfenbeen i Arbeide, med Undtagelse af Billardfugler og
 Kamme;
 Skildpadde i Arbeide, med Undtagelse af Kamme;
 Farvetræextracter;
 Stomagerarbeide;
 Glas og Glasvarer med Undtagelse af Speilglas;
 Cichorie og brændt Kaffe;
 Krudt;
 bleget og farvet Bomulds-garn;
 alle Bomuldsvarer, med Undtagelse af Knapper, Knip-
 linger og Wat;
 usarvet Uldgarn, undtagen Cordonnets;
 farvet Uldgarn;
 de fleste Varer af Uld og Haar;
 næsten alle Arbeider af Metaller;
 Spillekort;
 ikke vellugtende Sæbe;
 Søffibe;
 laferet, farvet, forgyldt og forsolvet Læder og Skind;
 Handsker og andet Arbeide af Skind og Læder, undtagen
 Læderslaster, grovt Sabelmagerarbeide og Bunt-
 magerarbeide;
 raffineret Sukker, undtagen fra de franske Colonier; og
 Tobak, fabrikeret og usabrikeret, for privat Regning.
 Endelig ere Toldsatserne i den almindelige franske Tarif
 i Almindelighed betydelig høiere end i den nye danske Tarif.
 I den tractatmæssige franske Tarif ere de fleste Indførselsforbud bortfaldne, ligesom Toldsatserne ere blevne betydelig

nedsatte; dog findes der endnu flere temmelig complicerede Toldsatser saasom for Garn, hvor Toldens Størrelse betinges af hvormange Alen der gaaer paa 1 $\mathcal{L}$, og for linne og Bomuldsvarer, med Hensyn til hvilke Traadtællingen er gennemført i en vid Udstrækning, ligesom den almindelige Norm for Værdifortoldningen af 10 % og 15 % nogenledes falder sammen med Gjennemsnittet af de Procentstørrelser, hvortil Toldsatserne i vor nye Tarif kunne anslaaes.

Den almindelige belgiske Tarif synes ved første Diekast ikke at kunne frakjendes visse Fortrin for den danske nye Tarif, men staar dog i flere Henseender tilbage for denne.

Der eksisterer saaledes efter den almindelige belgiske Tarif Indførselsforbud mod Sildetønder og nye tomme Foustager, ligesom denne Tarif tildeels indeholder de samme complicerede Fortoldningsnormer med Traadtælling og for Garn efter de Antal Alen, der gaaer paa 1 $\mathcal{P}$ d., som de franske Tariffer.

Dernæst ere flere efter vor nye Tarif tolbefrie Gjenstande toldpligtige efter den belgiske Tarif, saasom:

Alun; Blegpulver; Bøger; fersk Fisk; Heste; Dvæg; Faar og Sviin; Matter til Pakning; Trø til Dueslagning; Kjøb og Flest; Fedt og Isler; Hamp og Hør, heglet; usformalede og formalede Kornvarer; Naajern; fremmed Mønt af Kobber; Naturalier til videnskabelige Samlinger; Smør; Glaubersalt og Soda; Spæk og Lever til Tran; Tagsteen, Muursteen, Tagstifter og Fliser; raa Binsteen etc.

Fremdeles ere flere Toldsatser i den almindelige belgiske Tarif ikke ubetydeligt høiere end i den nye danske Tarif. Exempelviis henledes Opmærksomheden paa følgende Toldsatser, nemlig:

Vinduesglas: i den nye Tarif 1.5 $\mathcal{P}$ pr. $\mathcal{P}$ d., i den belgiske 3.04 $\mathcal{P}$ pr. $\mathcal{P}$ d.;

fløbne eller decorerede Glasvarer: i den nye Tarif 7 $\mathcal{P}$ pr. $\mathcal{P}$ d., i den belgiske 20.28 $\mathcal{P}$ pr. $\mathcal{P}$ d.;

Baand, Remme, Ringe etc. af Gummielasticum og
Guttapercha: i den nye Tarif 5 f pr. Pd., i den
belgiske 10.₁₄ f pr. Pd.;
hvidt Porcellain: i den nye Tarif 8 f pr. Pd., i den
belgiske 12.₁₇ pr. Pd.;
Talglys og andre Lys: i den nye Tarif resp. 3 f og
6 f pr. Pd., i den belgiske resp. 5.₈ og 17.₂ f .
pr. Pd.;

Garntolden er ogsaa i det Hele betydeligt høiere i den
belgiske end i den nye Tarif, saavel som Manufacturvaretolden.

Endelig finder Værdifortoldning temmelig hyppig Sted
efter den almindelige belgiske Tarif, og er Tolden da i Reglen
ansat til 12 % af Værdien, og kun undtagelsesviis lavere,
men stiger paa den anden Side ogsaa igjen til 24 %, saa-
som for kunstige Blomster; Hjerpynt; Soya og Saucer; nye
Klæder; flere Slags Krydderier; Møbler og flere andre Ar-
bejder af Træ.

Den tractatmæssige belgiske Tarif har nogenledes samme
Charakter som den tractatmæssige franske Tarif, dog at den
synes at være mere liberal end den franske.

Den tydske Toldforenings Tarif antages i det Hele at
maatte staa tilbage for den nye danske Tarif, og den tractat-
mæssige, der adskiller sig fra de andre tractatmæssige Tarifer
deri, at den ikke har optaget Værdifortoldning, er ikke endnu
traadt i Kraft.

I Nederlandenes Tarif er Tolden i Reglen ikke ansat
høiere end til 5 % af Værdien.

Den engelske Tarif indeholder kun ganske faa Toldsatser,
men flere af disse ere igjen temmelig høie, saasom for
Tobaksblade 1 Rdl. 52 f pr. Pd.;
Cigarer 2 Rdl. 42 f pr. Pd.;

Thee 46.97 § pr. P b .;
 Uthere 2 Rdl. 34 § pr. P b .t;
 Malt 5 Rdl. 26 § pr. P b .;
 Guld i Arbeide 120 Rdl. 32 § pr. P b .;
 og flere andre Varer.

Den foranstaaende Fremstilling af disse Facta kan til-
 visse give Anledning til noiere Overveielser og Betragtninger
 med Hensyn til vore industrielle Forhold sammenlignede med
 de naevnte Landes, men herpaa skulle vi dog ikke for Tiden
 indlade os; kun troe vi, at det af disse Notitser vil være
 bleven klart for Enhver, at vor nugjældende Toldtarif, og
 end mere den af Rigsraadet vedtagne nye, i det Hele taget hverken
 staaer tilbage med Hensyn til Frihed eller moderate Toldsatser
 for de andre Landes, England selv ikke undtagen.

Foreningen

af

1862

til den indenlandske Industries Fremme.

Fjerde Hefte.

Kjøbenhavn.

I Commission hos P. G. Philipsen.

Dettingers Bog- og Steentr., Gøtterøgade 41.

1864.

Indhold af 4de Hefte.

Foreningens Anliggender.

Beretning om Generalforsamlingen den 17de Marts 1864 Side 5.	
Kjøbenhavns Havn og Kallebodstrands-Projectet	— 13.
I hvilket Forhold bør Industriforeningen stille sig til Tolds-	
lovgivningen? Af Kammerraad Winther	— 26.
Industri-Lidende	— 46.

21702 164 in Aludanz

Львівський університет

Beretning

Skrædderforbundet den 17. Marts 1864.

Foreningens Anliggender.

Forminas Anglica

Beretning

om

Generalforsamlingen den 17. Marts 1864.

Foreningens ordinaire Generalforsamling afholdtes Torsdagen den 17de Marts i Industriforeningens Lokale. Paa Grund af Formandens Forsald aabnede Viceformanden Forhandlingerne ved at anmode Forsamlingen om at vælge sin Dirigent, til hvilken Post han foreslog Hr. polyt. Cand. Krüger, som derpaa eenstemmig valgtes af Forsamlingen. Dirigenten gav derefter Ordet til Viceformanden, der i Genhold til Foreningens Love § 5 afgav følgende Beretning.

Det Første han maatte gjøre Forsamlingen bekendt med, var Marjagen til at denne Generalforsamling afholdtes først idag, hvilket var flere Maanedes efter at den statutmæssig skulde være afholdt. Men denne Forsinkelse var begrundet i Omstændigheder, som Bestyrelsen ikke raadede over. Formanden havde nemlig i længere Tid ved Sygdom været forhindret i at kunne være tilstede ved nogen Forsamling og uagtet han troede sig raff nok til at kunne deeltage i Forhandlingerne iaften, maatte Taleeren beklage, at dette Haab ikke var gaaet i Opfyldelse. Da imidlertid Forretningernes Gang i Foreningen ingen

Standzning havde lidt ved denne Udsættelse, haabede han at Generalforsamlingen vilde give Bestyrelsen Decharge for denne Sags Vedkommenhe. (Generalforsamlingen gav derpaa Bestyrelsen eenstemmig denne Decharge).

I Genhold til den Beslutning, der blev tagen i det sidst i Foreningen afholdte Møde, havde Bestyrelsen indgivet til Rigsraadet det dengang vedtagne Andragende angaaende Toldfagen. Dette Andragende blev senere tiltraadt af „Haandværkerforeningen i Kjøbenhavn“ og denne Tiltrædelse skriftlig meddeelt Rigsraadet.

Foreningen havde endvidere virket for sit Formaal dels igjennem Bladartikler dels igjennem sit Tidsskrift, hvoraftil Dato 3 Hefter vare udfomne. I særdeleshed 3die Hefte indeholdt flere fortrinlige Artikler og dette Hefte havde ogsaa tilbragt sig megen Opmærksomhed og i det Hele stiftet megen Nytte. For at sørge for dets Udbredelse i saa vide Kredse som muligt, havde Bestyrelsen sendt 10 Gr. deraftil Industriforeningen, 10 Gr. til Haandværkerforeningen og 10 Gr. til Arbejderforeningen af 1860. 60 Gr. bleve omdeelte paa Rigsraadets Bord.

Kammerjunker Colbjørnsen, Comiteret i Generaltolldirectoratet, havde forfattet et fortræffeligt Værk, en Sammenstilling af de fleste europæiske Staters Toldtariffer, sammenlignede med den ældre og nye danske. Det havde været Bestyrelsens Hensigt at udgive dette Værk paa Foreningens Forlag, men Foreningens Pengemidler tilstødede det ikke. For at bidrage til at det hurtig kunde udfomne i Trykken, prænumererede Foreningen paa 200 Gr., som leveredes Foreningen til en lavere Pris end Bogladepriisen. Disse 200 Gr. bleve derpaa fordeelte i Foreningen saaledes, at Enhver, der havde ydet frivilligt Bidrag til Foreningen, samt enhver af Bestyrerne erholdt 1 Gr. og Resten blev ved Lodtrækning fordeelt blandt Foreningens øvrige Medlemmer og Taleren antog, at dette Værk har

været kjærkomment for de Allerfleste. Ved at gjøre sig bekendt med dette Arbeide, der er enestaaende i sit Slags, vil Enhver overtøye sig om, at vor nye Tolblov i det Hele taget ikke staaer tilbage med Hensyn til Frihed eller moderate Toldsatser for andre Landes og i mange Tilfælde selv England ikke undtagen.

Bestyrelsen havde i sin Tid havt Tanken henvendt paa at foranstalte afholdt en nordisk Industriudstilling her i Staden. Den erfarede imidlertid snart, at Industriforeningen i Kjøbenhavn arbejdede i samme Retning. For at nu ikke 2 Foreninger skulde hver for sig arbejde til samme Maal og saaledes let krydse hinanden og derved skade selve Sagen, henvendte Bestyrelsen sig skriftlig til Industriforeningens Bestyrelse med Forespørgsel om den agtede at foranstalte en saadan Udstilling afholdt. Det varede imidlertid meget længe — Taleren troede 4—5 Maaneder — inden Bestyrelsen modtog det Svar, at Industriforeningen havde opgivet denne Sag. Men i denne Mellemtid var der gjort Skridt i Stockholm for at foranstalte en saadan Udstilling afholdt der, og som Følge heraf troede Bestyrelsen foreløbig ikke at burde foranstalte Noget i denne Retning.

Viceformanden fremlagde derpaa Foreningens Regnskab. Ved Regnskabsaarets Afslutning den 31te Mai f. Aar have Foreningens

Indtægter været	2850 Rd.	„	Mt. 7 St.
dens Udgifter	2402	— 5 — 10 —	

Følgelig havde en Kassebehold-

ning af 447 Rd. „ Mt. 13 St., som henstod til Forrentning i „Bisuben“. Regnskaberne vare af Revisorerne befundne i Rigtighed.

Paa samme Tid skyldte Foreningen for Colbjørnsens Skrift 300 Rd., samt c. 200 Rd. for andre litteraire Arbejder.

Antallet af Medlemmerne var den 1ste Januar d. A., 932. Der var altsaa et ikke ubetydeligt Antal udtraadt af Foreningen. Men saagodt som alle de udtraadte Medlemmer henhørte til den arbejdende Klasse, navnlig Svende og almindelige Arbeidere, hvoraf Størstedelen var indkaldt til Krigstjeneste og de øvrige havde erklæret, at det iffsun var Mangel paa Evne til at kunne betale Kontingentet, der foranledigede dem til at maatte udmelde sig af Foreningen.

Paa samme Tid havde derimod ogsaa været Tilgang af Medlemmer, meest af Industribrivende.

Paa Grund af Tidsforholdene, medens al Interesse var absorberet af Bestræbelser for vort Fædrelands Frelse, havde Bestyrelsen opsat Udgivelsen af Foreningens Tidsskrifts 4de Hefte: men den havde stedsse havt Foreningens Formaal og Tare for Die og handlet derefter.

Da derpaa efter Dirigentens Opfordring Ingen forlangte Ordet, freddes til Valg af Foreningens Bestyrere og øvrige Embedsmænd, hvoraf Resultatet blev, at de efter Tour fratrædende Medlemmer af Bestyrelsen, nemlig:

Stomagermester Mauritzen,

Oliemøller P. C. Olsen,

Sabelmagermester P. C. Olsen,

Grosserer Frd. Owen,

Redacteur C. B. Rimestad,

Fabrikant P. C. Rohmell,

Grosserer J. H. Ruben,

Fabrikant C. A. Schleisner,

Fabrikant Thøgersen,

Rammerraad J. W. C. Winther.

eenstemmigen gjenvalgtes.

Til Revisorer valgtes Dhrr. Apotheker Benzon og Procurator L. Heckscher.

Til Suppleanter: Dhrr Fabrikant J. G. Nyebølle og Handelsagent S. Simonson.

Til Decisor gienvalgtes Hr. Fabrikant J. F. Güllich.

Derefter fik Redacteur Rimestad Ordet. Han havde ønsket at Forsamlingen havde været talrigere, da han agtede at bringe Forhold paa Dmtale, som utvivlsom vilde blive af Betydning for vore Industriforhold og disses Stilling til Toldlovgivningens Udvikling, nemlig de forestaaende Valg til Rigsraadet saavel som de ligeledes forestaaende Valg til Kjøbenhavns Borgerrepræsentation.

Det er selvfølgelig at forudsæe, at Frihandelsmændene ville benytte det Tryk som de nærværende beklagelige politiske Forhold have udøvet paa Landet og den hele Virksomhed, til netop med Kraft at anbefale den yderligste Udvikling af Frihandelen som det, efter deres Formening bedste, ja eneste Middel, til hurtigt og grundigt at raade Bod paa de sørgelige Følger af Krigen og den derved bevirkede Lammelse i alle Forretninger.

Han deelte, som Forsamlingen bekiendt, ikke disse Anskuelser, han havde modarbejdet dem fra det første Dieblif da de i 1862 viste sig, ved Frihandelsforeningens Stiftelse og Groszerer-Societetets Forslag til en saakaldet Frihandels-tarif. Han frygtede, og navnlig for Industri- og Haandværksstandens Skyld, ethvert pludseligt Spring ind i en aldeles uvis Fremtid, samtidig med, som der foreslaaes af Frihandelsmændene, en endog meget høi Told paa Arbejdernes vigtigste Livsformødenheder, og en fuldkommen fri Concurrance for de fremmede Fabrik- og Haandværksvarer her i Landet, uden tilsvarende Frihed for vore Fabrikaters Indførsel i de paagældende nærmeste Lande. Han havde derfor stillet sig paa den bestaaende Toldlovgivnings, den jevne Udviklings Standpunkt, hvilket ogsaa var det, den nærværende Forening til Industriens Fremme havde indtaget, og Anskuelsen om Unseligheden

af ifkun gradviis, men ikke i store Spring at udvikle de bestaaende Forhold i Frihandelsretningen, navnlig ved en gradviis og deelviis Ophævelse af Beskyttelsestolden uden Ubillighed og voldsomme Rystelser, havde aabenbart ogsaa fiden Foreningens Stiftelse og ved dens Virksomhed rundet mere og mere Terrain selv blandt Handelsfolk, som nu see klarere i disse Forhold end tidligere. Fremfor Alt var det af Bigtighed at vælge dygtige og dansksindede Mænd, der nærede en inderlig Hengivenhed for vor frie Forsatning og som vilde bidrage til at styrke og udvikle den, men ved de fornævnte Spørgsmaals Behandling og Afgjørelse i Rigsraadet var det pienlynt af Bigtighed at Industriens og Haandværkstandens Larv ogsaa kunde komme til Orde og disse Interesser, der berøre en meget talrig Klasse af Statsborgere, vide at gjøre sig gjældende, og for at opnaae det bedst mulige Resultat i saa Henseende, maatte han tilraade Foreningens Medlemmer at stemme for de 5 Mænd, som vare foreslaaede efter moden Overveielse af en større Kredts og optagne i „Dagstelegraphen“s Candidatliste.

Særligt med Hensyn til Udviklingen af de kjøbenhavnske industrielle Forhold, hvorved han nærmest tænkte paa den saa haardt savnede Plads ved dybt Vand til industrielle Etablissementer og til Dplagsplads m. v., maatte han dernæst tilraade Foreningens Medlemmer at slutte sig til den Liste over de Candidater til Borgerrepræsentanter, som 5 Foreninger vare blevene enige om, og som ligeledes fandtes optaget i „Dagstelegraphen“.

Derpaa hævede Dirigenten Generalforsamlingen.

Foreningens Bestyrelse.

Formand:

Herr Grosserer F. Lutein.

Viceformand:

Herr Fabrikant S. Fraenkel.

Industri- og Handelsudvalget:

Hr. Fabrikant C. Drevsen,

„ „ Modeveg,

„ Grosserer Frd. Dwen,

„ Fabrikant C. A. Schleisner,

„ Smedkermester J. G. Lund,

„ Skomagermester Mauriken,

„ Handstefabrikant B. S. Lander.

Tidskrift- og Foredragsudvalget:

Hr. Redakteur C. V. Rimestad,

„ Kammerraad J. W. E. Winther,

„ Sabelmagermester P. C. Olsen,

„ Fabrikant S. Fraenkel.

Økonomiudvalget:

Hr. Universitetsbogbinder D. L. Clement,

„ Oliemøller P. C. Olsen,

„ Grosserer J. H. Ruben,

„ Fabrikant P. C. Rohmell.

Udvalget for Foreningens Filialer.

Hr. Grosserer B. Goldschmidt,

„ Fabrikant H. F. Budelmann,

Hr. Hof- Stolemagermester C. B. Hansen,
 „ Fabrikant Tøgherjen.

Revisorer:

Hr. Apotheker Alfred Benzon,
 „ Procurator L. Gedtscher.

Decisor:

Hr. Fabrikant F. J. Göllich.

Kjøbenhavns Havn

og

Kallebodstrands - Projectet.

Da den offentlige Discussion i Toldsagen efter Emanationen af Toldbloven af 4de Juli 1863 var saa godt som standset, henvendte Bestyrelsen sin særlige Opmærksomhed paa en anden for den indenlandske Industri saare vigtig Sag, nemlig Udvidelsen af Kjøbenhavns Havn og det saakaldte Kallebodstrands-Project.

Efterat denne Sag i længere Tid omhyggelig og udførligt var bleven forhandlet i Bestyrelsen og efter at man havde confereret med sagkyndige Mænd, vedtoges det i et den 19de Mai afholdt Bestyrelsesmøde at indgive efterfølgende Andragende til Indenrigsministeriet.

Deres Excellence tilgive at undertegnede Forening herved henvender sig til Dem i en Sag, der er et Velfærdsanliggende for Kjøbenhavns fremtidige Udvikling, navnlig for Industriens Bedkommende.

Det er en Kjendsgjerning, at Udviklingen af Hovedstadens industrielle Virksomhed i den beklageligste Grad standses af den fuldstændige Mangel paa hensigtsmæssig beliggende Plads af tilstrækkelig Udstrækning ved dybt Vand til Anlæg af industrielle Etablissementer, et Savn, som allerede stærkt blev fremhævet i den Betænkning, som den i Kallebodstrandsagen nedsatte Regjeringscommissiøn afgav under 31te Juli 1858.

Kjøbenhavns Industri- og Haandværksstand, der i en

Narrække har lidt under Trykket af denne Mangel, saae derfor med den største Beflagelse, at den af Grosferer Andersen og Ingenieur Murray, under 26de September 1856 ansøgte Concession til et Havne- og Canal-Anlæg m. v. i Kallebodstrand, hvorved dette Savn paa en hensigtsmæssig Maade vilde være blevet afhjulpet, først blev meddeelt under 21de October 1859, istedetfor at Regjeringen ved strax at give Tilfagnet om Concessionen havde sikket Aktieselskabets Dannelsen, thi nu var det gunstige Tidspunkt gaaet tabt ved den i Mellemtiden indtraadte Handelskrise, og 'at gennemføre Foretagendet ved vore egne Kræfter, efterat disse yderligere vare svækkede ved Krisen, kunde der selvfølgelig ikke blive Spørgsmaal om.

Da der i 1862 ifølge modtagen Meddelelse fra Murray var Udfigt til at erholde den fornødne Deeltagelse i England, naar der fra Kjøbenhavns Communes og fra Regjeringens Side vistes en virksom Deeltagelse for Sagen, fattede Industri- og Haandværksstanden nyt Haab og det saameget mere, som allerede den fornævnte Regjerings-commission, af Hensyn til de store Fordele, som vilde opnaaes ved Planens Gjennemførelse saavel for Staten som for Kommunen, i sin Betænkning havde udtalt, at Foretagendet fortjente kraftig Understøttelse, og det derhos var bekjendt, at Kjøbenhavns Commune alene paa Kultransporten til Gasværket, ved Kallebodstrands Uddybning, vilde have en betydelig Besparelse, hvis Størrelse mindst maa antages at være 11,500 Rd. aarlig, ligesom Staten paa sin Side derved vilde spare Udgiften til den af Marinen som aldeles nødvendig foreslaaede Op-
muddring af Kallebodløbet til 10 Fod, for at skaffe Kanonbaadene Udgang til Kjøgebugt, hvilket Arbeide var calculeret til en Udgift af c. $\frac{1}{2}$ Million og selvfølgelig langt fra vilde blive saa tilfredsstillende som Tilveiebringelsen af et Skibsløb med 20 Fods Dybde.

Endvidere gav den Omstændighed, at Planen ved Grosserer Andersen's Ansøgning om Fornyelse af den snart udløbne Concession var foreslaaet reduceret med Hensyn til Canalsens Bundbredde fra 120 til 60 Fod og Udgiften i Forhold dertil, Anledning til at nære forøget Haab om, at Foretagendet lettere vilde blive gennemført som saameget mere overkommeligt, og i dette Haab indgik „Industriforeningen i Kjøbenhavn“ til Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, som dengang havde modtaget Ansøgningen om Concessionens Fornyelse til Yttring, med en Udtalelse, hvori den nærværende store Mangel paa Plads, beliggende ved dybt Vand, til Dplag for Varer og til industrielle Anlæg stærkt fremhævedes.

Dette Industri- og Haandværkstandens Haab blev imidlertid atter skuffet, idet Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, der under 24de Januar 1859 eenstemmig havde tiltraadt Udkastet til Concessionen og givet Tilsagn om Udsørelsen af de paa Grund af Kallebodstrands Udbygning nødvendige Arbejder i den gamle Havn, nu kom til det Resultat, at fraraade Concessionens Fornyelse.

Dette Resultat var saameget mere uventet, som man af Kjøbenhavns Communalbestyrelse, der er forpligtet til at have et aabent Øie for de nødvendige Betingelser for Udviklingen af Stadens merkantile og industrielle Virksomhed og selvfølgelig ogsaa maa have den bedste Villie til at fremme denne, netop var berettiget til at vente en virksom Deeltagelse i Foretagendet, idetmindste dog med det Beløb, som ved Planens Gjennemførelse ligesom vilde bespares ved Driften af Communens eget Gasværk, ligesom det tilvisse ogsaa havde ligget nær, om ikke været en Forpligtelse mod Skatteyderne, at Havnebestyrelsen og Communen netop havde benyttet Fornyelsen af Concessionen til, ved directe Forhandling med Murray, at søge opnaaet en Overeenskomst om Udsørelsen af de isvrigt saa paa-

trængende Arbejder i den gamle Havn paa Basis af de af Murray under 9de Marts 1857 i saa Henseende stillede gunstige Betingelser; der fandt imidlertid ingen saadan Overveielse Sted ved Sagens Behandling i Udvalget eller i Forsamlingen, og paa Grund af denne Borgerrepræsentationens Beslutning stillede den daværende Indenrigsminister Spørgsmaalet om Concessionens Fornyelse i Bero.

Men var Udfaldet af Behandlingen i Borgerrepræsentationen paafaldende, saa var Motiveringen ogsaa i høj Grad uklar. Man paaberaabte sig nemlig, dog ikke uden en kraftig Modsigelse og Gjendrivelse under Discussionen, at da den gamle Havns Opvudbring og Forbedring ikke længere taalte Opsættelse, og da Kallebodstrandsagen stadig havde staaet iveien for disse Arbejder og for Udførelsen af „andre Planer“, maatte man, for at have frie Hænder, nu gjøre en Ende paa denne Sag; men da det var at forudsæe, at disse Grunde ikke vilde kunne ansees holdbare, ligesaa lidt som den, at Concessionens Fornyelse dog ikke vilde nytte Grosserer Andersen, og at han selv var bedst tjent med, at dette ikke skete, saa nægtede man nu ligesvem at der var Trang til Plads og fremhævede derfor Skibsløbet som Hovedsagen ved Foretagendet og lagde som Følge heraf den største Vægt paa en af det nedsatte Udvalg fra 9 af Sø- og Handelsrettens søkynndige Medlemmer indhentet Betænkning, hvori disse Herrer havde erklæret, at de ikke kunde tillægge Kanalen med en Bundbrede af 60 Fod, „betragtet for sig alene og uden Hensyn til Havnens Udvidelse mod Syd eller Indflydelsen af de indvundne Arealer“, en Betydning for Skibsfarten, som stod i passende Forhold til de Bekostninger, som dens Tilveiebringelse vilde medføre, og støttet til denne Betænkning stemte Majoriteten af Borgerrepræsentanterne for at fraraade Concessionens Fornyelse, og det uagtet Planens tidligere

alsidige Drøftelse i et Tidrum af 9 Maaneber af Regjeringscommissjonen, uagtet Borgerrepræsentationen selv dengang eenstemmigt havde tilraadet den, uagtet Kanalen efter den concessionerede Plans 1ste Affnit netop skulde have 60 Fods Bundbrede, hvilken først efter 6 Mars Forløb skulde udvides til 120 Fod, og uagtet Actieselskabet selvfølgelig bedst selv vilde varetage sin Interessee og ikke tøve med at udvide Bundbredden, naar dette maatte være nødvendigt med Hensyn til Indvindingen af større Arealer eller ønskeligt for Trafiken i det Hele.

Efter dette Udfald maatte man vente i den nærmeste Fremtid at see Havnearbejderne paabegyndte eller dog idetmindste Planen til disse, men ikke bestomindre varede det en lang Tid forinden Havnebestyrelsen fremkom med sin Plan til Havnens Uddybning og Forbedring i Forbindelse med Udgravningen af et Løb til Gasværket m. v., og, da denne var sendt til Kommunalbestyrelsens Betænkning, tog, som det var at vente, Grosjerer Andersen deraf Anledning til i en udgivet Piece Punkt for Punkt at gjendrive den af de fornævnte 9 Sækyndige afgivne Betænkning, og paaviste de Herrers paafaldende Mangel paa Localkundskab.

Saa vel som Følge heraf, som paa Grund af den Sandsynlighed, — hvad der ogsaa offentlig var udtalt — at Modstanden i Borgerrepræsentationen i 1862 nærmest skulde være bevirket ved Bestræbelser for paa denne Maade at tvinge en meget attraaet Foranstaltning i Faveur af vore Handelsforhold igjennem, — nemlig Overdragelsen til et Actieselskab paa billige Vilkaar af endeel af Gamleholm til et Fridøstetablisement, men hvorpaa Finanzministeren dog ikke vilde indlade sig, — smigrede man sig med det Haab ved den forestaaende Behandling af Havneplanen i Borgerrepræsentationen at see disse Forhold bedømt fra et noget forskjelligt Synspunct mod det i 1862. —

Dette er ogsaa i Birkeligheden gaaet i Opfyldelse, idet det af Borgerrepræsentationen til Drøftelse af Havneplanen nedsatte Udvalg D'hr. Købke, Buggaard, og Tietgen, samt Ehlers og Sammeltoft af Magistraten, i den under 20de November f. A. afgivne Betænkning har udtalt, at Udvalget er enigt om Usikkerheden og Nødvendigheden af at der skeer Landdannelser i Kallebodstrand, hvilken Fleertallet ønsker udført i Overensstemmelse med Havneraadets Plan nemlig ved Tilveiebringelsen af en De ved det udgravede Gasværksløb af 309,480 □ Alens Størrelse, medens derimod Købke antager denne Indvinding af Land ved dybt Vand at være for indskrænket, naar Forholdenes frie Udvikling holdes for Die, ligesom han ogsaa, da det yderligere Behov ikkun kan skaffes tilveie i Kallebodstrand, anseer det for et stort Misgreb, om man nu paabegyndte spredte Anlæg i Kallebodstrand, uden forinden at have lagt en omfattende Plan for Forholdenes Udvikling sammesteds, saaledes navnlig med Hensyn til Retningen af Løbet til Gasværket og sammes Fortsættelse, Opfyldningernes Omfang etc., eftersom det ikke er godtgjort, at de foretagne Afvigelser fra Murrays Plan ikke vilde træde hindrende iveien for den snart fornødne Fortsættelse. Han foreslaaer endvidere, at Kommunen selv skal erhverve en saadan Plan og efter Sagens historiske Gang og forat Kommunen kan komme i Besiddelse af det dertil allerede foreliggende Materiale antager han at dette bør skee ved Forhandling med Grosserer Andersen og Ingenieur Murray. —

Havnebestyrelsens Plan blev imidlertid vedtaget med Majoritet ved Sagens endelige Behandling, og findes uforandret optaget i Motiverne til det Rigsdagen forelagte Udkast til Lov om en Havneafgift i Kjøbenhavn, som blev vedtaget og er traadt i Kraft fra 1ste April dette Aar.

Foreningen maa aldeles slutte sig til Capitain Røpkes Betragtning af Sagen med Hensyn til de eventuelle Arbejder i Kallebodstrand, ogsaa med Hensyn til Nødvendigheden af Forhandlinger med Grosserer Andersen og Ingenieur Murray, og det ikke blot for at have en sikker Garanti for Planens Hensigtsmæssighed i en saa bekjendt Dygtighed og Erfaring som Murrays, men ogsaa væsentlig af den Grund, som ogsaa blev fremsat ved Sagens Behandling i Borgerrepræsentationen, at Kjøbenhavns Havnvæsen og Kommune aabenbart ikke kan være berettiget til at benytte en Deel af Murrays og Andersens Plan og efter Fornødenhed at arbejde videre efter den, uden at forhandle med disse Mænd om Planens Afhændelse til Kommunen eller om Concessionens Fornøjelse.

Den under Arbejde værende nye Udvidelse af Malmøes Havn vil give en Indvinding af Land ved dybt Vand af 1,300,000 □ Alens Størrelse, hvilket omtrent svarer til den paaregnede Indvinding efter Murrays senest modificerede Plan, og det vil deraf være indlysende, hvorlidet et Areal af ifkun 309,480 □ Alen vil kunne tilfredsstille Trangen, da her selvfølgelig er et langt større Behov til Handelens og Industriens Fornødenheder end i Malmø. Men ikke mindre maa Foreningen ansee det uomgængeligt nødvendigt, at der erhverves en omfattende Plan for Arbejderne i Kallebodstrand forinden de paabegyndes, for at ikke den hensigtsmæssige yderligere Udvikling i en, som det er at forudsee, nær Fremtid, med Hensyn til Landdannelser sammesteds skal hindres.

Hvormeget derfor end Foreningen maa finde det glædeligt, at Nødvendigheden og Onskeligheden af Landdannelser i Kallebodstrand nu atter er erkjendt af Borgerrepræsentationen, maa den dog høiligen beklage, at Repræsentationen ved Sagens Afgjørelse ikke har fundet Erhvervelsen af den fornøvede omfattende Plan nødvendig, me-

foretruffet Udsørelsen af den af Havneraadet foreslaaede aldeles utilstrækkelige D, hvorved Arbeiderne i Kallebodstranden ville blive stykkevis og planløst udførte og derved ikke komme til at yde den Nytte for Handel og Industri, som dette heldige Terrains Benyttelse efter en dygtig Ingenieurs Plan ellers vilde kunne yde, ligesom det selvfølgelig ogsaa vil blive meget mere kostbart og tidsspildende at arbejde frem paa denne Maade, og neppe vil det være mueligt at undgaae senere igjen at forandre hvad man saaledes uden tilstrækkelig Omsigt og Forsynlighed har udført.

Aldeles affeet fra, hvilken stor Betydning det isvrigt har saavel for Staten, navnlig med Hensyn til Hovedstadens Forsvar og særligt for Marinen, som for Kjøbenhavns Kommune som saadan, at Udgravning og Landdannelse i Kallebodstrand ikkun foretages efter en fuldkommen omfattende Plan, skal Foreningen i Kjøbenhavns industrielle Forholde Interesse herved tillade sig paa det meest Indtrængende at andrage for Deres Excellence, at Udgravningen af Løbet til Gasværket samt Opfyldningsarbejderne i Kallebodstrand af de foran berørte Grunde ikkun foretages efterat en saadan, Fremtidens Krav betryggende, Plan for disse Arbejder er erhvervet.

Skulde Kommunen imod Formodning være uwillig til at forhandle med Andersen og Murray om Erhvervelsen af en saadan Plan eller om Concessionens Fornøielse, turde der med Hensyn til Sagens Interesse ogsaa for Statens Bedkommende være Opfordring for Regjeringen til selv, ved Murray's Tilfaldelse og directe Forhandling med ham, at gjøre et, hidtil ikke forsøgt, alvorligt Skridt til at opnaae den af Regjeringscommissionen i sin Tid saa anbefalede Plan, i sin oprindelige eller i en modificeret Skikkelse, realiseret, hvilket efter vor Overbeviisning paa ingen Maade kan ansees som uigjennemførligt, naar Initiativet tages af Regjeringen og det fra Kommunens og

Statens Side vides, at man virkelig vil denne vigtige Sags Gjennemførelse.

En Deeltagelse som den, der fra Kommunens Side vil blive ydet med Hensyn til Transportbesparelsen for Gasværkets Bedkommende, og fra Statens Side med det Beløb, som den for Marinen nødvendige Opvaskning af sorte Rende til 10 Fods Dybde vil koste, vil muligt vise sig tilstrækkeligt, ja selv om disse Beløb paa Grund af Tidsforholdene maatte betinges først at blive udbetalte naar Arbeidet er udført. Herom kan man imidlertid selvsølgelig ikkun faae en begrundet Mening ved directe Forhandling mellem Regjeringen, Kommunen og Murray, men en saadan Forhandling, hvortil der i 1862 var al Anledning, undgik man dengang, som det syntes, med Forsæt. — Det er endvidere langt fra usandsynligt, naar hensees til de af Murray tidligere gjorde fordeelagtige Tilbud i saa Henseende, at det ved de ovennævnte directe Forhandlinger med ham endog vil kunne lykkes at erholde Arbeiderne i den gamle Havn udførte efter den nu tilstedeværende Plan for disse Arbeider paa fordeelagtigere Betingelser for Havnævæsenet, end naar Arbeiderne i den gamle Havn udføres for sig deels af Havnævæsenet selv deels ved Licitationer og gennem en lang Række.

Overbeviist om at Deres Excellence omfatter denne og Kjøbenhavns Fremtid saa overordentlig vigtige Sag med levende Interesse og vil vide at beseire de mødende Hindringer, skal Foreningen hermed paa det varmeste anbefale dette vort Andragende til Deres Excell. sagkyndige Prøvelse. Foreningen af 1862 til den indenlandsske Industries Fremme.

Kjøbenhavn den 26de Mai 1864.

Paa Bestyrelsens Begne

J. Lutein.

Til

Indenrigsministeren.

De Gamle jagde, at Lykken var som en Kvinde med en eneste Haarlok; det gjaldt at gribe denne i det rette Dieblif saa havde man Lykken. Den Mand, der har Fortjenesten af at have fremdraget den særdeles vigtige Sag, der er Gjenstand for den foranstaaende Skrivelse, har ikke forsmøgt Noget, og dog fik han ikke Haarloffen sat, naagtet den syntes at være lige til at gribe. Det er en sørgelig og lang Historie Kallebodstrand-Sagen har havt. Der var en Tid, da nogen større Virksomhed fra det Offentliges Side og maafee nogen mindre Modstand fra enkelte Privates Side, vilde have bragt Værket igang for engelske Penge, men det gunstige Dieblif gik tabt, aldeles uden Grosserer Andersens Skyld, og hvo veed om det nogensinde vender tilbage?

Der er imidlertid et Unde, der vilde være større end det, at Sagen endnu ikke er bragt istand, og det er, om det blev sat igang paa en uheldig Maade. Hvad der ikke er skeet kan blive gjort, men naar man har anvendt Penge — og det mange Penge — paa Havnens Udvidelse mod Syd, og disse Penge ere anvendte til et deels utilstrækkeligt, deels uheldigt Foretagende, vil selve det, at saa mange Penge allerede ere givne ud, være en saa godt som afgjørende Hindring for Gjennemførelsen af en Plan, der ved sit Væsen og sit Omfang vil yde Hovedstaden og derigjennem hele Landet de Fordele, man kan og bør vente sig af et Foretagende af den Natur, som en forstandig og tilstrækkelig Forbedring og Udvidelse af Kjøbenhavns Havn. Det forekommer derfor Foreningen af 1862 at være en Pligt nu at gjøre, hvad man formaaer, ikke for at sætte Udførelsen af den forstandige Plan igjennem — det kan man neppe tænke paa saa snart —, men for at forhindre Udførelsen af den uforstandige.

Diebliffet er saa sørgeligt for vort Land og kræver saa mange Offre i alle Retninger, at kun saa have Dinene

og Ørerne aabne for hvad der ligger udenfor de politiske Forhold og Krigen. Men, saa sandt det er, at man gode i gode Dage skal tænke paa de ikke gode, ligesaa sandt er det, at et Folk netop i onde Tider skal tage sig sammen og med al sin Kraft arbeide paa det, ved hvis Hjælp en Tilbagevendende af lykkelige Dage bliver mulig. Denne vil aldrig komme, hvis man over Ulykken taber Modet og Haabet, hvis man lægger Hænderne i Skjødets istedetfor med Besindighed og alvorlig Villie at see sig om efter de Hjælpemidler, der endnu staae til Raadighed, og med Forstand og Udholdenhed at benytte disse. Det er derfor vel ikke formeget forlangt, naar vi vente at Publicum trods de skjæbnesvangre Tider dog vil skjænke en for vor Fremtid saa vigtig Sag ialtsald den Opmærksomhed, at det søger at forhindre dens Gjennemførelse paa en forkeert, utilstræffelig og for den anerkjendte rette Udførelse skadelig Maade.

Vi vide Alle, at Frihandelspartiet vil — og efter sin Overbeviisning maa — reise Frihandelspørgsmaalet med al Magt inden ganske kort Tid. Vi vide det meget godt, selv om vi ikke havde hørt Konsul A. Hage tale i Rigsraadet, som han gjorde forleden Dag. Da Lovudkastet om en Forøgelse (Krigsskat) af Afgiften paa Brændeviin og af Tolden paa en Deel Varer var under Behandling i Rigsraadets Folkething, erklærede han, at saafremt Landet skulde have nogen Udsigt til at reise sig igjen efter de Slag, der havde rammet det, var det nødvendigt snarest muligt at indslaa en ganske anden Vej med Hensyn til Toldlovgivningen end den, man hidtil var gaaet. Ja, han udtalte endog, at han paatænkte til Sagens tredie Behandling, at stille gjennemgribende Vædringsforslag i saa Henseende. Hans Mening var naturligviis den, at vi øieblikkelig eller senest ved Fredens Indtrædelse, burde have al Beskyttelsestold og kun af finansielle Hensyn beholde Told paa nogle enkelte Artikler, der ere Gjenstand for

stærkt Forbrug, — kort sagt en Frihandelsarif efter engelsk Mønster. — Finansministeren fraraadebe at gjøre Eligt ved tredie Behandling af en Lov som den foreliggende, og det af den Grund, at Sagen ved denne Feilighed ikke kunde faa den fornødne, modne Drøftelse.

Komme disse Forslag ikke frem ved denne Leilighed, komme de ved den næste, og der forestaaer da en haard Kamp mellem dem, der see vort Fædrelands Frelse ene gennem en øieblikkelig Indførelse af en saadan Toldtarif, og dem, der ønske at gaae lemsældigere tilværks mod vor Industri- og Haandværksdrift. Vi høre til de Sidste, og vi haabe endnu, at det skal lykkes at forhindre en saa brat Overgang til den nye Tilstand, som Frihandelsforeningen nu fordrer med Hestighed; vi haabe at Folke-representationen vil indsee, at vi vel, i Dvereensstemmelse med Udviklingen af vor Toldlovgivning lige siden 1797, skulle arbejde os frem til Frihandel, men at vi ikke skulle hovedsaks styrte os ind i en aldeles uberegnelig Tilstand, navnlig ligeoverfor den stærkt udviklede tydske Industri.

Men, hvad enten man nu har den ene Anskuelse eller den anden, maa man ønske — og, som det forekommer os, Frihandelsmændene endnu i høiere Grad end Andre — at de Foranstaltninger, som netop ere de nødvendige Betingelser for en stor Udvidelse af vor Handel og Virksomhed, saa snart som muligt maa blive trufne. Og meest af Alt maa man ønske, at der ikke nu bliver gennemført større Foretagender, der i Tiden ville vise sig deels uheldige, deels utilstrækkelige, og i alle Tilfælde skadelige for senere Bestræbelser. Fik vor Handel virkelig et stort Op-sving, da vil vor Havn og de i den værende forskjellige Etablissements til Handels og Skibsfarts Fremme være aldeles utilstrækkelige ogsaa i den udvidede Form, man nu har paatænkt at give den, foruden at denne, som foranviist, vil være meget uheldig; og til

Industriens Larv og Udvikling tager den aldeles ikke noget Hensyn.

Som sagt, vi opfordre ikke for Diebliffet til at søge Sagen gennemført paa den iøvrigt af Regjeringscomissionen i sin Tid erkjendte eneste rigtige Maade, men vi anmode indstændig vore Medborgere at forene deres Bestræbelser med vore for at Planen til Havnens Udvikelse mod Syd og Landdannelse i Kallebodstrand ikke skal blive paabegyndt paa en urigtig, den fremtidige Udvikling hindrende Maade. Det er en besfeben Fordring, og derfor haabe vi ogsaa, at den vil finde et godt Ore.

I hvilket Forhold bør Industriforeningen stille sig til Toldlovgivningen?

Af Contoirchef i Generaltolddirectoratet, Rammerraad J. B. G. Wint her.

(Efter „Dovariationsberetninger for Industriforeningen i Kjøbenhavn“)

Bør Industriforeningen stadig have Opmærksomheden henvendt paa Udviklingen af den bestaaende Toldlovgivning, navnlig paa Forandringer i Toldtarifen; paa hvilken Maade kan denne Foreningens Virksomhed bedst organiseres, og i hvilken Retning bør Bestræbelserne i saa Henseende gaae?

Industriforeningens Formaal er ifølge dens Love, navnlig § 1, „at virke til den danske Industries Fremme“, og det følger da formentlig af sig selv, at Behandlingen af en Sag af saa gennemgribende Virkning paa Industri-, Fabrik- og Haandværks-Forholdene, som Forandringer i den bestaaende Toldlovgivning og Tarif, hverken kan eller bør udelukkes; thi Foreningen vilde aabenbart ikke opfylde sit Formaal, naar den lod disse Forhold hengaae upaaagtede, eller undlod i rette Tid at foretage de fornødne Skridt til Bedste for disse for Landet vigtige Virksomheder.

At en saadan Virksomhed fra Foreningens Side ogsaa

er erkjendt som hørende til Foreningens Formaal, fremgaaer af Toldfogens Behandling i Mæret 1862, da Udkastet til en ny Toldtarif var forelagt Rigsraadet til Behandling.

Bestyrelsen havde ingen Betænkelighed med Hensyn til at fremme det af Apotheker Benzon i Februar 1862 indgivne Forslag til at tage under Overveielse, paa hvilken Maade det Rigsraadet forelagte Udkast til den nye Toldtarif bedst lod sig belyse fra et industrielt Standpunkt, og Forpligtelsen for Foreningen til at foretage Skridt i saadan Retning er fremhævet i begge de fra Handelsudvalget den Gang fremkomne Udkast til en Udtalelse til Rigsraadet; den af Fleertallet foreslaaede Udtalelse begynder saaledes: „I Betragtning af Vigtigheden af de Interesser, der knytte sig til det af det kgl. Finansministerium i Rigsraadets 6te Møde d. A. forelagte Lovudkast om Told- og Skibsaafgifter, skulde Industriforeningen i Kjøbenhavn, hvis naturlige Opgavedet er at varetage Industriens Tarv og at udbrede Kjendskab til de Industriadrivendes Ønsker og Behov“, medens Mindretallets indeholdt følgende Sætning: „Industriforeningen i Kjøbenhavn, som maa ansee sig forpligtet til, naar Omstændighederne kræve det, at varetage Industriens Tarv og at henlede Opmærksomheden paa de Industriadrivendes berettigede Ønsker og Behov“. Bestyrelsen gjorde, som bekjendt, Mindretallets Udkast til sit, medens Fleertallets blev vedtaget af Generalforsamlingen.

Men ligesom det saaledes fra alle Sider er erkjendt for nødvendigt, at Industriforeningen ikke anseer Toldblovgivningspørgsmaal som liggende udenfor sit Omraade, naar den vil virke tilbørligt for sit Formaal, saaledes troer jeg ogsaa, at det maa erkjendes for nødvendigt, at denne Industriforeningens særlige Virksomhed bliver or-

ganiseret paa en saadan Maade, at flige Rivninger, som de, hvortil Toldslagets Behandling i 1862 gav Anledning, i Fremtiden kunne undgaaes.

Det forekommer mig nemlig klart, at den stærke Bevægelse, som fremkaldtes ved Toldslagets Behandling paa Generalforsamlingen den 16de April 1862, og den lidenskabelige Hæftighed, hvormed Discussionen om Valget mellem de to Udkast til en Udtalelse til Rigsraadet førtes, tydelig viste at der manglede Noget i Foreningens Organisation i denne særlige Retning. At Bestyrelsen ikke selv gjorde det første Skridt med Hensyn til Toldslaget, saa at Forslaget dertil maatte fremkomme fra et enkelt Medlem, at dernæst et betydeligt Antal Industridrivende ikkun troede deres Tarv tilbørligt varetaget ved Sagens Behandling paa en Generalforsamling, og endelig, at der fremkom et Andragende om et fast Toldudvalg, alene bestaaende af Industridrivende, var nemlig Alt ikkun den umiddelbare Virkning af den antydede Mangel i Organisationen. Den blev atter den naturlige Aarsag til den fremkomne Meningsforskjellighed, der fremkaldte de to i Handelsudvalget foreslaaede Udtalelser til Rigsraadet, om hvilke der førtes en saa lidenskabelig Discussion. Der havde sikkert allerede i 1858, da den nye Toldtarif blev forelagt for Rigsraadet, været Anledning til at søge denne Mangel afhjulpen; det skete imidlertid ikke. Da Foreningens Love saaledes ikke have anvist Bestyrelsen noget bestemt Standpunkt lige over for den bestaaende Toldlovgivning og dennes Udvikling, blev det ganske vist nødvendigt, at Resultatet af Apotheker Benzons Forslag vedtoges af en Generalforsamling, og det saameget mere, som der i Bestyrelsen ligesaa vel som iblandt Foreningens øvrige Medlemmer, der langt fra udelukkende bestaae af Industridrivende, som bekendt var Mænd, der vare Medlemmer af den, til Støtte for det af Grosserer-Societetet til Rigs-

raadet indgivne Forslag til en saakaldet Frihandelsstarif, stiftede Frihandelsforening, og derfor med eller uden Grund antoges at ville virke i den yderligere gaaende Frihandelsretning.

Da, som berørt, Bestyrelsen ikke var bunden til noget bestemt Standpunkt, var den selvfølgelig aldeles berettiget til at gjøre Handelsudvalgets Mindretals Udkast til Udtalelsen til Rigsraadet til sit, men da Udvalgets Fleertals Udkast, efter at være indbragt som privat Forslag, blev antaget med overveiende Majoritet paa Generalforsamlingen den 16de April 1862, viste dette Resultat, at Bestyrelsen ikke havde været i Overensstemmelse med Generalforsamlingens Anskuelse i dette særlige, i hvorvel meget vigtige Spørgsmaal. Da Bestyrelsen imidlertid ikke deraf fandt sig foranlediget til at fratræde — et enkelt Medlem udtraadte dog strax — maatte selvfølgelig det tilbageblevne Antal Bestyrelsesmedlemmer ansees bundet ved det saaledes af Generalforsamlingen i denne Sag antagne Standpunkt; men da den nævnte Generalforsamlingsbeslutning ikke fremkom som en Følge af noget Endringsforslag til Foreningens Love, ville Foreningens fremtidige Bestyrelser naturligvis ikke kunne ansees bundne ved den ommeldte Generalforsamlingsbeslutning, saa meget mindre, som den vedtagne Udtalelse til Rigsraadet ikke endnu til Dato, og uagtet et til Bestyrelsen særligt indgivet Andragende derom, er bleven indgivet; ligesaa lidt vil Bestyrelsen ifølge denne Beslutning have nogen Forpligtelse til stadig at have sin Opmærksomhed henvendt paa Forandringer i Toldberegningen. Enhver fremtidig Forandring ved Toldbestemmelserne og Tarifen kan med Hensyn til Uvissheden om Bestyrelsens Standpunkt i denne Henseende, saaledes let tænkes at ville give Anledning til gjentagen Begjæring om de fremkomne Spørgsmaals Behandling ved Generalfor-

samling, og derved til en Fornægtelse af Discussionen og Rivningerne mellem de forskjellige Anskuelser.

Et saadant Tilfælde maa vistnok erkjendes at være meget lidet ønskeligt; dog ikke af de Grunde, som bleve fremhævede af et Medlem af Bestyrelsen paa den fortsatte Generalforsamling den 23de April 1862, nemlig, „at en saadan Strid mellem de forskjellige Anskuelser vilde være til Skade for Foreningens øvrige Virksomhed og at Industriforeningen derfor burde holde sig aldeles udenfor, tilmed da der havde dannet sig en anden Forening med det Formaal, at modarbejde Frihandelsforeningen“; endvidere, „at Industriforeningen dog ikke kunde opnaae, hvad der tilsigtedes ved Behandlingen af Toldspørgsmaalet, da det altid var tilfældigt, hvem der mødte paa Generalforsamlingen og hvem der sad i Bestyrelsen, om Frihandelsmænd eller Beskyttelsesmænd“; — thi denne Argumentation synes mig ifkun lidet overbevisende. — Derimod er der for mig en ganske anden Grund til ikke at ønske en Gjen-tagelse af hin Generalforsamling, nemlig den, at en Forening af en saadan Størrelse, Betydning og Ansæelse som Industriforeningen, nødvendigt bør indtage et klart, aldeles bestemt og almindelig bekjendt Standpunkt i en for Industri, Fabrik- og Haandværksdriften saa vigtig Sag som Told-sagen, uafhængigt af den meer eller mindre tilfældige Sammensætning af Bestyrelsen til en given Tid og sikket mod Inconsequenser, som vanskeligt ville kunne undgaaes, naar enhver Beslutning i saadanne Sager gjøres afhængig af Generalforsamlingen; — og Generalforsamling vil under de nærværende Forhold utvivlsomt hver Gang blive fordret.

Til Opnaaelsen af en saadan Fasthed vil det formeentlig blive nødvendigt, at Foreningens Standpunkt i denne Henseende optages som en Grundbestem-

melse i Foreningens Love, samt at det nu bestaaende Handelsudvalg ombannes til et „Told- og Handelsudvalg“ med samme Myndighed som Foreningens andre Udvalg har efter Lovens § 16. Det burde have et noget større Antal Medlemmer end det nuværende Handelsudvalg, og dets Opgave skulde være, stadig at have Opmærksomheden henvendt paa „Told- og Handelspørgsmaal“, som det da, naar det maatte vise sig nødvendigt, skulde behandle med særligt Hensyn til Industri-, Fabrik- og Haandværkssvirksomhedernes Lær.

Men forinden der vil kunne blive Spørgsmaal om Vedtagelsen af en saa vigtig Tillægsbestemmelse til Foreningens Love, er det nødvendigt, at Foreningens samtlige Medlemmer tage denne Sag under den alvorligste Overveelse, og paa det Omhyggeligste undersøge, hvilket Standpunkt Foreningen bør indtage i Toldsagen. Som Bidrag til Beparelsen af dette Spørgsmaal skal jeg tillade mig følgende Bemærkninger.

I Motiverne til det i 1857 af Regjeringen offentliggjorte Udkast til en Toldtarif hedder det Side 3, 4 og 5. „Det Udkast, som nu foreligger, er, foruden i sin Form, ogsaa i Indholdets Detail saa meget afvigende fra, hvad der for Tiden er gjældende, at det vistnok maa betegnes som en gennemgribende, om end ikke tillige som en principiel Forandring af den bestaaende Toldtarif. Principielt afvigende kan Udkastet for saa vidt ikke siges at være, som det af samme vil fremgaae, at det egentlig kun gaaer ud paa stærkere og bestemtere end tidligere at udvikle den danske Toldbestatnings lige siden 1797 fremtrædende Tendens til hovedsagelig at være finantziel og mere og mere at frigjøre sig for industrielle Hensyn. Vel har en reent finantziel Bestatning heller ikke ved dette Revisionsarbejde endnu kunnet foreslaaes, fordi det vilde være at opgive et Maadehold i Fremgangsmaaden, som hidtil og vistnok

med Føie har været betegnende for den liberale Retning i den danske Toldblovgivning, og til hvis Opgivelse der heller ikke nu kan findes tilstrækkelig Grund. Der er imidlertid ved Udkastet foreslaaet et betydeligt Skridt fremad til Frigjørelse for industrielle Hensyn." "Som ovenfor bemærket, har det været et Hovedgiemed ved Indførselstoldtarifens Udarbejdelse steds mere og mere, og denne Gang saa meget, som nogenlunde muligt uden voldsomme Rystelser for de paagjældende Industriegrene, at frigjøre sig for de fra Fortiden arvede industrielle Hensyn, hvoraf den bestaaende Tarif endnu har mange Spor, der heller ikke, især ikke strax, ville kunne forsvinde af den nye, naar man vil undgaae Ubillighed." Endvidere:

"Udkastet har derfor i denne Henseende (Toldens Concentring paa et vist Antal Hovedartikler) som i andre, bestræbt sig for at følge en passende Middelvei, og dets Antagelse som Lov vil allerede føre Danmark et stort Skridt frem blandt de Stater, som have den paa de bedste Principer byggede Toldbeskatning."

Dette den bestaaende Toldblovgivnings, i Motiverne saaledes betegnede, Princip blev paa tvende Forsamlinger af Industriblivende (den ene afholdtes den 30te September 1857 i Kjøbenhavn, den anden noget senere i Neumünster) benegtet at eksistere, og fra begge indgaves Andragender til Rigsraadet, som, uden at underkaste de enkelte Toldsatser nogen Kritik, gik ud paa at godtgjøre, at det forelagte Tarifudkast var en principiel Forandring af det Bestaaende, og androg paa, at Rigsraadet vilde fraraade, at Udkastet blev til Lov, og tilraade, at det toges under Overveielse af en sagkyndig Autoritet, saaledes at Principet i vor nærværende Toldlov 2: efter Andragernes Anstuelse, Bestyttelsesprincipet, gennemføres ved den tilføjede Toldrevision.

Denne Agitation maatte imidlertid blive uden nogen som helst Virkning, paa Grund af, at den hvilede paa et mangelfuldt Kjendskab til vor Toldlovgivnings Historie, ja endog røbede en fuldkommen Misforstaaelse af den.

Uagtet dette nu er temmelig almindelig anerkjendt af de Industriadrivende, skal jeg dog her berøre de vigtigste Omstændigheder til Oplysning af Sagens virkelige Sammenhæng.

Toldtarifen af 26de November 1768 havde, som Følge af det den Gang almindelige Beskyttelsessystem, omtrent 150 almindelige, foruden 15 kun paa enkelte Steder gjældende Indførselsforbud, samt 8 Udførselsforbud og omtrent 111 med Udførselstold belagte Vareforter.

Toldtarifen af 1ste Februar 1797, som afløste den nævnte Tarif, havde derimod ifkun Indførselsforbud paa 8 Vareklasser, hvoraf nogle ifkun vare kortvarige og andre rene Politiforanstaltninger; aldeles ingen Udførselsforbud og Udførselstold ifkun paa 60 Vareforter.

At det virkelig var en Systemforandring, som iværksattes ved Forordningen af 1ste Februar 1797, at denne aldeles brød med Beskyttelsessystemet og indførte Frihandelsprincippet, dog at Overgangen skete gradviis, uden Ubillighed og Rystelse af de paagjældende Virksomheder, vil blive klart af følgende Aftstykker.

Ved allerhøieste Resolution af 2den Mai 1787 blev der nedsat en Finantscommission, som blandt Andet havde den Opgave at undersøge, om en friere Handel end den, som efter det da gjældende System fandt Sted, maatte findes fordeeligst for de danske Stater, samt hvorvidt denne større Frihed enten overalt og uden Indskrænkning, eller for det Første kun i Henseende til visse Steder, maatte være at bevilge og kunde bestaae udenenten at hindre og skade den størst mulige indenlandske Produktion og Vindstibeligbed i det Hele ellerformindst de kongelige Indtægter.

I den Forestilling, som Finantscommissionen derefter

afgav under 19de Mai 1796, hedder det blandt Andet: „Derfom Statens Næringer og de offentlige Afgifter nu fra ny af kunde ordnes og bestemmes, da kunde det blive et vigtigt Spørgsmaal, om ikke al Indførsel og Udførsel af Varer, eller kortere sagt, alle Handelsrørelser, faalænge disse ere i Bevægelse for at omsætte og erhverve, burde lades ganske frit Løb, og Midlerne til disse Rørelser samt Produktet deraf alene belægges med Afgift. Statens Beliggenhed for Handel og Søfart, Erfaringerne om en fuldkommen Frihandel, saa vidt disse fra andre Steder, f. Ex. Hamborg, Livorno, kunne have, ja mange andre Omstændigheder vilde kunne synes at tale derfor. Men her have vi ikke frie Hænder. Efterhaanden ere Tvangslovene indførte og befæstede. Efterhaanden ere Toldafgifterne fremvorne og blevne nødvendige som en vigtig Hjælpefilde for Finantserne. Efterhaanden have Næringerne grundet sig ved Siden af Tvangen og Toldafgifterne selv, og kun efterhaanden synes altsaa Forandringen til mere Frihed i Handel at kunne indføres. Dette forudsat, skal Commissionen ikke drifte sig til at gaae videre end at tilraade et System, hvor Forbud ophæves, Toldafgifter sammenbrages og sættes i Forhold til Værdien af Varerne, paa hvilke de hæfte.“

Den paa denne Forestilling faldbende allerhøieste Resolution af 3die Juni 1796, som bifalder de af Finantscommissionen fremsatte Grundsætninger, beordrer udarbejdet „en fuldstændig Plan til et forandret Handels- og Toldsystem for Danmark og Norge.“

I den Forestilling, hvormed det Bestindiff-Guineiske Rente- og General-Toldkammer under 22de November 1796 forelægger de fornødne Lovudkast til Approbation, udtales blandt Andet: „Deres Majestæts Lovgivning for Landbovæsenet og flere af Statens vigtigste Næringer og Indretninger vidner tydelig om Allerhøjstfammes vise Hensigter i at forbinde borgerlig Frihed med Ret og Orden. Hande-

len, denne i en Søstat saa rige Kilde til Næring ligesom til Stats-Indtægter, trænger sikkert til en Lovgivning, indrettet efter samme Grundsætninger og samme Hensigter. Frihed med Orden er Hovedgjenstand for Kammerets, ligesom den har været det for Commissionens allerunderdanigste Forslag."

Endelig udtaler Indledningen til Forordningen af 1ste Februar af 1797: „Hovedforandringerne, som derved indføres, og Grundene, paa hvilke de ere byggede, ere især disse: Ved ældre og nyere Forbud mod Varers Indførsel eller Udførsel have mange og vigtige Varearter været udelukkede fra Handelen ind til eller ud fra Kongens Riger. I lige Grad, som disse Forbud, tilsammentagne, have tvunget Handel- og Skibsfart, have de ikke forfremmet Varers Frembringelse i Landet selv. Smughandel er da jevnlig indtraadt i redelig Handels Sted, har berøvet vor Statskasse en Indtægt, som den kunde behøve, og saaledes samt i andre Maader virket til Skade for det Almindelige. Vi have derfor villet indskrænke de hidtil værende Forbud til saa lidet et Antal, som Vi efter Tider og Omstændigheder endnu have fundet muligt."

I Perioden fra 1797 til Forordningen af 1ste Mai 1838, har der vel, ved siden af forskellige Fremstridt, været gjort enkelte Undtagelser fra det som Regel opstillede Frihandelsprincip, — saaledes navnlig under Krigsforhold, men Forordningen af 2den April 1814 hævede igjen de fra Krigstiden tilbageværende Forbud og Pl. af 27de Januar 1816 hævede Udførselstolden for 9 Vareklasser, ligesom ogsaa enkelte Lovbud i denne Periode havde en reen industriel Charakter, saaledes Placaten af 26de Januar 1825 til Fremme af Papirfabrikationen, — men disse Undtagelser vise kun, at Regjeringen ikke har været fuldkommen consequent i Systemets Gjennemførelse.

Ved Forordningen af 1ste Mai 1838 blev Indførselen tilladt af alle Varer, ifkun med Undtagelse af Spille-

kaart, brændt Rasse og Rassesurrogater og i 3 Aar af raffineret Sukker og Sirup, hvorhos Udsørfelstolden blev indskrænket til 19 Vareforter, — en Sammenligning af de enkelte Toldsatser i Tarifen af 1797 med Tarifen af 1838 vil ligeledes vise, hvilket betydeligt Skridt man var gaaet fremad paa det friere Toldsystems Bane, — hvorhos den Toldfrihed og de Afgiftsnedsættelser, som ved Privilegier eller allerhøieste Resolutioner indtil videre havde været tilstaaede Fabrikanter eller Andre, bestemtes at skulle op-
høre.

Siden 1838 er Reformen stadigt og consequent skreden fremad, og havde Forfatningsforholdene tilladt den ved Forordn. af 1838 bestemte Tarifrevision hvert tredje Aar, vilde denmes Fremskridt naturligviis have gaaet ikke lidet hurtigere; der er nu hverken Udsørfels- eller Udsørfelsforbud; Udsørfelstolden er indskrænket til 12 Vareforter og bortfalder aldeles ved Lov af 4de Juli 1863, som træder i Kraft den 1ste April d. A.; betydelige Nedsættelser i Tolden for forskjellige Vareforter have efterhaanden fundet Sted, og der vil ikke i denne Periode kunne paavises nogen Toldforhøjelse af industrielt Hensyn. Særlig med Hensyn til, at Beskæftigelsestoldens Formindskelse er skreden gradviis frem, skulle vi fremhæve følgende Bestemmelser. Ved Tarifrevisionen i 1844 nedsattes Tolden blandt Andet paa Agerdyrkningsredskaber, Maskiner og Porcelain, og Udsørfelstolden paa Uld blev formindsket. I 1846 hævedes Tolden paa uformalede Kornvarer og Raps, hvorhos den nedsattes for formalede Kornvarer. I 1847 nedsattes Tolden paa flere Artikler, deriblandt paa Jernstøbegods og paa uldne Varer. I 1850 nedsattes atter Tolden paa Manufacturvarer og paa forskjellige andre Artikler. I 1853 nedsattes Tolden yderligere paa Manufacturvarer og Sukker, og Udsørfelstolden formindskedes paa Klude, dog ikke i saa stærkt Forhold, som af Regjeringen foreslaaet, ved

hvilken Leilighed Regjeringen fremhævede det som en Pligt, at være forsigtig, og ifkun gradviis ophæve den bestaaende Beskyttelsestold. — I 1854 ophævedes Begunstigelsen med Hensyn til Indførselstolden for hvide Katuner, som indførtes til Trykning. — I 1857 forelagdes Rigsraadet første Gang Udkastet til den nye Toldtarif, som sanctioneredes under 4de Juli f. A., og som skal træde i Kraft den 1ste April d. A.: den indeholder, foruden en betydelig Forgølse af de toldfrie Varers Antal, meget betydelige yderligere Nedsættelser i en Mængde Toldsatser, saa at Tolden med endnu mindre Grund end nu for Tiden vil kunne siges at forhindre eller formindske Vareindsførselen fra Udlandet.

Det vil af det her Anførte formeentlig være klart, at den industrielle Opposition af 1857 mod det af Regjeringen forelagte Udkast til en ny Toldtarif, paa Grund af Ubekjendtskab til eller Misforstaaelse af vor Toldlovgivning og dens Udvikling var kommen til at indtage et aldeles uberettiget og som Følge deraf ogsaa fuldkommen uholdbart Standpunkt, og af de Skridt, som fra de Industrielles Side senere ere gjorte, dels i Industriforeningen, dels i „Foreningen af 1862 til den indenlandske Industries Fremme“, vil dette Standpunkt utvivlsomt kunne ansees som opgivet, saa at det kan betragtes som givet, at Industriforeningen i sin fremtidige Behandling af Toldspørgsmaal hverken vil eller, med nogen som helst Udsigt til Opnaaelsen af et praktisk Resultat, kan indtage det industrielle Beskyttelsesstandpunkt fra 1857.

Industriforeningens Standpunkt maa altsaa være et Frihandelsstandpunkt, men hvilket? thi der er flere forskellige, som leilighedsviis ere bragte i Forslag og anbefalede, særligt som gavnlige for den indenlandske Industri. Repræsentationen for den kjøbenhavnske Handelsstand,

Grosserer-Societetets Comité, udtalte sig i Anledning af det Rigsraadet forelagte Tarifudkast i et Andragende til Rigsraadet, dateret den 25de Januar 1858, aldeles i Overeensstemmelse med Regeringens og Repræsentationens foran betegnede Standpunkt; den udtalte sig for det i Motiverne til Regeringens Tarifudkast betegnede Princip, „dog,“ som det hedder i Andragendet, „at man ved Toldlovgivningen bør tage saa meget Hensyn til Industriens Tarv, at man vogter sig for at paalægge den Afgifter og Byrder, der gjøre det umuligt for den at concurrere med Udlandet. Det finansielle Hensyn kan gjøre sig ubelukkende gjældende ved Tolden paa Artikler, der umiddelbart ere Gjenstand for Consumption, især naar de ikke høre til absolute Livsfornødenheder; men ved Artikler, der tjene Industrien som Materiale, eller ere uundværlige Redskaber ved dens Frembringelser, bør der vistnok ved Toldlovgivningen tages Hensyn til, at den indenlandske Industri ikke indirecte bebyrdes med Afgifter, der ere større end de, som den tilsvarende fremmede Industri direkte ved Indførselstolden har at bære. Den indenlandske Industri kan vel endog fortjene i Afgiftsforholdene at stilles lidt gunstigere end den fremmede, og den turde vel i det mindste kunne forvente, at hvor Virkningen af en Toldsats er tvivlsom, Tvivlene løses i dens Faveur, saa at man dog hellere løber den Chance, at indrømme den for meget end for lidt“.

Dette Grosserer-Societetets Standpunkt varede imidlertid ikke længere end til Aaret 1862, da det samme Tarifudkast blev forelagt Rigsraadet. Comiteen indgik nemlig under 25de Februar 1862 med et Andragende til Rigsraadet, og uagtet det deri udtrykkelig udtales, at Grosserer-Societetet med Hensyn til Lovudkastet befinder sig i samme Stilling som i 1858, fremsætter det dog som den vigtigste Indvending mod Udkastet i dets

Heelhed, at det ikke har nogen ny Tendents, og ikke indeholder nogen principiel Forandring, hvorfor der foreslaaes en Toldtarif efter engelsk Mønster med ikkun 13 toldbefattede Varegrupper med tildeels meget høie Told-satser, netop paa Livsforbrødenheder, og med Udelukkelse af ethvert industrielt Hensyn; altsaa en pludselig Ophævelse af al Beskyttelsestold paa et Par Artikler nær, ved hvilke Beskyttelsestolden vilde blive urimeligt forhøiet.

Et saadant pludseligt Spring i Toldlovgivningens Ud-
vikling, der lige siden 1797 var skreden roligt frem ad, den
da bestemte Vej, fandt imidlertid ikke den forventede An-
klang, hverken hos Regeringen, i Rigsraadet eller udenfor;
dette vilde ogsaa have ført os ind i en aldeles uvis Frem-
tid, da det vilde have aabnet Markedet for Udlandets
Fabrikanter, uden at Markedet for vore egne Frembrin-
gelses fik en tilsvarende Udvidelse. Det er derfor natur-
ligt, at ikke engang „Frihandelsforeningen“, som vi senere
skulle omtale, dristede sig til at slutte sig dertil, og navn-
lig derved maatte dette Tarifforslag ansees som ihjelslaaet.
I Øvrigt er det næppe engang berettiget at kalde en saa-
dan Tarif en „Frihandelsstarif“, thi det stemmer sikkert
langt mere overeens med Frihandelsprincippet at lægge en
moderat Told paa flere Artikler, end en meget høi paa
enkelte, thi derved fordeles Skatten naturligviis bedre og
bliver mindre trykkende, og navnlig bør de høie Satser
mindst lægges paa Livsforbrødenheder, saaledes som ogsaa
af Grosserer-Societetet erkjendt 4 Aar tidligere, i Andra-
gendet af 1858.

At Industriforeningen hverken kan eller bør
stille sig paa dette Grosserer-Societetets, som
det af det Anførte sees, ikkun lidet motiverede
yderlige Frihandelsstandpunkt, maa sikkert an-
sees som en Selvfølge.

Under 28de Februar 1862 udgif en Indbydelse til

Stiftelsen af en „Frihandelsforening“ fra 27 navngivne Mænd, hvoriblandt netop de Medlemmer af Grosserer-Societetet, som havde udarbejdet Tarifforslaget til Rigsraadet af 25de f. M. Efter denne Indbydelse, sammenholdt med Motiveringen til Tarifforslaget, var det aldeles utvivlsomt at Foreningens Stiftelse havde den bestemte Hensigt at støtte, og ved et Tryk paa Regjeringen og den offentlige Mening gjennem Blade og Skrifter at søge at tvinge den saakaldte Frihandelsstarif igjennem.

Men allerede ved Foreningens første Møde var det Program, som Indbydelsen indeholdt, væsentlig modificeret. Formanden betegnede det som Foreningens Opgave, at udbrede Kundskab og Indsigt i Frihandelens Principer, og i Overeensstemmelse dermed havde man affattet et Udkast til Foreningens Love, som blev vedtaget; flere Medlemmer udtalte sig imod et Spring i vor Udvikling; det blev bemærket, at ogsaa Adam Smith havde fremhævet, at Overgangen til Frihandelen i England skulde skee langsomt og gradviis, og Professor Kayser, det sagkyndige Medlem af Foreningens Bestyrelse, bemærkede, at ogsaa han meente, at Overgangen burde skee paa den Maade, at der fastsattes en Periode, i hvilken Beskyttelsen gradviis skulde aftage; i samme Retning fremkom forskjellige Udtalelser paa Foreningens 2det Møde, den 15de April.

Vi skulde aldeles see bort fra forskjellige betydelige Svingninger i Frihandelsforeningens Standpunkt, som leilighedsviis have aabenbaret sig, saameget mere som disse udførligt ere paaviste andetseds og navnlig i det af „Foreningen af 1862 til den indenlandske Industries Fremme“ udgivne Tidskrift, og gaae over til det Standpunkt, som Frihandelsforeningen staaer paa i Henhold til dens Andragende til Rigsraadet af 28de April 1863.

Foreningen udtaler sig i dette Andragende saaledes

„Vi vilde have anseet det for den rette Bei, om Regeringen i Tillid til Frihandelens befrugtende Kraft og hele velsignelsesrige Indflydelse havde udarbejdet et Udkast, der grundlagde Tarifen alene paa fiske Hensyn, ophævede de beskyttende Toldsatser og lagde det Beløb, som skal indbringes ved Tolden, paa saa Hovedartikler, saa at Oppehørselen og Controllen kunde simplificeres saa meget som muligt, om der end opgaves Noget af det Beløb, som Toldskatten hidtil har indbragt.“ — „Uagtet Artillerne: Sukker, Kaffe, Thee, Tobak, Brændevin og andre Driftvarer meget vel kunde taale en betydelig Forhøielse, uden at Forbruget væsentlig vil aftage, skjønt mange af dem langtfra ere saa høit beskattede, som i andre Lande, og uagtet vi antage, at en Tarif, udarbejdet udelukkende efter fiske Hensyn, ogsaa her paa den bedste Maade vilde fremme Handelens og Industriens Interesser, have vi dog, i Betragtning af den Modstand, der har vist sig imod at lægge hele det Toldbeløb, hvorfra de øvrige Artikler befries, over paa disse saa Varegrupper, troet det hensigtsmæssigt at foreslaae, at den Deel af Indtægterne, som ikke tilveiebringes ved en Forhøielse af Tolden paa de nævnte Artikler, skaffes tilveie ved i en kort Overgangsperiode at lægge en Værditold (efter det til Veiledning fremsendte Tarifudkast 5 pCt.) paa forarbejdede Varer.“ „Vi tillade os nu at anbefale til det høie Rigsraad en Tarif, støttet paa de Principer, der have ledet os ved Udarbejdelsen af det medfølgende Udkast, og nære den Overbeviisning, at Handel og Industri ville udvide sig, naar en saadan bliver gennemført, og at Forbruget vil stige saaledes, at det om kort Tid vil blive muligt, uden finansielt Tab ganske at affasse Værditolden.“ En saadan ny Toldlov anbefalede derhos Foreningen til at træde i Kraft den 1ste April 1864. Dette turde dog vistnok siges at gaae et betydeligt Skridt ud over, hvad Forman-

den ved Foreningens Stiftelse havde angivet som Opgaven, nemlig, „at udbrede Kundskab og Indsigt i Frihandelsens Principer“.

Ved dette Andragende har saaledes Frihandelsforeningen opgivet det af Professor Kaysers indtagne Standpunkt, der med Grund maatte antages den Gang ogsaa at være Foreningens, nemlig „Fastsættelsen af en Periode, i hvilken Beskyttelsestolden gradviis skulde aftage“, og i dets Sted foreslaaet en kort Overgangsperiode, i hvilken Tolden, — uden Hensyn til Størrelsen af den deri indeholdte Beskyttelsestold for de forskjellige Industri-, Fabrik- og Haandværksvarer, — skulde fastsættes til 5 pCt. paa forarbejdede Varer i Almindelighed.

Efterat Frihandelsforeningen i det 1ste Hefte af Foreningens eget Tidsskrift har erkjendt, „at Frihandels-Principet med mere eller mindre Skarphed og Klarhed er bleven fastholdt som Endemaal lige fra 1797, og at det gjen-tagende er udtalt saavel af Regeringen som af Repræsentationen, at Beskyttelsen kun er provisorisk og efterhaanden bør bortfalde“, faaer dette Foreningens seneste Forslag end mere en høist vilkaarlig Charakter, og den Rystelse og Usikkerhed, som en saadan pludselig Forandring i de bestaaende Toldforhold vilde udøve paa vore Industri-, Fabrik- og Haandværksforhold i sin hele Almindelighed, er af en saadan Natur, at vi holde os overbeviste om, at der ei heller vil kunne blive Spørgsmaal om, at Industriforeningen skulde kunne stille sig paa dette Frihandelsforeningens Standpunkt.

Men selv Fastsættelsen af en Periode, i hvilken Beskyttelsestolden gradviis skulde aftage, — en Foranstaltning, som Rigsraadets Tarifudvalg, ifølge Betænkning af 11te April 1862 synes at ansee som gavnlig, — vilde ikkun daarligt svare til Hensigten, idet en saadan vilkaarlig bestemt Frist ikke vilde kunne undgaae at give en

Industrigreen en Beskyttelse, den muligt ikke behøvede, en anden en, der varede længere end fornødent, medens Fristen kunde blive utilstrækkelig for andre, muligt endog for de betydeligste Industri-, Fabrik- eller Haandværksvirksomheder i Landet; altsaa vilde den netop fremkalde Uligheid og Ubillighed og muligt endog voldsomme Rystelser i de forskjellige paagjældende Virksomheder samt Tab af Capitaler, der ikke let vilde faae Tid til at søge anden Anvendelse.

Vi holde os derfor overbeviste om, at Industriforeningen ligesaa lidt vil kunne vælge dette, de saakaldte moderate Frihandelsmænds Standpunkt, og det saa meget mindre, som det nærmest var dette, Industriforeningens Handelsudvalgs Mindretal indtog ved Toldsjagens Behandling i 1862, da dets Udcast til en Udtalelse til Rigsraadet blev forkastet af Generalforsamlingen den 16de April s. A.

Efterat vi saaledes have paaviist, af hvilke Grunde Industriforeningen ved Behandlingen af Toldspørgsmaal formeentlig hverken vil kunne stille sig paa det industrielle Beskyttelsesstandpunkt af 1857 eller paa Grosserer-Societetets, Frihandelsforeningens eller de saakaldte moderate Frihandelsmænds Standpunkt, ligger det formeentlig klart, hvor vel begrundet den paa Foreningens Generalforsamling den 16de April 1862 tagne Beslutning var, idet den den Gang vedtagne Udtalelse til Rigsraadet, ihvorvel i en mindre heldig Form, indtog det for Industrien aldeles berettigede, praktiske og holdbare Standpunkt, nemlig den bestaaende Toldlovgivnings, som er en gradviis og deelviis Ophævelse af den i Toldtarifen endnu indeholdte Beskyttelsestold, uden Ubillighed og voldsomme Rystelser for de paagjældende Virksomheder saaledes, at Toldafgiften efterhaanden kan blive hovedsagelig finantciel.

Dette den bestaaende Toldbavgivnings Frihandelsstandpunkt, der til Dato har været fastholdt saavel af Regeringen som af Repræsentationen, og som udtryffeligt tiltraadtes af Grosserer-Societetet under 25de Januar 1858, — men opgaves af samme under 25de Februar 1862, da nogle Grosserere pludselig opdagede, at det, Handelen og Industrien trængte til for at blomstre, var en engelsk „Frihandelsstarif“, — er saa retfærdigt og billigt, at det formeentlig ogsaa burde kunne tilfredsstille Handelsstanden.

Det er nemlig, som bekiendt ikke Handelsmanden, men Forbrugeren, som betaler Tolden, og saa længe Toldavgiften er nødvendig for Finantserne, er det utvivlsomt netop i Forbrugernes Interesse, at denne lægges med et mindre Beløb paa flere Vareartikler, fremfor med et saa meget høiere Beløb ifkun paa enkelte, navnlig naar disse ere Livsforbrødenheder. Naar, som hos os, Toldavgiften i det Hele er saa moderat, at der ikke kan være Tale om, at Indførselen af Varer fra Udlandet derved forhindres eller formindskes, kan Handelsstandens Fordring paa Ophevelse af Tolden paa forskjellige Artikler, — efter Grosserer-Societetets Tarifforslag paa saa godt som alle Fabrikata strax, men efter Frihandelsforeningens Tarifforslag først efter en kort Periode, i hvilken Tolden for disse ifkun skulde være 5 pCt., — derfor kun være begrundet i et reent personligt Befvemmelighedssyn, der, saa længe Tolden oppebæres af nogle Varer, dog langtfra vil kunne faae en saa stor Betydning, som af Handelsstanden antaget. Men at ophæve Tolden hos os paa fremmede Fabrikata, forinden en tilsvarende Indrømmelse gjøres i de Lande, som ere Marked for vore egne Industri-, Fabrik- og Haandværksfrembringelser, vilde utvivlsomt være at gaae langt videre til Skade for disse Virksomheder, end et Hensyn til Handelsstandens Befvemmelighed paa nogen Maade kan

retfærdiggjøre. Enhver Told paa et saadant Fabrikat, som ogsaa er Gjenstand for Tilvirkning her i Landet, er i Øvrigt ikke at betragte som en Beskyttelsestold, idet en lav Afgift paa en saadan fremmed Vare hidtil, og med fuldkommen Frie, kun er bleven betragtet som en billig Kjenndelse, den fremmede Fabrikant bør erlægge for at opnaae Affætning paa vort Marked og deeltage i Concurrencen med vore egne Fabrikater og Haandværkere, og for Forbrugerne bliver det dog formeentlig uden Betydning, om de svare deres Andeel til Statens Fornødenheder i Form af Told saavel paa Fornødenhedsartikler som paa Fabrikater, eller det samme Beløb, deelt i Told paa Fornødenhedsartikler og t. Ex. en Indkomstskat; Forhold, som det ikke synes, at vore Frihandelsmænd af 1862 hidtil have gjort sig klare.

Der staaer nu kun tilbage at formulere den Forandring i Industriforeningens Love, som efter det Udviklede maa ansees nødvendig.

I Lovens § 18 hedder det:

„Handelsudvalget behandler alle Handelspørgsmaal“.

Istedenfor denne Pafus foreslaaes indsat:

„Told- og Handelsudvalget har i Industri-, Fabrik- og Haandværksdriftens Interesse stadig at henvende Opmærksomheden paa de bestaaende Told- og Handelsforhold, og ved forestaaende Forandringer i Toldlovgivningen og Toldtarifen navnlig at vaage over, at det af Regjeringen betegnede Princip, der ligger til Grund for denne Lovgivnings Udvikling i dette Aarhundrede, ikke forandres.“

Industri-Tidende.

Den af A. Steenberg udgivne „Industri-Tidende“, har med indeværende Kvartal paabegyndt en ny Række med 1ste Bind Nr. 1 og de fem første Bind ere saaledes affluttede som første Række. Denne Række viser, at Bladet, der har existeret siden 1860, har undergaaet flere Forandringer, hvilke dog ere ligesaamange Udvidelser og Forbedringer, og Udgiveren har maaskee netop ved disse Udvidelser begaaet den Feil, at Værket tilsidst blev for kostbart, at det maaskee med nogen Rette kan antages, at det i den Henseende ikke saa ganske svarede efter vore Forhold. Et teknisk Tidsskrift er i sig selv et temmelig bekostelig Blad for Udgiveren, navnlig naar det leverer lithographerede Planer, og det maa derfor søge at trække Massen af Haandværkere og Fabrikanter til sig, da dets Publikum ellers vil blive meget for lille, men skal dette opnaaes, er det paa den anden Side ogsaa nødvendigt at Prisen stilles noget lav. I hvor meget man derfor maatte paaafjønne de betydelige Forbedringer, der for et Aar siden bleve foretagne med det omhandlede Blad, var det dog ei usandsynligt, at disse neppe i Længden ville betale sig, navnlig fordi der samtidigt maatte indtræde en betydelig Priisforhøielse. Dette har da ogsaa viist sig (uden Tvivl har de nuværende ulykkelige Krigsforhold heri den største Skyld), og Udgiveren har derfor fra indeværende Quar-

tals Begyndelse fundet sig foranlediget til at lade nogle Forandringer indtræde, som vi ansee for meget heldige og vel skiktede til at forskaffe „Industri-Tidenden“ en mere almindelig Udbredelse.

„Industri-Tidendens“ Indhold er deelt i forskjellige Afdelinger. De forreste Spalter indeholde i Reglen almeenininteressante Emner, der ligge Industrien nær. Hovedafdelingen er den tekniske Deel, til hvilken hører den med hvert Nr. følgende lithographerede Plan, der indeholder Afbildninger af de omhandlede mekaniske Gjenstande. Dernæst leveres Afhandlinger, der angaae teknisk Chemi, Bygningsfagene, Landbodrift osv. I det Hele taget maa det siges, at Indholdet i Reglen er valgt med Skjønsmhed og saavidt muligt saaledes, at de vigtigste af vore Haandværks- og Fabrikfag der findes mere eller mindre omhandlede. De indtraadte Forandringer angaae saaledes ikke Indholdets Tendents, men bestaaer væsentlig kun deri, at Bladet nu udgaaer ligesom tidligere hver anden Uge istedetfor at det indtil dette Kvartals Begyndelse udgik hver Torsdag. Vi ansee, som foran bemærket, denne Forandring for meget heldig, thi herved er det blevet muligt at nedsætte Prisen til 9 Mk. aarlig eller 36 Sk. Kvartalet, en Priis der maa siges at være ganske ualmindelig lav. Vel er Indholdet herved formindsket, men heraf følger netop ogsaa, at der vil blive anvendt et saameget strengere Valg med Hensyn til det Stof, som benyttes.

I det vi saaledes have tilladt os at henlede Medlemernes Opmærksomhed paa den fremtidige Fortsættelse af „Industri-Tidende“, anbefale vi paa det Bedste det nævnte Blad til al mulig Velvillie, uden hvilken det ikke vil kunne naa den største Udbredelse, som man paa Grund af det almeengavnlige Formaal maa ønske det.

